

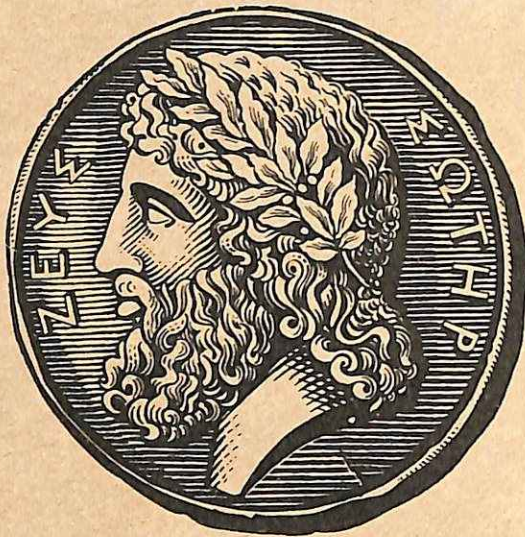
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 74 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ
Έλπιδα της ελληνικής σκηνής

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

EIKONEΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 74 ΔΡΑΧ. 5
25 - 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ "ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ—Η. Γ. ΉΛΙΟΠΟΥΛΟΣ",
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γράφει: Τα:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομή:
Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: EIKONEΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Όπως το έκλογικό, έτσι και το ζήτημα του ναυτικού μας είχε μεγάλη απήχηση στους αναγνώστες μας. Εκπληρώνοντας μια παλιάν υπόσχεσή μας δημοσιεύουμε μερικές από τις χαρακτηριστικότερες επιστολές πάνω στο πρώτο θέμα κ' επιφυλασσόμεστε να δημοσιεύσουμε αργότερα και τις επιστολές γύρω από τις ανάγκες και τα προβλήματα του στόλου μας. Θα θέλαμε, πάντως, να τονίσουμε ότι η καθυστέρηση αυτή οφείλεται στην συγκινητική, πραγματικά, πληθώρα των επιστολογράφων μας, απέναντι του κατ' ανάγκην στενότερου χώρου που διαθέτει η στήλη του Ταχυδρομείου. Στα δυο μάλιστα αυτά θέματα οι περισσότεροι από τους επιστολογράφους μας ήταν έκτενέστατοι στην ανάπτυξη των απόψεών τους, δικαιολογημένα ίσως, αφού περισσότερη σημασία από την διτύπωση μιας απόψεως έχει συχνά η εξήγηση και η θεμελίωσή της. Το περιοδικό όμως είναι αναγκασμένο να παρουσιάσει, όσο το δυνατόν ποιο συμπυκνωμένες τις ελεύθερες γνώμες. Δεν πρέπει επίσης να κρύψουμε ότι σε αρκετούς αναγνώστες μας οι δυο αυτές μεγάλες έρευνες δεν έκίνησαν το ενδιαφέρον. Μερικοί μάλιστα (όπως, π.χ., ο κ. Ζηκόπουλος, σε μίαν ωραιότατη επιστολή του), διετύπωσαν αυστηρότατη κριτική κατά της αυτουσίας δημοσίευσής των γνώμων επί θεμάτων έστω και γενικότερου ενδιαφέροντος.

Όπως αναφέραμε και σε προηγούμενο τεύχος, οι επιστολές που πήραμε σχετικά με το έκλογικό σύστημα είναι τόσες, που θα ήταν αδύνατο να τις δημοσιεύσουμε ως έχουν. Μερικές, όμως, από αυτές θίγουν θέματα που πραγματικά αξίζουν μια ιδιαίτερη μνεία: Να, π.χ., τι μας γράφει ο αναγνώστης μας ΝΙΚΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ, (Σολωμού 3, Κατερίνη):

«Η πολιτική ανωμαλία από την οποία υποφέρει ο τόπος μας οφείλεται αποκλειστικά και μόνον εις το ότι ο εκάστοτε πρωθυπουργός είναι δέσμιος και ρυμουλκείται από τους βουλευτές. Έφ' όσον ούτος κάμνει τα οιαδήποτε χατήρια των, μένει πρωθυπουργός, αν όμως ήθελε τους δυσχερατίσει κατά κάποιον —έστω και ασημένιον— τρόπον, τούτο είναι αρκετόν διά να απολέσει την εμπιστοσύνη των και, φυσικά, την κυβερνητικήν εξουσίαν.

Θα πρέπει, κατά συνέπειαν, να εύρωμεν έν σύστημα πού να ανεξαρτητοποιή, κατά κάποιον τρόπον, τον πρωθυπουργόν και την Κυβέρνησιν από την Βουλήν ή να ψηφίσωμεν ένα αυστηρόν νόμον, όστις να απαγορεύη εις τους βουλευτάς την άλλαν κομμάτων διαρκούσης της δι-

ην εξέλεγκαν κοινοβουλευτικής περιόδου. Μόνον ούτως, κατά την γνώμη μου, θα εξαντλήται ήρέμως και αποδοτικώς ή τετραετία εκάστης Κυβερνήσεως και θα καταργηθή τελεσιδικίας το παζάρευμα των βουλευτών».

Έξ άλλου, ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟΣ, (Δικηγόρος, Πειραιεύς), σε μία μακροσκελέστατη επιστολή του, την οποίαν, φυσικά, θα ήταν αδύνατο ν' αναδημοσιεύσουμε, φαίνεται κι αυτός να συμφωνή ότι το έκλογικό σύστημα δεν είναι ο μόνος τρόπος για να σωθή ή χώρα:

«Πράγματι, ή μονιρότης του έκλογικού συστήματος δεν αποτελεί πανάκειαν, γράφει. Διότι, αληθώς ποίαν άμεσον και οίονει μαγικήν επίδρασιν δύναται να έχη αυτή επί της καθ' όλου εξέλιξεως και διαμορφώσεως της πολιτικής ζωής του τόπου; Αυτή θα αναμορφώση τα κόμματα; Αυτή θα δημιουργήση μεγάλα, όμοιογενή και έχοντα συνοχήν κόμματα; Αυτή θα δημιουργήση πολιτικήν ήγεσίαν σταθεράν και ικανήν; Αυτή, τέλος, θα εξαλείψη την μεγάλην ρευστότητα και αστάθειαν του πολιτικού βίου; Πώς και τίμη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 5

Θέλετε ένα υαλό υαφέ μέ γάλα;

Νεσκαφέ και λίγο ή πολύ Γάλα «Βλάχας», κατ' άρέσκειαν, ίδου ένα ρόφημα πού παρασκευάζεται γρήγορα και πού δά σάς ικανοποιήση τόσον ως πρωινό, όσον και μετά τα γεύματα ή άργά το βράδυ.

Τό Γάλα «Βλάχας», έξαιρετικά πλούσιον σε κρέμα, αναδεικνύει ακόμη περισσότερον τό θαυμάσιον άρωμα των έκλεκτων καφέδων από τους όποιους παρασκευάζεται τό Νεσκαφέ.

ΣΥΜΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝΟΝ
ΣΑΚΧΑΡΟΥΧΟΝ
ΓΑΛΛΑ

ΒΛΑΧΑΣ

ΠΡΟΪΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

...πού μ'ας έστειλαν

«ΗΡΟΣΚΟΠΙΟ», ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ (ΠΟΙΗΜΑΤΑ) «ΔΙ-
ΦΡΟΣ». Αθήνα 1957. Σελ. 107.

«Τα ποιήματα στην εποχή μας κατάντησαν Επιπλά εξώσεων —ριγμένα
διαστικά στο λασιωμένο δρόμο», γράφει ο ποιητής στην αρχή της τόσο
πλούσιας και μεστής συλλογής του, μ'α το ξεχνάει κι ο ίδιος όταν ξεκι-
νάνε στις μεγάλες συνθέσεις του (όπως οι «Γερανοί πάνω απ' την Άντρο»,
ή «Η γέννηση του Χριστού σε τρεις πράξεις») με την απόλυτη πίστη πως
δεν μπορεί να κάνει αλλιώς. Ποιήματα όπως το «Αέτωμα» και τα «Λόγια
του Όδυσσέα» θα έδρασαν, φυσικά, σαν κλασικά στις νεοελληνικές ποι-
ητικές αυθολογίες, μ'α όποιος γνωρίζει τον Άντρεα Καραντώνη μόνον ά-
πο την θεωρητική και λυρική του παρουσία στη σύγχρονη φιλολογική μας
ζωή θ' ανακαλύψει στο «Ηρροσκοπίο» νέους δρόμους και νέες πνευματικές
διεξόδους, που ο ποιητής της «Επιφύλας» άνοιγει και γιά τον έαυτό του
και γιά όλους μας. «Ο Μέγας Ναπολέων στο νησί του Μπάου» είναι, πρα-
γματικά, άπό τα ποιήματα εκείνα που δημιουργούν ένα πλήθος έρωτήμα-
τα, έτσι καθώς μ'ας προσφέρεται σαν ιδέα και σαν όνειρο γεννημένο
ξάφνου μέσα μας μιά μέρα χρυσοστόλιστη, γαλαζοαίματη και καλοκαι-
ρινή. Μ'α γιά τους πιο συντηρητικούς άπό μ'ας υπάρχουν τα «Έσσερα
Σονέτα γιά την Κυρά της Ύδρας» και το «Ταξίδι στο Παρίσι μιάς ά-
νοιξης» —ό της ώρας ζωής άφή!— όπου το παλιό «τραίνο της ρίμας» ά-
νταγωνίζεται ικανοποιητικά τα σύγχρονα άεριωδούμενα του έλευθερου στί-
χου...

«ΛΕΥΚΩΜΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ» (1951-1956), ΤΟΥ ΝΤΙΜΗ
Άποστολοπούλου. Έκδοτικός οίκος Μ. Βασιλείου. Αθήνα 1956. Σελ.
102. Τιμή 6ρχ. 25.

Άνάμεσα στον πρώτο κύκλο των δημοσιευμάτων του Ντίμη Άποστολοπού-
λου («Οκτώ Μεταφυσικά Κεφάλαια», «Λυρική Φιλοσοφία» κλπ.) και στα
νέα του βιβλία, που άναγγέλλονται γιά το 1957 («Δοκίμια του 21ου έτους»,
«Προλεγόμενα στην Ιστορία του Μέλλοντος»), ο άπολογισμός της πεντά-
χρονης ραδιοφωνικής εργασίας του άποτελεί μιά πρόσφορη γέφυρα, άν και
θα εύχόταν κανείς να έβλεπε τυπωμένα τα κείμενα αυτούσια. Γιάτί είναι
πράγματι κείμενα μεστά, πλούσια σε ουσία και περιεχόμενο, που δοσι τα
άκουσαν στο ραδιόφωνο δύσκολα τα ξεχνούν. Έκτός όμως άπό την πλήρη
αυτή —και τόσο χρήσιμη γιά έναν μελλοντικό έρευντή— εικόνα της έργα-
σίας του Τμήματος Πνευματικής Καλλιέργειας, με άνάλυση των γενικών
σκέψεων που άδήγησαν στη σύσταση κάθε σειράς εκπομπών, υπάρχει κ'
ένα κεφάλαιο που ρίχνει φώς σε μιά άλλη συνεισφορά του Ντ. Άποστο-
λοπούλου, στον τομέα της ραδιοφωνικής τεχντροπίας: Τό «Σινεμαφόν».
Η καθαρά πρωτότυπη αυτή εργασία —που απέκτησε πλέον μιά διεθνή
προβολή— έξηγείται στο «Λεύκωμα» με κάθε λεπτομέρεια και με τρόπον
εύληπτο, ακόμα και γιά τον μη τεχνικά καταρτισμένο άναγνώστη.

«Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ» LEWIS ALLEN. ΑΘΗΝΑ 1956. ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Ι-
καρος». Σελ. 136. Στις σελίδες αυτού του βιβλίου άναφέρεται ή άλλαγή
που έγινε στα πενήντα αυτά χρόνια (1900-1950) στην τεχνική και στην πο-
λιτική εξέλιξη της Άμερικής, καθώς και οι άγώνες γιά την κατάρτηση της
εϋμερίας και την άνύψωση του βιοτικού επιπέδου του άμερικανικού λαού.

KAZ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ KURT VEIT

Ο κ. KURT VEIT, τέως διευθυντής
του Έργαστηρίου της Άνωτάτης Τε-
χνικής Σχολής Βερολίνου, δηλώνει:
«Η μύρα περιέχει έπίσης κυτταρα
μαγιάς, που έμφανίζονται υπό μορφή
λεπτών σκόνης. Η μαγιά της μύρας,
όταν λαμβάνεται κανονικά, καθαρίζει
το αίμα. Είναι επίσης μιά πανάκεια
κατά των παθήσεων του δέρματος και
των έντερικών διαταραχών» (Biere et
Sante, σελ. 76). Η μύρα είναι το-
νωτικό, που μ'ας υποβοηθεί να άντε-
χουμε περισσότερο στην κούραση. Εί-
ναι άπό όλα τα ποτά το πλουσιότερο
σε βιταμίνες. Είναι έπίσης ή πιο πλού-
σια τροφή σε ένζυμα, που διευκολύνουν
την πέψη. Άπό σήμερα, πίνετε κανο-
νικά μύρα κατά τα γεύματα και κά-
θε φορά που θα διψάσετε στο διάστη-
μα της ήμέρας. Προσφέρετε έπίσης
μύρα και στους φίλους σας. Γευστι-
κή και βελτιστοποιημένη ή μύρα ΦΙΞ εί-
ναι πραγματική άπόλαυση.

Διαβάζοντας αυτή την εΐδηση κερ-
δίζετε και ένα όραίο παιγνίδι σνα-
ναστροφών. Γιά να το λάβετε δωρεάν,
κόψτε το κείμενο αυτό και άποστεί-
λατέ το έντός 8 ημερών με την διεύ-
θυνσή σας στην Α. Ε. Κάρολος ΦίΞ,
έπιπρεσία Α.Τ. 14, Λεωφ. Συγγρού 53,
Αθήνα.

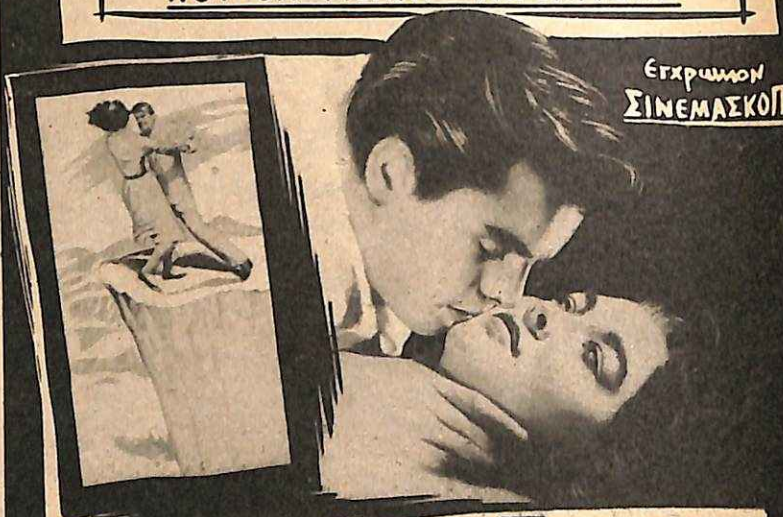
ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΣΤΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ μας
κ. Βασ. Μίγκο δφείλεται το
έγχρωμο φωτογραφικό πορ-
τραίτο —ένα πορτραίτο έξω
άπό σούντιο, σόν ήλιο, στην
άνοιξηϊάννη άμύσφαιρα —
της νεαρής ήθοποιού δίδος
Άλκης Βουγιουκλάκη, που
άποτελεί μιά άπό τις έλλειπ-
τες έλληνικής σκηνής και του
κινηματογράφου μας. Γιά την
ΐδια ήθοποιό δημοσιεύεται
στο τεύχος αυτό κ' ένα «δη-
μοσιογραφικό πορτραίτο» που
δφείλεται πάλι σόν συνεργά-
τη μας κ. Βασίλειο Μίγκο.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Πέθανα χίλιες φορές ώς πού να χλυτώσω τη Ζωή μου

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΦΙΛΜ
ΠΟΥ ΘΑ ΜΕΙΝΗ ΑΞΕΧΑΣΤΟ

ΕΓΧΡΩΜΟ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΕΝΑ ΦΙΛΜ ΠΡΙΝ ΠΕΘΑΝΩ
* A KISS BEFORE DYING *

ΡΟΜΠΕΡΤ ΒΑΚΚΕΡ * ΤΖΕΦ ΧΑΝΤΕΡ
(Μεταξύ Ούρανού και Κολάσεως) (Αίχμηλως και Έρήμου)
* ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΛΕΝΘ *

* ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ *

UNITED
ARTISTS

Τό πιο Δυνατό
Αιθεματικό
Έργο της Χρονιάς!

Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ
ΑΓΑΠΗ ΜΕΣΑ
ΣΤΟΝ ΠΙΟ
ΑΜΑΡΤΩΛΟ
ΕΡΩΤΑ

Παραγωγή 1957 της
ΓΟΥΡΝΕΡ ΜΠΡΟΣ

ΟΣΟ ΕΙΣΑΙ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ
* AS LONG AS YOU'RE NEAR ME *

Με τους δύο μεγαλύτερους ήθοποιούς της Εύρώπης
ΟΤΤΟ ΦΙΣΕΡ (Πορτραίτο μιάς Άγνωστης)
ΜΑΡΙΑ ΣΕΛΛ (όά μείνω κοντά σου-Τελευταία Γέφυρα)

* ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ *

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια άπό σελ. 3)

τρόπω θα συμβούν πάντα ταύτα;
Τα κόμματα, ή καινή πολιτική ήγε-
σία, ή σταθερότης του πολιτικού δί-
ου δεν κατασκευάζονται, δημιουρ-
γούνται εκ των συνθηκών. Τονίζεται
άκόμη, υπό άρητηκήν πλέον μορ-
φήν, διά να άποδειχθή ή θεραπευ-
τική δύναμις της μονιμότητος του
έκλογικού συστήματος, ότι ή έλλει-
ψις ταύτης είχε ως άναπόφευκτον
άποτέλεσμα την κακοδαιμονίαν της
πολιτικής ζωής. Χειρίστη τώ όντι
πλάνη ή αντίληψις αυτή, όφειλομένη
εις κακήν διάγνωση της αίτίας της
πολιτικής κακοδαιμονίας. Ούχι ή
έλλειψις μόνιμου έκλογικού συστή-
ματος, άλλ' ή άλογος και άπερίσκε-
πτος έκάστοτε άλλαγή του έκλογι-
κού συστήματος, κατά τρόπον μη
συνάδοντα εις την πραγματικότη-
τα του πολιτικού δίου, άλλ' ύπαγορευ-
όμενον έξ ίδιωτελών κομματικών συμ-
φερόντων, κατέστη συχνάκις όργανον
νομιμοφανούς κομματικής κρατικής
και ούχι, ως όφειλεν, όργανον έξυπη-
ρετήσεως της εύρύθμου λειτουργίας
της Δημοκρατίας και του έθνικού
συμφέροντος.

Μιά άλλη άποψη θίγει ο ά-
ναγνώστης μας κ. ΔΗΜΟΣΘΕ-
ΝΗΣ ΖΟΡΜΠΑΚΟΣ (Έρμούπο-
λις):

«Δεν έδιάβασα, γράφει, κανέναν
να όμιλήσει και περί του συστήμα-
τος της εκπροσωπήσεως όλων των
τάξεων, εν τώ Κοινοβουλίω, συστη-
μα περίπου, έστω, «Σαλαζάρ», δι-
ότι όλοι ξέρομε ότι ή πλειοψηφία
της Βουλής μας, πάντοτε άποτελεί-
ται άπό δικηγόρους, Ιατρούς και
στρατιωτικούς.

»Δεν θα ήτο άραγε καλόν να ψη-
φίζουν οι δημόσιοι υπάλληλοι τον
δημόσιον υπάλληλον ως εκπροσώπον
των, ο έπιστήμονες τους έπιστήμο-
νας της ειδικότητός των, ο κληρος
τον άντιπρόσωπον του, ο έπαγγελ-
ματίας τους δίκους των κλπ.».

Τό σύστημα αυτό θα είχε γι-
νωστά καλά του, άλλ' έχει την
σφραγίδα των ολοκληρωτικών
καθεστώτων και άπέχει, σόν τοίς
έλλοις, ριζικά άπό τις βασικές
άρχες της Δημοκρατίας. Γιάτί,
καθώς θα γνωρίζετε, ο δουλευ-
τής δεν εκπροσωπεί τους έκλο-
γείς του, ούτε δεσμεύεται καν
άπέναντί των γιά την στάση που
θα κρατήσει έντός της Βουλής.
Αυτό, συνεπώς, θα ίσχυε και γιά
μιά ειδικότερη εκπροσώπηση των
διαφόρων τάξεων και επαγγελ-
μάτων, ώστε, ουσιαστικά, ή εκ-
προσώπηση δεν θα ήταν παρά
συμβολική.

Έχουμε, έπίσης, και μιά έ-
πιστολή, την όποιαν νομίζω
ότι άξίζει να αναδημοσιεύσου-
με ολοκληρή. Πρόκειται περί

της ίδρύσεως της Ένώσεως Έ-
λευθέρων Έκλογών, ή όποία,
ποιός ξέρει, μπορεί πράγματι να
συντελέσει στην αναμόρφωση των
έλληνικών μας πολιτικών ήθων.
Ίδου ή έπιστολή:

Κύριε Διευθυντά,
Έπ' εύκαιρία της έξόχως ένδια-
φερούσης έρεύνης ήν διενήργησε τε-
λευταίως άπό των σπηλών του τό έγ-
κριτον περιοδικόν σας, επί του μάλ-
λον ένδεδειγμένου διά την χώραν
μας έκλογικού συστήματος, και γι-
σως έν είδει έπιλόγου ταύτης, σκό-
πιμον νομίζω να σας καταστήσω
γνωστόν ότι, πρό διμήνου μόλις,
συνεστήθη σωματείον υπό τον τίτλον
«Ένωσις Έλευθέρων Έκλογών»,
του όποιου, ως άναγράφεται κατά
λέξιν έν τό 2ω άρθρω του καταστα-
τικού του, πρωταρχικός σκοπός εί-
ναι ή άνάκτησις και μόνιμος έφεξης
κατοχύρωσις, συμφώνως προς τό
πνεύμα του έλληνικού συντάγματος,
της άπολύτου έλευθερίας του Έλ-
ληνος πολίτου έν τη ένασκήσει του
βασικού δικαιώματός του του έκλέ-
γειν και εκλέγεσθαι, διά καταργήσε-
ως του άνελευθέρου έκλογικού συ-
στήματος του ύποχρεωτικού κομμα-
τικού ψηφοδελτίου και της παγίας
καθιερώσεως, άντ' αυτού, συστήμα-
τος όπερ, άνεξαρτήτως των λεπτο-
μερειών τροποποιήσεων αΐτινες θα
δύνανται να επενεχθούν εις αυτό,
να εξασφαλίζει εις τον έκλογέα τό
δικαίωμα να επιλέγη, κατά την ά-
πόλυτον αυτού κρίσιν, και να ψη-
φίξη άδευμάτως έκάστοτε, μεταξύ
των διαφόρων ύποψηφίων της έκλο-
γικής περιφέρειας του, άπαντας ο-
σους αυτός προτιμά, άλλα και μό-
νον αυτούς, διατηρουμένου πάντως
και του δικαιώματος των πολιτικών
κομμάτων να καταρτίσουν τους έκ-
λογικούς συνδυασμούς των έξ ύπο-
ψηφίων της ίδίας αυτών προτιμή-
σεως»

Μετ' εξαίρετου ύπολήψεως
Ίωάννης Σολιώτης, Πλοίαρχος Β.
Ν. έ.ά., Δ. Σύμβουλος του Συνδέ-
σμου Άποστράτων Άξιωματικών
Β. Ν.

Υ. Γ.: Διά την περίπτωσιν καθ' ήν
θα ενδιέφερε την έρευνάν σας και πο-
είναι τα σχόντα την άνωτέρω πρωτο-
βουλίαν πρόσωπα, σας παραθέτω και
τον πίνακα των ιδρυτών της «Ε.Ε.Ε.». Ο-
ύτοι είναι οι: Γ. Φαράς, όμ. Καθ.
Παν. Θεσσαλονίκης, Π. Παναγιώτης, Άν-
τιστράτηγος, τ. ύπουργός, Ι. Παπαδό-
πουλος, τ. ύπουργός, Π. Δουρνούτης,
Έκπαιδευτικός Αιμενικού έ.ά., Άτ. Πα-
παγεωργίου - Φιλώτας, τ. Άρχηγός Πω-
ροσευτικού Σώματος, Άθ. Ζερδου-
πας, τ. Πρόεδρος Διηγορικού Συλλό-
γου Άθηνών, Γ. Τασόπουλος, τ. Νομάρ-
χης, Γ. Κριεζής, τ. Διευθυντής Τε-
χνικών Υπηρεσιών Διοικήσεως Πρωτεύ-
ουσης, Σοφία Πήλικα, Πρόεδρος Έθνι-
κής Οργανώσεως Έλληνίδων Νύα (ή-
ρα Άντιστράτηγος Ε.) Τσιμικάλη, Πρό-
εδρος Έφορείας Σ.τ. Προστασίας Α-
ντιπλοίων, Α. Σγουρίτσας, Πρόεδρος των
έν Άττική Λαοκρατικών, Α. Λαδράκος,
Πρόεδρος Συνδέσμου Πολιτικών Συμ-
ποτών, Άτ. Μιχαήλ, Πρόεδρος Πανε-
λληνίου Ένώσεως Συνδέσμων Έρ-
γοητών, Ι. Γεωργαντόπουλος, τ. Πρό-
εδρος Π.Σ.Σ.Ε., Ν. Γραμματόπουλος,
Πρόεδρος Συλλόγου Υπαλλήλων Έται-
ριών Πετρελαιοειδών, Σ.τ. Μακρυμύχα-
λο, Πρόεδρος Έλληνικής Φιλοτελικής
Έταιρίας, Νατάσσας Πετρούλης, Γενι-
κός Γραμματέης Πανελληνίου Κρατικής
Ομοσπονδίας Δ. Μπαγιώργος, Διευθυ-
ντής Πολιτικού Περιοδικού «Νέα Χρο-
νιά», Γ. Βόλγης, διαμήχανος.

Κοιτώντες το βιβλίο

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΤΗΛ. 613.051

Ένα κοσμευτικό Μυστικό

Τα νύχια γίνονται ώρα με
ΚΙΟΥΤΕΞ

—ΒΕΡΝΙΚΙ ΚΙΟΥΤΕΞ— έμ-
ποδίζει άπολύτως τόσπα-
σιμο και τό ξεφλούδισμα

Διαλέξτε τό ΚΙΟΥΤΕΞ
σήμερα. Στα νεώτατα
χρώματα της μόδας.

Γιά μιά όμορφή μόδας

CUTEX

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΔΕΑ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

Άρθρο του κ. Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗ

Διευθυντού της Έθνικής Βιβλιοθήκης

Η «Βυζαντινή Ίδέα», διάδοχος της «Ελληνικής Έλευθερίας» του Ηροδότου και πρόδρομος της «Μεγάλης Ίδέας» του Έλληνικού Έθνους είναι η κινούσα αιτία του Εικοσιένα, του κατασταλαγμένου αυτού σειράς μικρών και μεγάλων επαναστάσεων, που άρχίζουν ευθύς σχεδόν με την πτώση της Μεσαιωνικής Αυτοκρατορίας. Άλλα ή «Βυζαντινή Ίδέα» —όπως και κάθε δημιουργικός μας μύθος, διά να ένθυμηθώμεν την όνομασίαν που έδιδεν ο Σορέλ εις τας πρώτας, τας κινούσας αιτίας— έξυμνρετείται από περισσότερους ή όλιγωτέρους παράγοντας. Και προκειμένου περί της επαναστάσεως του 21 ένας από τους κυριωτέρους παράγοντας που συνετέλεσαν εις την έκρηξίν της υπήρξαν και αι πολυάριθμοι έλληνικαί παροικιαί του έξωωτερικού, τόσοσιν πολυάριθμοι, ώστε όρθως έλέχθη, «ότι ούδέποτε ο Έλληνισμός υπήρξεν ευρύτερος από τους μετά την Άλωση χρόνους, ότε διεσπάρη ανά τον κόσμον».

Τό άρχαιον σύστημα του έλληνικού αποικισμού προσέλαβε την μορφήν του έλληνικού παροικισμού και κατά την βυζαντινήν ακμήν, κυρίως όμως κατά τας μετά την πώσιν του Βυζαντίου έτη και έπειτα. Μέχρι της Επανάστασεως, αλλά και κατόπιν επί τρεις τέσσαρας δεκαετηρίδας, τό ρεύμα των μεταναστών κατευθύνεται, σχεδόν αποκλειστικώς, προς τας χριστιανικάς χώρας της Εύρώπης, όπου, και διαρκούντος του βυζαντινού μεγαλείου, υπήρχαν, όπως εις την Γένουαν και εις άλλα μέρη της Ιταλίας, μικραί, έμπορικά ως επί τό πολύ, έλληνικάί παροικίαί. Και οι μετανάσαι κομίζουν εις τας νέας έστίαις τον έφελσιον θεόν των, τας ήθη, τας έθιμά των, την μνήμην του Βασιλέως που δεν απέθανε —εμαρμάρωσε!, και ένθυμίζει την έπιταγήν της λυτρώσεως— τας έλληνικά γράμματα που συγκρατούν την πίστιν εις την έθνικήν άφετηρίαν. Και φροντίζουν άμέσως να ιδρύσσουν ναόν, να εύρουν ιερέα, να κτίσουν σχολείον, να εύρουν διδάσκαλον, να κτίσουν νοσοκομείον. Τό πνεύμα του Έλληνικού Χριστιανισμού, που κατέστη όρμέμφυτον εις τον Έλληνα, πνεύμα

εὐλαθείας, σοφίας και φιλαλληλίας, —λειτούργει σχεδόν αὐτομάτως.

Και εγκαθίστανται εις τας γνωρίμους εις αυτούς και άνθούσας έμπορικάς πόλεις της Ιταλίας —την Βενετίαν, την Γένουαν, την Πίζαν, τό Λιβόρνον και άλλας—, εγκαθίστανται επίσης εις την Αδσρτίαν και την Ούγγαρίαν, εις την Ρωσίαν, εις την Ρουμανίαν, όπου έσχηματίσθη, όπως λέγει ο Ρουμάνος Ιστορικός Γιόργκα, «νέα Μεγάλη Έλλάς», και γίνονται οι κύριοι παράγοντες όχι μόνον των γραμμάτων, αλλά κατ' έξοχην του οίκονομικού θίου. Και εκείθεν θα έκπορευθί ο μοναδικός τύπος του «έθνικου ευεργέτου».

Άλλά δεν έμεινε ξένη προς τόν έλληνικόν παροικισμόν και ή Άγγλία, όπου από του έβδόμου αιώνος διαδίδει τον χριστιανισμόν και τας έλληνικά γράμματα ο έκ της Άσιατικής Έλλάδος Θεόδωρος, ο και πρώτος αρχιεπίσκοπος Κανταβριγίας. Και ή Γαλλία δεν θα μείνη ξένη εις τό έλληνικόν μεταναστευτικόν κύμα, γνώριμος και αυτή παλαιόθεν εις τους Έλληνας. Και ή Γερμανία επίσης και ή Πολωνία και άλλαι περιοχαί της Εύρώπης. Και οι λόγιοι από τους φυγάδας αυτούς, όσοι όλγιον πρό της Άλώσεως ή μετ' αυτήν μετέβησαν εις την Δύσιν, γίνονται οι λαμπροί διδάσκαλοι της έλληνικής παιδείας, καθηγηταί εις τας πανεπιστήμια, διδάσκαλοι ήγέμονες και μεγάλων έπειτα φιλολόγων —όπως ο μαθητής του Πλήθωνος Γεώργιος Έριάνωμος, από την Σπάρτην, διδάσκαλος του διαδόχου της Γαλλίας και των μεγάλων αναγεννητών, του Έράσμου, του Ράουλιν, του Μελάγγθωνος, του Μπυντέ και άλλων. «Αναγέννησις» χωρίς τους Έλληνας φυγάδας του Βυζαντίου είναι αδιανόητος. Έγραψε τελευταίως έπιφανής Ιταλός καθηγητής, Άλλά πρό παντός οι Έλληνες αυτοί φυγάδες, οι έκδοται και έρμηνεύται των Έλλήνων ποιητών και συγγραφέων, είναι σηματοφόροι της Έλλάδος. Ο Χρυσολωράς, ο Τραπεζούντιος, οι Άργυρόπουλοι, ο Μάρκος Μουσούρος, ο Άντώνιος Έπαρχος, ο Λέων Άλλάτιος ζούν με τό δειρρον της αναβιώσεως του Γένους. Η φωνή του Πλήθωνος «Έλληνες έσμέν», —είναι και ιδική των τραγική κραυγή. Και εις τό έργον των πρώτων τούτων κηρύκων της

Έργο αξιοθαύμαστο, έθνικού φρονήματισμού και έξυσώσεως του πατριωτικού εϊσθήματος των υποδούλων Έλλήνων, είναι ή τεράστια Χάρτα (2.07 Χ 2.07) που τύπωσε ο έθνομάρτυς Ρήγας τό 1797 στη Βιέννη, λίγο πριν από τον μαρτυρικό θάνατό του. Έκτός από τη γεωγραφική απεικόνιση του χώρου όπου έμεγαλουργήσεν ή Έλλάς, περιλαμβάνει και πλήθος άλλες ιστορικές, πολιτικές και αρχαιολογικές πληροφορίες, καθώς και ειδικά διαγράμματα των τόπων που άποτελούν όρόσημα στην ένδοξη ιστορία μας, Αθήνα, Σπάρτη, Θερμοπύλες, Σαλαμίνα, Όλυμπία, Δελφοί, Κωνσταντινούπολη. Όπως ώμολόγησε κατά την ανάκριση ο Ρήγας, έκτός των ήρωϊκών αισθημάτων που ήθελε να άναφλέξη στα στήθη των Έλλήνων, άποσκοπούσε να δώση ένα μέσο για τη στρατιωτική προπαρασκευή του άγώνα

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ (1757 - 1798). Ο σπόρος της ελευθερίας που έριψε με την ανάμνηση συγγραφική, έκδοτική και επαναστατική δράση του, και τέλος με το μαρτύριό του, δεν άργησε να διασπαστεί. Η φιλοσοφία του Ρήγα Φεραίου φυλάσσεται στο άρχειο «Θεττολομάγνητος» στο Βόλο.

έλληνικής παιδείας πρέπει να αναζητήσουμε τον πυρήνα του Φιλελληνισμού, που έγγιγανθήκατε κατά την Επανάσταση και ηγάγαζε —συρομένας— τās ευρωπαϊκάς κυβερνήσεις να αντιμετωπίσουν το χρέος των και τα πραγματικά των συμφέροντα και να ενισχύσουν την Ελλάδα.

Από τās παροικίας που εσημειώσαμεν τὸν πυρήνα του Φιλελληνισμού, που έγγιγανθήκατε κατά την Επανάσταση και ηγάγαζε —συρομένας— τās ευρωπαϊκάς κυβερνήσεις να αντιμετωπίσουν το χρέος των και τα πραγματικά των συμφέροντα και να ενισχύσουν την Ελλάδα.

Καί είναι φυσικὸν ἀπὸ τὴν Βενετιανὰν ἀκουσθῆναι πρωτοφανεῖς τόνοι, ἀληθινὰ προσευχαί χάριν τῆς Ἑλευθερίας: «Μὲ τὸ σχῆμα τῆς δεήσεως θέλω παρακαλέσει τὸν ἐλευθερωτὴν τοῦ κό-

ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ (1764 - 1828). Ἡ δράση τοῦ λογίου Ιεροσολίτου εἶναι ποικίλη, συνδέεται ὅμως κυρίως με τὸν ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ περιαισθησμοῦ ποὺ ἐξέφρασε τὸ 1811 στὴ Βιέννη. Μετὰ τὸν διάπυρο ἔθλο του, ὁ Ἀνθίμος Γαζής, στήθηκε ἐνθάρσιος ἀπὸστολὸς τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρείας».

«ΟΥΔΕΠΟΤΕ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΥΠΗΡΞΕΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ ΧΡΟΝΟΥΣ»

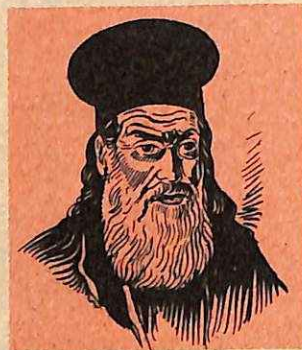
μου Χριστόν, —λέγει εἰς τὴν «Τέχνην Ῥητορικῆς» ὁ Φραγκίσκος Σκοῦφος τῷ 1681— νὰ ἐλευθερώσῃ μίαν φορὰν τὸ ἑλληνικὸν Γένος ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ὀτωμανικοῦ Βριάρου. Φθάνει, κριτὰ δικαιοσύνη, φθάνει!... Καί μετ' ὀλίγον θὰ ἀκουσθῇ ἡ δέξις πρὸς τὴν Παναγίαν τοῦ Ἱλίου Μηνιάτη: «Ἐως πότε, πανακῆρατε Κόρη, τὸ τρισάθλιον γένος τῶν Ἑλλήνων ἔχει νὰ εὐρίσκειται εἰς τὰ δεσμά μιᾶς ἀνυποφύπτου δουλείας; Ἐως πότε ἔχουσι νὰ βασιλεύωνται ἀπὸ ἡμῶν φεγγάρια αἱ χῶραι ἐκεῖναι εἰς τὰς ὁποίας ἀνέτειλεν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μορφήν ἀπὸ τὴν ἡγιασμένην σου γαστέρα ὁ μουσικὸς τῆς δικαιοσύνης ἥλιος; Ἀχ, Παρθένε! Ἐνθυμήσου πῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα πρότερον παρά εἰς ἄλλον τόπον ἔλαμψε τὸ ζωηφόρον φῶς τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Τὸ ἑλληνικὸν γένος ἐστάθη τὸ πρῶτον ὅπου ἀνοίξε τὰς ἀγκάλας καὶ ἐδέχθη τὸ θεῖον εὐαγγέλιον τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ. Τοῦτο ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τοὺς διδασκάλους, οἱ ὅποιοι μετὰ τὸ φῶς τῆς διδασκαλίας τῶν ἐφώτισαν τὰς ἡμαυρωμένας καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Λοιπὸν, εὐσπλαγχνε Μαριὰμ, παρακαλοῦμεν σε διὰ τὸ χεῖρε ἐκεῖνο, ὅπου μὰς ἐπροέκυψε τὴν χαράν, διὰ τὸν ἀγγελικὸν ἐκείνον ὁσάγγελισμὸν, ὅπου ἐστάθη τῆς σωτηρίας μας τὸ προοίμιον, χάριός τοι τὴν προτέραν τοι τιμὴν! Σῆκώσέ το ἀπὸ τὰ δεσμά εἰς τὸ σκήπτρον, ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὸ βασίλειον...».

Καί πολὺ ἀργότερα, τῷ 1806, ἀπὸ ἄλλην ἑπαλξίν ἑλληνικὴν τῆς Ἰταλίας, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ἑλληνικῆς Νομαρχίας» —ἀφιερωμένης «εἰς τὸν τύμβον τοῦ μεγάλου καὶ ἀειμνήστου Ἑλληνος Ρήγα, τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας τῆς Ἑλλάδος σφαγιασθέντος»— θὰ σαλπίσῃ: «...Ἡ ἐλευθερία, ὦ Ἑλλήνες, εἶναι ὅ,τι ἡ ὁρσις εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἄν ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι ἐλευθερὸς, δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν διαφοράν τοι ἀπὸ τὸν δοῦλον... Ἡ Ἑλευθερία εἶναι ἀναγκασιότερα καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὑπαρξίν εἰς τὸν ἀνθρώπον! Αὐτὴ γὰρ ἀποκαταστῇ γλυκεῖαν τὴν ζωὴν, αὐτὴ γεννᾷ διευθετητάς τῆς πατρίδος, αὐτὴ νομοθέτας, αὐτὴ ἐναρέτους, αὐτὴ σοφούς, αὐτὴ τεχνίτας, καὶ αὐτὴ μόνον τέλος πάντων τιμᾷ τὴν ἀνθρωπότητα. Πόσοι ἀρὰ γε ἀνδρες ἄξιοι νὰ γεννῶνται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καθὼς γεννῶνται οὕτω καὶ ἀποθνήσκουν!...». Καί γράφει πάλιν διὰ τὸν Πρω-

τομάρτυρα: «...ὦ ἀξιάγαστε ἡρώς... ἐστάθη ὁ πρόδρομος μιᾶς ταχείας ἐλευθερώσεως τῆς κοινῆς πατρίδος μας Ἑλλάδος, καὶ ἐθυσίασε τὴν ζωὴν σου δι' ἀγάπην τῆς... Ἡ Ἑλλάς θέλει δοῦναι διὰ παντός τὸ ἀθάνατον ὄνομά σου, συναριθμοῦσα αὐτὸ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἑπαμεινωνιδῶν, Λεωνιδῶν, Θεμιστοκλέων καὶ Θρασυβούλων. Καί, κατὰ τὸν στίχον τοῦ Βεργίλιου, ζητεῖ ἀναφανῆναι τις ἐκ τῶν ὁστέων ἡμῶν ἐκδικος» τοῦ Ἡρώος ποῦ ὠργάνωσε τὴν ἐθνεγερσίαν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Αὐστρίας.

Ἐπικοινωνία ἐμπορικὴ καὶ σχέσεις δυναστικαὶ συμπληροῦν τοὺς Βυζαντινοὺς μετὰ τὸν οἶκον τῶν Μπάμπενμπεργκερ, καὶ τέσσαρες Ἑλληνίδες βασιλικῶν οἰκῶν γίνονται δούκισσαι τῆς Αὐστρίας. Ἀποτέλεσμα τῶν ἡγεμο-

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ (1784 - 1860). Ἡ πλούσια πνευματικὴ δράση τοῦ καλῆς καὶ τῆς προπανταστικῆς χάριτος, τὸν Ἀγάνα, —ὅποτε καὶ ὠρέθηκε στὴν Καλαμάτα τὴν πρώτη ἑλληνικὴ ἐφημερίδα, τὴν «Ἑλληνικὴ Σάλπιγγα»— καὶ τὴν κρίσιμην πρῶτην δεκαετίαν τῆς Ἑθνικῆς Ἀνεξαρτησίας.

νικὸν αὐτὸν γάμων δὲν εἶναι μόνον ἡ εἰσαγωγή ἑλληνικῶν ἐθνικῶν καὶ γενικῶς ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν δουρικὸν οἶκον τῆς Αὐστρίας, ἀλλὰ καὶ ἡ σχετικὴ διάδοσις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας εἰς τὴν χώραν αὐτήν. Ἀκόμη περικνότερα, ἄλλοτε φιλικὰ καὶ μάλιστα μετὰ δυναστικὰς ἐπιγαμίας, ἄλλοτε ἑθνικαί, ὑπῆρξαν καὶ αἱ σχέσεις τῶν Βυζαντινῶν μετὰ τοὺς Οὐγγυροὺς, εἰς τὰς ὁποίας τὰ ἀξέσπαστα ἦσαν —ὅπως ἄλλωστε ἦσαν τότε τὰ ἦσαν ὅλης ἀνεξαρτήτως τῆς Εὐρώπης— ἐπιδρά εὐγενικῶς ἡ ἐμπορικὴ καὶ πνευματικὴ ἐπικοινωνία μετὰ τοὺς Ἑλλήνας. Ὁ δὲ ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμέραν στενότερος σύνδεσμος Βυζαντινῶν καὶ Οὐγγυρῶν κορυφώνεται κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἀλώσεως (1453) εἰς κοινὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Τούρκων, —καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ὡς τελευταίου προμάχου τῆς ἑλληνικῆς χριστιανότητος, καὶ μαζί

μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνοαλβανοῦ Καστριώτου, τοῦ Σκεντέρμπεη, προστίθεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Οὐγγυροῦ Οὐνύαδου. Οὕτε δὲ ἡμποροῦμεν νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι προάγγελος τῆς πτώσεως τῆς Βασιλίδος ὑπῆρξεν ἡ μάχη ἐκείνῃ τῆς Βάρνας, ὅπου ἐφονεύθησαν ἡρωϊκῶς ὁ νεαρὸς βασιλεὺς τῆς Πολωνίας καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας Λαδίσλαος. Ὅλγιστα δὲ ἔτη μετὰ τὴν Ἀλωσιν, ὁ Οὐγγυρὸς βασιλεὺς Ματθαῖος Κορβίνος συγκεντρῶναι θυζαντινὰ χειρόγραφα καὶ ὡς συλλογὴν ἑλληνικῶν κωδικῶν ἐπέχει εἰς τὴν Οὐγγαρίαν θέσιν ἀνάλογον πρὸς τοὺς μεγάλους εἰς τὴν Δύσιν «προστάτας» τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ γίνεται εἰσηγητὴς τῆς ἐπισήμου διαδόσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εἰς τὴν χώραν τοῦ. Καὶ οἱ καρποὶ τῆς διαδόσεως αὐτῆς ὑπῆρξαν ὅχι ὀλιγότερον πλούσιοι παρὰ ὅσον εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς Ἑσπερίας. Δὲν ἦσαν λοιπὸν ἀγνωστοὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον αἱ χῶραι αὐταί, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία, ὅπου πλήθη Ἑλλήνων μεταναστεύουν: Φεύγουν τὸ θάρος τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ ζητοῦν νὰ ἀναπνεύσουν καὶ νὰ χαροῦν τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐνοίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, —τὰ ἀγαθὰ ποὺ ἡ πατρίς των εἶχε μεταδώσει. Ἀλλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀφίταν εἰς τὴν πατρίδα των τὰς συζύγους των, τὰ παιδιά, τοὺς γέροντας γονεῖς, οἱ ὅποιοι ἐξοῦσαν μετὰ γλυκερόν δνειρον τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ «στύλου» των. Καὶ εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ ἐπιστολὴ γέροντος Μακεδόνος πατρός πρὸς τὸν υἱὸν του, ξενητευμένον εἰς Οὐγγαρίαν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος:

«...Καί, κοίταξε, παιδάκι μου, σὰν ξεγέρινες (—ἀνερρώσες) νὰ κοπιᾷς, (=ἐπιστρέφεις) κατὰ διὰ νὰ σὲ ἰδῶ καὶ ἐγώ, διὰτὶ (=διότι) ἐγέρασα καὶ δὲν δύναμαι

ΕΥΓΕΝ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (1716 - 1806). Ἐταξέ τὴν σοφία του στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ὀρθοδόξης Ρήτορας, συγγραφεὴς καὶ διδάσκαλος, γαλλοῦσε τὴν πρῶτην ἑπαιστώσεως γενεῶν, μετὰ τὰ νάματα τῆς Πίστης καὶ τῆς Ἐπιστήμης, προτομίζοντας τὴν Παλιγγενεσία τοῦ ἔθνους.

νὰ δουλέψω... μόνον κάμε τί θὰ νὰ κάμης καὶ κοπίᾳς κάτω νὰ σὲ ἰδοῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ εὐφρανθῇ ἡ καρδιά μας, διὰτὶ πολὺν κα(η)μὸν ἔχομεν. Μόνον κοπίᾳς, ἔτσι νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ καὶ ἐδικὴν μου, ἐγὼ εἰς τὴν αὐθεντίαν σου (—ἀφεντιά σου) θαρρῶ (=βασίζομαι) νὰ μετῇς εἰς τὰ γράμματά μου... Κάμε τί θὰ κάμης καὶ κοπίᾳς, ἔτσι νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν μου, παιδάκι μου γλυκύτατο».

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα τῆς Βιέννης, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ περασμένου αἰῶνος, τὸν τότε δίδουν οἱ Ἡπειρώται, οἱ Μακεδόνες, οἱ Θεσσαλοὶ. Εἰς τὸ κυριώτατον τοῦτο κέντρον Ἑλληνισμοῦ τῆς Αὐστρίας ἀκμάζει τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ τραπέζικὴ ἐπιχείρησις εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰ δὲ ὄνομα ἐργατῶν τοῦ οἰκονομικοῦ θίου τῆς μέσης Εὐρώπης —τὰ ὄνομα τὰ τῶν ἐπικράτειαν, ἐπὶ τῶν Σίνας, Βελλίου, Δούμπας— εἶναι σεβαστά καὶ πολὺτιμα εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. Εἰς τὴν Βιέννην συρρέει τὸ μεγαλύτερον μέρος Ἑλλήνων λογίων καὶ γίνεται τὸ κύριον κέντρον πνευματικῆς καὶ ἐθνικῆς ἑλληνικῆς κινήσεως. Καὶ ἑλληνικὰ ἐφημερίδες θὰ ἐκδοθοῦν εἰς τὴν Βιέννην, αἱ ὁποῖαι θὰ προετοιμάσουν πνευματικῶς τὴν ἑπανάστασιν: Ἡ «Ἐφημερίς», ἡ καὶ πρώτη ἑλληνικὴ ἐφημερίς, ἐκδίδεται ἀπὸ τοὺς Μακεδόνες ἀδελφούς Μαρκίδας Πουλίου ἀπὸ τοῦ 1791 μέχρι τοῦ 1797, καὶ μετὰ συγκίνου διαδίδεται ὅτι διαθέτει ἀπὸ ἐν ἀντίτυπον δωρεάν εἰς ὅλα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα «πρὸς φωτισμὸν τοῦ Γένους», —καὶ θὰ μιμηθοῦν τοῦτο καὶ αἱ κατόπιν ἐκδοθεῖσαι ἐφημερίδες: Ὁ «Ἑλληνικὸς Τη-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ (1780 - 1857). Συμπληρώθηκαν ἐξέτος ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ ἐξέχοντος κληρικοῦ καὶ λογίου. Ὑπῆρξε πολυμαθέστατος διδάσκαλος, θεινὸς ῥήτορας, ἀκούρατος μελετητὴς καθὼς ἐπίσης καὶ γονιμώτατος συγγραφεὴς καὶ ἀπολογητής.

λέγραφος» (1812 — 1829), ἡ «Καλλιόπη» (1812) τοῦ σπουδαίου διδασκάλου Ἀθανασίου Σταγειρίτου, ὁ «Ἐρμῆς ὁ Λόγιος» (1811 — 1821) τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ, τοῦ Θεοκλήτου Φαρμακίδου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κοκκινάκη, ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, μετέχον κρυφὰ τῆς ὅλης ἐπαναστατικῆς κινήσεως. Θαυμάσια τυπογραφεῖα —τὸ περιφημότερον τοῦ Γεωργίου Βενδότη— κοσμοῦν τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα τῆς Βιέννης, ἐπίσης ἀρίστα ὀργανωμένα ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἐξέχοντες διδασκάλους καὶ κληρικοὺς, —καὶ ἄς μνημονεῖται ὁ ἀρχιδιδάσκαλος» Ἀριστέιδης Παπᾶς, ὁ διαπρεπὴς Φιλικός, ἐκ τῶν πρώτων θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος. Ἐκεῖ δὲ εἶναι σπουδαῖον κέντρον τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας». Καὶ ἡκούετο

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ (1776 - 1831). Ἀπὸ ἀνέκδοτη παρισινή μικρογραφία τοῦ 1815. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφωτιστικὴν τοῦ σκεπτικῆς ἀπορίας, κρυβόταν ὁ πατριώτης ποῦ προσέφερε ὅσα λίγαι στήν ἑπανάστασιν. Ἡ δολοφονία τοῦ κατέφερε ἕνα δεινὸ πῆγμα στὸ νεοσύστατο κράτος.

συχνὰ εἰς καφενεῖα τῆς Βιέννης —τῆς ἐπισημῆς φιλοτούρκου Βιέννης— τὸ θούριον τοῦ Ρήγα.

Μεγάλην ἀκμὴν θὰ συναντήσωμεν καὶ εἰς ἄλλας ἑλληνικάς κοινότητας τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας καὶ πνεῦμα ἐπαναστατικὸν καὶ ποικίλην ἐνίσχυσιν τοῦ ἐπικειμένου Ἀγῶνος. Καὶ ὁ ἑπανάστασις θὰ ἐκτραγῇ, καὶ ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν καὶ ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν θὰ ἐνισχυθῇ παρὰ τοὺς φοβεροὺς κινδύνους λόγῳ τῆς ἀνθελληνικῆς πολιτικῆς γραμμῆς καὶ τῆς μέγιστης ἐχθρότητος τοῦ ἐθραϊκοῦ στοιχείου, ποῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συγχωρήσῃ τὴν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ἐπικράτησιν τῶν Ἑλλήνων: Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι τῷ 1750 δήμαρχος Πέστης (δὲν εἶχε νῦν ἀκόμη μετὰ τὴν Βούδαν) εἶχε ἐκλεγῇ ὁ ἐκ Κοζάνης Κωνσταντῖνος Τέρζης, πλεῖστοι δὲ ἄλλοι Ἑλλήνες εἶχαν γί-

ΑΔΑΜ. ΚΟΡΑΗΣ (1748 - 1833). Πατριάρχης τῶν μεγάλων διδασκάλων τοῦ Γένους. Ἡ πολυσχιδὴς συγγραφικὴ δράση τοῦ εἶναι σὺν δ.δεμένη μετὰ τὸν νεοελληνικὸν διαφωτισμὸν ποῦ ὀρίσασε τὴν Ἀνάστασιν. Ὁ λόγος τοῦ ἀσθενικοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου εἶχε κύρος θεσφάτων.

ἤρχισεν ὁ Ἀγὼν καὶ κατόπιν —ἕως ὅτου ἐξέλιπε καὶ ὁ τελευταῖος Ζωσιμάς— ἦλθαν γενναῖοι ἐπίκουροι εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

Τί νὰ λεχθῇ τώρα διὰ τὸν Ἑλληναῖον τῆς Ρουμανίας, —τῶν παριστιανῶν ἡγεμονίων; Ἡ διοίκησις εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Ἡ παιδεία ἐπίσης, —μετὰ τὰς «Ἀκαδημίας», τὰ σχολεῖα, τὰ τυπογραφεῖα, τὰς ὥρας ἐκδόσεις, τοὺς διδασκάλους τοῦ Γένους, ὅπως ὁ Λάμπρος Φωτιάδης, ὁ Νεόφυτος Δούκας, ὁ Γεώργιος Γεννάδιος καὶ τόσοι ἄλλοι. Καὶ ὁ πλοῦτος, —καὶ αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἡτο φυσικὸν εἰς τὰς ἡγεμονίας καὶ εἰς τὴν Ὀδοσσοῦ νὰ ἐκκολληθῇ ἡ φιλικὴ Ἑταιρεία, καὶ δὲν εἶναι ἀνεξήγητον ὅτι ἀπὸ τὴν ν.ε.α.ν. Μ.ε.γ.ἀ.λ.η.ν. Ἑ.λ.λ.ἀ.δ.α. ἐσημάνει ἡ ἐθνεγερσία.

Τῷ 1593 γράφεται εἰς ψήφισμα τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος τῆς Βενετίας: «Τὰ γράμματα καὶ τὰ ὅλα ἐθεωρήθησαν ἐν παντὶ καιρῷ, ὡς ἕκαστος ὁμολογεῖται, πρῶτιστον τῶν ἀνθρώπων κόσμημα, καὶ περὶ τούτου τοῦ ἔθνους ἡμῶν παρέχει τρανότηας ἀποδείξεις. Καὶ οὐ μόνον ἐν ἀρχαίαις ἱστορίαις, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὅσοι μὲν ἐξ ἡμῶν περὶ τὴν οὐσίαν κατεγίνοντο, δεόντως ἐκτιμῶνται, πολλοὶ δὲ, ὑπηρετοῦντες διαφορὰς ἡγεμονίας, μαρτυροῦσι διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν τὴν ἐξοχὸν στρατιωτικὴν αὐτῶν ἐμπειρίαν. Τὰ γράμματα καὶ τὰ ὅλα, εἰς ἀπώτατον σκοπόν, ὑπῆρξε κατὰ τὸν ὀδυνηρὸν καὶ ἀτελείωτον χρόνον τῆς δουλείας ὁ Ἑλληὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποῦ εἶχε φέρεῖ μακράν, νέος Αἰνείας, τὰ δῶρα τοῦ Γένους. Καὶ ὁ Ἑλληὴν τῆς αἰχμαλωσίας» τὰ γράμματα καὶ τὰ ὅλα ὑπῆρξε καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1821 ὁ Εὐαγγελισμὸς προαγγέλλει τὴν Ἀνάστασιν!

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Διευθυντὴς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης

ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ του μηνός, η αγγλική αποικία της Χρυσής 'Ακτής ανακηρύχθηκε ανεξάρτητο κράτος μέσα στα πλαίσια της Κοινοπολιτείας, και ώνομάσθηκε Γκάνα, εις ανάμνηση της παλαιάς αυτοκρατορίας η οποία επί επτά αιώνες έδρασε στις δυτικές αφρικανικές ακτές. Ένας από τους πρώτους επισκέπτες του νέου κράτους ήταν και ο αντιπρόεδρος των 'Ηνωμένων Πολιτειών, κ. Ρίτσαρντ Νίξον, ο οποίος και έφθασε στην πρωτεύουσα "Ακκρα προκειμένου να παρευρεθεί στις γιορτές της ανεξαρτησίας (DEL)

(Tass)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ έκλογική κίνηση στην ΕΣΣΔ: 'Ο πρωθυπουργός της Ρωσίας στρατάρχης Μπουλγκάνιν ψηφίζει στο ύπ' αριθ 2 έκλογικόν τμήμα της Κρασοπνενιέσκυ, που είναι κοντά στην Μόσχα.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ένωση των Φιλελευθέρων

● 'Ανεξαρτήτως των προσωπικών ή κομματικών λόγων που ώθησαν τας δύο πτέρυγας των Φιλελευθέρων να συνενωθούν εις ενιαίον κόμμα, το γεγονός πρέπει να θεωρηθῇ ως μία ευόλιμος άπαρχή εξυγιάνσεως του πολιτικού κλίματος και ως θετική συμβολή εις την ομαλωτέραν λειτουργίαν του κοινοβουλευτικού καθεστώτος. Διότι η ύπαρξις πολλών κομμάτων και κομματιδίων, δημιουργουμένων έκαστοτε από προσωπικάς αντιθέσεις υπερτροφικών εγωισμών ήγετων και στελεχών, χωρίς ουδεμίαν κοινωνικήν ανταπόκρισιν ή λαϊκά έρείσματα, άποσυνθέτει την πολιτικήν ζωήν, άπογοητεύει την κοινήν γνώμην, έμποδίζει την λειτουργίαν του κράτους, ύπονομεύει το καθεστώς, άνοίγει τόν δρόμον εις δικτατορικάς περιπετείας. Βεβαίως, έν 'Ελλάδι, διά λόγους ιστορικούς και κοινωνικο-οικονομικής συγκροτήσεως, εις σπανίας περιπτώσεις ύπήρξαν κόμματα άναταλκλόντα πραγματικάς κοινωνικάς διαρθρώσεις και άλληθ συμφέροντα κοινωνικών τάξεων, γεγονός που θα έμίκραινε τό χάσμα μεταξύ προγραμμάτων και πεπραγμένων, θα έπρολάμβανε τόν σπασμωδικόν άλλοπροσαλισμόν της νομοθετικής και έκτελεστικής έξουσίας, θα επέτρεπε άλληθ ψυχικήν έπαφήν και κυκλοφορίαν πόθων και ιδεών μεταξύ κυβερνώντων και κυβερνωμένων, θα άπεικόνιζε τά πραγματικά κοινωνικά ρεύματα και θα εξέφραζε τας ζωντανάς δυνάμεις του έθνους. Εις ώρισμένας ιστορικές φάσεις του, τό κόμμα των Φιλελευθέρων έπλησίασε την κοινωνιολογικήν ταύτην δεοντολογίαν του πολιτικού θίου και προσέφερε τότε, πράγματι, μεγάλας υπηρεσίας εις τόν λαόν, τό έθνος και τό κράτος. Κατά την δημιουργικήν του ταύτην περίοδον κατέκτησεν ιστορικούς τίτλους, έδημιούργησε παράδοσιν, απέκτησε συμπαγή λαϊκά έρείσματα. 'Η μετέπειτα φθορά και κατάπτωσις των Φιλελευθέρων, όπως άλλωστε και όλων των άλλων κομμάτων, οφείλεται, έν πολλοίς, εις τας μεγάλας δοκιμασίας τας όποιās υπέστη, κατά την τελευταίαν 25ετίαν, ο κόσμος και ή 'Ελλάς. Κατά την παρούσαν στιγμήν κατά την όποιαν συντελείται, θραδεία έστω, αλλά σταθερά άποκατάστασις των καταστροφών του πολέμου και σημειούται θελώσις των οικονομικών συνθηκών και έξομάλυνσις των κοινωνικών και πολιτικών ήθων της χώρας, τό κόμμα των Φιλελευθέρων δύναται πραγματικώς να διαδραματίση σημαντικόν ρόλον εις τας έσωτερικάς εξελίξεις και τας έξωτερικάς τύχας του έθνους. 'Αλλά ή έμπιστοσύνη του λαού, την όποιαν έπιθυμεί να κατακτήση κατά την προεχρή έκλογικήν άναμέτρησιν, έξαρτάται από την σοφρότητα και τό άσθημα ευθύνης με τό όποία θα άσκήση τό αντιπολιτευτικόν λειτουργήμα τώρα που αυτοδικαίως κατέχει την θέσιν της άξιωματικής αντιπολιτεύσεως. 'Η άσκησις αύστηρου, αλλά τιμιού πολιτικού έλέγχου εις την Βουλήν, ή έποικοδομητική κριτική του κυβερνητικού έργου, ή με υπερχομματικήν έθνικήν αντίληψιν άντιμετώπισις των έξωτερικών προβλημάτων θα κρίνουν τό μέλλον των Φιλελευθέρων και όχι ή διακήρυξις άρχών.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

Τα παραλειπόμενα των ειδήσεων

● ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ: Αί άσφαλιστικά έταιρία έπλήρωσαν 27.000.000 δολάρια διά ζημίας έκ πυρκαϊάς κατά τό 1956. Έν σχέσει με τά παρελθόντα δύο έτη έσημειώθη αύξησης κατά 40%.

● ΠΕΚΙΝΟΝ: Διεξάγεται έντόνος καθ' όλην την χώραν προπαγάνδα διά τόν περιορισμόν των γεννήσεων. 'Υπολογίζεται ότι 13.000.000 Κινέζων προστίθενται ετησίως εις τόν πληθυσμόν της χώρας.

● ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ: Λέγεται ότι καταβάλλονται προσπάθειαι διά την πρόσκλησιν εις Ουάσιγκτον του στρατάρχου Τίτο, ο όποιος κατά την νέαν του ρήξιν με τούς Ρώσους έχει ανάγκην ένισχύσεως του γοήτρου του.

● ΒΑΡΣΟΒΙΑ: Διά του νέου κανονισμού της πολωνικής Διαιτησις θα έπιτρέπεται ο διορισμός και ή παύσις ύπουργών δι' άπλής πλειοψηφίας και ή ύποβολή έπερωτήσεων.

● ΝΤΥΣΕΛΝΤΟΡΦ: 'Υπολογίζεται ότι σήμεραν ζούν έν Γερμανία περί τούς 45.000 'Εβραίοι, έναντι των 540.000 πρό της άνόδου του Χίτλερ εις την έξουσίαν κατά τό 1933. 'Αναμένεται ότι ο αριθμός αυτός θ' αύξηθῇ διότι πολλοί 'Εβραίοι γερμανικής προελεύσεως έπιστρέφουν εις την γενέτειράν των όπου ουδεμία πλέον φυλετική διάκρισις ύφίσταται.

● ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ: Ένεκαινιάσθη τακτική έπικοινωνία δι' έλικοπτέρων μεταξύ της βελγικής πρωτεύουσας και των Παρισίων. 'Η διαδρομή διαρκεί μίαν ώραν και τρία τέταρτα και στοιχίζει περί τας 800 δρχ. μετ' έπιστροφής. Εις άμφοτέρας τας πόλεις ή προσγειώσις και άπογειώσις γίνονται έκ κεντρικών σημείων.

● ΠΡΑΓΑ: 'Ακολουθούσα τό παράδειγμα της ΕΣΣΔ, ή Τσεχοσλοβακία άπέφασσε την οικονομικήν άποκέντρωσιν διά την εφαρμογήν του σχεδίου του 1957. 'Η άπόφασις προδίδει την άνάπτυξιν πρωτοβουλίας των καθέκαστα επιχειρήσεων και την ένεργόν συμμετοχήν των εργαζομένων εις τας ευθύνας και την διαχείρισιν των εργοστασίων.

● ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ: 'Ο καθηγητής της Βιολογίας Νίλς 'Αρλεϋ, συνεργάτης του διασημού άτομικού έπιστήμονος Νίλς Μπόρ, άπήντησεν άνοικτήν έπιστολήν εις την δαινικήν κυβέρνησιν συνιστών άνάληψιν πρωτοβουλίας διά την κατάπαυσιν των θερμωπυρηνικών δοκιμών, διά ν' άποφευχθῇ ο κίνδυνος έξαπλώσεως έντός 20ετίας της λευχαιμίας (καρκίνου του αίματος).

● ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ: Νέον σύστημα ραντάρ δοκιμάζεται διά την «τυφήν» προσγειώσιν άεροπλάνων υπό οιασδήποτε καιρικάς συνθήκας. 'Ο μηχανισμός τιθέμενος εις λειτουργίαν προσγειώνει αυτομάτως τό σκάφος χωρίς την παραμικράν επέμβασιν του πιλότου, ο όποιος άναλαμβάνει και πάλιν την διακυβέρνησιν επί του εδάφους πλέον.

● ΜΟΣΧΑ: Εις χαιότατον άρθρον της ή «Πρόσβντα» άποκαλεί τόν Γάλλον πρωθυπουργόν Γκυ Μολλέ «πλήρη ύποκρισίας και δειλίας ύπνρέτην των 'Αμερικανών».

● ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Κατά τό νέον σχέδιον παραγωγής άτομικής ένεργείας ύπολογίζεται ότι ο άτομικός ήλεκτρισμός θα τριπλασιασθῇ έν σχέσει με τας προβλέψεις του σχεδίου του 1955. 'Η

έκτέλεσις του νέου σχεδίου θ' απαιτήσει 600 έκατομμύρια λιρών.

● ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ: 'Η παραγωγή πετρελαίου κατά τό 1956 άνήλθεν εις 10.920.000 τόννους ήτοι υπερέβη κατά 2.217.000 τόννους την παραγωγήν του 1944.

● ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Εις θρετανικήν πρότασιν, που θα ύποβληθῇ εις την 'Επιτροπήν 'Αφοπλισμού του ΟΗΕ, προτείνεται όπως δλαι αι προβαίνουσαι εις δοκιμάς πυρηνικών θωμβών χώραι άναγγέλλουν την έκρηξιν. 'Επίσης προτείνεται να συμφωνηθῇ ή δοκιμή μίας θόμβας ετησίως κατά χώραν.

● ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ: 'Ο γενικός διευθυντής των Ταχυδρομείων έζήτησεν από τό Κογκρέσσον την κατάργησιν του θεσμού των ταχυδρομικών ταμειυτηρίων, τά όποία λειτουργούν από τό 1910, ως μη άνταποκρινομένου πλέον εις τας συγχρόνους άποταμειυτικάς συνθήκας.

● ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ: Τά πρώτα άποτελέσματα των γενικών έκλογών διά την άνω Βουλήν φέρουν, με μεγάλην διαφοράν ψήφων, έπικεφαλής τό Κόμμα του Κογκρέσσου, υπό την ήγεσίαν του κ. Νεχροϋ.

● ΠΕΚΙΝΟΝ: Παρά τόν έπιβληθέντα οικονομικόν άποκλεισμόν, ή Κίνα έζήγαγεν εις χώρας του έλευθέρου κόσμου έμπορεύματα άξίας 620 έκατομμυρίων δολλαρίων. Αί χώραι μετά των όποίων διεξήχθησαν αι συναλλαγαι είναι ή 'Ιαπωνία, ή Γερμανία, ή Μ. Βρετανία, ή 'Ελβετία, ή Κεϋλάνη, ή Μαλαισία, αι 'Ινδία και τό Πακιστάν.

● ΚΑΙΡΟΝ: 'Η Γερμανία θα οργανώση από της 14 Μαρτίου — 3 'Απριλίου μεγάλην βιομηχανικήν έκθεσιν. 'Η έκθεσις θα καλύψη χώρον 50.000 τ.μ. ήτοι επιφάνειαν τετραπλασίαν της προσφάτου ρωσικής.

● ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ: 'Ο συνολικός αριθμός των καταφυγόντων εις την Γιουγκοσλαβίαν Ούγγρων προσφύγων άνέρχεται εις 18.178.

● ΤΟΚΙΟ: 'Επίθεσιν μόδας έξαπολύει ή 'Ιαπωνία διά την κατάκτησιν της κινεζικής άγοράς. 'Η Ιαπωνική βιομηχανία νεωτερισμών άποστέλλει τριάκοντα μαννεκέν διά να έπιβείξη τας τελευταίας δημιουργίας της εις όλας τας μεγάλας κινεζικάς πόλεις.

ΜΕ ΠΝΕΥΜΑ έγκαρδιότητος διεξήχθησαν στην Ουάσιγκτων οι συνομιλίες του Γάλλου πρωθυπουργού, κ. Γκυ Μολλέ, με τόν πρόεδρο 'Αϊζενχάουερ. 'Ηταν ή πρώτη έπαφή του 'Αμερικανού προέδρου, μετά την κρίση του Σουέζ, με τόν ένα από τούς «παρεκτραπέντας» και στόν κύκλο των θεμάτων που συζητήθηκαν περιελήφθησαν και τά ζητήματα της Μέσης 'Ανατολής. 'Ορθοι διακρίνονται οι κ.κ. Φόστερ Ντάλλες και Κριστιάν Πινώ.

(United Press)

(Keystone)

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ έπεσκέφθη την έκθεση του 'Ιδανικού Σπιτιού, που άνοιξε στο Λονδίνο. 'Από τά διάφορα έκθέματα που κάνουν παραδείσια τη ζωή της νοικοκυράς, ιδιαίτερα προκάλεσε τό ενδιαφέρον της ένα νέο εργολείο που καθαρίζει πατάτες με μία καταπληκτική εύκολία. 'Η ευτυχισμένη έκφραση που είχε τό πρόσωπο της πριγκίπισσας και ή θαυμάσια διάθεσή της, έκαναν όσους την είδαν να υποθέσουν ότι οι αισθηματικοί κλυδωνισμοί της καρδιάς της άνήκουν πια στο παρελθόν.

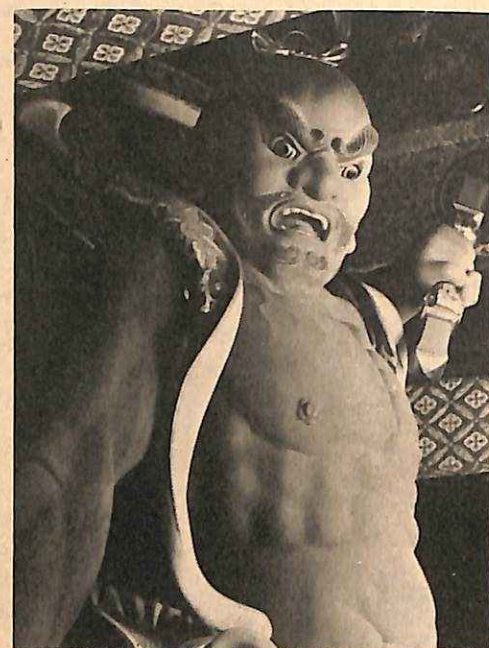

ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ ΤΩΡΑ Ο ΗΛΙΟΣ ΑΠ' ΤΗ ΔΥΣΗ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΗΣΕΤΕ πολλήν ώρα στους δρόμους του Τόκιο για να συναντήσετε ένα νέο με τοπική ένδυμασία. Όλοι είναι πιά ντυμένοι με ώραϊα, κομψά ευρωπαϊκά κοστούμια.

(Φωτ. SAS)

ΚΟΝΤΑ στον επιδητικό δράκοντα, ξαναγουρίζει όλη η γοητεία του παρελθόντος.

Οι Ιάπωνες συνήθίζουν να λένε πως, αν φεύγοντας από το Τόκιο ρίξεις μια ματιά στο βουνό Φούτζι, είναι βέβαιο ότι θα ξαναγουρίσεις. Ίσως έτυχε να δήτε καμιά από κείνες τις μικρές τουριστικές κάρτες, που παρουσιάζουν μια ιαπωνική αγροτική οικογένεια ν' ασχολείται με την καλλιέργεια του τσαγιού, μέσα σε μια καταπράσινη φυτεία, κάτω από την σκιά του πανύψηλου Φούτζι. Θα προσέξατε τη λευκή χιονισμένη κορφή του, που έρχεται σε τόση αντίθεση με τον καθαρό γαλάζιο ουρανό, το έντονο κόκκινο χρώμα της ανατολής του ήλιου και τη διαύγεια της θάλασσας.

Αυτή ακριβώς είναι η Ιαπωνία... Χρώμα, θάλασσα, φυτείες, ουρανός, ποτάμια και λίμνες. Είναι η χώρα των αντιθέσεων και της γαλήνης. Η σειρά που γοητεύει κάθε ξένο που θα την επισκεφθεί. Άλλα δεν είναι μόνον τις ηλιόλουστες ημέρες ομορφιάς. Θα βρήτε γοητευτικό κ' ένα βροχερό πρωινό, στο αντίκρουσμα μιας λεπτής ποροελλάνινης Γιαπωνέζας, που θα διασχίζει τον λασπωμένο δρόμο με τα ζύλινα τσόκαρά της και το πολύχρωμο «κιμονό», κουνώντας ρυθμικά τη μεγάλη χάρτινη ομπρέλλα της. Ο μικρόσωμος αυτός λαός, με τον πλούσιο εσωτερικό κόσμο και την πατροπαράδοτη ευγένεια, είναι εξαιρετικά εύθυμος. Στο Τόκιο, την πρωτεύουσα με την παράξενη προσωπικότητα και τα έννεα εκατομμύρια κατοίκων, θα βρήτε χιλιάδες νυκτερινών κέντρων, εστιατορίων, καφενείων και μπάρ, όπου θα είσθε ευπρόσδεκτος, οποιαδήποτε ώρα αποφασίσετε να τα επισκεφθείτε.

Οι Ιάπωνες δεν έχουν κάνει παρά ένα μόνο δῆμα πρὸς τὸν δυτικό πολιτισμό. Ἀλλά με τί εκπληκτικά αποτελέσματα. Τὸ Τόκιο, ἂν καὶ κατεστράφη δυὸ φορές, εἶναι σήμερα ἡ τρίτη σὲ μέγεθος μητρόπολη τοῦ κόσμου, με ἡλεκτρικούς σιδηροδρόμους, οὐρανοξύστες, τρόλλεϋ μπᾶς καὶ ἡλεκτροφωτισμό, πού θυμίζει τὴν ἀμερικανικὴ Πέμπτη Λεωφόρο. Λίγα χρόνια πρὶν, ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἀγνωστά. Τώρα πρέπει νὰ περπατήσετε ἀρκετὴ ὥρα στοὺς ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους γιὰ νὰ συναντήσετε μιὰ κοπέλα με «κιμονό» ἢ ἕναν ἄνδρα με τοπικὸ κοστούμι... Θὰ βρῆτε ὅμως χιλιάδες κοριτσιῶν νὰ φοροῦν τὰ τελευταία

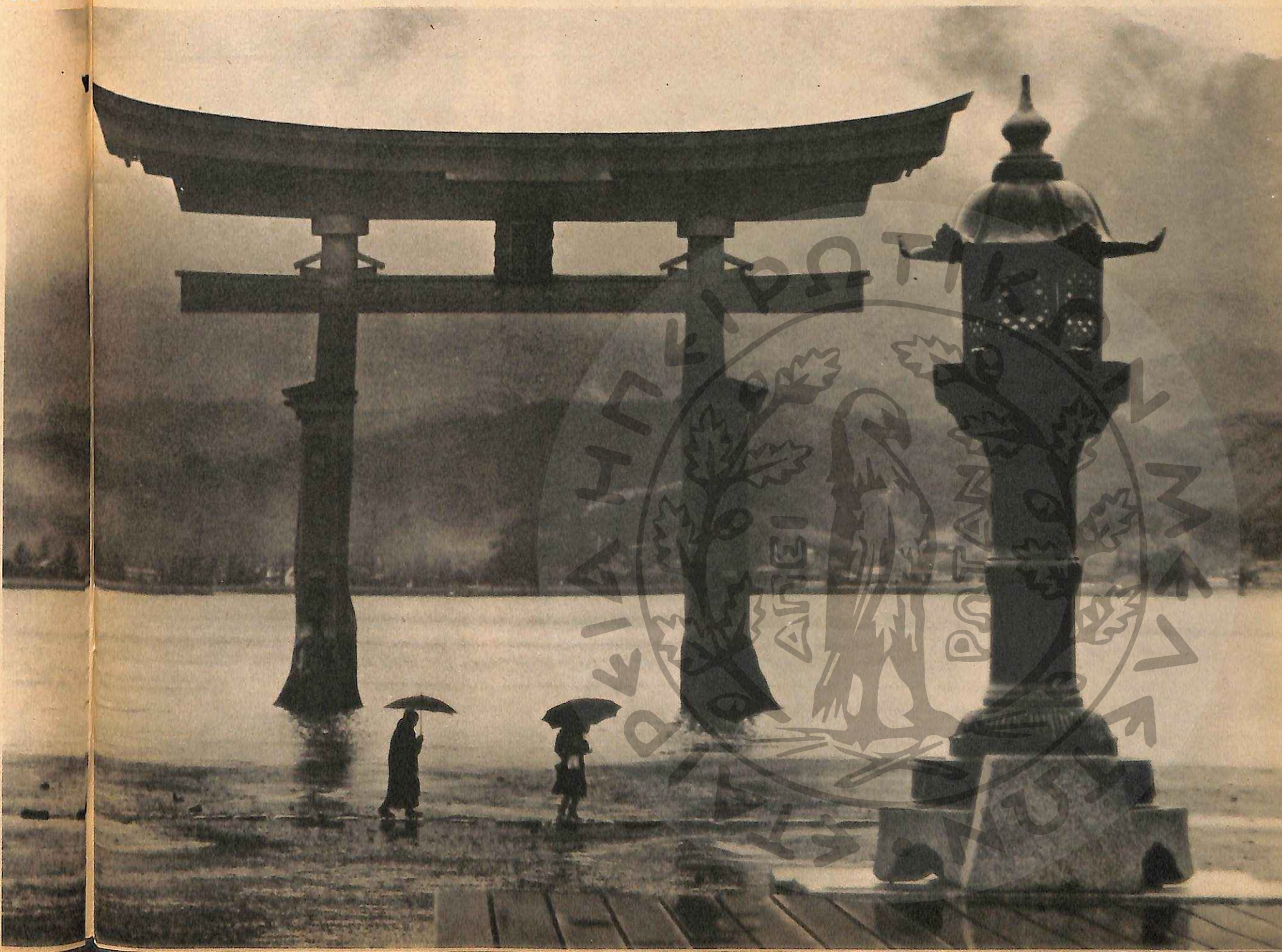
μοντέλα τοῦ Ντιὸρ καὶ νέους με κομψὰ ευρωπαϊκὰ κοστούμια νὰ πηγαίνουν στὰ ὑπερμοντέρνα κτήρια πού στεγάζονται τὰ γραφεῖα τους, με δέκα καὶ δεκαπέντε πατώματα, καὶ με πολυχρώμες διαφημίσεις τῆς τηλεοράσεως στὶς ὁδοφύς τους. Τὸ Τόκιο ἔχει ἐξελιχθῆ σὲ ἐμπορικὸ κέντρο με χιλιάδες καταστημάτων καὶ ὁ οἰκοδομικὸς ὄργασμός τῶν οὐρανοξύστων τοῦ ἀφήνει κατὰπληκτους κι αὐτοὺς τοὺς Ἀμερικανούς. Καὶ θὰ διερωτάσθε: Τί συνέβη στὴν εἰδυλλιακὴ Ιαπωνία καὶ ἀλλάξε τόσο ριζικὰ; Ἐφυγε ἄραγε γιὰ πάντα τὸ παρελθόν; Ἡ ἀπάντηση θὰ εἶναι ὄχι! Στὴν πραγματικότητα ἡ παλιὰ Ιαπωνία ὑπάρχει, χωρὶς ὅμως νὰ ἐμποδίζει τὴν γένεση μιᾶς καινούργιας, σύγχρονης χώρας! Δὲν φαντάζομαι ὅμως νὰ ὑπάρχουν στὸν κόσμον πιδ ἀδιόφοροι γιὰ τὶς παραδόσεις τοὺς ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς Ιάπωνες. Οὔτε κράτος πού ν' ἀποφασίζει εὐκολώτερα τὴν κατάργησι κάθε ἔθιμου του, προκειμένου νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ με ὅποιοδήποτε ξένο.

Ἀρκεῖ νὰ σκεφθῆτε πῶς, ὀγδόντα χρόνια πρὶν, Ιάπωνες πολιτικοὶ πού γύρισαν ἀπὸ ἕνα ταξίδι τους στὴν Εὐρώπῃ στὸ Τόκιο, ἀπεφάσισαν νὰ γκρεμίσουν τὸ Λαϊκὸ Θέατρο Καμπούκι καὶ νὰ... κτίσουν ἕνα καινούργιο ἀγγλικὸ τύπου. Ἀλλὰ καὶ σήμερα θὰ βρῆτε ἀνθρώπους πού θέλουν ν' ἀλλάξουν τὴν... ιαπωνικὴ γλῶσσα καὶ γινώσκουσιν συγγραφείς, οἱ ὅποιοι προτείνουν τὴν καθιέρωσι τῆς ἀγγλικῆς ἢ γαλλικῆς! Ἀποτέλεσμα τῆς ἀδιανοητικῆς τους πρὸς τὶς παραδόσεις εἶναι ἡ συνύπαρξι τοῦ παλίου με τὸ μοντέρνο! Διατηροῦν κάθε ἀξιόλογο μνημεῖο ἢ ἔθιμο, ἀλλὰ προωθοῦν κάθε καινούργια προσπάθεια! Στὸ θέατρο μπορεῖ νὰ παρακολουθήσετε ἕνα μοντέρνο δράμα, ἀλλὰ στὴν τηλεόρασι θὰ δῆτε εἰδικὲς παραστάσεις με παλαιὰ θεατρικὰ ἔργα, ὅπως τὸ «Καμπούκι» ἢ τὸ «Νόχ». Κι ὅμως ἡ Ιαπωνία εἶναι ἕνα ζωντανὸ θεατρικὸ μουσεῖο! Στὸ Τόκιο μπορεῖτε νὰ βρῆτε καὶ νὰ πάτε σὲ κάθε χρονολογίας θέατρο ἢ χοροδράμα καὶ νὰ εἰσθε βέβαιοι πῶς θὰ τὸ δῆτε ὅπως ἀκριβῶς ἦταν πρὸ πεντακοσίων ἐτῶν. Στὸ κουκλοθέατρο δὲν ἔχει ἀλλάξει τίποτε ἀπὸ τὸν 18ο αἰῶνα. Τὸ γιαπωνέζικο θέατρο εἶναι σήμερα τὸ πλουσιώτερο τοῦ κόσμου καὶ οἱ ἡθοποιοὶ τοῦ πασίγνωστοι γιὰ τὴν ἰδιόρρυθμη τεχνικὴ τους.

Ἕνα ταξίδι στὴν Ἰαπωνία, στὴ χώρα τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου ἢ τῶν χρυσαυθῆμων, ἂν προτιμάτε, ἔχει πάντα ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς δυτικούς. Ὁ κοντόσωμος κίτρινος λαός, με τὸν παλιὸ πολιτισμό, πού στάθηκε ἐπὶ αἰῶνες «στεγανὰ» κλεισμένος στὰ νησιά του, γιὰ νὰ μὴ μολυνθῇ ἀπὸ τὸ «μικρόβιο τῶν λευκῶν ἀνθρώπων», ἐρέθιζε πάντα τὴν φαντασία τῶν περιηγητῶν, κι ἀκόμη περισσότερο αὐτῶν πού ἀκούγαν τὶς διηγήσεις γιὰ τὰ ἀλλόκοτα ἦθη κ' ἔθιμα τῶν Ἰαπώνων. Δυὸ παγκόσμιοι πόλεμοι ἦσαν ἀρκετοὶ γιὰ νὰ κάνουν τὴν γνωριμία στενότερη. Ὁ τελευταῖος ἰδίως προχώρησε πῶς πολύ. Ἐφερε τὸ δυτικὸ πνεῦμα, τὸν δυτικὸ τρόπο ζωῆς στὴν ἡττημένη καί, κατόπιν, στὴν ἀναγεννώμενην Ἰαπωνία. Πῶς εἶναι σήμερα καὶ πῶς ζῇ στὸ μεταβατικὸ ἀσφαλῶς ἱστορικὸ της στάδιο ἡ χώρα αὐτή, πού διαδραματίζει σπουδαῖο ρόλο στὴν Ἀσία, ἐπιχειρεῖ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ρεπορτάζ αὐτό.

Τόκιο: Ἡ μεγαλόπολη τῶν ἐννέα ἑκατομμυρίων πολυχρῶμων κατοίκων ἐκπλήσσει με τὸν οἰκοδομικὸ ρυθμὸ της κί' αὐτοὺς τοὺς Ἀμερικανούς

ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΣΧΩΡΗ ΜΑΓΕΙΑ ΤΟ ΒΡΟΧΕΡΟ ΠΡΩΙΝΟ, ΚΑΘΩΣ ΟΛΑ, ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΤΥΛΙΓΟΝΤΑΙ Σ' ΕΝΑ ΠΕΠΛΟ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΠΙΝΑΚΑ

Η ιαπωνική αρχιτεκτονική προσπαθεί να φέρη τή φύση μέσα στο σπίτι

Στην εποχή λοιπόν της τηλεόρασης και του κινηματογράφου εξακολουθεί, χάρις στην ιδιαιτική πρωτοβουλία και την κρατική επιχορήγηση, να υπάρχει το παλιό λαϊκό θέατρο, που είναι τόσο επηρεασμένο από τον Βουδδισμό.

Στο διπλανό όμως κτίριο μπορεί, την ώρα της παραστάσεως του «Νόχ», που σ' εφ'έρνει τόσο μακριά από την εποχή μας, να γίνεται ο γάμος ενός έρωτευμένου ζευγαριού... Λίγα χρόνια πριν, ήταν αδύνατο να διανοηθώ κοπέλα ότι μπορεί να παντρευθ' έναν άνθρωπο που... γνωρίζει και αγαπάει, τη στιγμή που το δικαίωμα της έκλογής το είχαν μόνον οι γονείς της... Κι όμως σήμερα οι μισοί τουλάχιστον γάμοι γίνονται έπειτα από μακροχρόνια ειδύλλια! Άλλα και ποιός δεν θα καταπλαγή αν μάθαι πως οι Ιάπωνες, που δεν τολμούσαν άλλοτε να αντικρύσουν κατά πρόσωπο τους γονείς ή τους συζύγους τους, χορεύουν σήμερα ημίγυμνες στο θέατρο «Ασάκουσα» μπροστά σε έξι χιλιάδες

θέατρο το περίφημο... γαλλικό Καν Κάν. Δεν απέκτησαν όμως μόνον κοινωνική ανεξαρτησία, αλλά και πολιτική. Θα ψηφίζουν και δεν αποκλείεται ν' αποκτήσουν σύντομα εκπροσώπους τους στην Ιαπωνική Βουλή. Τίποτε όμως δεν είναι απόλυτο σ' αυτή τη χώρα. Ακόμη και οι υπερμοντέρνες Ιαπωνίδες ξαναγυρίζουν στα παλιά, φορώντας τα «κιμονό» τους τις ημέρες των εορτών... Από τη μια ώρα στην άλλη αλλάζει η σκηνοθεσία στο παράξενο αυτό θέατρο της Ιαπωνικής ζωής. Και οι εποχές έχουν την δυνατότητα να επεμβαίνουν παντού! Την άνοιξη είναι διαφορετικά διακοσμημένα τα δωμάτια και οι κομψές Ιαπωνέζες είναι υποχρεωμένες να φορούν ανάλογα χρώματα «κιμονό» ή φορέματα.

Άλλωστε το χαρακτηριστικό γνώρισμα της Ιαπωνικής αρχιτεκτονικής είναι να φέρη την φύση μέσα στο σπίτι! Τα σπίτια τους είναι μεγάλα, άνετα και... άδεια! Αποτελούνται συνήθως από ένα δωμάτιο με τεράστια παράθυρα-πόρτες,

που σκεπάζουν σχεδόν τον ένα τοίχο και βλέπουν σε κήπο ή στην θάλασσα. Μοναδική επίπλωση έχουν ένα χαμηλό τραπέζι καλά γυαλισμένο και χωρίς σκέπασμα. Μερικά μαξιλάρια, με έντονα μεταξωτά ντυσίματα, είναι σκορπισμένα σε κάθε γωνιά του δωματίου. Λουλούδια και μερικά κάδρα ή μπιμπλω δολοκληρώνουν το σύγχρονο γιαπωνέζικο σπίτι! Το βράδυ οι οικοδεσπότες κοιμούνται επάνω σε μικρά στρώματα που κρύβουν την ημέρα μέσα σε ντουλάπια του τοίχου! Και κάτι παράξενο για τον ξένο. Τα σπίτια δεν έχουν... κλειδιά. Ποτέ δεν κλειδώνουν τις πόρτες τους, ακόμη κι όταν φεύγουν από το σπίτι! Είναι ίσως το μοναδικό κράτος, που αν ξεχάσετε την τσάντα σας ή το παλτό σας σε κάποιο κέντρο, κινηματογράφο ή λεωφορείο, θα το βρήτε όπωσδήποτε. Τα πάντα επιστρέφονται στον κάτοχό τους σε τέτοιο βαθμό, ώστε πολλοί σιδηροδρομικοί σταθμοί διαθέτουν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΤΟ ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΟ ΤΣΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟ.

ΟΥΡΑΝΟΕΥΣΤΕΣ ΑΝΤΙΦΕΓΓΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΦΩΤΕΙΝΟΥΣ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΕΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΚΑΙ ΘΥΜΙΖΟΥΝ ΤΗΝ 5η ΛΕΩΦΟΡΟ. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΤΟΚΙΟ ΜΕ ΤΑ 9 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΟΥ

ΨΑΡΕΥΟΥΝ μαργαριτάρια, κατά την πανάρχαια συνήθεια, αλλά το βράδυ χορεύουν Ρόκ-Έντ-Ρόλλ.

ΠΟΙΑ ΟΜΟΡΦΗ γυναίκα δε λαχταράει να στολίση το λαιμό της με τα θαυμάσια μαργαριτάρια.

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ ΤΟ ΧΟΡΟ. Καθώς σερβίρουν τα πιο άπιαστα φαγητά οι εξωτικές γκέισες, ή παράξενη αρμονία των κινήσεών τους δίνει την εντύπωση μιάς θεατρικής παραστάσεως.

ΠΑΡΑΞΕΝΟ καί... άδειο το σπίτι της Ιαπωνίδας. Η κουζίνα είναι σε μία γωνιά του δωματίου

ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ βασιλιάδες στη μαγευτική χώρα των χρυσανθέμων είναι ασφαλώς τα παιδιά.

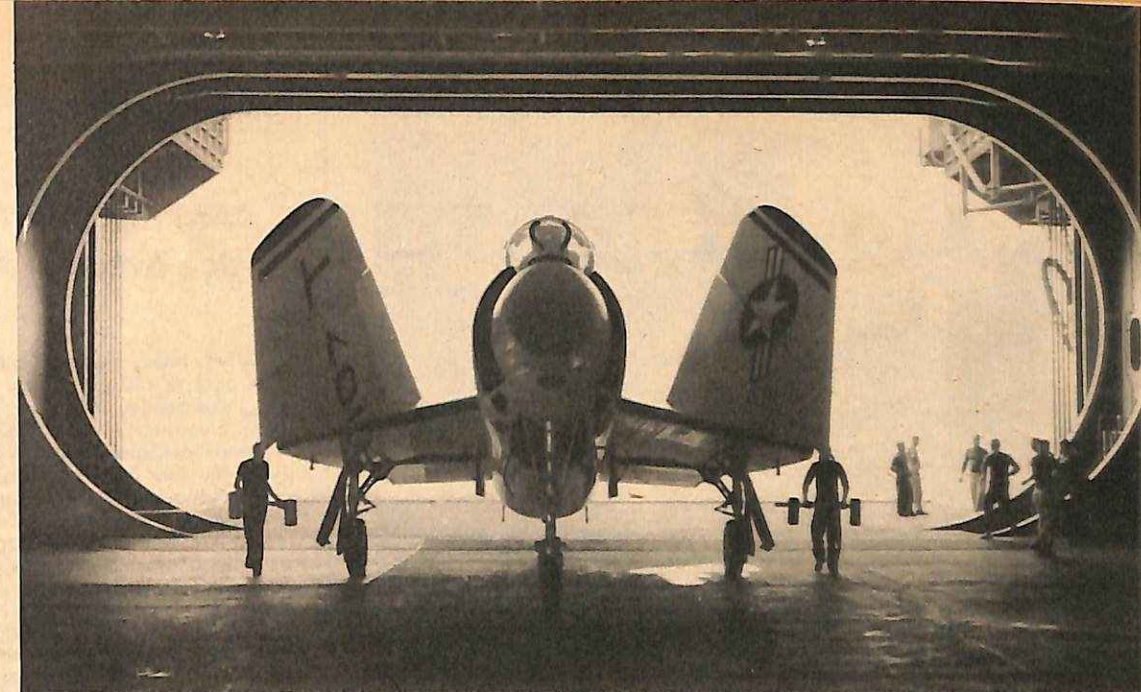

ΣΤ' ΑΔΥΤΑ ΤΟΥ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟΥ ΜΑΜΜΟΥΘ

Η ΖΩΗ ΚΥΛΑΕΙ ΓΕΜΑΤΗ ΑΝΕΣΕΙΣ ΠΛΑΪ ΣΤΙΣ ΕΦΙΑΛΤΙΚΕΣ ΒΟΜΒΕΣ

Το γραφικό Πασαλιμάνι αλλάζει όψη κάθε φορά που μās επισκέπτεται ο δος 'Αμερικανικός Στόλος. Οι πλανόδιοι καταστηματάρχαι με τις γύψινες μικρογραφίες της 'Ακροπόλεως, οι ατελείωτες ούρες των ταξί και οι απαραίτητοι περιέργοι, μεταβάλλουν την ήσυχη καθημερινή ατμόσφαιρα του Πειραιά. Οι τέσσαρες χιλιάδες άνδρες του «Φόρρεσταλ» —του πολυπληθεστεύοντος σε πλήρωμα πολεμικού σκάφους του κόσμου— που φιλοξενήσαμε την περασμένη εβδομάδα, έδωσαν καινούργια πνοή στην ζωή της γειτονίας.

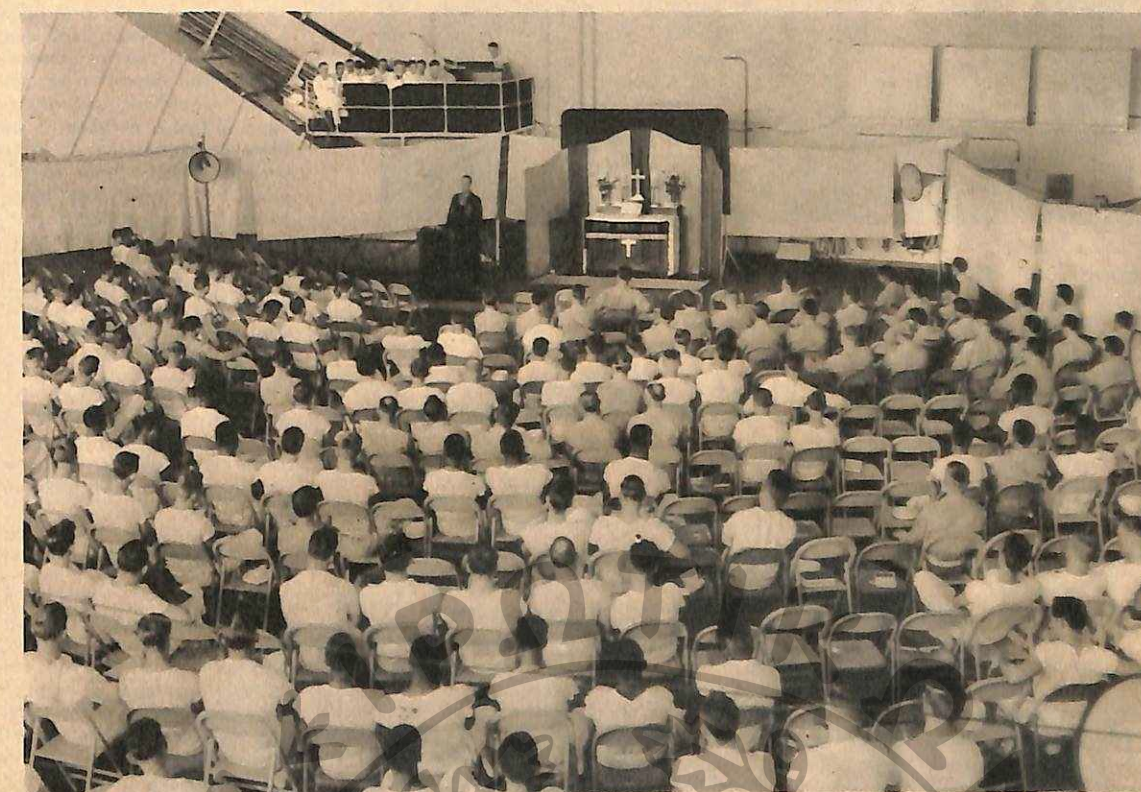
και της πρωτεύουσας. Πολλοί δημοσιογράφοι έπεσκέφθησαν τον πλωτόν αυτόν κολοσσό κ' οι έφημερίδες, άλλες λιγώτερο, άλλες περισσότερο, δημοσίευσαν σχετικά άρθρα. Στη συνεργατιά μās δίδα Γιολάντα 'Ανδρουλιδάκη οφείλεται ή περιγραφή που ακολουθεί. Έχει κατά τούτο ξεχωριστό ενδιαφέρον: Δίνει τις έντυπώσεις μιάς γυναίκας από μιάν άληθινά και άποκλειστικά άνδρoκρατούμενη πολιτεία, που κινείται σε θάλασσες και ώκεανούς, μεταφέροντας στον κόσμο τον χαιρετισμό της άμερικανικής δημοκρατίας.

ΕΝΑ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΤΟΥ «ΦΟΡΡΕΣΤΑΛ» ΒΓΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ, ΕΤΟΙΜΟ ΝΑ ΠΕΤΑΞΗ

ΤΟ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟ άμερικανικό αεροπλανοφόρο «Φόρρεσταλ», το μεγαλύτερο πολεμικό του κόσμου. 4.000 άνδρες ζούν στην πλωτή αυτή πολιτεία των έξηντα χιλιάδων τόννων, που οι άνεσεις της θυμίζουν πολυτελέστατο και συγχρονισμένο ξενοδοχείο.

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ύπηρεσία οι ναύτες Α μπορούν, αν θέλουν, ώρισμένες ήμέρες της έβδομάδος, να πάνε στην λειτουργία της καθολικής ή προτεσταντικής έκκλησίας.

ΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ και σπόρ. Πώς μπορούσε να λείψη το μπάσκετ από το γιγαντιαίο αεροπλανοφόρο; Οι άγώνες διεξάγονται φανατικά και μέ... στοιχήματα.

Οι γκρίζες δενζινάκατοι του άμερικανικού ναυτικού απέβιβαζαν συνεχώς έκατοντάδες ναυτάκια, με τους μπλε σκούφους τους, τις φωτογραφικές τους μηχανές και τα δολλάρια τους, έτοιμα να παρασυρθούν σε τουριστικές εξερευνήσεις. Πλημμύρισε ή 'Ακρόπολη από το άμερικανικό ναυτικό... Γέμισαν τα μπάρ, γέμισαν τα νυκτερινά κέντρα... Δόθηκαν ξεχωριστές γιορτές, διοργανώθηκαν περίπατοι, με μιά λέξη οι 'Αμερικανοί ναύτες πήραν κάτι από την 'Αθήνα, έδωσαν κάτι... Τό σκάφος, όμως, το πελώριο αυτό χαλύβδινο μεγαθήριο, ακίνητο και κυριαρχικό στον όγκο του, δεχόταν επισκέψεις. Μέσα του κυρθεί μιά ζωή, μιά τέλεια ώργανωμένη ζωή, γεμάτη δυνατότητες σ' έναν καινούργιο πόλεμο, γεμάτη άνεσεις στην ειρήνη.

ΤΜΗΜΑ του έκλεκτου άκροατηρίου που παρακολούθησε, στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου, την διάλεξη της Α.Β.Υ. του πρίγκιπος Πέτρου.

Η ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΣΤΙΣ ΑΣΙΑΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

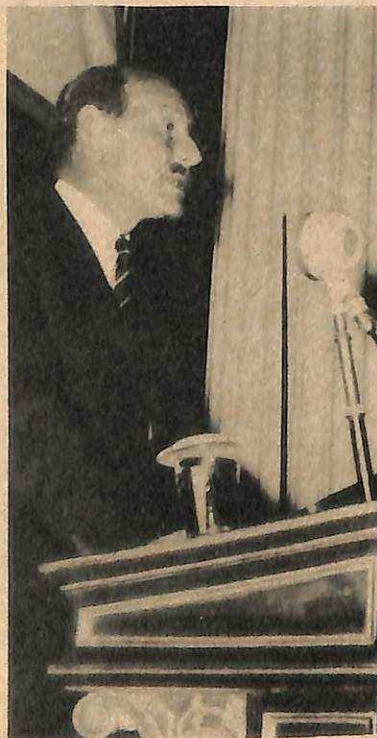
Μιά εξαιρετικά ενδιαφέρουσα διάλεξη
του ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Α.Β.Υ. ο πρίγκιπ Πέτρος της Ελλάδος, γνωστότατος διεθνώς ως επιστημονική αθεντία στις ανθρωπολογικές έρευνες, βρίσκεται και πάλι εδώ, όπως και τον περασμένο Οκτώβριο, που έμεινε μερικές ημέρες. Τώρα θα παραμείνει περισσότερο και θα δώσει διαλέξεις γύρω από τα θέματα της επιστήμης του.

"Ήδη, ως καλεσμένος της 'Ελληνικής Ανθρωπολογικής Εταιρίας, της οποίας ο πρίγκιπ Πέτρος είναι επίτιμο μέλος, έδωσε, στις 7 Μαρτίου, την πρώτη του διάλεξη, που έσημειωσε πολλή επιτυχία και στην οποία ο ύψιλος όμιλητής αναφέρθηκε, με ένταρεια και επιστημονική ακρίβεια, στη σύγχρονη και άρχαία ζωή των Ιστωρικών άσιατικών λαών.

"Η τόσο ενδιαφέρουσα αυτή διάλεξη δόθηκε στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου 'Αθηνών, παρουσία ενός έκλεκτου άκροατηρίου. Τό θέμα της διαλέξεως ήταν: «Η επίδρασις της ελληνιστικής περιόδου εις την Κεντρικήν 'Ασίαν».

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ, που δημοσίευσαν ήδη σχετικές εργασίες του πρίγκιπ Πέτρου, πρόκειται να παρουσιάσουν προσεχώς, και κατ' άποκλειστικότητα για την 'Ελλάδα, μία νέα σειρά επιστημονικών και μορφωτικών έργων του από τις έρευνες του στην άσιατικήν ήπειρο.

Η Α.Β.Υ. ο πρίγκιπ Πέτρος της Ελλάδος όμιλών για την επίδραση της ελληνιστικής περιόδου στην 'Ασία.

ΦΟΡΡΕΣΤΑΛ

Άπ' τόν πλωτόν ούρανοξύστην μέ όλες
τις άνέσεις λείπει μόνον ή... Εύα !

Είναι ίσως τολμηρή ή φιλοδοξία μου να σας μεταφέρω νοερά στην άτμόσφαιρα του μετάλλινου κολοσσού «Φόρρεσταλ», του μεγαλύτερου αεροπλανοφόρου του κόσμου. 'Ο πλωτός αυτός ούρανοξύστης, που έχει ύψος είκοσιπέντε πατώματων και δύο χιλιάδες διαμερίσματα, είναι πραγματικά άνεξερευνήτος... Δύο εβδομάδες δεν φθάνουν για να τόν γυρίσετε από την μία άκρη του μέχρι την άλλη... Είμαστε όμως αισιόδοξοι... Θα προσπαθήσουμε ν' άνεδούμε μαζί τις άτελείωτες κάβετεσ σκάλες του, να διασχίσουμε τούς δαιδαλώδεις λοζούς διαδρόμους του, να γνωρίσουμε από κοντά τις τέσσαρες χιλιάδες άνδρών που αποτελούν τό πλήρωμά του...

Δέν θα ήταν υπερβολικό εάν λέγαμε πως επιχειρούμε ένα μικρό ταξίδι στην 'Αμερική. Γιατί πραγματικά τό «Φόρρεσταλ» είναι ένας μικρός Νέος Κόσμος μέ τις δημοκρατικές ιδέες του, την ελευθερία του ατόμου, τις άτομικές δόμδες του, τούς έξωφρενισμούς του, τις παραξενιές του, την πρωτοβουλία του, την τσίκλα του! Μιά μικρή 'Αμερική, που φανερώνεται μπροστά σας από την πρώτη στιγμή που θα πατήσετε τό πόδι σας επάνω στο τεράστιο αυτό πολεμικό σκάφος... Θα σταθήτε έκστατικός στην μεγαλοπρεπή θέα ενός δομωδιστικού αεροπλάνου «Πολεμιστής του ούρανού»... Καί καθώς θα διερωτάσθε πιδ κουμπάκι πατάει άραγε ό χειριστής του για να ρίξη στο κενόν μία μικρή άτομική δόμβα, θα αισθανθήτε ξαφνικά τό ξάσφος να ύποχωρη, ενώ ένα μετάλλιο κιγκλίδωμα θ' άναδυθή από τό λείο πάτωμα του καταστρώματος για να σας χωρίση από την ύπόλοιπη επιφάνεια του αεροπλανοφόρου... Είχατε σταθή επάνω σ' έναν από τούς τέσσαρες μεγάλους άνελκυστήρες του καταστρώματος, που δέν μπορεί να τούς διακρίνη άνθρωπο μάτι... 'Ετσι τό αεροπλάνο και έσεις θρεθήκατε λίγα δευτερόλεπτα άργότερα τρία πατώματα πιδ κάτω, σε μία αίθουσα επιδιορθώσεως, όπου εργάζονται σιωπηλά καμιά διακοσαριά ναύτες. Μερικοί άπ' αυτούς παρατήρησαν την αϊφνίδια εμφάνισή σας και σας ύποδελχονται μ' ένα καλόκαρδο «Χάϋ»! 'Η πρώτη γνωριμία έχει επιτελεσθή... Δέν θα περάση πολλή ώρα και θα έχετε γίνει παλιοι καλοί φίλοι. Καλοντυμένοι, γεροδεμένοι, καθαροί οι αξιωματικοί και οι ναύται του «Φόρρεσταλ» θα προσπαθήσουν άμέσως να σας εξυπηρετήσουν... Αυτός άλλωστε είναι ό σύγχρονος 'Αμερικανός ναυτικός! 'Ενα σύμπλεγμα ευγενείας, μορφώσεως και άνωτέρου βιοτικού επιπέδου. Καί ό απλούστερος ναύτης του κολοσσίου αυτού πολεμικού, σου δίνει την έντύπωση... πελάτου πολυτελούς ξενοδοχείου...

'Εργάζεται έντατικά, αλλά καμιά φορά ξαπλώνει και στο φτερό κανενός αεροπλάνου για ν' απολαύση τόν πρωινό φρέσκο άέρα... Μένει άδιάφορος στην θέα ενός αξιωματικού όταν είναι έκτός ύπηρεσίας και δέν άποκλείεται να τόν χαιρετήση μ' ένα φιλικό «Γεια σου». Μασάζει συνεχώς τσίκλα και άκούει... μουσική τζαζ όταν τρώη στις άπέραντες τραπέζιες του πλοίου του... Τις ώρες που είναι έλεύθερος, συμβουλεύεται τό ημερήσιο πρόγραμμα... Τόν πληροφορεί τί ώρα μπορεί να παρακολουθήση κινηματογραφικές παραστάσεις σε διάφορα σημεία του πλοίου, την λειτουργία της Καθολικής ή Προτεσταντικής έκκλησίας, ραδιοφωνικές έκπομπές... Δέν έχει κέφι γι' αυτά; Μπορεί να πηή στις ειδικές... χαρτοπαικτικές λέσxes του σκάφους... Θα βρή όπωσδήποτε άλλους τρείς συναδέλφους να θέλουν να παίξουν... Δέν γνωρίζει μερικούς από αυτούς; Θα συστηθούν και θα καθήσουν στο μικρό τετράγωνο τραπέζι και!

Μιά δλόκληρη πολιτεία τεσσάρων χιλιάδων ανθρώπων φροντίζει για την ψυχαγωγία του... 'Εάν δέν θέλη κοινωνικές έπαφές μπορεί να κάνει και τήν... πρόβα του καινούργιου του κοστούμιού στο ραφέι του σκάφους, ή να ψωνίση διάφορα πράγματα από τά τέσσερα καταστήματα του «Φόρρεσταλ». 'Εχει διάθεση για... άπομύηση; 'Τ' άναγνωστήρια μέ την άπαιλή μουσική, τις θαβειές πολυθρόνες και τούς τέσσαρες χιλιάδες τόμους βιβλίων, μπορούν να τού φέρουν λίγο... ύπνο! Γέρνει στην πολυθρόνα του και τόν παίρνει για καμιά ώριτσα... Κανείς δέν τόν ένοχλεί... Είναι ένας πραγματικά έλεύθερος άνθρωπος! Λίγη ώρα άργότερα θα τόν δήτε σε καμιά από τις καντίνες να πίνη κόκα-κόλα ή καφέ... Μπορεί μέ την εύκαιρία αυτή να γνωρίση και κανέναν πατριώτη του, που μολοντί ζούνε επάνω στο ίδιο πλοίο ένα χρόνο δέν... έτυχε να συναντηθούν!

'Αλλά έφθασε ή ώρα του φαγητού! Περιμένει μέ τάξη την σειρά του για να σερβιρισθή κατά τό πατροπαράδοτο άμερικανικό σύστημα «Σέλφ Σέρβις». Δέκα μάγειροι μέ λευκές ποδιές στέκονται μπροστά σε ισάριθμα καζάνια μ' έκλεκτά φαγητά, που θα τά ζήλευε και τό μεγαλύτερο ξενοδοχείο! Παίρνει τόν δίσκο του και κάθεται σ' ένα από τά τραπέζια, ενώ ή όρχήστρα Μπίλλυ Χάλεϋ παίζει ένα από τά... όρεκτικά «Ρόκ έντ Ρόλλ» της...

Κάποιος συνάδελφός του μπορεί να φανερώση μία καινούργια φωτογραφία ενός ήμιγυμνου κοριτσιού... Για κάμποση ώρα ή μουσική που μεταδίδουν τά μεγάφωνα θα καλυφθή από μερικά θαυμαστικά σφυρίγματα! 'Ο ένθουσιασμός τών δέκα ναυτών που κάθονται στο τραπέζι του δέν έπηρεάζει σχεδόν καθόλου τούς διπλανούς συντρόφους τους! Παρακολουθούν άπαθείς τις ζωηρές εκδηλώσεις τους. Μετά τό φαγητό, διαβάζουν την έπαθείς της ζωής «Φόρρεσταλ», σ' ένα από τά μικρά σαλόνια που είναι σκορπήμενα στο πλοίο... 'Αλλοι προτιμούν την δροσερή άτμόσφαιρα του καταστρώματος. 'Όσοι έχουν βάρδια δέν κατεβάζουν τά μούτρα... Καθαρίζοντας τό φτερό ενός αεροπλάνου, σιγιστραγονδούν κανένα εύθυμο σκοπό ή άστειεύονται μέ τούς συναδέλφους τους! Βεβαίως δέν παραλείπουν να δάζουν στοιχήματα για τις άθλητικές συναντήσεις, που γίνονται επάνω στο πλοίο και παρακολουθούνται μέ φανατισμό. 'Υπάρχουν και οι τυχεροί. 'Ετσι άποκαλούν όσους έχουν επιτύχει μία άδεια για τό λιμάνι που θα έπισκεφθούν. Αυτοί κάνουν δνείρα για τις... μελλοντικές άίσθηματικές τους κατακτήσεις... Οι ύπόλοιποι περιορίζονται στο γλυκό χαμόγελο μίας γοητευτικής φωτογραφίας, που έχουν επάνω από τό κρεβάτι τους. Νά, λοιπόν, ποιά είναι ή ζωή του 'Αμερικανού ναύτου. Για όλα έχει φροντίσει ό Μπάρμπαν Σάμ... Μόνον ή Εύα λείπει από τόν πλωτό του παράδεισο! Καί ίσως γι' αυτό να είναι εύτυχής!

ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

...ΚΑΜΜΙΑ ΦΟΡΑ ΟΙ ΦΑΡΣΕΣ ΔΙΝΟΥΝ ΜΙΑΝ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Πόστ Ρεστάντ

Διήγημα του ΕΡΕΚΙΝ ΚΩΛΝΤΟΥΕΛ

Σ' όλους τούς ανθρώπους άρέσει να παίρνουν γράμματα, κ' είναι πολύ πιθανό πως, σ' όλη την πόλη του Στίλλουότερ, κανείς δέν ένδ.αφερόταν περισσότερο για την άλληλογραφία άπ' τόν Ραίη Μπάφριν. Κι όμως, ό Ραίη έπαιρνε λιγώτερα γράμματα από όποιονδήποτε άλλον στο ιδιαίτερο κιδώτιο του ταχυδρομείου —λιγώτερα ακόμα κι από μερικούς ανθρώπους που ζούσαν στα πιδ μακρινά περιχώρα.

—Πού να πάρη ό διάβολος! Έλεγε ό Ραίη μέ μία αξιοσηνήτη έκφραση στο μακρόστενο πρόσωπό του, όταν έβριχνε ένα τελευταίο βλέμμα στο κιδώτιό του πριν φύγη άπ' τό ταχυδρομείο.

'Ο Ραίη Μπάφριν δέν είχε κανένα ζωντανό συγγενή που να μπορή να τού γράψη, και καθώς συνήθιζε να πληρώνη τούς μετροητός όλα όσα άγόραζε στα μαγαζιά, δέν τούστέλναν ούτε διαμαρτυρίες γραμματιών για χρέη, ούτε άπειρηκά σημειώματα. 'Όμως, μία φορά τό μήνα, έπαιρνε την έλδοποίηση για την πληρωμή του γκαζιού ή του ήλεκτρίκου, πότε-πότε τό γράμμα κανενός ύποψηφιού πολιτικού, και τέλος, κάθε Σεπτέμβρη, ή έφορεία τού έστελνε την φορολογική του κατάσταση.

'Ο ίδιος πάλι, άφού δέν είχε οικογένεια, δέν χρειαζόταν ποτέ να στέλνη άλληλογραφία. 'Η μόνη εξαίρεση είχε σημειωθή εδώ και πολλά χρόνια, τόν καιρό που ήταν τριάντα έτών. Είχε γράψει τότε σε μία νέα στην πόλη, για να της πη πόσο τη θαύμαζε, πόσο την εύρισκε όραία. Είχε λειώσει τό γράμμα ζητώντας τό χέρι της, μα δέν είχε πάρει άπάντηση.

'Όπως όλες οι άλλες μικρές πόλεις που βρισκονταν εκεί κοντά, τό Στίλλουότερ (που είχε ένα προιονιτήριο στο ποτάμι) είχε κάπου 550 κατοίκους, και δέν περνούσε από μέσα του ούτε σιδηροδρομική γραμμή, ούτε καμιά έθνική όδός. 'Ηταν από κείνες τις πόλεις που δέν παίρνουν και δέν στέλνουν ταχυδρομείο παρά μία φορά την ήμέρα. Κάθε άπόγευμα, έκτός άπ' την Κυριακή, τό λεωφορείο της Νέας 'Ορλεάνης έρχόταν κατά τις τέσσερις, και λίγα λεπτά άργότερα, ό Σίντ Στόννι έρχιζε την κατανόμη του ταχυδρομείου στα άτομικά κιδώτια.

'Εκείνη την ώρα, ό Ραίη Μπάφριν άμπάρωνε τό μαγαζάκι όπου έόρζε τη ζωή του έπισκευάζοντας ραδιόφωνα, έπινητήρια και καραμίνες μέ πεπιεσμένο άέρα. Διέσχιζε την πλατεία μέ διαστικό όχημα κ' έμπαινε στο ταχυδρομείο. Πλησιάζοντας όσο μπορούσε περισσότερο τό κιδώτιό του, που είχε τόν αριθμό 42, κοιτούσε μέ άγωνία τη μικρή γυάλινη πλάκα, έλπίζοντας πάντα πως θα έλεπε να πέφτη ένας φάκελος, ενώ ό Σίντ Στόννι έκανε μέ την ήσυχία του την κατανόμη του ταχυδρομείου της ήμέρας. Πολλοί παραπονιόντουσαν έπειδι ή Σίντ, που ήταν ρεπουμπλικάνος, έκανε τόση ώρα για να μοιράση τόσο λίγη άλληλογραφία, ενώ ένας δημοκρατικός θα την είχε μοιράσει σε είκοσι λεπτά, ή μισή ώρα τό πολύ.

Κάθε φορά που κάποιος έθετε αυτό τό πρόβλημα στον Σίντ, εκείνος άπαντούσε πως ή άγογοποιά του όφειλόταν σε εύσυνειδήσια... 'Ενώ νεαροί της πόλεως, ό Γκάϋ Χότζ κι ό Ράλφ Μπάρνχιλλ, που περνούσαν την ζωή τους σκορώνοντας φάρσες, συλλογίστηκαν ένα άπόγευμα, άφού είδαν τόν Ραίη Μπάφριν να περιμένει τό ταχυδρομείο μέ τόση έλπίδα, να τού άπευθύνουν ένα γράμμα, που θα είχε από κάτω μία ψευτική ύπογραφή. Οι φάρσες τους ήταν πάντα καλοπροαίρετες:

Για τόν Ραίη, ώργάνωσαν τη φάρσα τους μέ τόν ακόλουθο τρόπο: Θα προειδοποιήσαν όλο τόν κόσμο στο ταχυδρομείο να παρατηρή τόν Ραίη όταν θάβρισκε τό γράμμα στο κιδώτιό του. 'Εκείνη τη στιγμή, κάποιος θα ρωτούσε μεγάλωφωνα τόν Ραίη αν ή άλληλογράφος του δέν ήταν μία κοπέλα που τού έστειλε μία έρωτική έξομολόγηση. 'Επειτα, αυτός ό κάποιος θα τούταιρνε τό γράμμα άπ' τά χέρια και θα τό διάβαζε δυνατά για να τ' άκούσουν όλοι.

'Αφού άγόρασαν στο φαρμακείο ένα κοντι μέ ροές έπιστολόχαρτα, ό Γκάϋ κι ό Ράλφ έστρωσαν στη γωνιά του δρόμου και μπήκαν στο τηλεφωνικό κέντρο όπου ή Γκρέισιν Μπρένκς έξασφάλιζε τη νυκτερινή ύπηρεσία.

'Η Γκρέισιν ήταν μία στρομπουλή δεσποινίδουλα, κάπως περασμένης ήλικίας, μέ καστανά μαλλιά, που εργαζόταν στο τηλεφωνικό κέντρο άπ' την εποχή που είχε τελειώσει τό σχολείο. 'Όλο αυτό τόν καιρό δέν είχε παντρευτή, και καθώς ή ζωή της ήταν τόσο μοναχική —τη νύχτα ήταν καθσμένη μπροστά στο τηλέφωνό της, και την ήμέρα κοιμόταν—καταλάβαινε πως δέν της ήταν καθόλου εύκολο να συναντήση τόν άνθρωπο που θάμπαινε στον πειρασμό να την παντρευτή.

Στην άρχή, όταν ό Γκάϋ Χότζ κι ό Ράλφ Μπάρνχιλλ, άφού της άνέπτυξαν τό σχέδιό τους, της ζήτησαν να γράψη ή ίδια την έπιστολή που προωρίζόταν για τόν Ραίη, γιατί είχαν ανάγκη από γυναικείο γραφικό χαρακτήρα, ή Γκρέισιν διαμαρτυρήθηκε ζωηρά.

—'Όχι, είναι πολύ καλό, φώναξε ή Γκρέισιν, σκουπίζοντας ένα δάκρυ, κ' έπειτα ένα δεύτερο. Σε κανένα δέν θα κάνω μία τόσο κακή πράξη!

—'Ελα, Γκρέισιν, είπε ό Ράλφ, κάνε μας τη χάρη, γράψε μας αυτό τό γράμμα! Κανείς δέν θα μάθη πως τώγραφε έσύ... Δέν θα τό πούμε ούτε τού Ραίη, ούτε κανενός άλλου...

Αποστρέφοντας ξαφνικά τό πρόσωπό της, ή Γκρέισιν προσπαθούσε να συγκρατήση τά δάκρυά της, μα εκείνα έτρεχαν στα μάγουλά της. Της φαινόταν πως είχε περάσει δλόκληρη ζωή από τότε που είχε λάβει ένα γράμμα τού Ραίη Μπάφριν, που της έλεγε πως τη θαύμαζε περισσότερο από κάθε άλλη κοπέλα στον κόσμο, και πως ήθελε να την παντρευτή. Μόλις είχε πάρει τότε τό δίπλωμά της κ' είχε προσληφθή στην τηλεφωνική έταιρία. Με την άμεσημνησία της νεανικής ήλικίας, και μη θέλοντας να παντρευτή τόσο μικρή, δέν είχε δώσει καμιά σημασία στο γράμμα. Στά χρόνια που άκολούθησαν, είχαν έδωθή αρκετές φορές, αλλά περιοριζόταν σ' έ- ναν ευγενικό χαιρετισμό, και κάθε φορά ό Ραίη της φαινόταν πιδ μεγαλοχολικός και πιδ μοναχικός.

Τά τελευταία χρόνια, της είχε έδοι μερικές φορές μία όρεξη να τρέξη πίσω άπ' τόν Ραίη, να

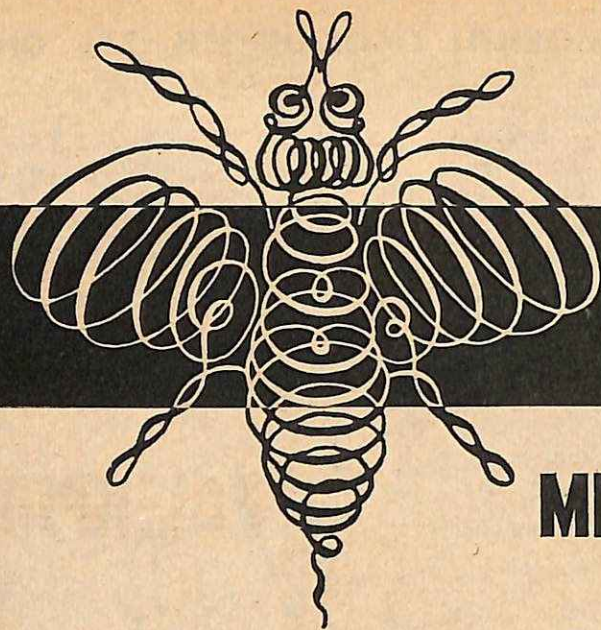
περάση τά δυό μπράτσα της γύρω άπ' τό λαιμό του και να τού ζητήσει συγγνώμη που δέν είχε άπαντήσει ποτέ στο γράμμα του. 'Αν είχε άπαντήσει, θαχαν παντρευτή από καιρό, κι ούτε ό έ- νας ούτε ή άλλη θαχαν γνωρίσει τη μοναξιά.

—Σε παρακαλώ, Γκρέισιν, παρακαλέσε ό Γκάϋ Χότζ. 'Ελα, γράψε μας αυτό τό γράμμα! 'Αν δέν τό γράψης, άλλωστε, έσύ, θα πρέπει να βρούμε κάποιαν άλλη...

—'Όχι! διαμαρτυρήθηκε εκείνη, σκουπίζοντας τά δάκρυά της. 'Ιδίος όχι αυτό! Θα τό γράψω! Δέν θέλω να τό γράψη άλλη!

—'Αντε μπράβο! Τώρα είσαι έν τάξει, Γκρέισιν, είπε ό Ράλφ χιτώντας την στον ώμο. 'Η- ξερα πως θα καταλάβαινες τό άστείο... Καί τώρα, άς δούμε τί θα γράψης. Νομίζω πως πρέπει να τού λες πως τόν θαυμάζεις από καιρό και πως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΓΓΥΗΘΗ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΚΟΥ

ΕΛΙΞΗΡΙΟΥ ;

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ζωής έχει σχεδόν λυθεί για τη βασίλισσα. Ζή 5 δλόκληρα χρόνια, 40 φορές περισσότερο από τις κοινές «έργατριες», που πεθαίνουν έπειτα από 45-60 ημέρες.

ΑΡΑΓΕ Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ "Η Ο ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΘΑ ΜΑΣ ΚΥΒΕΡΝΟΥΣΑΝ ΑΚΟΜΗ ΑΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΣΑΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΠΟΛΤΟ.

Η συζήτηση γύρω απ' τον βασιλικό πολτό των μελισσών και τις θαυματουργές —κατά πολλούς— ιδιότητές του έχει φουντώσει και πάλι τελευταία.

Αιτία στάθηκε μία υπουργική απόφαση που είχε τον τίτλο: «Περί τρόπου κυκλοφορίας του παραγομένου παρ' ημίν βασιλικού πολτού των μελισσών» και υπογραφόταν από τους υπουργούς Γεωργίας και Έμπορίου. Με την απόφαση αυτή καταργήθηκε κάθε περιορισμός που ίσχυε σχετικά με την συσκευασία και την κυκλοφορία του φυσικού βασιλικού πολτού και επιτράπη η ελεύθερη διάθεσή του στο εμπόριο. Μία παράγραφος της αποφάσεως προβλέπει, βέβαια, ότι στην περίπτωση που ο βασιλικός πολτός κυκλοφορήσει με διαφορετική ονομασία, με έντυπες οδηγίες και απειρίθμιση θεραπευτικών ιδιοτήτων, τότε αρμόδιο να αποφασίσει για την κυκλοφορία του στο εμπόριο είναι το 'Ανώτατο Ύγειονομικό Συμβούλιο.

Η άμεση αυτή επέμβαση του κράτους έχει άμεση σχέση με την αρχή και πάλι η συζήτηση με τα υπέρ, καθώς και τα κατά του βασιλικού πολτού επιχειρήματα.

Τι είναι όμως ο βασιλικός πολτός και ποιός είναι ο προορισμός του;

Φυσικά, δεν είναι η χρησιμοποίησή του από τους ανθρώπους, που στην προσπάθειά τους ν' απαλλαγούν απ' τις αρρώστιες που τους κατατρέχουν σκέφθηκαν κάποτε να εκμεταλλευτούν και τον βασιλικό πολτό.

Δεν παράγεται σε κανένα φαρμακευτικό εργαστήριο και ασφαλώς δεν είναι το αποτέλεσμα κόπου, μελετών και παρατηρήσεων των βιοχημικών. Δεν φύεται, άλλ' ούτε και φυτεύεται στα βουνά, στις πεδιάδες ή στους κήπους, δεν είναι, δηλαδή, βότανο ή χορταρικό. Είναι, απλούστατα, μία έκκριση των μελισσών, που έχει σκοπό να θρέψει και να προικίσει με υπερφυσικές, πραγματικά, ικανότητες ένα προνομιούχο έντομο, την Βασίλισσα-Μέλισσα, που αποτελεί το κέντρο του ενδιαφέροντος των άλλων μελισσών.

Σοφές «μελισσοκοινώνιες» και τό... προλεταριάτο τους

Αυτές οι σοφές, κατά πολλούς, μελισσοκοινώνιες, που το «προλεταριάτο» τους έχει απαλλαγεί από τις σκοτούρες της αναπαραγωγής και κατά συνέπεια και του έρωτα —του «άνικητου» στη μάχη», σύμφωνα με την επιπόλαιη και καθαρά συναισθηματική ανθρώπινη αντίληψη— έχουν μία βασίλισσα. Έπάνω της πέφτει όλο βάρος της αναπαραγωγής και δεν κάνει άλλη δουλειά από το να γεννοβολά, την στιγμή που οι άλλες μέλισσες κόβουν στους ανθισμένους κήπους, μαζεύοντας απ' τα λουλούδια και τα δέντρα γύρη.

Καιρός, όμως, να πάρουμε το θέμα στα σοβαρά, μία και αυτή είναι η πρόθεσή μας.

Πώς φθάνει ο βασιλικός πολτός στ' ανθρώπι-

να χερί; Πώς παράγεται από τις μέλισσες; Γιατί παράγεται και πότε; Ποιές είναι οι θεραπευτικές του ιδιότητες ή, καλύτερα, έχει θεραπευτικές ιδιότητες και ποιές;

Να μερικά ερωτήματα, που χωρίς άλλο θα ενδιαφέρουν πολλούς, είτε χρησιμοποιοούν, είτε όχι βασιλικό πολτό.

Κι ως δούμε πρώτα γιατί οι μέλισσες παράγουν τον βασιλικό πολτό και σε τι τους χρησιμεύει.

Κάθε κυψέλη, μία δλόκληρη κοινωνία, που μπορεί να έχει «πληθυσμός» από 30 — 50 χιλιάδες μέλισσες, έχει μία βασίλισσα, μερικές φορές και περισσότερες, ανάλογα με τους κατοίκους της.

Η διατροφή, η ανάπτυξη και η προστασία αυτής της βασίλισσας αποτελούν έναν απ' τους βασικούς νόμους που καθοδηγούν τις πράξεις των μελισσών.

Παντοδύναμη τροφή που κάνει «γίγαντες» τα μικρά σκουλήκια

Όταν η βασίλισσα πεθάνει ή εκτελεσθεί από τις άλλες μέλισσες, γιατί είναι άδικη πιά να επιτελέσει τον προορισμό της, τότε μέλισσα αρχίζει άμέσως ν' ασχολείται με την δημιουργία ενός νέου, προνομιούχου εντόμου, που είναι πολύ μεγαλύτερο από τις κοινές μέλισσες και ζή 4—5 χρόνια, ενώ οι ίδιες δεν ζουν συνήθως περισσότερο από 60 ημέρες.

Σε μερικά από τα εξάγωγα, εξαιρετικής ακρίβειας, κελιά της κηρήθρας, που άλλα χρησιμεύουν για την απόθεση μελιού και γύρης και άλλα για την έναποθέση αυγών από την βασίλισσα, οι εργάτριες-μέλισσες αρχίζουν να τοποθετούν βασιλικό πολτό. Μέσα σ' αυτά τα κελιά, που βρίσκονται κατά κανόνα στη βάση της κηρήθρας, υπάρχουν αυγά της βασίλισσας που μόλις έχουν εκκολαφθεί. Πολτό δίνουν οι μέλισσες και στα άλλα κελιά που έχουν μόλις γεννημένα σκουλήκια —αυτά θα γίνουν άπλες μέλισσες— αλλά μόνον κατά τις τρεις πρώτες ημέρες μετά την εκκόλαψη. Την υπόλοιπη ποσότητα την φυλάει αποκλειστικά για τα βασιλικά κελιά. Το παντοδύναμο, όπως φαίνεται από τα αποτελέσματά του, θρεπτικό υλικό, αρχίζει άμέσως να επιδρά πάνω στα μικρά σκουλήκια που δεν έχουν καμιά διαφορά από τα άλλα. Όλη η τρέφει αλλαγή προέρχεται αποκλειστικά από την έντατική και για πολλές ημέρες τροφοδοτησή τους με βασιλικό πολτό. Τελικά τα σκουλήκια γίνονται βασίλισσες και αρχίζουν έναν εξοντωτικό πόλεμο. Η πρώτη βασίλισσα που θα βγει μέσα από το κεντρικό περιβλήμα που έχουν φτιάξει γι' αυτήν οι εργάτριες —μοιάζει περίπου σαν δακτυλήθρα— θα προχωρήσει άμέσως προς τα άλλα κελιά και θα σκοτώσει όλες τις άλλες βασίλισσες που δεν έχουν προφθάσει ακόμη να βγουν από το κέριο λίκνο τους... Έτσι θα μείνει αυτή κυρίαρχη στην κυψέλη, προκαλώντας τον σεβασ-

μό και τις ακατάπαυστες φροντίδες των άλλων μελισσών.

Και αυτή του την παντοδυναμία την χρωστάει αποκλειστικά στον βασιλικό πολτό, με τον όποιο ανετράφη και με τον όποιο θα συνεχίσει να τρέφεται σ' όλη του τη ζωή. Τώρα πιά, κατά όρισμένα χρονικά διαστήματα, θα βγαίνει από την κυψέλη για να εξασπολυθεί προς τα ύψη, ακολουθούμενη από τους δυστυχείς κηφήνες, στο μακάβριο και ίλιγγιώδες γαμήλιο ταξίδι της... Κάποιος απ' αυτούς, ο πιο «τυχερός», αλλά και ο πιο άτυχος, θ' αντέξει την εξοντωτική, για τις δυνάμεις των άλλων, πτήση και θ' αποκτήσει την... βασιλική εύνοια για να χάσει μετά από την έρωτική περιπέτεια την ζωή του, σκοτωμένος από την βασιλική του σύζυγο...

Η βασίλισσα, αδιάφορη για την τύχη του δύστιχου κηφήνα, θα κυρίσει στην κυψέλη και μετά από λίγο χρονικό διάστημα θ' αρχίσει να γεννάει τ' αυγά της. Ξέρετε πόσα; Αυτό το καταπληκτικό έντομο, λοιπόν, γεννάει αυγά που αντιπροσωπεύουν συνολικά δύομισι φορές το βάρος του! Για ν' αντιληφθείτε το κατόρθωμά της δεν έχετε παρά να σκεφθείτε ότι μία γυναίκα που έχει βάρος 50 π.χ. κιλών, θα μπορούσε να γεννήσει ένα παιδί βάρους... 125 κιλών!

Και όλη αυτή την γιγαντιαία διάπλαση, αλλά και την τεράστια γεννητική δύναμή της την χρωστάει —λένε οι ειδικοί— στην διατροφή της με βασιλικό πολτό.

Αλλά τί είναι επιτέλους αυτός ο βασιλικός πολτός;

Στο σημείο αυτό, και πριν ακόμη εκθέσουμε τις απόψεις του Έλληνα επιστήμονος επάνω στο θέμα, θα προστρέξουμε στις πληροφορίες που δίνει ο κ. Ν. Νικολαΐδης στο βιβλίο του «Ο βασιλικός πολτός των μελισσών», σχετικά με τις δυο πρώτες ύλες από τις οποίες παράγεται ο βασιλικός πολτός: Το μέλι και την γύρη.

Και η κατάκτηση του Έβερεστ οφείλεται κι αυτή... στο μέλι

Σχετικά με το μέλι γράφει ο κ. Νικολαΐδης ότι, όπως όλοι ξέρουμε, έχει πολλές θρεπτικές ιδιότητες και ευεργετική επίδραση στον ανθρώπινο οργανισμό. Εκτός από τα σάκχαρα τα όποια περιέχει και τα όποια αφομοιώνονται εύκολα από την ζάχαρη, είναι εμπλουτισμένο και με άλλα ωφέλιμα συστατικά, όπως μεταλλικά άλατα σιδήρου, χαλκού, μαγγανίου, φωσφόρου κλπ., πρωτεΐνες και άμινοξέα, καθώς και ένζυμα, τα όποια παίζουν σπουδαίο ρόλο στην αφομοίωση των τροφών από τον ανθρώπινο οργανισμό. Η νηκική ανάλυση του μελιού δείχνει ότι περιέχει κάλιο, γλάριο, βείο, ασβέστιο, νάτριο, φωσφόρο, μαγγάνιο, πυριτικό οξύ, πυρίτιο, σίδηρο, μαγγάνιο και χαλκό. Έξ' άλλου τα ένζυμα που περιέχει —ινβερτάση, διαστάση, ινουλάση και καταλάση— έχουν τέτοια αξία, ώστε μερικά κράτη απαγορεύουν την εισαγωγή μελιού

Σε κάθε μιὰ κυψέλη παράγονται μόνον 8-10 γραμμάρια βασιλικού πολτού τὸν χρόνο!

ἀν γιὰ κάποια αἰτία δὲν περιέχει ἐνζύμα. Ἐκεῖνο ὅμως πού κάνει τὸ μέλι νὰ ἔχη ἰδιαίτερη ἀξία εἶναι ἡ περιεκτικότητά του σὲ βιταμίνες πού φθάνουν συνολικὰ τὶς δέκα. Τὸ μέλι εἶναι ἰδιαίτερα θρεπτικὸ γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς μικρῆς ἡλικίας καὶ κατὰ πολλοὺς προλαμβάνει καὶ καταπολεμεῖ πολλὰς παιδικῆς ἀσθένειες, ἀκόμα καὶ τὴν πολιομυελίτιδα...

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς μεγαλύτερες ἡλικίες τὸ μέλι εἶναι ἀρκετὰ ὠφέλιμο. Σύμφωνα μετὰ τὶς ἀπόψεις τοῦ Ἀμερικανοῦ ἱατροῦ Ντ. Τζάρβις, ἡ καθημερινὴ χρῆση μελιού ἀπὸ ἕναν ἐνήλικο ἀπομακρύνει ἀπ' αὐτὸν τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου καὶ κάνει τὶς ἡμέρες τῶν γηρατειῶν τὸν πιὸ εὐχάριστες. Ἀκόμα καὶ ἡ κατάκτηση τοῦ Ἑδερσετ ἀπὸ τὸν Νεοζηλανδό Ἐντμοντ Χίλλαρν ἀποδόθηκε κατὰ ἕνα ποσοστὸ στὶς ἰδιότητες τοῦ μελιού, μιά καὶ ὁ σὲρ Ἐντμοντ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους μελισσοκόμους τῆς πατρίδας του καὶ, φυσικὰ, θὰ εἶχε ἰδιαίτερη ἐπίδοση καὶ στὴν καταναλωση τοῦ μελιού...

Ἀλλὰ καὶ παλαιότερα, ἢ μάλλον... πολὺ παλαιότερα, δηλαδὴ στὴν ἐποχὴ τοῦ Πυθαγόρα, οἱ ἄ-ῤωρποι εἶχαν ἰδιαίτερη ἐκτίμηση γιὰ τὸ μέλι. Ὁ Ἱπποκράτης συνιστοῦσε τὴν χρῆση τοῦ μελιού σὲ ὅσους ἐπιζητοῦσαν τὴν μακροβιότητα καὶ ὁ Δημόκριτος, πού πέθανε 109 ἐτῶν, ὅταν ρωτήθηκε γιὰ τὸ μυστικὸ τῆς μακροβιότητος, ἔδωσε τὴν πιὸ κάτω ἀπάντηση: «Εἰ τὰ μὲν ἐντὸς μέλιτος περιβρέχοι, τὰ δὲ ἐκτὸς ἐλαίω».

Δηλαδὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσει πολλὰ χρόνια ἂν «τρῶν μέλι καὶ ἀλείβεται μὲ λάδι».

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ μέλι ὑπάρχει καὶ ἡ γύρη πού βοηθεῖ στὴν παραγωγὴ τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ. Ἡ γύρη ὄχι μόνον δὲν ὑστερεῖ, ἀπέναντι, στὸ μέλι, σὲ θρεπτικὰ συστατικά, ἀλλὰ εἶναι καὶ πιὸ περιεκτικὴ σὲ διάφορες βιταμίνες. Χωρὶς τὴν γύρη οἱ μέλισσες δὲν μποροῦν νὰ θρέψουν τὰ μελισσόπουλα καὶ ὅταν τὸ εἶδος σπανίῃ, τὸ μέλισσι περνáει πολὺ δύσκολες στιγμὲς καὶ κά-

ποτε ὑφίσταται μεγάλες ἀπώλειες. Ἐρευνες Ρώσων ἐπιστημόνων, πού εἶχαν ὡς ἀντικείμενο τοὺς αἰωνόβιους τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀπέδειξαν ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἦταν μελισσοκόμοι. Οἱ Ρώσοι ἐπιστήμονες ἀποδίδουν τὴν μακροβιότητα τῶν Σοβιετικῶν μελισσοτρόφων στὴν συνήθειά τους νὰ τρῶνε μέλι ἀνακατεμένο μετὰ γύρη τῶν λουλουδιῶν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐξαιρετικὰ προσόντα τῶν δύο συστατικῶν τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ. Μετὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ παρένθεση ξαναγυρίζομε στὸ ἐρώτημά μας: Τί εἶναι ὁ βασιλικὸς πολτός;

Τὸ μυστικὸ τῆς μακροζωίας στὶς λιλιπούτιες πολιτείες

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Μελισσοτροφίας καὶ Σηροτροφίας τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Σουλακιώτης, ἀπαντώντας σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα εἶπε ὅτι ὁ βασιλικὸς πολτός εἶναι μιά οὐσία πού παράγουν οἱ ἐργάτριες μέλισσες ἡλικίας 3 — 10 ἡμερῶν, ἐκκρίνοντάς τὴν ἀπὸ εἰδικῶν ἀδένων, πού βρίσκονται στὸ κεφάλι τους καὶ ὀνομάζονται φαρυγγικοί, με σκοπὸ νὰ τροφοδοτήσουν τὴν βασιλισσά τους γιὰ ὅλη τὴν τὴν ζωὴ καὶ ὅλα τὰ νεογνά τῶν τρεῖς πρώτες ἡμέρες τῆς ζωῆς τους. Οἱ ἐργάτριες μέλισσες γιὰ νὰ παραγάγουν βασιλικὸ πολτὸ τρῶνε μέλι καὶ γύρη.

Ὁ βασιλικὸς πολτός, προσθέτει ὁ κ. Σουλακιώτης, ἔχει ἰδιότητες πού εἶναι μεγάλης σημασίας λόγω τῆς ἐπιδράσεως πού ἔχουν στὶς μέλισσες καὶ τὰ ἄλλα ζῶα. Ἀκόμη καὶ στὸν ἄνθρωπο.

Ἡ χημικὴ σύνθεση τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ σὲ γενικὴ ἀνάλυση εἶναι: Ὑγρασία 65%, πρωτεΐνες 12,5%, ὑδατανθρακοῦχοι οὐσίες 12,5%. Λιπαρά οὐσίες 6% καὶ 4% οὐσίες ἀπροσδιόριστες. Κατὰ τοὺς πειραματικούς σταθμούς Ἀμερικανί-

κὼν πανεπιστημίων πάλι, ὁ μέσος ὅρος τῶν κυριωτέρων συστατικῶν του εἶναι: Ὑγρασία 67, 22%, πρωτεΐνες 15,47%, λιπαρὲς οὐσίες 3,97%, σάκχαρα 12,49%, τέφρα 0,85%.

Κανονικὰ ὁ πολτός εἶναι ἕνα εἶδος πού παράγεται σὲ ἐλάχιστες ποσότητες ἀπὸ τὶς μέλισσες κάθε κυψέλης. Ἐστὶ σὲ κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς ξύλινες αὐτὲς πολιτείες παράγεται ἀπ' τὸν ἐργατικὸ πληθυσμὸ τῆς —ὑπάρχουν ὅπως παντοῦ καὶ οἱ κηφήνες— μιά ποσότητα βασιλικοῦ πολτοῦ, πού δὲν ξεπερνáει τὰ 8 — 10 γραμμάρια τὸ χρόνο. Σήμερα, νέες μέθοδοι ἐπιτρέπουν τὴν παραγωγὴ πολτοῦ, χωρὶς νὰ ἀπορρῶνίζεται ἀπὸ τὴν βασιλισσά τῆς ἢ νὰ διαταράσσεται ἡ κυψέλη.

Ὁ πολτός ἔχει τὸν ἴδιο βαθμὸ δόξησης μετὰ τὸ μέλι καὶ ὁ χρωματισμὸς του φθάνει ἀπὸ τὸ λαμπρὸ κρὲμ καὶ τὸ καναρινὶ ὡς τὸ γκριζό καὶ τὸ ἀκάθαρτο γκριζό, ἀνάλογα μετὰ τὸ εἶδος τῆς γύρης πού χρησιμοποιοῦν οἱ μέλισσες γιὰ τὴν κατασκευὴ του. Τὸ δρωμά του εἶναι κάτωως ὀξυ καὶ στὴν γεύση θυμίζει τὸ τυρί.

Ἡ σχετικὴ μετὰ τὸν βασιλικὸ πολτὸ ἔρευνα ἀρχισε κυρίως ποῖν ἀπὸ τὸν δεύτερο Παγκόσμιον πόλεμο καὶ τὰ ἀποτελέσματα πού εἶχαν οἱ ἀναζητήσεις διαφόρων ἐπιστημόνων διαφερόντων μεταξὺ τους. Πάντως, ἐπιστήμονες μετὰ μεγάλο κύρος, σὲ διάφορες χώρες, ἔχουν σήμερα ἀρχίσει δοκιμὲς μετὰ τὸ προϊόν αὐτό, πού πολλοὶ τὸ χαρακτηρίζουν ὡς θαυματουργό, πάνω σὲ μεγάλα ζῶα, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ βασιλικὸς πολτός ἔχει σήμερα σχέση μετὰ τὸ φύλο καὶ τὴν παράταση τῆς ζωῆς σὲ τέτοιο βαθμὶ, ὥστε νὰ μὴ συγκρίνεται μετὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο γινώστο προϊόν τοῦ ζωικοῦ βασιλείου. Ἐλπίζεται, ὅτι πολὺ σύντομα θὰ ἔχουμε θετικότερα συμπεράσματα καὶ ἀποτελέσματα, γιατί ἡ ἔρευνα συνεχίζεται διαρκῶς πλατύτερη. Σχετικὰς ἀνεκονόνη ὅτι διεξάγονται ἔρευνες στὰ πανεπιστήμια Κολομβία καὶ Κόρνελλ, στὸ Ἀντικαρκινικὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Μαϊάμι, στὸ Γεωργικὸ Κολλέγιο τοῦ Ὀντάριο καὶ στὸ Κολλέγιο Barb Annanale - On Hubson κλπ. Ἐκτὸς τῆς Ἀμερικῆς, ἔρευνες διεξάγονται καὶ σὲ πολλὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας.

Ἀν καὶ ἡ ἔρευνα σχετικὰ μετὰ τὸν βασιλικὸ πολτὸ ἔλαβε τελευταία πολὺ μεγάλῃ ἐκταση, ἄλλοι ἐπιστήμονες, πρωτοπόροι στὴν ὑπόθεσι αὐτή, εἶχαν ἀρχίσει ἔρευνες ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια. Ἐστὶ: ἐργάσθηκαν πάνω στὸν βασιλικὸ πολτὸ οἱ Γερμανοὶ Α. Φὸν Πλάνα (1889), Α. Κέλερ (1922), Ζ. Χάνγκερ (1929), Ε. Ἐλσερ (1929), οἱ Ἀμερικανοὶ J. Α. Νέλσον καὶ Α. Π. Στάρτε-βαντ (1924), Ρ. Μ. Μπέλσιν καὶ Μάκ Κλέσκυ (1939), Μ. Χάυντακ (1943) κ. ἄ.

Καὶ αὐτὰ ὅσον ἀφορὰ τὴν ἔρευνα. Καιρὸς τώρα νὰ δοῦμε καὶ τὰ συμπεράσματα, στὰ ὁποῖα μέχρι σήμερα ἔχει καταλήξει ἡ ἔρευνα αὐτὴ καὶ νὰ ἀναφέρουμε τὶς ἰδιότητες πού ἀποδίδονται στὸν βασιλικὸ πολτὸ.

Κατ' ἀρχὴν τὰ ἐργαστηριακὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ὁ πολτός ἔχει συστατικὰ ὠφέλιμα γιὰ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμό. Ἰδια ἀποτελέσματα ἔδωσαν καὶ οἱ πρακτικὲς δοκιμὲς πού γίνονται ἔδω καὶ τρία χρόνια ἀπὸ μερικοὺς γιατροὺς καὶ μελισσοκόμους.

Ἀνανεώνει τὸν ὀργανισμό καὶ ξαναδίνει αἰσιοδοξία

Ἐς ἄλλου βρέθηκε ὅτι ὁ βασιλικὸς πολτός περιέχει βιταμίνες τοῦ συμπλέγματος Β καθὼς καὶ ὅτι εἶναι ἡ πιὸ συγκεντρωτικὴ πηγὴ παντοθενικοῦ ὀξέος καὶ γεννητικῆς ὀρμόνης, ἐνῶ ἄλλοι ἐρευνητὲς ἱσχυρίζονται, ὅτι μετὰ τὴν χρῆση βασιλικοῦ πολτοῦ μπορεῖ νὰ παραταθῇ ἡ ζωὴ. Ὁποῦσδήποτε ἔχει ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ πολτός δίνει ἕνα αἰσθημα νεότητος καὶ αἰσιοδοξίας διαδίσωσης. Παρατηρήθηκε ἐπίσης, μετὰ τὴν χρῆση του, ἀναγέννηση ἐξασθενημένων ὀργάνων, θεραπεία νευρικών καταστάσεων καὶ παθήσεων τῶν ἀγγείων, τῶν αἰμορροϊδῶν καὶ τῆς ἀσθένειας τοῦ Πάρκινσον, ἀποκατάστασις τῆς μνήμης, ἐξαφάνισις τῶν ρυτίδων κ. ἄ.

Χορηγήθηκε ἐπίσης μέχρι σήμερα καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους σὲ περιπτώσεις ἐγκεφαλικῆς νευρίτιδος, ἀρθρίτισμου, διαβήτη, νικητινίσεως,

ἀσθματος, μειώσεως τῆς ὁράσεως, στεριώσεως γυναικῶν καὶ ἀνικανότητος ἀνδρῶν. Ὅλες οἱ παραπάνω ἀνακοινώσεις ἀπαιτοῦν, βέβαια, πλατύτερη ἐργαστηριακὴ καὶ κλινικὴ ἔρευνα καὶ ἐλπίζεται ὅτι σύντομα θὰ ὑπάρξουν νέες ἀνακοινώσεις πάνω στὸ θέμα.

Ἡ διάδοσις τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ φαίνεται ὅτι ἔχει γενομένη σ' ὅλες τὶς χώρες, καὶ στὴν Γαλλίαν, παράλληλα μετὰ τὸ μέλι, διατίθεται πολτὸ καὶ διάφορα σπασαλιτὲ μετὰ βάση τὴν ἔκκριση αὐτῆς τῶν μελισσῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν καθάρου πολτὸ, τὸ προϊόν διατίθεται ὡς ὀρός πόσιμος σὲ ἀμπούλες, συσκευασμένο γιὰ ἐνδομυϊκὲς ἐνεσεις ἢ ἀνακατεμένο μετὰ λουσίον, κρέμες καὶ ἄλλα καλλυντικά. Ἡ κυκλοφορία τοῦ πολτοῦ στὸ ἔξωτερικόν, σὲ μορφὲς πού ἀναφέραμε, δὲν χρειάζεται προηγούμενη ἀδεια ὁποιασδήποτε ἀρμόδιας ἀρχῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περίπτωση πού χρησιμοποιεῖται γιὰ ἐνδομυϊκὲς ἐνεσεις.

Οἱ μελισσοκόμοι, γιὰ ν' ἀποκτήσουν μεγαλύτερες ποσότητες βασιλικοῦ πολτοῦ κάνουν τεχνητὸν ἀπορρῶνισμό τῶν κυψελῶν. Παίρνουν, δηλαδή, ἀπ' αὐτὲς τὴν βασιλισσά καὶ τότε, ἀμέσως, οἱ ἐργάτριες-μέλισσες ρίχνονται στὴν δουλειά γιὰ ν' ἀποκτήσουν μιά καινούργια. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ τοποθετώντας τεχνητὰς βάσεις, πάνω στὶς ὁποῖες οἱ μέλισσες κατασκευάζουν τὰ βασιλοκῦτταρα, κατορθώνουν νὰ δημιουργοῦν πολλὰς βασιλισσες.

Ἡ παραγωγή καὶ ἡ διάθεσις τοῦ πολτοῦ στὴν χώρα μας

Στὴν Ἑλλάδα, πού ἡ εἰδηση γιὰ τὶς ἰδιότητες τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ ἀσπάρτασε ὀλόκληρες κατηγορίες ἀνθρώπων, ἀρρώστων καὶ μὴ, ὁ πολτός διατίθεται συνήθως στὴν ἀγορὰ πρὸς 100 δραχμὲς τὸ γραμμάριο, κατευδεῖται ἀπὸ τοὺς μελισσοτρόφους, οἱ ὁποῖοι τὸν διαβιβάζουν συσκευασμένο κατὰ διαφόρους τρόπους. Πάντως τὰ βασικά χαρακτηριστικά τῆς διατηρήσεως τοῦ πολτοῦ καὶ τοῦ τρόπου συσκευασίας του εἶναι ἡ χαμηλὴ ψύξη, πρέπει δηλαδὴ νὰ διατηρῆται σὲ ψυγεῖο, καὶ ἡ προστασία του ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Σήμερα εἶναι παραδεκτὸν ὅτι τόσο ἡ θερμότητα, ὅσο καὶ ὁ φωτισμὸς ἀλλοιώνουν τὰ συστατικά του μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ χάνῃ ἕνα μεγάλο μέρος ἢ καὶ τελειῶς τὶς ἰδιότητές του. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἄλλοι εἰδικοί πού ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ βασιλικὸς πολτός δὲν ὑφίσταται ἀλλοίωσις ἀκόμη καὶ ὅταν ξεραθῇ. Μετὰ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ πρέπει νὰ γραφῇ ὅτι ἀλλοίωσις παθαίνει ὁ βασιλικὸς πολτός καὶ ὅταν χρησιμοποιεῖται μεταλλικὰ ὄργανα γιὰ τὴν λήψη του ἀπὸ τὰ βασιλικά κελιά ἢ γιὰ τὸ ἀνακάτεμά του μετὰ τὸ μέλι—ὅπως συνήθως γίνεται ἀπὸ τὰ άτομα πού πρόκειται νὰ τὸν χρησιμοποιήσουν. Οἱ εἰδικοί συνιστοῦν τὴν χρησιμοποίησιν ἑνὸς ξύλινου ἢ τοῦ πολυἀσημένιου κουταλιοῦ ἀπὸ τοὺς ἐδιαφερομένους.

Ἡ διάθεσις τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ στὴν Ἑλλάδα ἐκίνησε, ὅταν ἀρχισε νὰ ἐπεκτείνεται, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμόδιων ὑπουργείων.

Ἐστὶ οἱ ὑπουργοὶ Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου, μετὰ κοινὴ ἀπόφασή τους, πού ἐξεδόθη στὶς 12 Ἀπριλίου 1956, καθορίζουν τὸν τρόπο κυκλοφορίας τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ.

Ἡ ἀπόφασις, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν ἔγγραφο τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους στὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὅτι τὸ Χημεῖο ἀδυνατεῖ νὰ ἐλέγχει τὴν ἀγνότητα τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ, γιατί δὲν ἀναγράφεται τρόπος ἐλέγχου στὴν διεθνή βιβλιογραφία, ἀνέφερε ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἐλεύθερη κυκλοφορία τοῦ ἀμιγροῦς βασιλικοῦ πολτοῦ. Ἡ ἴδια ἀπόφασις καθώριζε ὅτι ἡ συσκευασία πρέπει νὰ γίνεται σὲ φιαλίδια τοῦ ἐνὸς καὶ τῶν δύο γραμμαρίων μετὰ ἐτικέττα καὶ τὸ ὄνομα ἢ τὴν φήμη τοῦ παραγωγοῦ. Προέβλεπε ἀκόμη τὴν τοποθέτησιν τῶν φιαλιδίων σὲ φακέλους ἀπὸ χονδρὸ χαρτὶ καὶ τὴν διατήρησίν τους σὲ ψυγεῖα ἀπαραιτήτως.

Νεότερη ἀπόφασις, τοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας αὐτὴ τὴν φορὰ, μετὰ ἡμερομηνία 12 Σεπτεμβρίου 1956, προέβλεπε τὸν τρόπο χορηγήσεως ἀδείας

γιὰ τὴν παραγωγὴ βασιλικοῦ πολτοῦ. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἀπαιτοῦσε ὅπως ὁ παραγωγὸς εἶναι ἐπαγγελματίας μελισσοτρόφος, κατέχει τουλάχιστον δέκα κυψέλες, εἶναι γνώστης τῆς βασιλοτροφίας, διαθέτει ψυγεῖο γιὰ τὴν διατήρησι τοῦ πολτοῦ καὶ ἕνα μικρὸ «θερμόσ» γιὰ τὴν μεταφορά του ἀπὸ τὰ ἀπομακρυσμένα μελισσοτροφεία. Τέλος προέβλεπε ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε οἱ μελισσοκόμοι νὰ χρησιμοποιοῦν συσκευασίας ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη πού προσβάλλονται ἀπὸ τὸν βασιλικὸ πολτὸ.

Σχετικὰ μετὰ τὴν τελευταία περίπτωσι ἐξεδόθη στὶς 25 Ἰανουαρίου 1957 ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας ἔγγραφο πρὸς μίαν ἑταιρίαν, ἡ ὁποία χρησιμοποιοῦσε πλαστικὴ ὕλη —ἀπρόσδεκτη κατὰ τὴν ἴδια ἀπὸ τὸν βασιλικὸ πολτὸ— γιὰ τὴν συσκευασία του. Στὸ ἔγγραφο αὐτὸ ἀνεφέρετο ὅτι τὸ ὄλον θέμα τῆς συσκευασίας καὶ ἐμπορίας τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ ἐπρόκειτο νὰ μελετηθῇ ἀπὸ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ καὶ προσετίθετο ὅτι ἡ ἑταιρία ἔπρεπε νὰ ἀποσύρῃ ἀμέσως ἀπὸ τὴν κυκλοφορία τὸν βασιλικὸ πολτὸ πού κυκλοφοροῦσε σὲ φιαλίδια πλαστικῆς ὕλης. Τέλος στὸ ἴδιο ἔγγραφο τὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας ἐτόνιζε ὅτι σχετικὰ ἔχουν εἰδοποιηθῇ καὶ ἡ Ἀγορανομία γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ἂν ἐφαρμόσθηκε ἡ ἀπόφασίς του.

Τελικὰ οἱ ὑπουργοὶ Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου ἐξέδωσαν στὶς 14 Φεβρουαρίου, ὑστερα ἀπὸ μελέτη τῆς καταστάσεως, μιὰ νέα ἀπόφασις, ἡ ὁποία, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν «τὴν μέχρι τοῦδε ἐν τῇ χώρα μας κηθεῖσαν πείραν, ὅσον ἀφορὰ τὸν τρόπον συσκευασίας καὶ κυκλοφορίας τοῦ παραγομένου παρ' ἡμῶν βασιλικοῦ πολτοῦ», καταργεῖ κάθε περιορισμὸ σχετικὸ μετὰ τὴν συσκευασία καὶ τὴν κυκλοφορία τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ. Καθορίζει ἐπίσης ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ βασιλικὸς πολτός θὰ πρόκειται νὰ κυκλοφορήσῃ μετὰ ὀνομασίαν διαφορετικὴ, μετὰ ἑντυπὲς ὁδηγίας καὶ ἀναγραφὴ θεραπευτικῶν ἰδιοτήτων, ἀρμόδιο εἶναι γιὰ τὴν ἐκδοσὴ τῆς σχετικῆς ἀδείας κυκλοφορίας τὸ Ἀνώτατο Ὑγειονομικὸ Συμβούλιο.

Πρόκειται γιὰ τὴν ἀπόφασιν πού ἀναφέραμε στὴν ἀρχὴ τῆς ἐρευνᾶς μας καὶ ἡ ὁποία ὡδήγησε στὴν ἀρση κάθε περιορισμοῦ, ἀφοῦ πρώτα τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα κατέληξαν σὲ ὠριμένα συμπεράσματα.

Σὲ γενικὲς γραμμὰς οἱ διαπιστώσεις πού ὡδήγησαν στὴν ἀρση τῶν περιορισμῶν ἦταν, ὅτι ὁ βασιλικὸς πολτός κυκλοφορεῖ ὡς αὐτοῦσιος ἐλεύθερα καὶ χωρὶς ἀδεια ὁποιασδήποτε ἀρχῆς, ὅπως καὶ τὸ ὅτι εἶναι ἀδύνατος κάθε ποιοτικὸς ἐλέγχος του. Ἐπίσης ὅτι ὁ βασιλικὸς πολτός μπορεῖ εὐκόλως νὰ πάσῃ διάφορες ἀλλοιώσεις, καθὼς καὶ τὸ γεγονός ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτη ὁμογενεία τόσο στὸ ζήτημα τῶν θεραπευτικῶν ἰδιοτήτων του, ὅσο καὶ στὸ πρόβλημα τῆς συσκευασίας καὶ κυκλοφορίας του, ὥστε νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἀπὸ εὐχερὲς ἐπιδράσεις. Τέλος ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἀνάγκη νὰ τονισθῇ στὸ κοινὸ ὅτι δὲν ὑπάρχει μέθοδος ἐλέγχου πού νὰ εἶναι διεθνῶς παραδεκτὴ καὶ συνεπῶς οἱ ἀρμόδιες κρατικὲς ἀρχὲς δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ δώσουν ἐγγύησιν, οὔτε γιὰ τὴν γνησιότητα, οὔτε γιὰ τὴν ἡμερομηνία παραγωγῆς τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ, οὔτε καὶ γιὰ τὶς θεραπευτικὲς ἰδιότητες πού τοῦ ἀποδίδονται.

Ἐνας πολύτιμος συνεργάτης καὶ σύμμαχος τοῦ ἀνθρώπου

Ἐστὶ διαγράφεται σήμερα ἡ κατάστασις, τόσο ὑστερα ἀπὸ τὴν τελευταία ἀπόφασιν τῶν ἀρμόδιων ὑπουργείων, ὅσο καὶ μετὰ τὰ ὅσα γράφονται καὶ φηλοῦνται γύρω ἀπὸ τὸν βασιλικὸ πολτὸ.

Τίποτε, βέβαια, δὲν εἶναι ἀπίθανον.

Ὅπως ἀπὸ τὴν ἀπιδραστηκὴ μοῦνχα ξεπήδισαν πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια οἱ κοσμοσωτήριες «μυκίνες», ἔτσι εἶναι πιθανὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀδένων κάτω τῆς παραδεχόμεναις καὶ σὺν «σοφῶν» ἐντομα—νὰ ξεπηδήσῃ κάποιο νέο χεῖρ βοηθείας, γιὰ τὸν ἰσχυρὸ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸσον ἀδύνατον ἄνθρωπον.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, τὸ προνομιοῦχο αὐτὸ πλάσμα τῆς κυψέλης, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μακροζωία της, σὲ σχέση μετὰ τὶς «ἐργάτριες», ἔχει ἐπίσης καὶ πολὺ μεγαλύτερες διαστάσεις. Οἱ φροντίδες τῶν πειθαρχικῶν ὑπηρεσιῶν συγκεντρώνονται γύρω ἀπὸ τὴν περιποίησιν τῆς ἀρχόντισσας τους, πού ἀποτελεῖ, ἄλλωστε, τὸ μοναδικὸ μέσον ἀναπαραγωγῆς καὶ ἐπιβίωσης τῆς κοινότητος. Νεαρὲς «ἐργάτριες», τριῶν ὡς δέκα ἡμερῶν, τρέφουν τὴ βασιλισσά μετὰ τὸν πολύτιμο «βασιλικὸ πολτὸ», πού πιστεύεται ὅτι εἶναι τὸ στοιχεῖο ἐκείνο τὸ ὁποῖο χαρίζει τὴν ἀκαταμάχητη ὑπεροχὴ. Ὁ σεβασμὸς τῶν μελισσῶν πρὸς τὸ ὑψηλὸ πρόσωπο ἀκδηλώνεται καὶ μετὰ τὸ κενὸ πού σχηματίζουν γύρω της (ὅπως μᾶς δείχνει τὸ δακτύλο τοῦ μελισσοκόμου), ἐνῶ οἱ ἴδιες συνωθοῦνται ἀδιακρίτως.

(Φωτ. Β.Κ. — ΕΛΚΗΝ)

Σ' ὅΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ συνεχίζονται συστηματικὰ τὰ πειράματα γιὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ποιὲς εἶναι οἱ οὐσίες ἐκεῖνες πού χαρίζουν στὸν βασιλικὸ πολτὸ τὶς ἀνανεωτικὲς καὶ θεραπευτικὲς του ἰδιότητες.

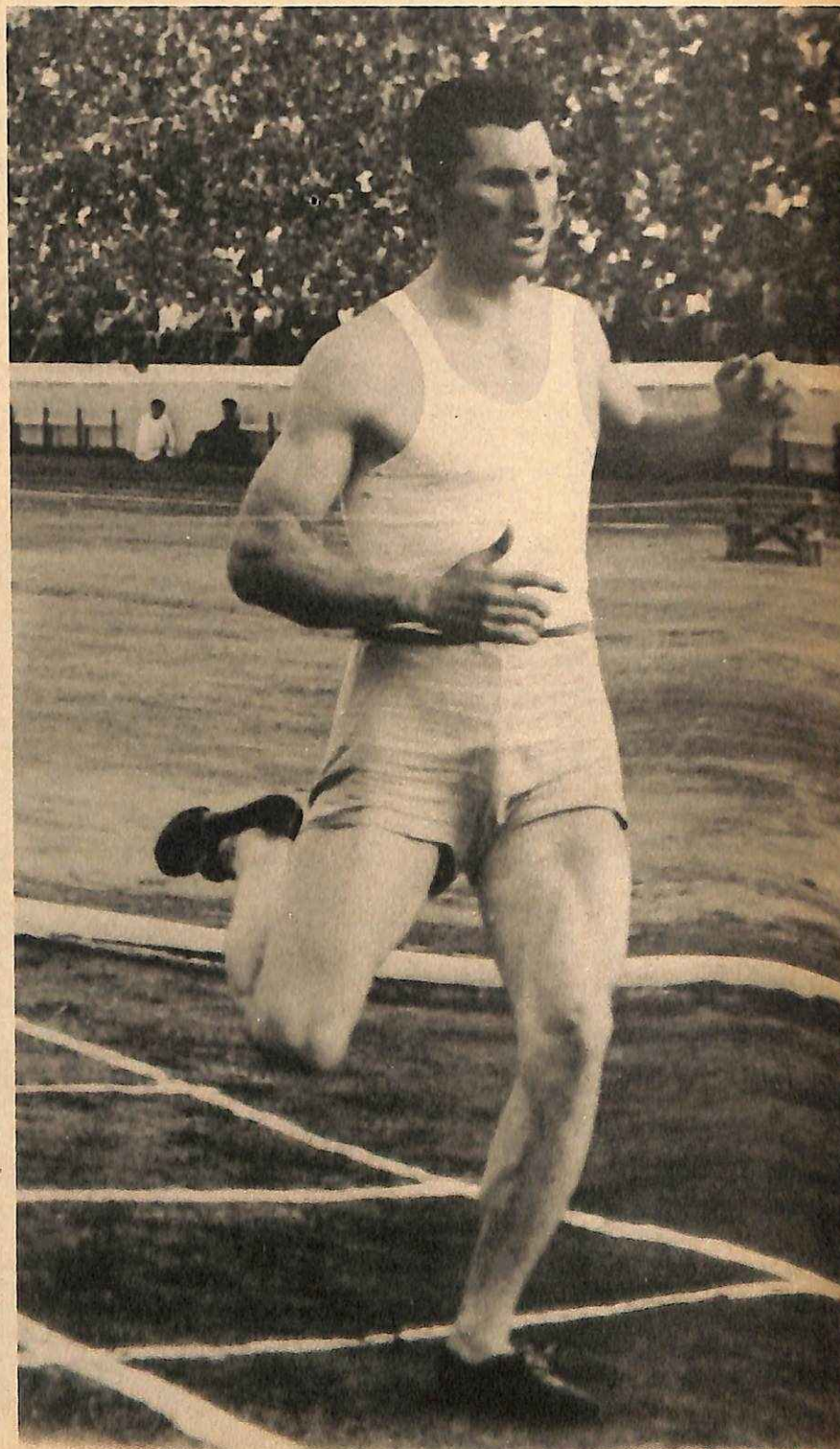

ΕΤΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΓΕΜΑΤΗ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΩΡΑ Η ΝΕΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ 1957

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΠΟΥΔΑΙΕΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ τών 400 μέτρων Βασίλης Σίλλης φαίνεται άποφασισμένος να εγκαταλείψη τόν στίβο. Πολλοί πιστεύουν ότι θ' αλλάξει γνώμη.

Ο ΤΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, πρωταθλητής τών δρόμων ήμιαντοχής ελπίζει έφέτος να καταρρίψει ξανά τὸ ἔθνικὸν ρεκόρ τών 800 καὶ 1.500 μ.

Οἱ ἀθληταὶ μας ρίχθηκαν μὲ ἐνθουσιασμό στὸν στίβο. Γεμάτοι ἐλπίδες καὶ μὲ μεγάλα ὄνειρα. Ἡ ἀθλητικὴ περίοδος τοῦ 1957 ἄρχισε. Καὶ θὰ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀθλητικὴ χρονιά. Πο-τέ ἄλλοτε σ' αὐτὴ τὴ χώρα δὲν εἶχε προετοιμασθῇ ἓνα τόσο σημαντι-κὸ ἀθλητικὸ πρόγραμμα. Σειρὰ μεγάλων διεθνῶν ἀθλητικῶν ἀγώ-νων θὰ γίνουν στὰς Ἀθήνας, τὸ καλοκαίρι καὶ τὸ φθινόπωρο.

Ἡ πρώτη ἐμφάνιση τῶν ἀθλητῶν μας στὸν στίβο ἔγινε με τοὺς διασυλλογικοὺς ἀγῶνες ποὺ συνεχίζονται καὶ θὰ λήξουν τὶς τελευ-ταῖες μέρες τοῦ Ἀπριλίου. Οἱ ἀγῶνες αὐτοί, μὲ τὸν συναγωνισμό ποὺ παρουσιάζουν, ἀποτελοῦν τὴν καλύτερα προετοιμασία τῶν ἀθλη-τῶν μας γιὰ τοὺς μεγάλους διεθνεῖς ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν.

Μιὰ συνάντηση μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος καὶ Αἰ-γύπτου προβλέπεται γιὰ τὸ δεύτερο δεκαήμερο τοῦ Μαΐου, στὰς Ἀθήνας. Ἡ συνάντηση Ἑλλάδος-Αἰγύπτου θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐφέ-τος στὸ Κάιρο, ἀλλὰ ἀποφασίσθηκε ἀλλαγὴ στὸ πρόγραμμα γιὰ νὰ συμπέσουν οἱ ἐλληνοαιγυπτιακοὶ ἀγῶνες μὲ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ προ-έδρου Νάσερ στὰς Ἀθήνας.

Στὶς 18-19 Μαΐου, τὰ σωματεῖα Πανιωνίος καὶ Παναθηναϊκὸς θὰ ὀργανώσουν —ὅπως καὶ πέρσι— διεθνεῖς ἀγῶνες στὸ Στάδιο, μὲ συμμετοχὴ ξένων ἀθλητῶν. Τὰ «Βενιζέλεια», ἐτήσιοι ἀθλητικοὶ ἀ-γῶνες ποὺ γίνονται στὰ Χανιά, σὲ μνήμῃ τοῦ Ἑλευθερίου Βενιζέ-λου, θὰ προσλάβουν ἐφέτος ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον. Οἱ ἀγῶνες θὰ διεξαχθοῦν στὶς 25, 26, 27 Μαΐου καὶ θὰ μετᾶσχουν ἀθληταὶ ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Μεγάλῃ ἀθλητικῇ συνάντησιν τῆς χρονιάς, ποὺ θὰ προκαλέσῃ ἰ-διαίτερο ἐνδιαφέρον, εἶναι ἡ ἀναμέτρηση τῶν ἐθνικῶν ἀθλητικῶν

ὁμάδων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Οὐγγαρίας, στὰς 15 καὶ 16 Ἰουνίου, στὸ Στάδιο.

Στὰς 22 καὶ 23 Ἰουνίου θὰ τελεσθοῦν οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες καὶ ἀμέσως κατόπιν, στὰς 29 καὶ 30 Ἰουνίου, θὰ διεξαχθῇ ἡ συνάν-τηση ἐθνικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος καὶ Πόρτο Ρίκο.

Οἱ ἀγῶνες μεταξὺ ἐφήθων ἀθλητῶν Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαβίας θὰ γίνουν στὸ Στάδιο στὰς 6 καὶ 7 Ἰουλίου. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ, οἱ διεθνεῖς ἀγῶνες τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων, μὲ συμμετοχὴ ἐξαιρε-τικῶν ἀθλητῶν πολλῶν κρατῶν, θὰ γίνουν ἐφέτος στὰς Ἀθήνας. Οἱ φίλαθλοι θυμοῦνται τὴ μεγάλη ἐπιτυχία τῶν ἀγῶνων αὐτῶν πρὶν δυὸ χρόνια στὸ Στάδιο καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι στοὺς περυσινούς στρατιω-τικούς ἀγῶνες ποὺ ἔγιναν στὸ Βερολῖνο κατερρίφθη τὸ περίφημο ρεκόρ τοῦ Ὄουενς τῶν 100 μέτρων. Οἱ διεθνεῖς τῶν Ἑνόπλων Δυ-νάμεων θὰ τελεσθοῦν στὰς 11, 12, 13 καὶ 14 Ἰουλίου.

Θὰ ἐπακολουθήσουν οἱ Πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ 19 καὶ 21 Ἰουλίου. Ἀθληταὶ ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ τὴν Αἴγυπτο, θὰ συγκεντρωθοῦν στὰς Ἀθήνας.

Γιουγκοσλάβοι, Βούλγαροι, Ρουμᾶνοι, Τοῦρκοι καὶ Ἕλληνες ἀθληταὶ θὰ μετᾶσχουν τῶν Βαλκανικῶν ἀγῶνων. Ἡ ἀναμέτρηση τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων τῶν πέντε Βαλκανικῶν κρατῶν θὰ γίνῃ στὸ Στάδιο στὰς 30 καὶ 31 Αὐγούστου καὶ 1 Σεπτεμβρίου.

Οἱ Ἕλληνες, ποὺ γιὰ δέκα χρόνια —πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο— κυ-ριάρχησαν στοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνες, πῆραν πέρσι τὴν 4ῃ θέση, μετὰ τὴν Γιουγκοσλαβία, τὴν Ρουμανία καὶ τὴν Τουρκία, στοὺς Βαλ-κανικοὺς ἀγῶνες τοῦ Βελιγραδίου. Ἐφέτος οἱ ἀθληταὶ μας θὰ προσ-παθήσουν νὰ καλυτερεύσουν τὴ θέση τους, στὴ θαμνολογία τῶν κρατῶν.

Ὅπως οἱ ἀγῶνες θὰ γίνουν στὰς Ἀθήνας καὶ οἱ ἀθληταὶ μας θὰ ἀγωνισθοῦν μπροστὰ στοὺς φιλάθλους μας, ἡ ἀπόδοσή τους πι-θανότατα θὰ εἶναι καλύτερα ἀπὸ πέρσι. Εἶναι ἐξ ἄλλου ἡ πρώτη φορὰ μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιο πόλεμο ποὺ οἱ ἀθληταὶ ὅλων τῶν Βαλ-κανικῶν κρατῶν θὰ ἀγωνισθοῦν στὰς Ἀθήνας. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο οἱ ἐφετεινοὶ Βαλκανικοὶ ἀγῶνες προκαλοῦν μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Φημισμένοι Εὐρωπαῖοι πρωταθληταὶ θὰ συγκεντρωθοῦν ἐδῶ, στὰς 21 καὶ 22 Σεπτεμβρίου γιὰ τὸ διεθνὲς ἀθλητικὸ «μῆτινγκ» τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἡ αὐλαία τῶν μεγάλων ἀγῶνων τοῦ 1957 θὰ πέσῃ μὲ τὴ συνάντησιν Βαλκανικῶν καὶ Σκανδιναβικῶν κρατῶν. Στὰς 4, 5 καὶ 6 Οκτωβρίου οἱ Ἕλληνες φίλαθλοι θὰ ἔχουν τὴν ἐξαιρετικὴ τύχῃ νὰ παρακολουθήσουν τοὺς μεγαλύτερους ἀγῶνες ποὺ ὀργανώθηκαν ποτὲ στὴ Νοτιοανατολικὴ Εὐρώπῃ. Οἱ καλύτεροι Σκανδιναβοὶ ἀ-θληταὶ θὰ συναγωνισθοῦν μὲ τοὺς πιὸ διαλεχτοὺς ἀθλητὰς τῶν Βαλ-κανικῶν κρατῶν.

Ὁ ΣΕΓΑΣ, ἡ ἀνωτάτῃ ἀθλητικὴ ἀρχή, ποὺ ἀνέλαβε τὴν ὀργά-νωσιν τῆς σειρᾶς τῶν μεγάλων αὐτῶν ἀγῶνων ἀξίζει ἔπαινον. Γιατὶ εἶναι θέβαιο ὅτι ἡ διεξαγωγὴ στὰς Ἀθήνας ἀγῶνων τόσο μεγάλης ἀθλητικῆς σημασίας θὰ συντελέσῃ στὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ στὴ χώρα μας.

Οἱ φιλότιμοι ἀθληταὶ μας, ἀναλογιζόμενοι τὴν ἡθικὴ ὑποχρέωσιν ποὺ ἔχουν ἀπέναντι στοὺς φιλάθλους μας, νὰ πραγματοποιήσουν ἀ-ξιόλογα ἀποτελέσματα στοὺς μεγάλους ἀγῶνες τοῦ 1957, προετοιμά-σθηκαν μὲ ἐπιμέλεια τοὺς χειμερινούς μῆνες. Οἱ πρῶτοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, ποὺ γίνονται αὐτὲς τὶς μέρες, ἀποτελοῦν τὴ συνέχεια τῆς προετοιμασίας τῶν πρωταθλητῶν μας, ποὺ ἐλπίζουν νὰ εὐρίσκοντα. στὸ ἀνώτατο ὅριο τῆς ἀποδόσεώς τους τὶς μέρες τῶν μεγάλων ἀθλη-τικῶν συναγωνισμῶν. Στὸς διεθνεῖς αὐτοὺς συναγωνισμοὺς προ-βλέπεται ὅτι θὰ καταρριθθοῦν πολλὰ ἐλληνικὰ ρεκόρ.

ΔΗΜ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

(Φωτ. Ἑνωμένων Φωτορεπόρτερς, Συνεργαζομένων Φωτορεπόρτερς)

Πολλοὶ διεθνεῖς ἀγῶνες στίβου ἀναγγέλλονται γιὰ ἐφέτος. Γιουγκο-σλάβοι, Βούλγαροι, Ρουμᾶνοι, Οὐγγροί, Σκανδιναβοί, ἀκόμη καὶ Πορτορικανοὶ ἀθληταί, πρόκειται νὰ ἀγωνισθοῦν στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο, ἀντιμετωπίζοντες τοὺς πρωταθλητὰς μας. Οἱ φίλαθλοι θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν ἐνδιαφέροντες συναγωνι-σμοὺς καὶ ἀσφαλῶς θὰ ζήσουν στιγμὲς συγκινήσεως, μὲ τὴν δημι-ουργία νέων ρεκόρ, ποὺ προβλέπονται κιάλας ἀπὸ τοὺς ἐιδικοὺς. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ξεχωριστὴ σημασία, εἶναι ὅτι τὸ πλούσιο ἀ-γωνιστικὸ πρόγραμμα τῆς ἐφετεινῆς σαιζὸν θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ δοκιμασθοῦν, σὲ ἓναν πρῶτο σοβαρὸ συναγωνισμό, οἱ δυνάμεις τῶν νέων μας ἀθλητῶν, στοὺς ὁποίους βασίζομε ἀπὸ τώρα ἐλπίδες, γιὰ μιὰ ἐνεργὸ συμμετοχὴ στὴν Ὀλυμπιάδα τῆς Ρώμης, κατὰ τὸ 1960. Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀσφαλῶς εἶναι κάτι πολὺ ἀξιόλογο.

Ο ΜΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΟΝΙΚΗΣ, πέρσι, στὸ Βελιγράδι, ὁ Γι-ῶργος Παπαδασαίου, εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ τακτικούς στὶς προπονήσεις.

4 ΜΟΝΤΕΛΑ ΝΤΙΟΡ

Για την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1957

Ο Κριστιάν Ντιόρ, το πιο φημισμένο άσφαλώς όνομα στους παγκόσμιους κύκλους της μόδας, είχε την καλώς ούνη να στείλη αποκλειστικώς στις ΕΙΚΟΝΕΣ τέσσερις από τις εφευρετικές δημιουργίες του, που σημείωσαν αληθινό θρίαμβο στις άνοιξιμάτικες παρισινές επιδείξεις του.

1957. 'Η «γραμμή Ντιόρ», απλή και γεμάτη ευστροφία και γούστο, απέσπασε πάλι φέτος τον ανεπιφύλακτο θαυμασμό τόσο των ειδικών όσο και των άμέσως ενδιαφερομένων, οι οποίες βρήκαν στα σχέδιά του τις καλύτερες προϋποθέσεις που είναι σε θέση ν' αναδείξουν την χάρη και την κομψότητά τους.

Christian Dior
Scabieuse

Σκαμπιέζ ωνόμασε ο Κριστιάν Ντιόρ το υπέροχο αυτό σιρόπιες θραδινό από μόνι όργκάντζα με άσπρα πουά. Το κορσάζ είναι ντραπέ όριζόντιο και οι πιτυχές της φούστας δίνουν τη γραμμή που λανσάρε για το καλοκαίρι ο διάσημος Γάλλος δημιουργός της γυναικείας μόδας. 'Η μέση τονίζεται με μία λεπτή ζώνη και το σύνολο ολοκληρώνουν της ιδίας αποχρώσεως γάντια.

Ενα όρατο ταγιέρ από φανέλλα μπλέ-μαρεν που γαργιόρεται στο γιακά με μουσελίνα λευκή. Το καπελλάκι έχει τη χαρακτηριστική γραμμή που παρουσιάζει για την άνοιξη ή γαλλική μόδα. 'Η ζακέττα είναι ριχτή και οι τσέπες φτάνουν μέχρι το σιρόφιμά της. 'Η φούστα, μολονότι είναι ίσια, έχει κάποιον άερα που διευκολύνει το βάδισμα. Το πλούσιο κολιέ σιολίζει και δίνει πολλή χάρη στο μυτερό ντεκολτέ της ζακέτας.

Christian Dior
France

Το παράξενο αυτό φόρεμα που λανσάρε για τις επίσημες θραδινές συγκεντρώσεις είναι από λευκή όργκάντζα. 'Ολόκληρο το φόρεμα γαργιόρεται με όριζόντια φύλλα όργκάντζας που περνούν μέσα από κάθετα κομμάτια, τελειώνοντας στα πόδια και στο στήθος σε δύο μεγάλους γιόγκους. Το ντεκολτέ είναι τσίχανο και σχηματίζει δύο χωρίς μανίκια. Τη θραδινή αυτή εμφάνιση του Ντιόρ συμπληρώνει μία εσάρπα.

Απογευματινό σύνολο από φόρεμα και ζακέττα με τη χαρακτηριστική «αλευθέρη» γραμμή του Ντιόρ. 'Η ζακέττα είναι χωρίς γιακά και το ένα φύλλο της στανρώνει πάνω από το άλλο και δίνει την εντύπωση καζάκας. 'Η μέση τονίζεται με μία φαρδιά ζώνη που επιτρέπει στη ζακέττα να υπογραμμίζει τους γοφούς. Το καπελλάκι είναι πολύ κομψό και γαργιόρεται μ' ένα βέλο.

Το παιδί με το ΔΕΛΦΙΝΙ

ΤΟΥ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ ΝΤΙΒΑΪΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Καλοκαίρι στη Μύκονο. Ένας Έγγλέζος αρχαιολόγος, ο καθηγητής Κάλντερ, φτάνει ένα μεσημέρι στο νησί, με σκοπό να κάνει έρευνες στο βυθό της θάλασσας για να μελετήσει ένα άρχαιο ναυάγιο, μία τριήρη φορτωμένη με άμφορες και αγάλματα που ανακαλύφθηκε έξω απ' τη Δήλο. Ο Κάλντερ, χαρακτηριστικός τύπος Έγγλέζου ψυχραιμού και φλεγματικού, έχει πάρει πολύ στα σοβαρά την αποστολή του. 'Αλλά, απ' την πρώτη στιγμή που ξεπαρκάρει στη Μύκονο, κατά μία περίεργη σύμπτωση όλα του έρχονται ανάποδα. "Υστερ" από πολλά δάσανα κατορθώνει να βρή το μόνο πρόσωπο που είναι σε θέση να του πη πού περίπου βρίσκεται το ναυάγιο. Το πρόσωπο αυτό είναι η Πηρώ Λούστρου, μία τετραπέρατη, πανέμορφη και πλούσια Έλληνίδα, που περνάει το καλοκαίρι της στη Μύκονο, επειδή ο πατέρας της θέλει να την απομακρύνει απ' τον 'Ιταλό με τον οποίο είναι τρελά έρωταμένη, τον Γκουίντο Τορτσέλλι. Η Πηρώ είναι απολασμένη να έμποδισή με κάθε τρόπο τον Έγγλέζο αρχαιολόγο να φέρει εις πέρας την αποστολή του. Και αυτό επειδή αυτή έχει ανακαλύψει πρώτα το άρχαιο ναυάγιο, κάποια μέρα που κολυμπούσε έξω απ' τη Δήλο με τον 'Ιταλό φίλο της, τον Γκουίντο Τορτσέλλι, κ' έχει ένα δικό της σχέδιο στο νου. Πατόσα, υποδέχεται τον Έγγλέζο αρχαιολόγο με μεγάλη ευγένεια. Την ίδια μέρα φτάνει στη Μύκονο κ' ένας Αμερικανός δημοσιογράφος, ο Τζών Μάντεν, για να παρακολουθήσει για λογαριασμό της έφημερίδας του — τούτης «Τάιμς της Ν. Υόρκης» — τις έρευνες του Έγγλέζου αρχαιολόγου. Ο Μάντεν είναι εγκαταστημένος από καιρό στην Ελλάδα, ξέρει καλά την Πηρώ Λούστρου και, απ' την πρώτη στιγμή, υποψιάζεται πως η μικρή κατή πάει να σκοράψει του Έγγλέζου και αποφασίζει να τον πάρη υπό την προστασία του. Στο άναμεταξύ, ο Γκουίντο Τορτσέλλι πείθεται απ' έναν αρχαιολόγο, τον Νικόμαχο, να πουλήσει λαθραία το άρχαιο άγαλμα που βρήκε στο βυθό της θάλασσας. Η Πηρώ, απ' την άλλη, προσποιείται ότι βοηθάει τον Κάλντερ, τον αρχαιολόγο, ν' ανακαλύψει το ναυάγιο.

6

Ο Κάλντερ έμεινε σκεπτικός. Ήταν παράλογο να έλπιση πως θα εύρισκαν το ναυάγιο με την πρώτη, ακόμη κι αν η Πηρώ ήτανε τώρα απόλυτως βεβαία πως είχανε βουτήξει στο σωστό μέρος. Η θάλασσα ήταν ανέρανη, αυτό δά το ήξερε ο ίδιος καλύτερα από κάθε άλλον. Ήτανε δύσκολο να προσδιορίσει κανείς απ' την ξηρά, μέσ' από μία βάρκα, πού ακριβώς βρισκότανε κάτι μέσ' στο βυθό. Τό λάθος ήτανε δικό του. Έπρεπε να είχε μελετήσει αυτά τα προβλήματα πριν αρχίσουν τις καταδύσεις. Στην άλλη βουτιά, θά έπαιρνε μαζί του μία πυξίδα. «Στο κάτω-κάτω, το καράβι βρίσκεται στη θάλασσα πάνω από δυό χιλιάδες χρόνια, δεν μπορεί να έ

φυγε τώρα απ' τη θέση του» σκέφτηκε. Μακριά απ' τον Μάντεν, του ήτανε πιο εύκολο να έχει εμπιστοσύνη στην Πηρώ. Της έκανε νόημα ν' ανεβούν. Εκείνη κούνησε το κεφάλι καταφατικά κι άρχισαν πάλι να κολυμπούν ο ένας πίσω απ' τον άλλο.

Ο Μάντεν έσκυψε να τους βοηθήση να σκαρφαλώσουν. Δέν έκανε τον κόπο ούτε να ρωτήσει. Ήτανε φανερό πως δέν είχανε βρή τίποτε. Δέν ήταν ανάγκη ούτε τα πρόσωπά τους να δη κανείς. Όλη η στάση των κορμιών τους έδειχνε άποτυχία.

—Δέν μπορώ να καταλάβω, είτε η Πηρώ στενοχωρημένη. Ήταν εδώ... και τώρα δέν είναι.

Είπε το αινιγματικό, έλαφρώς ειρωνικό βλέμμα του Μάντεν και πρόσθεσε έννευρισμένη:

—Νομίζεις πως σάς κοροϊδεύω. Όχι, όχι, όχι! Σας λέω την αλήθεια. Ήταν εδώ ακριβώς.

Ο Κάλντερ πρόσεξε πως ήταν έτοιμη να κλάψει. Είπε ήρεμα:

—Θάτανε καταληκτική τύχη αν τό βρήκαμε με την πρώτη βουτιά. Τό λάθος ήτανε δικό μου. Έπρεπε να είχα καταστρώσει ένα σχέδιο πριν αρχίσουμε τις καταδύσεις. Προτείνω να κάνουμε άλλες τρεις βουτιές σήμερα. Η πρώτη ήτανε κατά τό δοροά. Τώρα θά πάμε νότια, ανατολικά και δυτικά. Θά έχω και την πυξίδα μαζί μου.

Η Πηρώ τον κοίταξε με άπορία.

—Πιστεύεις κ' εσύ πως σάς...

Τό βλέμμα του Κάλντερ στηλώθηκε φωτεινό επάνω της.

—Όχι, είτε, τό βρήσκω πολύ φυσικό να γελάσθηκαν στους ύπολογισμούς σου.

Η Πηρώ ήταν εκείνη που βρήκε τό ναυάγιο. Ακολουθώντας τη συμβουλή του Μάντεν, ο Κάλντερ και η Πηρώ είχανε πάρει διαφορετική κατεύθυνση ο καθένας, στην τελευταία βουτιά. Εκεί που κουβέντιασε ήσυχα με τους θαρκάρηδες, ο Μάντεν άκουσε μία κραυγή. Πετάχτηκε απ' τη θέση του άνισης. Μία κραυγή μπορούσε να σημαίνει κάτι κακό. Είπε την Πηρώ να κουνήσει από μακριά τα χέρια της έξαλλη και να του κάνει νόημα να πλησιάση. Η χειρονομία της είχε κάτι τό θριαμβευτικό.

Πολύ πριν φτάσουν με τό καίκι κοντά της, η Πηρώ φώναξε:

—Τό βρήκα. Βάλτε σημάδι να μη χάσωμε τό μέρος. Άνέβηκα όσο μπορούσα πιο ίσια. Χαίρομαι πολύ που τό βρήκα.

—Αλήθεια; ρώτησε ο Μάντεν.

—Εσύ δέ θά χαιρόσουν αν ήσουν στη θέση μου;

—Ίσως, αποκρίθηκε ο Μάντεν.

—Όλοι οι άμφορες ήταν εκεί. Όλοι... Δέν είχανε μετακινηθή ούτε τόσο δά, είτε η Πηρώ με ύφος δνειροπόλο.

—Τι περιμενες; Πώς θ' άλλαζαν θέση ύστερ' από δυό χιλιάδες χρόνια;

Η Πηρώ έκανε πως δέν κατάλαβε την ειρωνεία.

—Ω, πόσο χαιρόμαι! Χαίρομαι! Χαίρομαι! φώναξε.

—Χαίρομαι κ' εγώ πού σε βλέπω τόσο χαρούμενη, είτε ο Μάντεν απότομα, αλλά δέ μου λές, τί έγινε τό άγαλμα;

Η Πηρώ τον κοίταξε με μάτια άνέκφραστα— ίσως ύπερβολικά άνέκφραστα.

—Δέν σε καταλαβαίνω. Πού άγαλμα; ρώτησε.

—Τό περίφημο άγαλμα πού ύποσχέθηκες στη Μύκονο.

—Ω, αυτό! αποκρίθηκε η Πηρώ άμέσως. Σ' όλα τά άρχαία ναυάγια ύπάρχει πάντα ένα άγαλμα. Έποθέτω πως κάπου θά ξετρυπώσωμε κ' έμεις κανένα.

—Θαυμάζω, αλήθεια, τον τρόπο με τον οποίο δουλεύει τό μυαλούδάκι σου. Έποψιάζομαι πως κανείς πάλι την πάπια στο ζήτημα του αγάλματος, αλλά θά δούμε, θά δούμε. Δέν μπορώ να σου τις δρώξω, φυσικά, γιατί είσαι κορίτσι, αλλά αν ο Γκουίντο σου πηση καμιά ώρα στα χέρια μου, θά τό δώσω ένα καλό μάθημα.

Η Πηρώ χιμωγέλασε χωρίς νά πη τίποτε.

Την ίδια στιγμή βγήκε και ο Κάλντερ απ' τό νερό. Με την πρώτη ματιά πού έβλεψε γύρω του, είδε τό θριαμβευτικό πρόσωπο της κοπέλας κι άκουσε τη φωνή της: Τό βρήκαμε! Έτό βρήκαμε!

Και μονοιάς ο ήλιος έγινε πιο λαμπερός, τό νερό πιο ξεστό, ο κόσμος γύρω του άφάνταστα χαρούμενος. Τό πρόσωπό του είχε μία έκφραση ύπερκόσμια, όταν σήκωσε τό μάτι του στην Πηρώ και είτε:

—Πηρώ, είσαι ένας άγγελος!

Η Πηρώ χαμογέλασε με συγκατάβαση:

—Μ' άρέσει να με λές άγγελο, είτε.

—Είσαι άγγελος, ξανάβε ο Κάλντερ.

—Δέ λές καλύτερα πως είναι ο Βεελζεβούλ και χίλιοι διαβόλοι μαζί, παρατήρησε ο Μάντεν ειθύμα.

Τούτη τη φορά η άνάπαυση τους φάνηκε άτέλειωτη, αλλά ο Μάντεν δέν έννοούσε να τους άφήση να ξεναθουτήξουν πολύ γρήγορα. Μόνον όταν βεβαιώθηκε πως οι δυό νέοι είχανε ξεκουραστή καλά, έδωσε την άδεια να γίνη η έπόμενη κατάδυση.

Καθώς βυθίζονταν, ακολουθώντας την Πηρώ άνάμεσ' απ' τά στρώματα του νερού, περνώντας απ' τό γαλάζιο στο πορφυρό κι απ' τό πορφυρό πάλι στο γαλάζιο, ο Κάλντερ ένιωθε μιά άνέκφραστη χαρά, βέβαιος πως η νίκη ήτανε τώρα δική τους.

Έφτασαν στο βυθό ακριβώς στο σημείο όπου ήτανε τό ναυάγιο. Οι άμφορες πρόβαλαν πίσω απ' ένα βουνάκι άμμου πόν λουλούδια πελώρια, άλλόκοτα. Ο σκελετός του καραβιού διαγραφότανε άχνά πάνω στην άμυώδη έκταση. Ένα καράβι—φάντασμα, ο αντίπαλος μιάς έποχής ασύλληπτα μακρινής, τυλιγμένης για πάντα στη λήθη.

Τά μάτια του Κάλντερ στράφηκαν στην Πηρώ. Άπλωσε και τά δυό του χέρια κ' έπιασε τά χέρια της. Οι δυό μαζί άρχισαν πάλι ν' άνεβαίνουν, γλιστρώντας μέσ' απ' τό πορφυρό στο γαλάζιο, κι από τό γαλάζιο στο χρυσοπράσινο κι από τό χρυσοπράσινο στο τοπάζι και τό ομαράγδι και τον ήλιο και τό τραγοΐδι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10ο

Ένας άντρας πλησίασε τον Τορτσέλλι.

—Τά κανόνισα, είτε. Είπα στον καμαρότο πως είσαστε ο εκατομμυριούχος Σουηδός Νόραπ και τά σάς περιουσιώθη.

Έδωσε στον Γκουίντο ένα εισιτήριο για την Τήνο.

—Του είπες να μη μ' ένοχλήση όσπου να φτάσωμε στη Μύκονο;

—Του τό είπα, του τό είπα, αποκρίθηκε ο άλλος έννευρισμένος.

Ο Τορτσέλλι του έδωσε ένα μάτσο λεπτά.

—Πάρε αυτά, είτε. Και νά ξεχάσης πως με είδες και σε είδα.

Τό ξεχάσα κι ελας, αποκρίθηκε ο άλλος μετρώοντας με τρόπο, με δάκτυλα πέπειραμένα, τά λεπτά.

Τά έχωσε στην τσέπη του και απομακρύνθηκε μέσ' στο πλήθος, τά ταξί, τά καμiónια και τους άρθογράφους.

Ο Γκουίντο περίμενε λιγάκι παράμερα. Η είκαιρία δέν άργησε να παρουσιαστή. Κάποια στιγμή είδε μία μεγάλη παρέα Γερμανούς νεαρούς τουρίστες να προχωρούν προς τό κιγκλιδωμα της προκυμιάς. Συντονίζοντας τις κινήσεις του με προσοχή, γλίστρησε στο κέντρο της συντροφιάς και πέρασε μαζί με τους άλλους την καγκελλένια είσοδο. Ο έλεγχτής άπλωσε άφηρημένα τό χέρι πάνω απ' τά κεφάλια των ταξιδιωτών, του πήρε τό εισιτήριο, τό εξέτασε, του τό ξανάδωσε. Κριμμένος άνάμεσα στους Γερμανούς, ο Γκουίντο κατόρθωσε ν' άνεβή στο πλοίο χωρίς να τον πάρουν είδηση. Τό κατάστρομα ήτανε γεμάτο κόσμο. Εκεί ήταν άπύθανο να τον πρόσεξε κανείς.

Τράβηξε ίσια για την καμίνια του, περνώντας άπαράτητος μπροστά απ' τον άρχικαμαρότο του καραβιού πού είχε τό νου του εκείνη την ώρα σ' ένα πλήθος δυσχεστερημένων επιβάτες πού ώρνονταν και χειρονομούσαν και πρότειναν τις πό άπύθανες λύσεις για ν' αλλάξουν καμίνια ή ν' άποκτήσουν ένα καρβάτι. Ήξερε πού ακριβώς ήτανε η καμίνια του.

Ξαπλωμένος στην κοινέτα του, ο Γκουίντο άναμέτησε την κατάσταση. Ως εδώ τά είχε πάει καλά. Παρ' όλες τις έντολές πού είχε δώσει ο πανίσχυρος Λούδτρος στα πρακτορεία και στους καπετάνιους των βαποριών να μην τον αφήσουν να μαρκάρη, αυτός βρισκότανε τώρα στο πλοίο. Είχε δικά του λεπτά τώρα, λεπτά πού του είχε δώσει ο Νόραπ για τά άμεσα έξοδά του. Με τόσα λεπτά, όλο και θάβρισκε κάποιο στήν Τήνο να τον βοηθήση. Τό μόνο πού είχε να κάνει ήτανε να ψάξη να βρή αυτόν τον κάποιον.

Ξαπλωμένος πάντα στην κοινέτα του, άκουσε τό βατόρι να σφυρίξει, έτοιμο να σαλπάρη. Έφηναν και κανείς δέν τον είχε ένοχλήσει. Η ξέστη εδώ μέσα ήταν άνυπόφορη, ο άνεμιστήρας δέ λειτουργούσε. Ο Γκουίντο σηκώθηκε, έβγαλε τά ρούχα του και ξάπλωσε ξανά. Δέν είχε τίποτ' άλλο να κάνει παρά να περιμένη. Πέρασε την ώρα του διαβάζοντας ένα άστυνομικό μυθιστόρημα της κακιάς ώρας.

Ήταν βέβαιος πως θά έφτανε στην Τήνο. Έστρεφα όμως; Τι θά γινότανε αν τον έβλεπε κανένας γνωστός εκεί; Θά τον έστελναν στη φυλακή; Μάλλον άπύθανο. Με μάτια στηλωμένα στο ταβάρι, άναρωτιότανε τι θά μπορούσαν αλήθεια να του κάνουν.

Ξεμάρκαρε στην Τήνο χωρίς να συναντήση καμιά δυσκολία. Κανείς δέν τον πρόσεξε, κανένας απ' τους καμαρότους δέν του έδωσε σημασία, κανείς δέν προθυμοποιήθηκε καν να του κουβιλήση τη βαρεία βαλίτσα του με την καταδυτική στολή και τά έξαρτήματά της.

Προχώρησε κατά την πλατεία του χωριού μ' ένα αίσθημα άνακουφίσεως. Του είχανε δώσει τη διεύθυνση ενός σπιτιού πού νοίκιαζε δωμάτια τον Δεκαπενταύγουστο, όταν τό ξενοδοχείο ήτανε γεμάτο κόσμο για τό πανηγύρι του νησιού. Κανείς δέν τον γνώριζε εδώ. Είχε έρθει δέβαια κι άλλη φορά στην Τήνο, αλλά τί μ' αυτό; Χιλιάδες νέοι της ηλικίας του έρχονταν κάθε χρόνο στο νησί.

Όταν εξασφάλισε δωμάτιο, άφησε εκεί τη βαλίτσα του και κατέβηκε να φάη σε μία απ' τις ταβέρνες της παραλίας. Τό βατόρι είχε φύγει στο άναμεταξύ. Πέρα μακριά, τά φώτα του έσμιγαν με τά τρεμουλιαστά φώτα του λιμανιού της Μυκόνου. Στην ταβέρνα διάλεξε ένα τραπέζι κοντά σε δυό νέους πού είχανε πάνω—κάτω την ίδια ηλικία μ' αυτόν. Άνοιξε συζήτηση μαζί τους και μέσα σε μία ώρα κουβέντιασαν οι τρεις σαν παλιοί φίλοι. Κέρασε ούζο και περίμενε ύπομονετικά την κατάλληλη στιγμή για να φέρη την κουβέντα εκεί πού ήθελε.

Ο ένας απ' τους δυό νεαρούς είχε θείο θαρκάρη. Μισή ώρα αργότερα, ο θείος κοιτούσε μαζί τους στην ταβέρνα και λίγο μετά τά μεσάνυχτα ή συμφωνία είχε κλείσει. Τό καίκι θά έπαιρνε τον Γκουίντο να ριχτεί τ' άπόγευμα την άλλη μέρα, θά τον πήγαμε στη Μύκονο και θά τον άφηνε στην άκμή, σ' ένα μέρος άπόμερο, για να κολυπήση. Κατά τό σούρουπο θά γυρζε να τον πάρη.

Πηγαίνοντας στην κάμαρά του να κοιμηθή, ο Γκουίντο θαύμαζε τον έαυτό του για την έξυπνότητα του. Τά είχε κανονίσει όλα μία χαρά. Και τό παραμύθι πού είχε σοφιστή ήταν αλήθεια πολύ πιστευτό! Ήταν—είχε πη στον θαρκάρη και τους δυό νέους—τρελλά έρωτευμένος με την κόρη του δημάρχου της Μυκόνου. Γνώριζε πραγματικά την κοπέλα κ' έτσι του ήταν εύκολο να την περιγράψει. Τό ένα απ' τά παλληκάρια την ήξερε επίσης. Ο πατέρας της λατρευτής του—είχε εξηγήσει ο Γκουίντο—ήταν ένας στενοκέφαλος, ένας πεισματάρης. Στο σημείο αυτό δέν είχε δυσκολευτή διόλου να πείση τους καινούργιους φίλους του. Ήξερε πως οι νησιώτες δέν χωνεύονται άναμεταξύ τους. Εκείνο όμως πού τους έπεισε τελικά ήταν η άπερίφραστη δημολογία του πως δέ θά πήγαμε στη Μύκονο μόνο και μόνο για να δη καρδιά τό κορίτσι του, αλλά και για να κάνει κάτι πού θά ξεανάγκασε τον πατέρα του κοριτσιού να δώσει τη συγκατάθεσή του στο γάμο. Όλα πολύ ρομαντι-

κά και πολύ ώραία. Έπειτα είχανε συζητήσει για την τιμή. Φυσικά, απ' έναν έρωτατυπημένο τί άλλο μπορούσε να περιμένη κανείς παρά πως θά πλήρωνε τά διπλά απ' την τιμή της αγοράς για να ναυλώση τό καίκι πού θά πήγαμε στην άγαστημένη του; Ο Γκουίντο έκανε τά παζαρέματα με θαυμαστή πειστικότητα.

Τό καίκι έβαλε πλώρη ανατολικά. Ξαπλωμένος ράβημα σε μία άκρη, ο Γκουίντο άκουγε τις φλυαρίες του νεαρού πού είχε έρθει μαζί τους να βοηθήσει τό θείο του. Τό δνειρο του νέου ήτανε να βρή δουλειά στην Άθήνα και δέ μιλούσε παρά για τη μεγάλη ζωή της πρωτεύουσας. Ο Γκουίντο ύποσχέθηκε να τον βοηθήση. Σε μία γωνιά ο θαρκάρης κάπνιζε τά τσιγάρα του Γκουίντο.

Όταν πέρασαν έξω απ' τον Τουρλό, ο Γκουίντο σηκώθηκε. Τό μυαλό του άρχισε να δουλεύει έντατικά. Ένα μόνο πράγμα θά μπορούσε να του χαλάσει τά σχέδια, ένα άπλουστατο πράγμα. Άν εκείνος ο Έγγλέζος—ο καθηγητής—είχε άρχισει κιόλας τις έρευνές του, ένα καίκι θά βρισκότανε εκεί γύρω. Άλλά όχι, αυτό ήταν άπύθανο. Η Πηρώ του είχε ύποσχεθή πως θάκανε τό βίο άβίωτο σ' όποιον έπιχειρούσε να πλησιάση τό ναυάγιο χωρίς τη δική του βοήθεια.. Άλλά και αν ακόμη η Πηρώ είχε δεχτή να συνεργαστή με τον Έγγλέζο, πάλι δέ θά καταπιάνονταν μ' αυτή τη δουλειά τέτιαν ώρα. Την ήξερε καλά την Πηρώ: Εκ ένδοσιασμού της ήταν για τό πρωί και για αργά τό βράδι. Ωστόσο, ο Γκουίντο κοίταζε έρευνητικά γύρω του. Πέρα μακριά, ένα καίκι τραβούσε κατό τη Σύρο. Ένα άλλο κατέβαινε κατά τη Δήλο. Κατά τά άλλα, ήσυχία απόλυτη.

Άφηναν πίσω τους τα τελευταία παραλιακά σπίτια της Μυκόνου. Τώρα ζύγανον στους βράχους. Ο Γκουίντο ήξερε καλά πού ακριβώς ήθελε να τον κατεβάσουν. Ξεντύηκε, φόρεσε την καταδυτική στολή του, πέρασε πάνω απ' τό κεφάλι τη μάσκα του, έσφιξε τη ζώνη γύρω απ' τη μέση του και όταν τό καίκι έφτασε σ' ώριμο σημείο άνάμεσα στα βράχια, ακριβώς άπέναντι στη Δήλο, πρόσταξε.

—Στάσου εδώ.

Γλίστρησε στη θάλασσα και πρόσθεσε:

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

Η Πηρώ φορούσε ένα κομψό χρωματιστό φόρεμα, πού ανάδεικνυε τό λυγρό καλοφτιαγμένο κορμί της.

Κλεπτομανία

Διήγημα του ΡΟΜΠΕΡΤ ΜΑΡΡΑΙΣ

Σπάνια, στην σταδιοδρομία του του ψυχναλτου, ο γιατρός Κλάιστ είχε νιώσει τόσο μεγάλη χαρά. Χαμογέλασε στη νεαρή γυναίκα πάνω απ' το γραφείο του, απολαμβάνοντας εκείνη τη στιγμή. Ήταν μία απ' τις περιπτώσεις εκείνες που κάνουν ένα γιατρό να μη σκέπτεται μόνο την υλική πλευρά της εργασίας του. Μία τόσο πλήρης επιτυχία κάνει ακόμα κ' ένα σκληρό και θλιβερό επάγγελμα σαν την ιατρική, να δρίσκει τη βαθύτερη δικαίωσή του.

—Μά είστε σίγουρος, γιατρέ; ρώτησε η νέα, με φωνή που έτρεμε από χαρά.

—Βέβαια! απάντησε γλύνοντας ο γιατρός Κλάιστ. Είμαι όλωσδιόλου σίγουρος.

—Δεν υπάρχει φόβος υποτροπής;

—Όχι! 'Η κλεπτομανία είναι μία απ' τις ειδικότητές μου εδώ και πολλά χρόνια, κυρία Κλίντον. Χωρίς να υπερβηναιτώ, νομίζω πως ξέρω σ' αυτό τον τομέα περισσότερα από κάθε άλλον ψυχναλτητή που θα υποροσάτε να συμβουλευτήτε.

Σταμάτησε μία στιγμή κ' έπειτα πρόσθεσε:

—Ποτέ δεν ήμουν τόσο σίγουρος πως πέτυχα πλήρη θραπέα. Και καμμία άλλη δεν μ' έκανε τόσο ευτυχισμένο!

Συλλογιζόταν πως τα λόγια του ήταν εντελώς ελκρινή. 'Εκτιμούσε πολύ την κ. Κλίντον και τον άντρα της, που του είχαν κάνει πάντα θαυμασία έντυπωση. Αυτός ο άνθρωπος, διάσημος δικηγόρος, είχε φέρει, εδώ και δέκα μήνες, στο γραφείο του, μία νεαρή γυναίκα γοητευτική, καλλιεργημένη, κάπου τριάντα χρονών, που είχε μανία να κλέβει μικροπράγματα στα μεγάλα καταστήματα. Την παραμονή της ημέρας που ο άντρας της, του την είχε παρουσιάσει, η κ. Κλίντον είχε συλληφθί για μία κλοπή 35 σέντς. 'Ο δικαστής την είχε απαλλάξει, αλλά την έπεισε να σπείρει στον άντρα της, συριστώντας τον δρα Κλάιστ.

—Θα σάς είμαι για πάντα ευγνώμων, είπε τώρα στο γιατρό η κ. Κλίντον.

—Μά ναί, ναί, απάντησε ο δρα Κλάιστ. Αυτό το επεισόδιο θα είναι για όλους μας μία πολύτιμη εμπειρία.

—Φοβόμαι πως υπήρξε πολύ ξεροκέφαλη άρρωστη, γιατρέ...

—Πολύ, έναν' εκείνος, χαμογελώντας.

—Και δεν σάς άκουγα όσο έπρεπε.

—Κι αυτό είναι αλήθεια.

—'Η κ. Κλίντον γέλασε με τη σειρά της, κ' έπειτα σηκώθηκε:

—Βιάζομαι να πάω να τὰ πω στον Ουώλτ... Τον καμένο! Νομίζω πως πολλές φορές τον έκανα να υποφέρει περισσότερο από σάς.

—Αυτό συμβαίνει συχνά στους συζύγους, απάντησε ο δρα Κλάιστ, και ιδίως σε ανθρώπους όπως ο Ουώλτ. Μά τώρα, δλ' αυτά πέρασαν. Στις περιπτώσεις αυτές, ο ψυχναλτης έχει την ικανοποίηση πως δεν συνέβαλε σε μία, αλλά σε δυο θεραπείες.

—'Εκανε το γύρο του γραφείου του και συνόδεψε την επισκέπτριά του ως την πόρτα.

—Είναι σάν... σχεδόν σάν μία άνασταση, είπε η κ. Κλίντον.

—'Ο γιατρός κούνησε το κεφάλι.

—Είμαι δέβαιος, είπε, πως είναι η τελευταία φορά που είστε υποχρεωμένη ναρθήτε εδώ. 'Αλλά ελπίζω πως θα περνάτε που και που να με βλέπετε, μαζί με τον Ουώλτ... Μ' άρεσει να βλέπω τους καρπούς των προσπαθειών μου!

Πολλή ώρα αφού αποχαιρέτησε την κ. Κλίντον, ο δρα Κλάιστ, ακίνητος πίσω απ' την πόρτα του, άκουγε τὰ ψηλά της τακούνια ν' απομακρύνονται προς τη διεύθυνση του άσαντέρ. 'Επειτα γύρισε, κατευθύνθηκε άργά προς το γραφείο του, και βυθίστηκε σε μία βαθιά πέτιση πολυθρόνα.

Θαυμάσια γυναίκα, σκέφτηκε, πραγματικά θαυμάσια γυναίκα! Ζήλυνε τον άντρα της. 'Ωραίος άντρας αυτός ο Ουώλτ... Μ' μισόκλειστα μύτια, άκούμπησε στην πολυθρόνα του, και φαντάστηκε τη στιγμή που ο Ουώλτ θα μάθαινε απ' τη γυναίκα του το τέλος του εφιάλτη τους. 'Επειτα, σιγοτραγουδώντας, έβγαλε από ένα συρτάρι ένα κίτρινο σουμαίν, κι άρχισε να συντάσσει μία έκθεση που θα διάβαζε στο προσεχές συνέδριο της 'Εταιρίας για την πρόοδο της ψυχναλυσέως. 'Η περίπτωση της κ. Κλίντον του είχε άνοιξει τὰ μάτια στον άφορα μερικές μορφές της κλεπτομανίας, και διαβόταν να είδοποίηση τους συναδέλφους του.

—'Εργαζόταν έντατικά εδώ και πάνω από μία ώρα, όταν γτύπησε ξαφνικά το τηλέφωνο. Ήταν η κ. Κλίντον.

—Μου συνέβη κάτι γελοίο, γιατρέ...

—Μπά; Και τί είν' αυτό;

—Νά. Σήμερα τ' απόγευμα, πριν έρθω να σάς δώ, πέρασα από διάφορα μέρη. Ξαναπέρασα τώρα απ' δλ' αυτά τὰ μέρη και... είναι ασήμαντο ζήτημα, αλλά σκέφτηκα να τηλεφωνήσω και σε σάς... να, έκανα τη σιγαροθήκη μου και δεν θυμάμαι πού. Δεν την είχα χρησιμοποιήσει πριν έρθω σπ'τι σας, κ' είναι πολύ μικρές οι πιθανότητες να πέσει απ' την τσάντα μου, μά...

—Λυπώμαι πολύ, απάντησε ο δόκτωρ Κλάιστ, αλλά δεν είναι εδώ! Είπατε πως ξαναγυρίσατε στα μέρη όπου είχατε πάει;

—Ναί... Είναι μία σιγαροθήκη από πλατίνη, που μου την είχε χάρισει ο Ουώλτ για την επέτειό μας —γι' αυτό επιμένω τόσο να τη βρώ...

—'Ενα πράγμα έχει σημασία σήμερα για σάς, κυρία Κλίντον, απάντησε ο γιατρός. 'Η θραπέα σας!

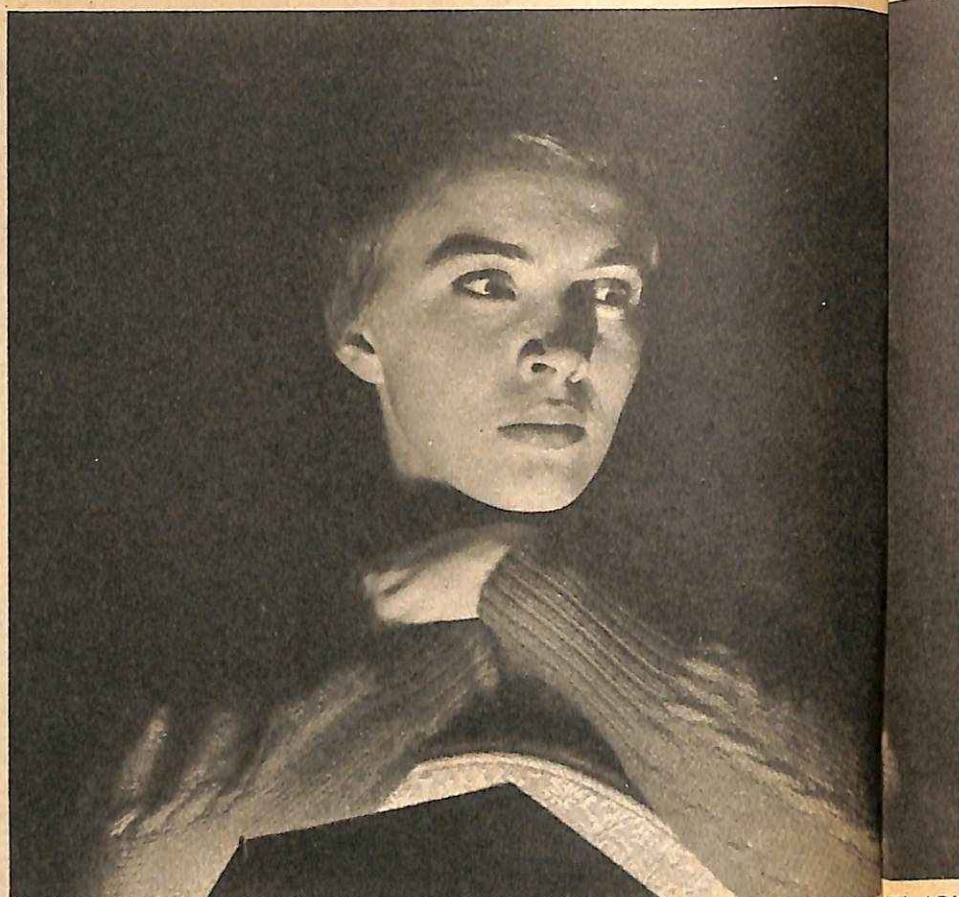
—'Η κ. Κλίντον σώπασε για λίγο, κ' έπειτα είπε:

—Ναί, νομίζω πως έχετε δίκιο. Είναι άνοητο ν' ασχολούμαι μ' αυτό τη λεπτομέρεια...

—Και βέβαια!

Την αποχαιρέτησε και πάλι κι άκούμπησε απαλά το άκουστικό. —'Επειτα τράβηξε απ' την μέσα τσέπη του σακκακιού του την πλατινένια σιγαροθήκη. Λυπήθηκε που δεν ήταν καπνιστής. Όμως, τί ικανοποίηση να τη νιώδη μέσα στο συρτάρι του γραφείου του, μαζί με τόσες άλλες σιγαροθήκες...

ΡΟΜΠΕΡΤ ΜΑΡΡΑΙΣ

«ΜΕΤΕΝΣΙΔΡΚΩΣΗ» ΤΗΝ ΕΙΠΑΝ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΤΗ ΖΑΝ

(Φωτ. Camera Press)

ΜΕΛΕΤΑΕΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΗΡΩΙΔΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΤΗΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

MADE IN U.S.A.

—'Ο "Όττο Πρέμινγκερ διάλεξε την Ζάν Σέμπεργκ, κόρη ενός έστιάτορος, για να υποδυθί τον ρόλο της Ζάν ντ' Άρκ στο έργο του Μπέρναρ Σώ

Όταν πρωτοέγινε λόγος για την "Όντρεϊ Χέμπορν, ελάχιστοι μόνο ειδήμενες άντελήφθησαν ότι τὰ λεπτά χαρακτηριστικά της έπρόκειτο να προκαλέσουν μία επαναστατική μεταβολή της γυναικείας γραμμής σε παγκόσμια κλίμακα. Και πάλι οι ίδιοι ειδήμενες πιστεύουν ότι η γυναικεία μόδα βρίσκεται στο κατώφλι και καινούργιας ανάλογης ανατροπής. Και αίτία της θα είναι αυτή τη φορά η 18χρονη Ζάν Σέμπεργκ, η νέα ανακάλυψη της όδονης.

—'Η Ζάν (έτσι προτιμάει να προφέρεται το όνομά της κατά τον γαλλικό τρόπο και όχι Τζην) ήτανε μαθήτρια στο γυμνάσιο της Μαρσαλάου, μιάς πόλης 21.000 κατοίκων, στην Πολιτεία της Αϊόβα, στο Μίντλ-Ουέστ, όπου ο πατέρας της διατηρεί ένα «ντράγκ-στόρ», ένα απ' αυτά τὰ περιεργά άμερικανικά φαρμακεία-έστιατόρια. Και σ' αυτή την χαμένη μέσα στην άμερικανική ήπειρο γωνιά, την ανακάλυψε ο διάσημος σκηνοθέτης του Χόλλυγουντ "Όττο Πρέμινγκερ και, άνάμεσα από χιλιάδες όμηλικές της υποψήφίες, της ανέθεσε τον ρόλο της Ζάν ντ' Άρκ, στο έργο του Μπέρναρ Σώ ή «Άγια Ιωάννα». Φαίνεται ότι ο Πρέμινγκερ έχει ιδιαίτερη ικανότητα να «ψαρεύη» τους τύπους που θέλει για τους ρόλους του, γιατί με έναν έξ ίσου άπίθανο τρόπο είχε βρή προ καιρού και την πρωταγωνίστρια του «Καλημέρα θλίψη», Σισέλ Φρανσώμ. Άμέσως, η καινούργια ανακάλυψη άπεστάλη στη Δραματική Σχολή του πανεπιστημίου του Σικάγου, όπου μέσα σε 4 ήμέρες κατώρωσε να μελετήσει στην έντέλεια τον ρόλο της Ιωάννας. «Είναι άκρίβως το πρόσωπο που ζητούσα», άνέκραξε γοητευμένος ο Πρέμινγκερ. «Τό ήξερα πως θα σε διαλέξουν», της έγραφε ο Νταϊήνιντ, ο μικρότερος άδελφός της, μόλις 6 χρονών. «Είχα βρή στο δρόμο μία ζωγραφιά της Ζάν ντ' Άρκ». 'Η Ζάν έχει ακόμα μία άδελφή και έναν άδελφό. Στο σπίτι τους μένει επίσης μία «κοτσονάτη» έβδομηταπεντάρα γιαγιά, που στα νειάτα της ήθελε να γίνη μπαλλάρνα του τσίρκου. Έκτός της γιαγιάς, κανένα άλλο μέλος της οικογενείας δεν είχε κλίση στο θέατρο, ως ότου ένεφανίσθη η Ζάν.

—'Η Ζάν Σέμπεργκ είναι 1.58 και ζυγίζει 50 κιλά. Οι άλλες διαστάσεις δεν ανακοινώθηκαν ακόμα, αλλά εφίρσκονται σε πλήρη «άναλογία» με τὰ παραπάνω. Όταν ήταν μικρότερη σκόπευε να γίνη χειρουργός και να ειδικευθί στις έγχειρήσεις έγκεφάλου, άργότερα μέλος του Στρατού Σωτηρίας και, τελικά, έπηρεασμένη από τὰ μυθιστορήματα του Χεμινγκουάι, ταυρομάχος! Στο τέλος, τὰ πράγματα ήρθαν έτσι ώστε η πραγματική της κλίση να την οδηγήσει στην όδον. Όταν άπήντησε στην πρόσκληση του Πρέμινγκερ ήταν τόσο πεπεισμένη για την επιτυχία της, ώστε η άνάθεση του ρόλου δεν την έξέπληξε διόλου.

Το πρόσωπό της έχει όλα εκείνα τὰ άξιολάτρευτα χαρακτηριστικά των νεαρών Άμερικανίδων: γλυμμένη μύτη, καθαρά, φωτεινά και γεμάτα όνειροπόληση μάτια, δροσερά χείλια, άψεγάδιαστα δόντια. Τὰ μαλλιά της έπεφταν πλούσια ως τους ώμους της, αλλά η άγια Ιωάννα είχε κοντά μαλλιά κ' έτσι η Ζάν υποχρεώθηκε να τὰ πετσοκόψει.

Το γύρισμα της ταινίας άρχισε τον Ιανουάριο, στο Λονδίνο. Ός τότε η Ζάν μελετούσε το σενάριο και διάβαζε την Ιστορία της δίκης της Ιωάννας. 'Η πρεμιέρα του έργου πιθανόν να δοθί στην Όρλεάνη, ή άλλίως όπωσδήποτε στο Παρίσι. Γι' αυτό το λόγο και η Ζάν μελετάει τώρα συστηματικά γαλλικά, για να έχη την ευκαιρία να χαρή περισσότερο το θρίαμβό της. Έμεινε μάλιστα επί έα διάστημα στο Παρίσι, ώστε να γνωρίση το γαλλικό κοινό την νέα παρθένα της Όρλεάνης. Άγάπησε τους Γάλλους, αλλά και κείνοι την έθαύμασαν, βλέποντας σ' αυτό το χαριτωμένο πλάσμα μία τυπική γόνο μιάς γνήσιας άμερικανικής καμπόλεως. Όστόσο, το γεγονός είναι ότι η Ζάν είναι κατά τὰ 75% Σουηδέζα. 'Ο παππούς της μετανάστευσε στην Άμερική από την Σουηδία, όπου άλλαξε το όνομά του από Κάρλσον σε Σέμπεργκ. Κ' έτσι, είναι πιθανώτατο η Ζάν ν' αποτελέσει άλλον ένα κρίκο στην άλυσίδα των Σουηδέζων καλλονών που έχουν κατακτήσει τον κόσμο, και να σταθί πλάι στην Γκρέτα Γκάρμπο, την Ίνγκριντ Μπέργκμαν και την Άνιτα Έκμπεργκ.

ΕΠΗΡΕΑΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΕΜΙΝΓΟΥΑΙΗ, ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΓΙΝΗ ΤΑΥΡΟΜΑΧΟΣ

ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

7

της ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένας ατομικός επιστήμων, ο δρ Μπέτερτον, ο οποίος εργαζότανε στο κέντρο ατομικών ερευνών στο Χάργουελ, εξαφανίζεται μυστηριωδώς κατά τη διάρκεια ενός επιστημονικού συνεδρίου στο Παρίσι. 'Η Σκώτλαντ Γυάρντ, με τον συνταγματάρχη Τζέσσον επί κεφαλής, επιχειρεί μάταια ν' ανακαλύψει τα ίχνη του. 'Ο Τζέσσον ανακρίνει την κ. Μπέτερτον, προσπαθώντας να της αποσπάσει καμιά πληροφορία, αλλά δεν καταρθώνεται να μάθει τίποτε απολύτως. 'Η κ. Μπέτερτον του λέει μόνον ότι ο γιαντρός της τη συμβόλευσε να κάνει ένα ταξίδι για να συνέλθει απ' τον κλονισμό και του αναγγέλλει την προσεχή αναχώρησή της. 'Ο Τζέσσον αποφασίζει ν' ακολουθήσει την κ. Μπέτερτον στο ταξίδι της. 'Υστερ' από μία εβδομάδα, την ίδια ακριβώς μέρα που φύγει απ' το Λονδόν η κ. Μπέτερτον, ξεκινά απ' την αγγλική πρωτεύουσα κ' ένα άλλο πρόσωπο, η 'Αϊλαρ Κρέϊβεν. 'Η 'Αϊλαρ έχει περίπου την ίδια ηλικία με την κ. Μπέτερτον και τα ίδια πυρρόξανθα μαλλιά. 'Η άμιχλη την αναγκάζει ν' αλλάξει το πρόγραμμα του ταξιδιού της και να πάει στην Καζαμπλάνκα με άλλο αεροπλάνο απ' εκείνο με το οποίο επρόκειτο να ταξιδέψει. Στην Καζαμπλάνκα, μαθαίνει πως το αεροπλάνο που έχασε, τσακίστηκε και πως όλοι σχεδόν οι επιβάτες του σκοτώθηκαν. 'Απελπισία την κυριεύει. 'Απελπισία, γιατί η 'Αϊλαρ Κρέϊβεν είναι τόσο απογοητευμένη απ' τη ζωή της που βλέπει τον θάνατο σαν απολύτρωση. 'Αποφασίζει τότε ν' αυτοκτονήσει. Τό υφος όμως και η στάση της προκαλούν την προσοχή του συνταγματάρχη της Σκώτλαντ Γυάρντ Τζέσσον πού, παρακολουθώντας την κ. Μπέτερτον, έφτασε κι αυτός στην Καζαμπλάνκα. 'Ο Τζέσσον, ο οποίος ξέρει ότι η κ. Μπέτερτον ύστερ' απ' το αεροπορικό δυστύχημα βρίσκεται έτοιμοθάνητη σ' ένα νοσοκομείο στην ίδια πόλη, συλλαμβάνει τότε ένα τοιμηρό σχέδιο: Νά προτείνει στην 'Αϊλαρ Κρέϊβεν να εύκομασθήσῃ την κ. Μπέτερτον στη συνέχεια του ταξιδιού της. Πλησιάζει την 'Αϊλαρ και της λέει ότι αφού έτσι κι αλλιώς είναι αποφασισμένη να αυτοκτονήσει, δεν έχει να χάσει τίποτε αν προσφέρει τη ζωή της για κάποιο σκοπό. 'Η 'Αϊλαρ δέχεται και αφού μένει για λίγες μέρες στο νοσοκομείο όπου πεθαίνει η γυναίκα του Μπέτερτον και την παραστήκεται στις τελευταίες στιγμές της, πηγαίνει στο ξενοδοχείο, παριστάνοντας πιά την κ. Μπέτερτον. Τά μόνα λόγια που κατάρθωσε να αποσπάσει απ' την έτοιμοθάνητη, είναι κατ' ασυνάρτητοι στίχοι για χιόνι. Στο ξενοδοχείο γνωρίζεται με μία 'Αμερικανίδα περιηγήτρια την κ. Κάλβιν Μπαϊκερ, μία 'Εγγλέζα, την μίς Χέδεργικτον, κ' έναν απόμλητο και μυστηριώδη Λεβαντίνο, τον κ. Σίντρα. Στο Φέζ, η 'Αϊλαρ, έχει την πρώτη της επαφή μ' ένα μέλος της ανιγματοκτικής οργανώσεως που κανονίζει το ταξίδι της. Βρίσκεται ξαφνικά μπροστά σ' έναν Γάλλο που τον είχε γνωρίσει στο τράινο, χωρίς να του δώσει καμιά προσοχή.

μαστε παιδιά. Ξέρομε πολύ καλά τι κάνομε.

—Μέ συγχωρήτε, είπε η 'Αϊλαρ ταπεινά. Φοβούμαι πως δεν καταλαβαίνω απ' αυτά τα πράγματα.

—Αυτό δεν έχει σημασία. 'Εκείνο που μ' ενδιαφέρει είναι να είστε υπάκουη.

—Θα κάνω ό,τι μου πείτε, αποκρίθηκε η 'Αϊλαρ με ύποταγή.

—Δέν αμφιβάλλω πως απ' τη μέρα που έφυγε ο άντρας σας απ' την 'Αγγλία, η Σκώτλαντ Γυάρντ παρακολουθούσε κάθε σας κίνηση. 'Ωστόσο, το μήνυμα έφτασε στα χέρια σας, δεν είναι έτσι;

—Ναί, είπε η 'Αϊλαρ.

—Τώρα, είπε ο Λωριέ με ύφος ύπηρεσιακό, θέ σ' πω τι έχετε να κάνετε. Θα φύγετε απ' εδώ μεθ'ούρι για το Μαρόκο. Αυτό ήτανε στο πρόγραμμά σας και, σύμφωνα με το πρόγραμμά σας, έχετε αγοράσει εισιτήριο για το τράινο και κρατήσει δωμάτιο στο ξενοδοχείο.

—Μάλιστα, είπε η 'Αϊλαρ.

—Την επομένη της άφιξής σας εκεί, θα τάρετε ένα τηλεγράφημα απ' την 'Αγγλία. Τι ακριβώς θα λέν, δεν ξέρω. Πάντως, θα σ' κάνη ν' αλλάξετε άμέσως τα σχέδιά σας και να γυρίσετε στην 'Αγγλία.

—Πρέπει να γυρίσω στην 'Αγγλία;

—Μη με διακόπτετε, παρακαλώ. Δεν τελείωσα. Θα κρατήσετε μία θέση στο αεροπλάνο που φύγει απ' την Καζαμπλάνκα την άλλη μέρα.

—Κι αν δεν υπάρχει θέσις;

—Θα υπάρχει. Όλα είναι τακτοποιημένα. 'Λοιπόν, καταλάβετε τι έχετε να κάνετε;

—Μάλιστα.

—Πηγαίνετε τώρα να βρήτε τον ξεναγό σας. Σ'ας περιμένει. Έμαθα πως πιάσατε φίλιες με μία 'Αμερικανίδα και με μία 'Εγγλέζα που μένουν στο «Παλάτι Τζαμάου».

—Ναί. Μήπως δεν έπρεπε; 'Ηταν δύσκολο να τ' αποφύγω, ξέρετε.

—Κάθε άλλο. Αυτό εξυπηρετεί θαυμάσια τα σχέδιά μας. 'Αν μάλιστα μπορούσατε να πείσετε τη μία ή την άλλη απ' αυτές τις κυρίες να πάη μαζί σας στο Μαρόκο, ακόμη καλύτερα. Χαίρετε, κυρία μου.

—'Ωρεδουάρ, είπε η 'Αϊλαρ.

—Δέ νομίζω πως θα ξανασυναντηθούμε ποτέ, παρατήρησε ο Λωριέ αδιάφορα.

—'Η 'Αϊλαρ γύρισε πάλι στην τουαλέττα. 'Η πόρτα ήτανε τώρα ξεκλειδωτή. Την άνοιξε και πήγε ν' ανταμώσει τον ξεναγό στην αίθουσα του τσαγιού.

—'Ενα ώραίο αυτόκινητο μ'ας περιμένει έξω, είπε ο ξεναγός. Θα σ'ας κάνω τώρα μία πολύ εύχρηστη βόλτα.

Το προδιαγεγραμμένο σχέδιο ακολουθούσε κανονικά το δρόμο του.

—'Ωστε φεύγετε αύριο για το Μαρόκο, είπε η μίς Χέδεργικτον. Μείνατε πολύ λίγο στο Φέζ, δε νομίζετε; Δέ θάτανε πιά απλό να πηγαίνατε πρώτα στο Μαρόκο και να έρχόσαστε στο Φέζ επιστρέφοντας στην Καζαμπλάνκα;

—'Ισως νάχτετε δίκιο, είπε η 'Αϊλαρ, αλλά μία και είχα κρατήσει δωμάτιο, προτίμησα να μη το χάσω. Το ξενοδοχείο αυτό είναι πάντα γεμάτο.

—'Οχι πάντως με 'Εγγλέζους, παρατήρησε

η μίς Χέδεργικτον με πικρία. Κοιτάξτε γύρω σας. Ούτε ένας 'Εγγλέζος. Όλο Γάλλοι και Γερμανοί και 'Αρμένιδες.

—'Εκείνο εκεί το γεροντάκι με το κίτρινο πρόσωπο είναι Λεβαντίνος, νομίζω, είπε η κ. Μπαϊκερ γελώντας.

—Ναί, έτσι άκουσα, είπε η 'Αϊλαρ.

—Θα είναι κανένα σπουδαίο πρόσωπο. Δεν έχει κανείς παρά να δη πως τσακίζονται τα γκαρσόνια γύρω του για να το καταλάβη.

—'Εμάς τούς 'Εγγλέζους δεν μ'ας περιποιούνται καθόλου, είπε η μίς Χέδεργικτον μελαγχολικά. Μοι έδωσαν πάλι το χειρότερο δωμάτιο πίσω στην αλλη.

—'Εγώ δεν έχω κανένα παράπονο απ' τα ξενοδοχεία του Μαρόκου, είπε η κ. Μπαϊκερ. 'Οπου κι αν πήγα, το δωμάτιό μου ήτανε πάντα ευχάριστο και είχε μπάνιο.

—'Εσείς είστε 'Αμερικανίδα, παρατήρησε η μίς Χέδεργικτον απότομα.

—'Η φωνή της έσταζε φαρμάκι. 'Αρχισε να πλέκη με μανία το αιώνιο πλεκτό της.

—Θα ήθελα πολύ να έρχόσαστε και οι δυο σας μαζί μου στο Μαρόκο, είπε η 'Αϊλαρ.

—'Εγώ είχα πολύ να γράψω, συνέχισε.

—'Εμαθα πως είχατε ένα τρομερό αεροπορικό δυστύχημα έξω από την Καζαμπλάνκα, είναι αλήθεια;

—Ναί, αποκρίθηκε η 'Αϊλαρ.

—Σ'ας ζηλεύω, είπε ο κ. Σίντρα αναπάντεχα.

—Νομίζετε πως η ανθρώπινη φύση είναι παντού η ίδια; ρώτησε η 'Αϊλαρ.

—Σ' όλα τα μέρη του κόσμου. Σήμερα, όπως και στο παρελθόν, δύο πράγματα κυβερνούν τον κόσμο. 'Η κακία και η καλωσύνη! Το ένα ή τ' άλλο. Κάπου — κάπου και τα δυο μαζί.

Χωρίς σχεδόν ν' αλλάξει ύφος, συνέχισε:

—'Εμαθα πως είχατε ένα τρομερό αεροπορικό δυστύχημα έξω από την Καζαμπλάνκα, είναι αλήθεια;

—Ναί, αποκρίθηκε η 'Αϊλαρ.

—Σ'ας ζηλεύω, είπε ο κ. Σίντρα αναπάντεχα.

—'Η 'Αϊλαρ τον κοίταξε με άπορία. 'Εκείνος κούνησε ζωηρά το κεφάλι του σ'α νάθελε να επικυρώση τα λόγια του.

—Ναί, πρόσθεσε, σ'ας ζηλεύω. Είδετε το θάνατο με τα μάτια σας. Θα ήθελα κ' εγώ να είχα δοκιμάσει το μοναδικό αυτό συναίσθημα: Νά δώ το θάνατο από τόσο κοντά και να μην πεθάνω. Δεν αισθάνεστε τον εαυτό σας διαφορετικό ύστερ' απ' αυτή τη δοκιμασία, δε νομίζετε πως γίνεται άλλος άνθρωπος;

—Ναί, αλλά σ'ας βεβαιώνω πως το συναίσθημα δεν είναι ευχάριστο, είπε η 'Αϊλαρ. 'Επαθα εγκεφαλική διάσειση, ξέρετε, κ' έχω κάθε τόσο δυνατούς κεφαλόπονους. 'Επειτα, το μνημονικό μου έχει εξασθενήσει πολύ.

—Αυτά είναι μικροπράγματα, είπε ο κ. Σίντρα με μία άοριστη κίνηση του χεριού. Περάσατε από μία ψυχική δοκιμασία κι αυτό είναι εκείνο που έχει σημασία.

—Αυτό είναι αλήθεια, είπε η 'Αϊλαρ αργά.

—'Εμένα, αυτό το συναίσθημα μου είναι άγνωστο, είπε ο κ. Σίντρα με τη βαρεία και άτηνη φωνή του. Πέρασα πολλά στη ζωή μου, αυτό όμως το συναίσθημα δεν το δοκίμασα ποτέ.

Σηκώθηκε, ύποκλιθηκε λέγοντας: «Τά σέβη μου, κυρία μου», και βγήκε απ' το δωμάτιο.

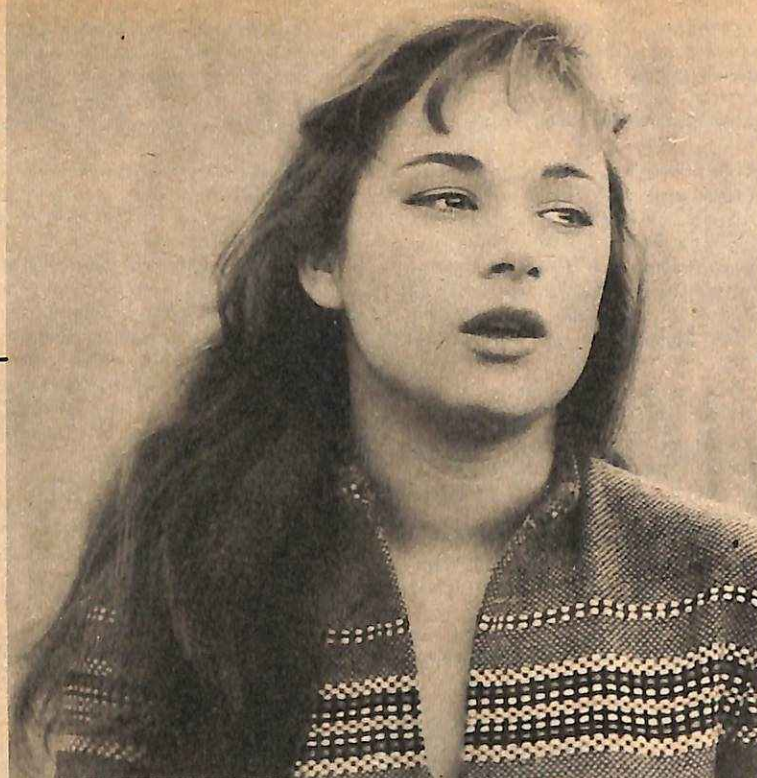
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Εικονογράφησης Χρ. Κουσέντου

Επιτρέπεται κυρία μου; ρώτησε ο κ. Σίντρα ευγενικά πριν καθήσει στο ντιβάνι, πλάι στην 'Αϊλαρ.

ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΤΙΟΥΚΛΑΚΗ

ΣΤΑ «ΘΟΛΑ ΝΕΡΑ», ΠΟΥ ΓΥΡΙΖΕΤΑΙ ΤΩΡΑ, ΠΑΙΖΕΙ ΤΗ ΛΕΝΙΩ

Η νέα Έλληνίδα στάρ που έχει κάτι από την Μπριζίτ Μπαρντό, την Φρανσουάζ Άρνούλ και την Σεσίλ Όμπρύ - και κάτι ολότελα δικό της

Χωρίς υπερβολή, η είκοσάχρονη Άλίκη Βουγιουκλάκη είναι το πιο χαριτωμένο πλάσμα που μάς προσέφερε το ελληνικό θέατρο εδώ και πολλά χρόνια.

Αν μάς ζητούσαν να περιγράψουμε την εξωτερική της εμφάνιση χωρίς τη βοήθεια φωτογραφιών, εύκολα θα υποκίπταμε στον πειρασμό να παραδεχθούμε ότι έχει κάτι από την Μπριζίτ Μπαρντό, την Φρανσουάζ Άρνούλ και την Σεσίλ Όμπρύ, μαζί με μια χροιά αθηναϊκής τσαχπινιάς. Θα την άδικούσαμε, ωστόσο, έτσι, γιατί η χάρη της έχει κάτι το ολότελα δικό της.

Κείμενο και φωτογραφίες ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

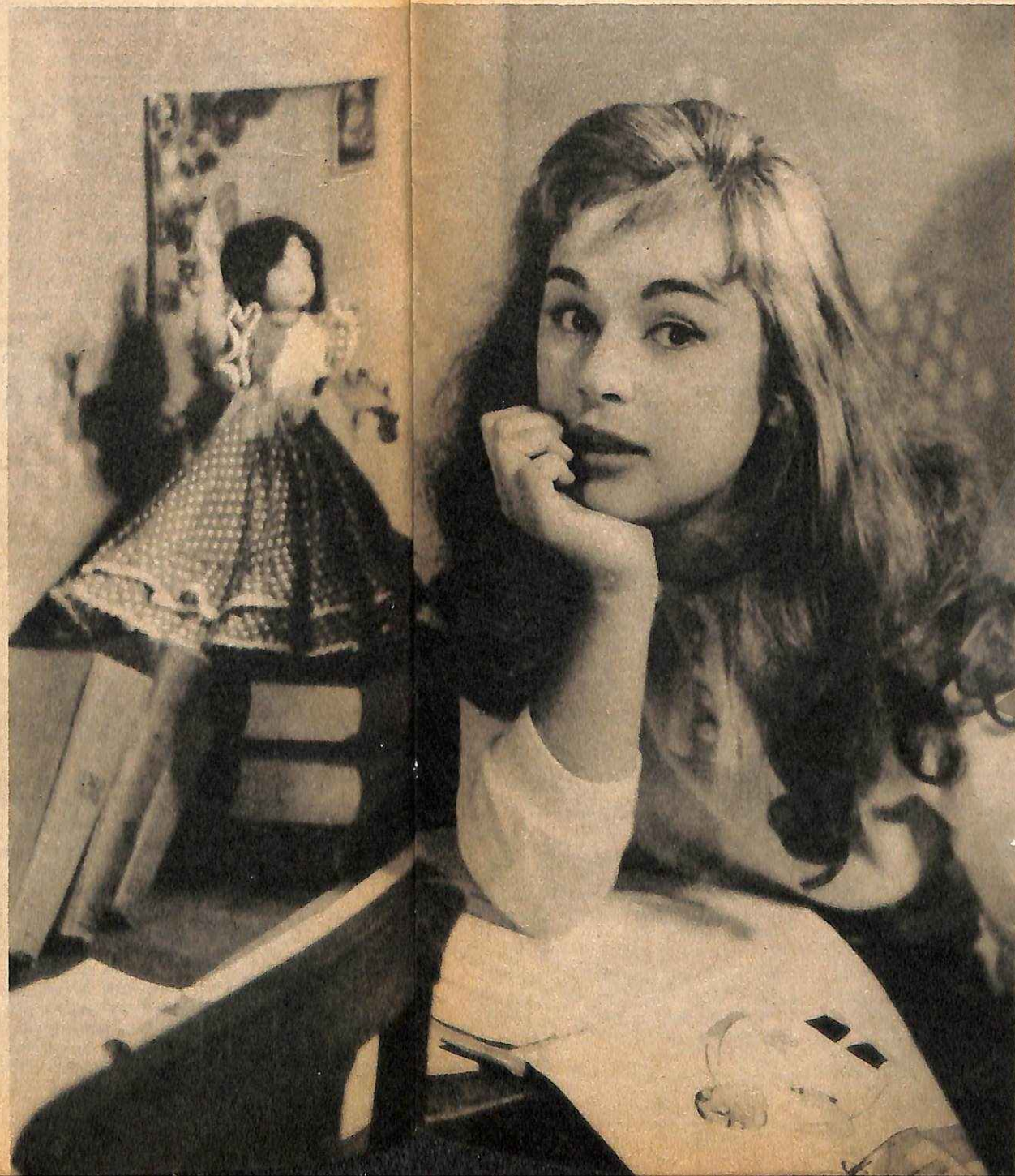
Έχει έναν τύπο προσώπου που, όπως λέγεται, δεν χορταίνεις να το κοιτάξεις. Είναι προικισμένη με τόση ζωντάνια ή προσωπικότητά της, που ξεχειλίζει από τα βαθιά καστανά μάτια της. Τόσο έντονο είναι το βλέμμα του, ώστε να κάνει να μοιάζουν πελώρια, ενώ δεν ξεπερνούν το κανονικό.

Αυτά για την εξωτερική της εμφάνιση. Όσο για την επαγγελματική της επιτυχία, μπορείτε να σημειώσετε μια ιδέα αν σās πούμε ότι αυτή τη στιγμή παίζει ταυτοχρόνως σε δύο ταινίες που γυρίζονται και ότι της έγιναν προσφορές για άλλες έξι (συμπεριλαμβανομένης και μιάς γερμανικής)

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΕΣΗΣ 55 ΠΟΝΤΟΙ ΚΑΙ Η ΛΕΠΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΜΙΑΣ ΝΕΡΑ-Ι-ΔΑΣ

ΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΑ ΕΜΠΕΙΡΑ ΔΑΚΤΥΛΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΗ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗ, ΤΟΥ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΜΑΚΙΓΙΕΡ

Η ΑΛΙΚΗ ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΑΝΝΟΥΛΑΣ Ε ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ Δ. ΔΑΔΙΡΑ. ΑΝΩΝΥΜΗ ΩΣ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ και διαφορικός λογισμός. "Αν και ακαδημαϊκός πολίτης ο Φρέντυ, δεν έχει εγκαταλείψει καθόλου τα παιχνίδια της ηλικίας του.

Ο νεώτερος φοιτητής του κόσμου

Σε ηλικία 12 ετών ο Φρέντ Σάφιερ πέτυχε στις εισαγωγικές εξετάσεις του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, αφού ηγήθηκε δυο-δυο τις τάξεις των σχολείων

Ο Φρέντ Σάφιερ είναι πρωτοετής φοιτητής της Σχολής Πυρηνικής Φυσικής του νεοσύστατου Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ. "Όπως τόσοι άλλοι συμφοιτητά του, θρίσκει τα μαθηματικά δύσκολα και χρειάζεται πολλή μελέτη για να παρακολουθήσει τη διδασκαλία των καθηγητών του. Αυτό όμως δεν τον εμποδίζει, στις λίγες του ελεύθερες ώρες, να παίξει τένις, να μαθαίνει βιολί και να μαζεύει γραμματόσημα. "Έχει ύψος 1,42, ζυγίζει 34 κιλά και γεννήθηκε στις 19 'Ιουλίου 1944.

"Εδώ όμως χρειάζεται μία παρένθεση. Το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, που έδρευε στην πολιτεία της Μασσαχουσέτης των 'Ηνωμένων Πολιτειών και ιδρύθηκε το 1936, ακολουθεί πιστά την παράδοση που ίσχυε εκείνα τα χρόνια, θάσει της οποίας οι έγγραφες γίνονται κατόπιν εισαγωγικών εξετάσεων, άσχετος ηλικίας ή άλλων προσόντων. 'Η παράδοση αυτή έχει πιά εγκαταλειφθεί από τα περισσότερα Πανεπιστήμια του κόσμου, τα οποία απαιτούν και ώριμα «τυπικά» προσόντα για την έγγραφη ενός σπουδαστού. "Ετσι ο

Φρέντ Σάφιερ, που έπεται στις εισαγωγικές εξετάσεις προτού κλείσει τα 12 χρόνια, είναι σήμερα ο νεώτερος φοιτητής του κόσμου. "Από πολύ νωρίς ο πατέρας του Φρέντ, καθηγητής γυμνασίου, ανέκαλυψε ότι ο γιός του άρχισε να διαβάζει. "Όταν ο Φρέντ ήταν τριών ετών διάβαζε κιόλας παιδικά βιβλία μόνος του, ενώ έξη ετών άρχισε να πηγαίνει σχολείο, κατ' εὐθειαν από την τρίτη δημοτικού. Πηδώντας τις τάξεις δυο - δυο (που επιτρέπεται στην 'Αμερική), τελείωσε το γυμνάσιο σε ηλικία 11 μόλις ετών, πρώτος μεταξύ των συμμαθητών του. Στις αρχές του 1956 έδωσε εισαγωγικές εξετάσεις στο Χάρβαρντ και πέτυχε σε ηλικία 11 ετών και 8 μηνών ακριβώς.

"Αν και ο Φρέντ είναι ο νεώτερος φοιτητής του κόσμου σήμερα, στην πανεπιστημιακή ιστορία αναφέρονται και νεότεροι του φοιτητά. 'Ός νεώτερος δόλων θεωρείται ο Πάολ Ντάνιελ, πρωτοετής φοιτητής της Νομικής Σχολής του ίδιου Πανεπιστημίου το 1673, εις ηλικία μόλις δέκα ετών και δύο μηνών.

Η καρδιά της όμως είναι άφωσιωμένη από τα μικρά της χρόνια στο θέατρο

Οι επιτυχίες όμως αυτές αφήνουν ασυγκίνητη την 'Αλίκη γιατί η καρδιά της ανήκει στο θέατρο. Κι αυτό γινόταν ανέκαθεν. "Όταν ήταν έξη χρονών έφαγε το πρώτο και μοναδικό χαστούκι από τον πατέρα της, μπροστά σ' ένα πλήθος επισκέπτες που τη ρωτούσαν τί θέλει να γίνει σάν μεγαλώσει. Όταν έδωσε την απάντηση «θεατρίνα».

—Δεν θυμάμαι την 'Αλίκη να παίξει άλλο παιχνίδι από το θεατρίνο σάν ήταν παιδί, λέει η γιαγιά της.

Πολύ πριν γίνει δέκα χρονών είχε κιόλας το θέατρό της. Τον αποτελούσαν οι δύο μικρότεροι αδελφοί της και μία γειτονοπούλα, η Θάλεια. Για σκηνή χρησιμοποιούσαν τη βεράντα του σπιτιού τους, στο Μάρουσι, με ένα σεντόνι για αλλαία. 'Η ντουλάπα της μητέρας της προμήθευε την γκαρνταρόμπα και η γόνιμη φαντασία της 'Αλίκης την πλοκή των έργων που έπαιζαν. Προτιμούσαν τα δράματα.

"Ήταν μόλις 12 χρονών όταν ο ποιητής Σωτήρης Σκίπτης κατελήφθη από εϊθουσιασμό με το παίξιμό της σε μία σχολική παράσταση όπου δόθηκε το μονόπρακτό του «Οι βραχνάδες».

—Εσύ ανήκεις στη σκηνή, το δίχως άλλο, είπε στη μικρή 'Αλίκη. Καί σ' αυτό συμφωνούσε και κείνη απόλυτως. "Ετσι, μόλις τελείωσε το γυμνάσιο έδωσε εισαγωγικές εξετάσεις στη Δραματική Σχολή του 'Εθνικού Θεάτρου, όπου και πήγε με άριστα.

Με την ίδια επιτυχία συμπλήρωσε την τριετή φοίτηση της Σχολής. 'Η πρώτη της εμφάνιση στο αθηναϊκό κοινό έγινε ενώ φοιτούσε ακόμη στη Σχολή, στο τέλος του πρώτου έτους. Της έμψυξαν τον ρόλο της Λουίζας στον «Κατά φαντασίαν άσθενή» του Μολιέρου, που είχε άνεβάσει τότε το 'Εθνικό. "Ήταν θρίαμβος.

«Έκτος από την φυσική γοητεία της διαθέτει ένα γνήσιο θεατρικό ένστικτο», έγραψε ένας κριτικός την επομένη της πρεμιέρας. "Με το μπρίο της, εκόκρινε ευθυμία σε όλο το θέατρο. Μήπως γεννιέται μία καινούργια Κυβέλη;» έγραψε κάποιος άλλος.

"Ένα χρόνο πριν αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή, της έδωσαν, για τη μισή καλοκαιρινή περίοδο, το ρόλο της 'Ιουλιέτας στις υπαίθριες παραστάσεις των σαιξπηρικών έργων που όργανωνε ο Νίκος Χατζίσκος στον 'Εθνικό Κήπο. Πρωτάκουστη τιμή για τόσο νέα ήθοποιό. Χρειάστηκε ειδική άδεια της Σχολής για να μπορέσει ν' αποδεχθεί την πρόταση. "Όσοι την είδαν συμφώνησαν ότι θα ήταν μία 'Ιουλιέτα με θεία συγκίνηση. Στήν ηλικία, όπως οποιονδήποτε, ήταν πολύ καλύτερα στο πρωτότυπο από τις πεπειραμένες και συνήθως πιο προχωρημένες στην ηλικία ήθοποιους που κατά κανόνα παίζουν το ρόλο. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η πραγματική 'Ιουλιέτα, η ιστορική 'Ιουλιέτα που έζησε στη Βερόνα πριν από τόνους αιώνες, ήταν μόλις 14 χρονών όταν διαδραματίστηκαν τα τραγικά γεγονότα που ένεπνευσαν τον ποιητή. Πιθανόν η 'Αλίκη να ξαναπαίξει την 'Ιουλιέτα με τον Χατζίσκο φέτος το καλοκαίρι.

Μπορεί να υποθέσει κανείς ότι έρ' όσον η 'Αλίκη πραγματοποιήσει το

παιδικό της όνειρο, είναι τώρα ευτυχισμένη. Καί όμως δεν είναι. Στο πνεύμα της ύπολυνθάνει η τραγωδία. Είναι βασανιστική η μνήμη του πατέρα της, νομάρχου Τριπόλεως, που τον σκότωσαν οι αντάρτες στη διάρκεια της κατοχής, όταν η ίδια ήταν μόλις έπτα χρόνων. Τον αγαπούσε πολύ και η απάνθρωπη σφαγή του έχει διώξει τη χαρά από τη ζωή της.

"Ακόμα και το θέατρο, το μοναδικό της πάθος, έχει χαρίσει μέχρι στιγμής στην 'Αλίκη περισσότερη απογοήτευση και πίκρα παρά ικανοποίηση. Καί πρώτα-πρώτα, η μητέρα της ποτέ δεν συμφώνησε απόλυτα για το επάγγελμα της 'Αλίκης. "Απόγονος μιάς από τις πιο δυναστείες οικογένειας του τόπου (του Κουμουνδούρου) μετά την απώλεια του συζύγου της θα μπορούσε να έχει ξαναπαντρευτεί εύκολα, μάλιστα καθώς είναι όμορφη και ακόμη στην άνθιση της νεότητος. 'Αλλά προτίμησε να μείνει αδέσμευτη για να φροντίσει καλύτερα τα παιδιά της. 'Ωστόσο, στο ζήτημα του θεάτρου δεν φαίνεται να συμφωνεί με την κόρη της. Αυτή η διάσταση των απόψεων έχει καλλιεργήσει στην 'Αλίκη το τρομερό αίσθημα της μοναξιάς. Καί η μοναξιά είναι βαρύ φορτίο για να το σηκώσει ένας νέος. Σε κάνει τόσο ανίκανο να άμυνθής στην σκληρότητα αυτού του κόσμου.

Προσθέστε σ' αυτό το γεγονός ότι οι πρώτοι θίασοι στούς οποίους εργάστηκε άμέσως μετά την προπερίσνη αποφοίτησή της από τη Δραματική Σχολή, δεν φαίνεται να της έδωσαν τις ευκαιρίες που της άξιζαν. 'Εξεμεταλλεύθηκαν την άπειρία της. 'Από την άλλη μεριά, η έσώτατη περιφάνεια της, που της αποκλείει κάθε συμβιβασμό αντίθετο με τις αρχές της, δεν της εύκολυνε διόλου τα πράγματα.

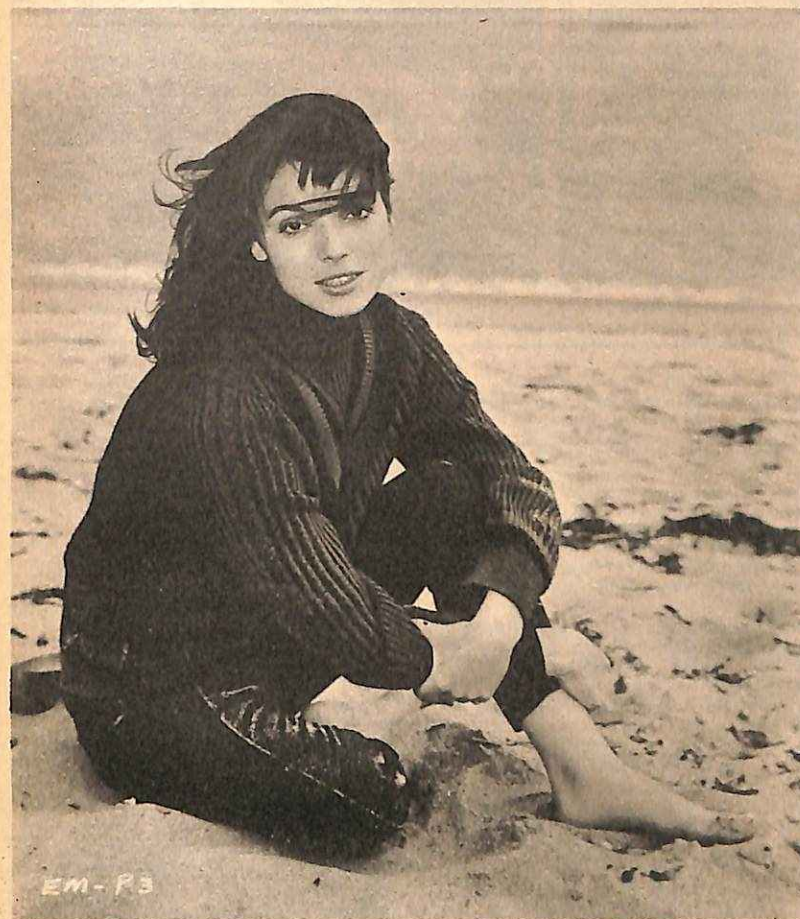
"Αλλά θα φθάσει μία μέρα και για την 'Αλίκη η ευτυχία, που συνοδεύει αναπόφευκτα την επιτυχία —εκείνη την επιτυχία, βέβαια, που η ίδια έκτιμά. Γιατί η επιτυχία της είναι έξασφαλισμένη από την ακτινοβολία της όμορφιάς της και του ταλέντου της. Για το πρώτο δεν έλχε την παραμικρότερη αμφιβολία. Είναι κάτι που το βλέπει ο καθένας. "Όσο για το ταλέντο, έπειδή φοβόμουν ότι ο ένθουσιασμός μου σάν φωτογράφου θα μπορούσε να με παρασύρει σε υπερβολικές κρίσεις, ζήτησα τη γνώμη του Μάριου Πλωρίτη, του γνωστού θεατρικού κριτικού και σκηνοθέτη. Καί η γνώμη του για την 'Αλίκη έχει μεγαλύτηρη αξία, γιατί αυτός σκηνοθέτησε το τελευταίο έργο που πήρε μέρος. Πρόκειται για την «Θεατρίνα» του Σώμερσετ Μάμ που ανέβασε ο θίασος Κατερίνας στον όποιο ανήκει η 'Αλίκη και όπου, απ' ό,τι κατάλαβα, φαίνεται απόλυτα ικανοποιημένη.

—'Έχει ταλέντο η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη; ρώτησα τον Πλωρίτη.

—Ταλέντο; μάς αποκρίθηκε. Δηλαδή ευαίσθησις, εκφραστικότητα, ακτινοβολία, πάθος για τη δουλειά; Ναι, το δίχως άλλο, τάχει δ' αυτή η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη. Είναι από τους πολύ λίγους νέους ήθοποιούς μας, που μπορεί κανένας να προφητεύσει με σιγουριά το μέλλον τους.

Β. ΜΙΓΚΟΣ

Έδω κι' Εκεί

Η ΕΛΣΑ ΜΑΡΤΙΝΕΛΛΙ, η νέα αποκάλυψη του ευρωπαϊκού κινηματογράφου, βρίσκεται αυτή την εποχή στην Ταμπάρκα, ένα γραφικό νησάκι έξω από τις Ισπανικές ακτές, όπου συμπληρώνει το γύρισμα μιάς ταινίας για λογαριασμό της αγγλικής εταιρίας «Λάιονς». Συμπρωταγωνιστές της είναι ο Τρέβορ Χόουαρντ και ο Πέντρο 'Αρμενταρίζ. 'Η ταινία άνωμάσθηκε «Μανουέλα» και παρουσιάζει τις περιπέτειες μερικάν ναυαγών που κατάρβωσαν να διασωθούν σ' ένα νησί του Νοτίου 'Ατλαντικού.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Η άνθρωπότης, η οποία θα έπρεπε να έχη πείρα 6.000 ετών, ξαναγυρίζει σε νησιώδη κατάσταση με κάθε γενεά που περνά.

Τριστάν Μπερνάρ

Οι Γάλλοι στέλνουν κάθε χρόνο έναν καινούργιο ιδιοφυή άνδρα στις άποικίες τους, ο οποίος όμως δεν βρίσκει καιρό να πραγματοποιήσει τις ιδέες του. Οι 'Αγγλοι στέλνουν έναν ήλιο, ο οποίος δεν κάνει τίποτε, αλλά μένει όλη του τη ζωή εκεί φροντίζοντας για την καλοπέρασή του.

Ζωρζ Μπιντώ

Οι περισσότεροι άνδρες προσπαθούν να συγκαλύψουν τον φόβο της μοναξιάς με την αγάπη μιάς γυναίκας.

Αντρέ Μαρουά

Δεν εγκρίνω αυτό που λές, αλλά θα υπερασπισθώ μέχρι θανάτου το δικαίωμά σου να λές αυτό που σκέπτεσαι.

Βολταίρος

■ **ΤΟ ΠΡΩΤΟ** «είναι ράδες λεωφορείου» άρχισε να κυκλοφορή στο Σικάγο. Είναι πολυτελέστατο—χαλιά, ταπεσασίες ολόγυρα, κουρτινάκια στα παράθυρα — και προσφέρει όλες τις σύγχρονες ανέσεις: Δύο ηλεκτρικές ευριστικές μηχανές για τους καθυστερημένους επιβάτες, όλες τις εφημερίδες, πορτοκαλάδες παγωμένες, καφέ ζεστό και τραπεζάκια για τους παίκτες μπριτζ. Το λεωφορείο αυτό συνδέει απ' ευθείας το πρόστιο Πάρκ Φόρεστ με το Σικάγο, χωρίς καμμία στάση, σε μία διαδρομή 50 χιλιομέτρων. Στοιχίζει 72 εκατομ. δολάρια και μπορεί να μεταφέρει 44 καθημένους επιβάτες.

■ **ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ** Αιματολογικών έρευνών της Σοβιετικής 'Ενώσεως κατασκεύασε ένα νέον προϊόν το οποίο θα μπορεί ν' αντικαταστήσει το αίμα. 'Η «πολυπυκνίνη», όπως άνωμάσθηκε το νέον αυτό προϊόν, είναι ένα υποκαμμία από τις ιδιότητες του. Οι σοβιετικοί έπιστήμονες διατείνονται ότι η χρησιμοποίησή του έδωσε ήδη τη ζωή πεντακοσίων ανθρώπων.

■ **ΥΣΤΕΡ'** από πολλές άκαρπες προσπάθειες, οι εισπράκτορες καί ό δηνοί των λεωφορείων της Σιγκαπούρης επέτυχαν την αύξηση που ζητούσαν. 'Αφσαν άπλουσάτα τους επιβάτες να ταξιδεύουν τάμπια. 'Ός διά μαγείας, η εταιρία μεταφορών όρθηκε άμέσως στα ταμεία της λεπτά για να ικανοποίηση το αίτημα των υπαλλήλων της.

Γ α μ π ρ ο ς α λ φ α α λ φ α... Μοναχογυιός μιάς μαμάς παντρεμένης έξ φορές, ο Λάνς Ρεβεντλόν, έκλεισε τα 21 του και έλαβε από τη μαμά του, Βάρβαρα Χάττον φόν Κράμ, ένα όωρο που θα το όνειρεύονται όλοι οι συνομήλικοί του: Την ελευθερία του και την έγκατάστασή του σε ένα καταπληκτικό σπίτι. Μερικές λεπτομέρειες. 'Αξία: πεντακόσιες χιλιάδες δολάρια, δύο πισίνες, μία υπαίθρια-μιά κλειστή, έγκατάσταση ραδιοφωνική σε όλο το σπίτι, ηλεκτρονική κουζίνα, παράθυρα, πόρτες και κουρτίνες που άνοίγουν και κλείνουν με ηλεκτρικά κουμπιά σάν τα αυτοκίνητα. 'Ο νέος Λάνς άνήγγελε όμως ότι δεν πρόκειται να πάρη το θέμα του γάμου έλαφρά, έπως το είχε κάμει η μαμά του... 'Η Τό δ ά κ ρ υ τ ό π ι κ ρ ό τ ε ρ ο... Νέες προώδευμένες χημικές αναλύσεις άπεκάλυψαν κάτι το άρκετά ένδιαφέρον: "Ότι αλλάζει η σύνθεση των δακρύων από την άφορμή τους. 'Αλλα τα δάκρυα του θυμού, έλλα της χαράς, έλλα της δυστυχίας και έλλα τα... ψεύτικα. Πάντως, όλα έχουν ένα γενικό συστατικό: "Ότι κάμουν καλό στα μάτια γιατί έχουν αντίσππτικές ιδιότητες... 'Η Τ έ ξ α ς (συνέχεια)... 'Εξακολουθούν τα άνέκδοτα που βασίζονται στον πλούτο της άμερικανικής πολιτείας. Λέγει η μία σύζυγος, ιδιοκτήτου πετρελαιοπηγών, στην έλλη. —Τί του χάρισα το Νέον 'Ετος; Μιά καντιλάκ. "Όχι για τίποτε άλλο, αλλά γιατί θαρίεμαι να τυλίγω πακέττα... 'Η θ α υ μ α σ τ ό ς ο ι κ ο γ έ ν ε ι ε ς... 'Ο κ. Ραγκνάρ Μπένου, πλουσιώτατος κάτοικος του Σικάγου, έτών 56, σουηδικής καταγωγής, άπεφώσισε να προσκαλέσει όλη την οικογένεια για μιά επίσκεψη στη γενετείρά του. 'Εφ' ό κα ξεκινά με SAS άεροπλάνο και 72 καλεσμένους στις 14 Μαΐου από το Σικάγο στη Σουηδία. 'Αεροκρουαζιέρα ιδιωτικής φύσεως, που ύπολογίζεται να του στοιχίσει περί τις 100.000 δολάρια... 'Η 'Ο κ α λ ύ τ ε ρ ο ς 'Α μ ε ρ ι κ α ν ό ς... Προκειμένου να χάση την άμερικανική υπηκοότητά του, ο κ. Ρόλ φόν Ράιτσενστάιν, άπαρνείται την κληρονομία η όποία άνέρχεται σε 40.000.000 δολάρια. Όύτε λίγο, ούτε πολύ... 'Η Κ ι ν η μ α τ ο γ ρ α φ ι κ ά... Το φεστιβάλ των Καννών, 2 — 17 Μαΐου, θα δεχθή για πρώτη φορά μόνον μία ταινία από κάθε μιά από τις 35 χώρες που θα λάβουν μέρος. Το φεστιβάλ θα άρχισή με την άμερικανική «Τόν γύρο του κόσμου σε 80 ημέρες»... 'Η Σ τ α γ ό ν ε ς κ ο ι ν ω ν ι κ ή ς σ ο φ ι α ς... «'Η τέχνη της ζωής είναι να περιορίσης τους γνωστούς. Οι φίλοι είναι χρήσιμοι, αλλά οι γνωστοί είναι τολαιπωρία (κινέζικη παροιμία)

444

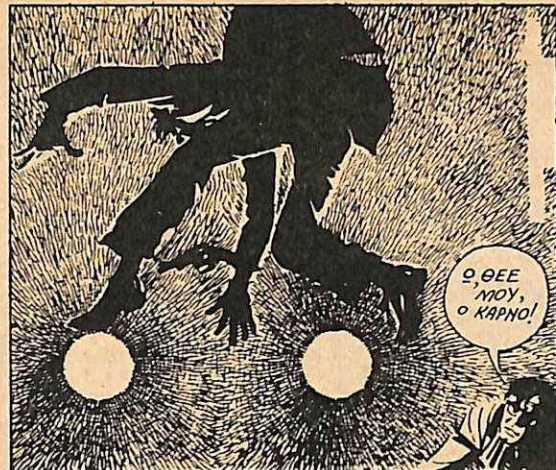
■ **ΟΙ ΘΑΥΜΑΖΑΙ** της διάσημης Πολωνίδας τραγουδίστριας Μοντγιέσκα την παρκάσαν κάποτε σε μία δεξίωση, να τους άπαγγείλη κάτι. Στην αρχή η τραγουδίστρια έπαιξε «τελικά όμως υπήχωσε στις έπιμονες παρακλήσεις και έβγαλε σ' όλη της τη δύναμη, άπαγγείλει κάτι, έλλα στη μητρική της γλώσσα. Οι άκροατά την άκούσαν κατακρυγμένους. Μερικοί συγκινήθηκαν μέχρι δακρύων. 'Όταν από τέλος της ρώτησαν τί ήταν αυτό που είχε άπαγγείλει, η Μοντγιέσκα είπε: «Μέτρησα πολωνικά από το ένα ως τα έκατο».

■ **ΟΛΕΣ** οι λεπτομέρειες μελετήθηκαν με σχολαστική προσοχή κατά το γύρισμα της ταινίας «'Η ζωή του Βαν Γκόγκ». 'Όλος ό έπας από μιά: σε δύο σκηνές ο ζωγράφος χοσιμποποιεί ένα χαρτοπόμιο των 10 φράγκων. 'Ενα χαρτοπόμιο! Την εποχή των χρυσών φράγκων!

■ **Ο ΠΡΩΤΟΣ** εϋποδύτης γάμος έγινε στα 6άθη μιάς πισίνας, στο Φόρτ Λόντενταϊν, στη Φλωρίδα. 'Ο παπάς φορούσε μιά μάσκα έφοδιασμένη μ' ένα μικρόφωνο και δύο ακουστικά που έπέτρεψαν στους μέλλοντας συζύγους ν' άκούσουν τις καθιερωμένες ερωτήσεις. 'Η Τζωρτζίνα Ντότς, η νεαρή νύφη, ήταν ντυμένη στ' άσπρα: μαγιό, στεφάνι από τριαντάφυλλα και ό πατροπαράδοτος πέπλος από λευκό τοίλι. Για την ιδιότητα αυτή τελετή, ό γαμπρός είχε διαλέξει ένα σόφρ μαύρο με άσπρες ρίγες. 'Ο δύο μάρτυρες παρεύρεθσαν στο γάμο σε βάθος τριών μέτρων. 'Όλος αυτός ο κόπος άνέπνεε με ειδικές συσκευές καταδύσεως.

■ **Η ΖΟΥΑΝΙΤΑ** Ντήρ (έτών 33) η 'Αμερικανίδα που έχει σπάσει το παγκόσμιο ρεκόρ άλληταλληλών γάμων διαζυγίων, παντρεύτηκε για δέκατη όδωδ φορά. Αυτή τη φορά μ' ένα νέγρο.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ, ΣΧΕΔΟΝ ΑΚΥΒΕΡΝΗΤΟ ΑΠΟ ΤΗ ΔΕ-
ΜΕΝΗ ΜΗΝΚ, ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΝΟΣ ΤΟΥΣ. Ο
ΚΙΡΜΠΥ ΡΙΧΝΕΤΑΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΣΙΝΕΗΚ ΡΑΤΑΝ.

Pin Kίρμπυ

• Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: —Μά επιτέλους, Πέτρο, σήκω απ' το κρεβάτι και στρώσου στο διάβα-
σμα. Δεν είναι ώρα για τεμπελιά...
Όταν ο μέγας Ναπολέων ήταν στην
ηλικία σου, ξέρεις τι είχε κατορθώ-
σει;
—Ο Πέτρος (μισοκοιμισμένος):
—Όχι, δεν ξέρω. Άλλα ξέρω τι εί-
χε κατορθώσει όταν ήτανε στη δική
σου ηλικία.

• —ΔΕ θα το πιστέψης! Κατάφερα
την πεθερά μου να πέση χθες το βρά-
δυ στα γόνατα μπροστά μου.
—Μπα; Και τι σου είπε;
—Βγες κάτω απ' το τραπέζι! Τι
κρύφτηκες εκεί, ηλίθιε;

Ο ΦΡΑΤΤΕΤΖΙΑΝΙ επέδειξε τελευ-
ταία στη Ρώμη πολλούς ασυνήθεις
νεωτερισμούς, που άφορουσαν τη γυ-
ναικεία κομψότητα. Έκπληξη προ-
κάλεσε το μαύρο αυτό παπούτσι
που έχει και ένα πέταλο από το ά-
ποιο κρέμονται μαργαριτάρια αλ-
θινα ή μιμιασίων. Το πέταλο προσ-
τίθεται ή αφαιρείται κατ' άρέσκεια

■ ■ ■ ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ επιτέλους η αλή-
θεια για τον άπαισιο χιονάνθρωπο;
Δεν είναι πιά ανάγκη να τον αναζη-
τούν οι εξερευνητές στις κορυφές των
Ίμαλαίων. Βρίσκεται στο Σινδνέυ,
βεβαιώνει ο σερ Έντουαρντ Χάιλ-
στρον, διευθυντής του ζωολογικού κή-
που της Ταρόνγκα. Ο σερ Έντουαρντ
μελέτησε τα ίχνη θημάτων τριών πε-
λωρίων άρκτων των Ίμαλαίων, τρο-
φίμων της Ταρόνγκα και είναι βέβαιος
ότι τα ίχνη αυτά είναι ακριβώς ό-
μοια μ' εκείνα που ανέκαλύφθηκαν
στις χιονισμένες κορυφές του Έβε-
ρεστ και που αποδίδονται στον άπαι-
σιο χιονάνθρωπο ή στον εγίετι, όπως
τον αποκαλούν οι Ιθαγενείς. Για να έ-
πιβεβαιώσει τη θεωρία του, ο σερ Έν-
τουαρντ απέδειξε ότι οι τρεις άρκου-
δες του ζωολογικού κήπου του μπο-
ρούν να κάνουν τον γύρο του κλουβιού
των βαδίζοντας μόνον στα πισινά τους
πόδια.

■ ■ ■ ΚΑΠΩΣ περίπλοκο: Η τραγου-
δίστρια Κατερίνα Βαλέντε, η οποία
είναι Ιταλικής καταγωγής, μεγάλωσε
στη Γαλλία και έγινε διάσημη στη Γερ-
μανία με τα γερμανικά τραγούδια
της, έτιμήθη στη Νέα Υόρκη με το α-
μερικανικό Όσκαρ ως η καλύτερη έρ-
μηνεύτρια Ισπανικών τραγουδιών.

■ ■ ■ ΜΙΑ άμερικανική άεροπορική έ-
ταιρία εξετάζει τα νεύρα των υποψηφί-
ων «Πταμένων συνοδών» με το εξής
τέστο: Ένας επιθεωρητής, που υποδύ-
εται τον επίδατη, τσιμπάει την υπο-
ψηφία τη στιγμή που περνάει από
μπροστά του. Σύμφωνα με την αντί-
δρασή της, την κατατάσσει: «Ψυχραι-
μη», «νευρική», ή «αφέλη».

■ ■ ■ ΣΤΗΝ Άμερική καθιερώνεται
όλο και περισσότερο η συνήθεια να
σερβίρεται το κοτόπουλο στο τραπέζι
μαζί με χάρτινα γάντια. Έτσι, οι κα-
λεσμένοι—και η οικοδόποινα, φυσι-
κά—μπορούν να χρησιμοποιούν τα χέ-
ρια τους σωρίς κανένα διαταγμό στην
πολύ συχνά λεπτή δουλειά του ξεκο-
καλιάσματος του κοτόπουλου.

• «Η ΤΕΧΝΗ του ορатора —είπε ο
γνωστός Γάλλος συγγραφέας Άντρέ
Μωρουά σε μία πρόσφατη διάλεξη του
—έγκειται στο να ξέρη πότε πρέπει
να σταματήσει. Συμμετά τη φορά που
άκουσα κάποιον διηγητή να λέει:
«Σας ζητώ συγγνώμη που σας κράτη-
σα τόση ώρα, δεν υπάρχει ρολόγι σ'
αυτή την αίθουσα...» Άμέσως κάποι-
ος απ' το άκροατήριο φώναξε: εύτυ-
χώς που υπάρχει ένα ημερολόγιο!»

• ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑ: Ο Πίτερ Πρίνγκλ
από το Καϊμπάσσον της Νοτίου Ά-
φρικής ξύρισε το μούσι του σε ήλι-
κία 107 έτών.

—Μ' έκανε να φαίνομαι γέρος, έ-
ξηγησε.

• Ο ΦΥΛΑΚΑΣ σ' έναν φυλα-
κισμένο:

—Πώς γίνεται να μην έρχε-
ται κανένας ποτέ να σε δει;
Δεν έχεις φίλους; Δεν έχεις
ούτ' ένα γνωστό;

—Έχω και πολλούς μάλι-
στα. Για την ώρα όμως είναι
όλοι έδω μέσα.

• ΔΥΟ ταβερνέδιοι συναν-
τιούνται στο δρόμο.

—Για πού τόσο άργά, Βα-
σιλάκη;

—Για το σπίτι μου, Βαγγέ-
λη.

—Τί; Τόσο νωρίς;

• —ΔΕ μου λές, άκουσα πως είπες
του Γιάννη πως είμαι ένας θλάκας
και μισός. Είναι αλήθεια;
—Είναι αλήθεια, έχω όμως δεν το
είπα σε κανένα, έχεις το λόγο μου!

• Η ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ στον
επισκέπτη:

—Τι να σας προσφέρω; Κα-
νένα τσάι;

—Δεν πίνω ποτέ τσάι.

—Κανέναν καφέ;

—Δεν πίνω καφέ.

—Κανένα ούισκυ με σόδα;

—Δεν πίνω σόδα.

ΜΙΑ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ειδών από νάυλον
έγινε στο Λονδίνο, στο Άλμπερτ
Χώλ. Η χαριτωμένη Σάντρα Ράσ-
σελ είναι ντυμένη από την κορυφή
ως τα νύχια με νάυλον. Το ναυτικό
κοστούμι της είναι από νάυλον
ποπλίνα. Ο γιουκάς και τα ρεβέρ
του σέρτ από νάυλον ταφτά. Άκό-
μη και το σχοινί είναι από νάυλον.

• —ΜΠΟΡΟΥΝ οι άγγελιοι να πε-
τούν, μαμά;

—Ναι, μαρό μου.

—Ο μπαμπάς είπε χτες στην νταν-
τά πως είναι ένας άγγελος. Πότε θα
πετάξω;

—Θα πετάξω απ' έδω μέσα μόλις
σκηκωθώ απ' το τραπέζι, χρυσό μου.

Pin Kίρμπυ

80

Η Ζωή μας

... και πάλι είναι ντυμένη στο γαλάζιο, —τώρα που
μήκαμε ξανά στο κλίμα της Έθνικής μας γιορτής.

• Πατρίδα, σάν τον ήλιο σου ήλιος άλλου δεν λάμπει!
• Είναι φυσικό, κάθε φορά που φτάνει η 25η Μαρτίου, να έντεινεται ο
έθνισμός μας και να μεγαλώνει η περηφάνεια μας για τον τόπο, στον ό-
ποιον ζούμε, και για την φυλή στην όποια ανήκουμε.

Αιτίες οι δυο ήμερομηνίες εορτασμού, που έχουμε θεσπίσει στη σύγχρο-
νη, και μάλιστα τη μεταπολεμική Έλλάδα, η 28η 'Οκτωβρίου κ' η 25η
Μαρτίου, είναι οι δυο συμβολικοί πόλοι της ύπαρξέως μας σάν έθνους
και σάν λαού: 'Ο ένας συμβολίζει τις άμυντικές μας έντιτεύσεις, ο άλλος
το καθολικό εκείνο έθνικό ξεσήκωμα, που έδραιώνει εκείνα, για τα όποια
αργότερα πολεμήσαμε.

• Και στις δυο περιπτώσεις, η απότις φόρου τιμής, που κάνουμε στα
περασμένα, και πλούσια είναι και πρέπουσα: Λόγοι πανηγυρικοί, στεφά-
νια στους άνδριάντες, σημαίες, παρελάσεις, μουσικές.

Είναι άλλωστε αναμφισβήτητο πως είμαστε λάος λυρικός, ποιητικός,
που τρέφεται από το έπος, που άντλεί ψυχική δύναμη από την ποίηση,
που προτιμά συχνά μάν έξοδο μεσολογγίτικη από μια ψυχρή, μετρομέ-
νη, ήσυχη έπιφυλακή.

• Κι όμως, εκείνο που λείπει, φοβόμαι, από τους πανηγυρισμούς, είναι
μία βαθύτερη άνάλυση του παρόντος, μέσα στα πλαίσια του παρελθόντος
εκείνου που γιορτάζουμε. Μία προσπάθεια, με άλλα λόγια, να δούμε όχι
μόνο τί έκαναν εκείνοι οι ήρωες, των όποιων το έργο τιμούμε, αλλά
και τί το κάναμε έμεις, έμεις οι σύγχρονοι το έργο αυτό. Ίδιως τώρα,
τούτον τον καιρό, ο κόσμος περνάει από μία έποχη έπιστημονική, που και
μάς τους λογογράφους τείνει ν' άποστρατεύση, που κατενθύνεται περισ-
σότερο από το Πεντάγωνο και λιγότερο από Πανεπιστήμια σάν τη Χαί-
δελβέργη, που είναι συνθετική περισσότερο παρά αναλυτική, που έμπνέ-
ται από την ίδια της τη δράση κι άντλεί τον όλοστο της από την ίδια την
άμυντική της συνεκτικότητα.

• 'Ο Δυτικός Κόσμος σήμερα προχωρεί ένωμένος.

• Μέσα στα πλαίσια αυτής της έποχής θα πρέπει πιά να βλέπουμε και
την 25η Μαρτίου σάν μία άφορμη έλέγχου πορείας κάθε τόσο, σάν μία
άφορμη πρόσοψη για ν' άξιολογούμε τις σύγχρονες έπιτεύξεις και να
διαπιστώνουμε αν είμαστε άντάξει των θυσιών και των άγώνων των άν-
θρώπων εκείνων, που με το αίμα τους άγίασαν και έδραιώσαν στη γη αυ-
τή το αίτημα της έλευθερίας.

• Είμαστε άντάξει;

• 'Ο Έλληνας, και μάλιστα ο νέος Έλληνας, που θάθελε να θέση στον
έναντί του αυτό το έρώτημα, θα καταλήξη, νομίζω, σε μία άπάντηση σα-
φώς καταφατική:

Άπό το 1821 έως σήμερα, η πορεία του λαού μας δεν είναι παρά μία
συνεχής πορεία ανόδου κ' εξέλιξης, που άναστελλεται βέβαια πότε-πό-
τε, μά όχι για πολύ, που σταματάει καμιά φορά, αλλά κι αυτό το στα-
μάτημά της άποδεικνύεται έποικοδομικό για τα παραπέρα.

Άν μελετήση κανείς την ελληνική ιστορία των τελευταίων 50 ίδιως
χρόνων, τότε θα δει σε τί έκπληκτικού άνέμονι τα φτερά προχώρησε η χώ-
ρα μας, μαζί με όλο τον άλλο κόσμο φυσικά. Τότε θα δει επίσης και τί
δράζοντες άπέφραντοι είναι άνοιχτοι στα άλλα 50 χρόνια που έρχονται, ίδι-
ως εάν παρακάμψουμε τον κίνδυνο μίας νέας παγκοσμίου συρράξεως και
διοχετεύσουμε τις τεχνικές ίδιως έπιτεύξεις της έποχής σε πεδία καρπο-
φόρα.

• Συχνά συνηθίσαμε να λέμε πως η Έλλάς είναι ένα σταυροδρόμι μέσα
στο γεωγραφικό χώρο των έλευθέρων λαών: αυτό την κάνει συχνά να γί-
νεται πεδίο συγκρούσεως, αυτό της δίνει όμως και το πρόσθετο δικαίωμα
να ύπαρξη σάν έθνους και σάν κράτος άνεξάρτητο. Η Έλλάδα, παρ' όλο
τον σχετικά μικρόν αριθμό των υπηκόων της, έχει μία συγκεκριμένη όν-
τότητα και μία συγκεκριμένη άποστολή στην οικουμένη, στην όποια δεν
θα μπορούσε με κανένα άλλο τρόπο ν' άνταποκριθί, παρά μόνο διατηρών-
τας την άνεξαρτησία της.

• Ποιά είναι αυτή η άποστολή; Νά ένώνη, να συνδέη, να σμίξη, να γε-
φυρώη. Κι όσο έπεκτείνονται τα σύνορα του έλευθέρου κόσμου, τόσο με-
γαλώνουν και οι δυνατότητες της χώρας μας να χρησιμεύη σάν κρίκος
ένωτικός.

• Έτσι θα έπρεπε να μετράμε κάθε χρόνο την Έθνική μας εορτή: Στην
τρέχουσα, πάντα, προβολή της. 'Ο Διάκος κι ο Καραολής, ο Παπαφλέσ-
ας κι ο Αδέντιου, ο Κολοκοτρώνης κι ο Διγενής είναι μ'ι ά μόνον προ-
έκταση των Μαραθώνων και των Σαλαμίνων: μά θα ήταν μάταια η προ-
έκταση χωρίς την συνείδηση πως η Θυσία δίνει καρπούς, κάθε φορά και
πιο πολλούς, ώραιότερους, λαμπρότερους, άντάξιους αυτών που καθίδρυ-
σαν το Έλληνικό Παράν σε χώρο και χρόνο.

• Διάφαν' η πλάση, δλάνοιχιτα
τα δλόδαθα παλάτια
το φώς χορτάστε, μάτια
κνιδάρες, τον ρυθμό
λέει ο ποιητής.

• Στη διάφανη αυτή Πλάση η 25η Μαρτίου κάθε
χρόνο καθορτίζεται, —όχι μονάχα για τον δρό-
μο που άνοίξε, μά και για τον δρόμο που δείχνει...

Index

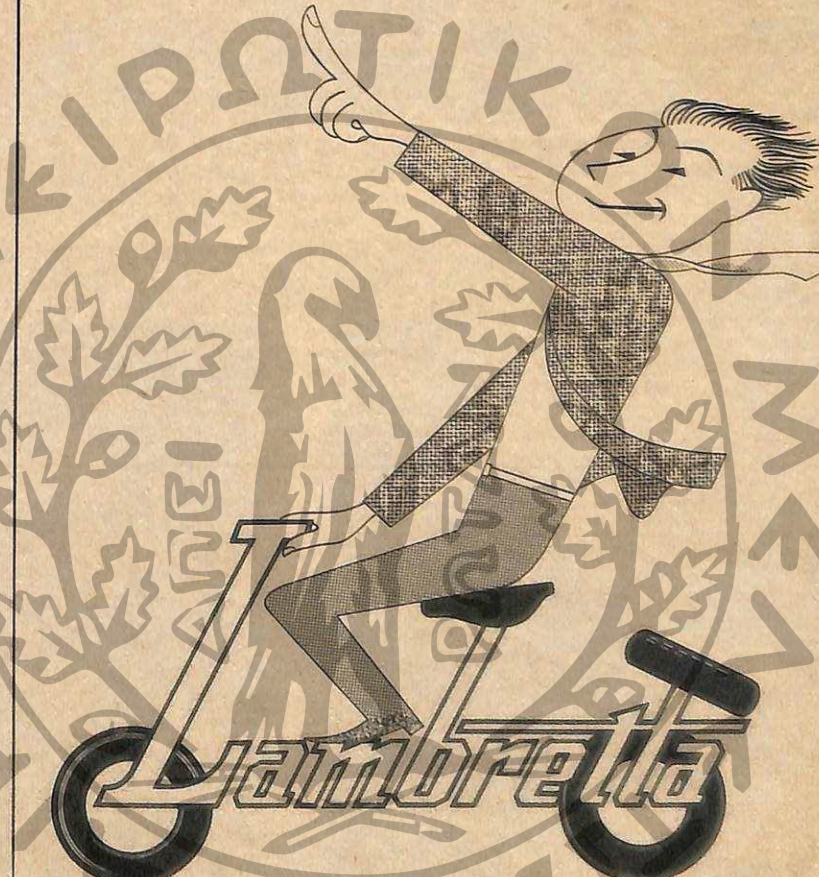

γκρέκα

Για να έχετε
δόντια λευκά και
γερά σάν τα δι-
κά μου, μεταχει-
ρίζεσθε πάντοτε
την όδοντόκρεμα
ΚΟΛΥΝΟΣ

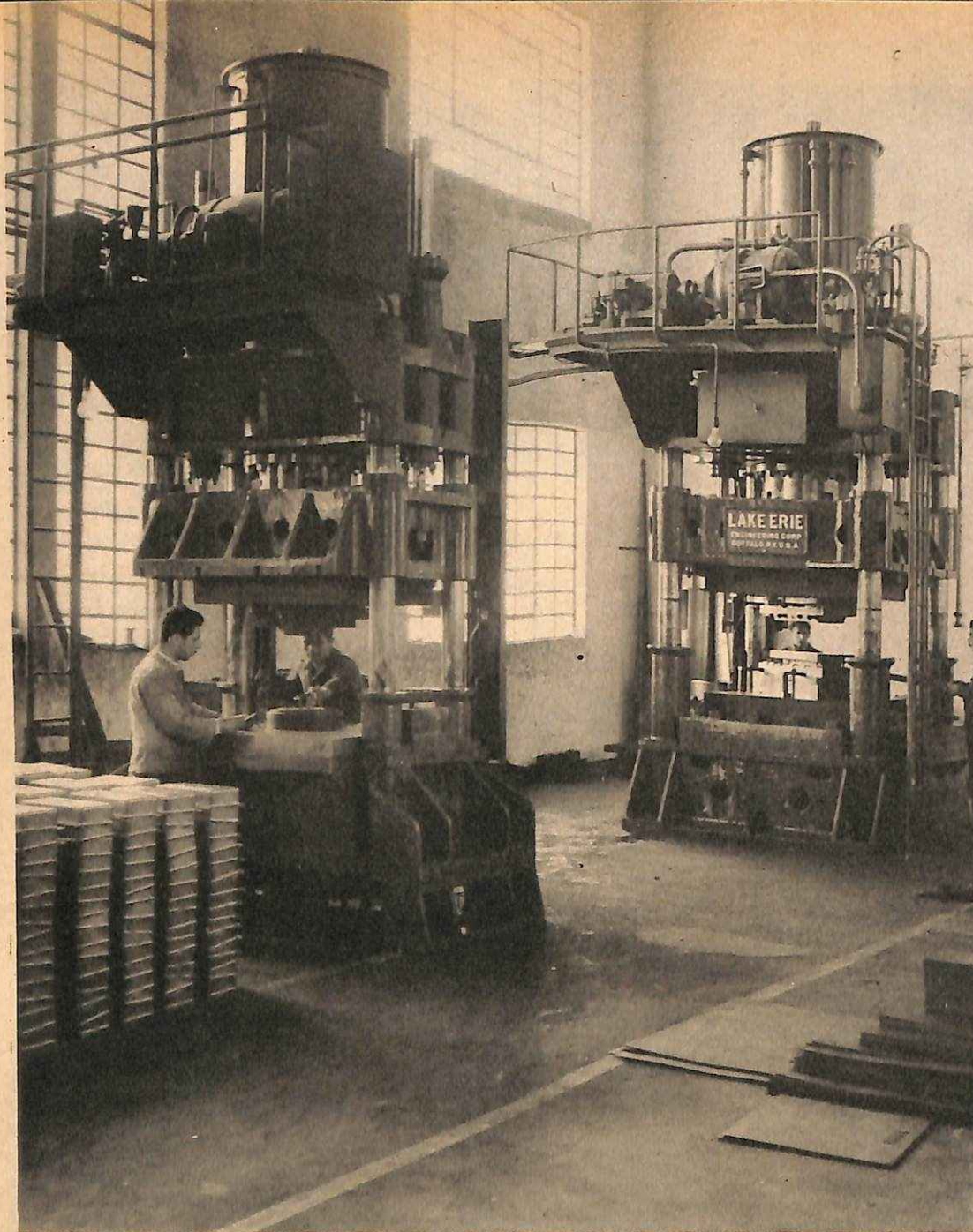

Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ
ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

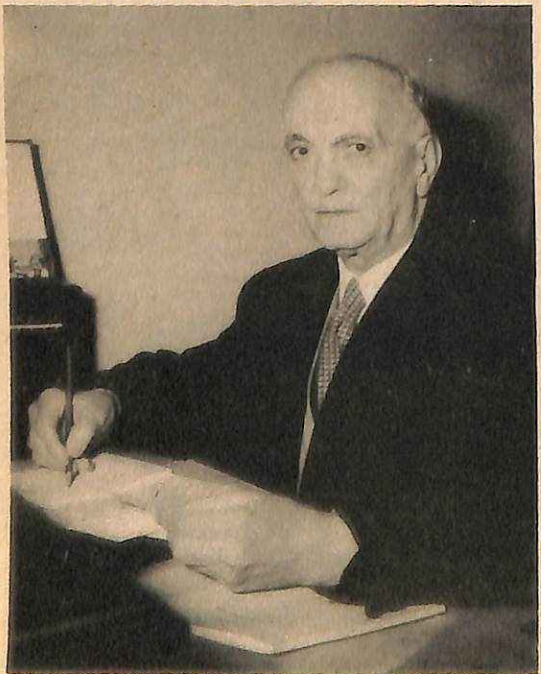
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε.
ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ 3 (ΣΤΕΦΗ ΠΑΤΡΙΔΟΣ) ΤΗΛ. 662-182, 664-927

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ "ΑΛΕΤΑ ΕΠΕ. ΕΑ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ 61174

ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ υδραυλικές πρέσες που υπάρχουν στην Ελλάδα είναι εγκατεστημένες στο εργοστάσιο της ΙΖΟΛΑ. Έλληνες τεχνικοί επεξεργάζονται τις πρώτες ύλες με επιμέλεια.

Ο κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΡΑΚΟΣ, παλαιός εισαγωγέας και έμπορος ηλεκτρικών ειδών, ίδρυσε πριν από τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο την ΙΖΟΛΑ

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝ. ΔΡΑΚΟΣ επεξέτεινε μεταπολεμικά τη βιομηχανία και σήμερα διευθύνει με τον πατέρα του τις επιχειρήσεις της ΙΖΟΛΑ.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΜΙΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Δημιουργικές προσπάθειες αντιμέτωπες στα μεγάλα συμφέροντα τών ξένων

Οι συναισθηματισμοί και τα ψευδοσυνθήματα είναι οι εχθροί της οικονομίας. Η οικονομία είναι περιοχή που προϋποθέτει ψύχραιμον αντιμετώπισιν. Διαφορετικά η χώρα εισέρχεται στην ούτοπιστική περιοχή του παραδόξου.

Θέλομεν βιομηχανίαν, αλλά αντιπαθούμε τον βιομήχανον. Κολακευόμεθα ότι είμεθα λαός έμπορικός, αλλά κατασιπλώνομε τον έμπορον. Είς το κλίμα παρομοίων παραδοξότητων το αποτέλεσμα είναι ένα: Έξαρθρως της οικονομίας. Καί αι συνέπειαι της εξαρθρώσεως αυτής είναι πολύ άπληκται και πολύ γνωσταί. Υποασχόλησις, μείωσις των καταναλωτικών δυνατοτήτων του μεγάλου κοινού, αύξησις του σκέλους των εκ του εξωτερικού εισαγωγών με άπομάκρυνσιν από κάθε έλπίδα έπιτεύξεως έμπορικού ισοζυγίου, μείωσις των εις συνάλλαγμα αποθεμάτων της χώρας και άσυνδοσία του ξένου κεφαλαίου, το όποιον, λόγω του ευθηνού ένοικίου του χρήματος εις το έξωτερικόν, έχει την δυνατότητα να προσελκύη τον καταναλωτήν με μακροχρόνιους δόσεις, εύκολίαν που δεν ήμπορεί να παράσχη εις παρομοίαν έκτασιν ή ελληνική βιομηχανία.

Πρέπει να κατανοηθή άπολύτως ότι αι δυνατότητες ποσοτικής και ποιοτικής βελτιώσεως της γεωργικής παραγωγής δεν είναι άπεριόριστοι. Έχουν ένα όριον προς το όποιον προσεγγίζει ή άγροτική οικονομία. Καί πρέπει να κατανοηθή έπίσης ότι ένα από τα δεινά που θα έπιπταν την χώραν αυτήν, αν νικητής του δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου ήτο ή ναζιστική Γερμανία, θα ήτο ότι το καθεστώς εκείνο είχε προκαθορίσει την μορφήν της ελληνικής οικονομίας ως άγροτικής. Είχε δηλαδή καταδικάσει τον τόπον εις μόνιμον ύποανάπτυξιν, πτωχείαν και μίαν υποδουλωτικήν εξάρτησιν από την βιομηχανίαν της Γερμανίας, ή όποια θα μάς έπρομήθευεν όσα βιομηχανοποιημένα αγαθά ήθελεν εκείνη.

Η βιομηχανική ανάπτυξις μιάς χώρας, υπό τας συγχρόνους συνθήκας της τεχνικής πρόοδου, είναι στενάτατα συνδεδεμένη με την εθνικήν και πολιτικήν ανεξαρτησίαν αυτής της χώρας.

Διά να κατανοηθού όμως όλα αυτά, είναι απαραίτητος ή προσφυγή εις ένα συγκεκριμένον παράδειγμα, αφού μόνον ή πράξις είναι εκείνη που ύπαγορεύει τας θεωρητικάς άρχάς της οικονομίας.

Καί δι' αυτόν ακριβώς τον λόγον επιλέγομεν, ως παράδειγμα παραστατικών, μίαν βιομηχανίαν νέαν, ύφισταμένην έντονον τον έξωνωτικών συναγωνισμών της ξένης βιομηχανίας του είδους.

Καί μόνον το γεγονός ότι κατά τα άμέσως μεταπολεμικά έτη ξένοι οικονομολόγοι άντετάχθησαν, με άνεξηγητον πείσμα, εις την δημιουργίαν βαρείας βιομηχανίας εις την Ελλάδα, αποδεικνύει ότι δεν ήθελαν την οικονομικήν ανεξαρτητοποίησιν της χώρας, μέχρι σημείου θίγοντος τα συμφέροντα της ξένης βιομηχανίας. Διότι αν ή Ελλάδα ήμπορούσε να αξιοποιήση τον υπόγειον πλούτον της και να βιομηχανοποιήση ή ίδια τα μεταλλεύματά της, θα ήλάττωνε τόνον αισθητώς τας εκ του έξωτερικού εισαγωγάς βιομηχανοποιημένων προϊόντων, ώστε αυτό θα έσήμαινε, διά την ξένην βιομηχανίαν, την άπώλειαν μιάς άγοράς.

Αυτό όμως ή στάσις αποδεικνύει και κάτι άλλο. Ότι ή Ελλάδα έχει πρώτας ύλας ίκανάς να βιομηχανοποιηθού και να τροφοδοτήσουν μίαν βαρείαν βιομηχανίαν, αλλά διότι ακριβώς τας έχει και διότι ήμπορεί να χωρήση προς θαυμαστά έπιτεύγματα εις αυτόν τον τομέα, παρεμποδίζεται να το πράξη.

Ανακοίνωσις

Διά την ένίσχυσιν αυτής της ξένης πολιτικής και διά να έπιτύχη ή πολιτική αυτή, ή όποια εις το βάθος της είναι άποικιοκρατική, έπιζητείται το ψυχολογικόν κλίμα της Δημοσίας Γνώμης, διά την δημιουργίαν του όποιου έπιστρατεύονται όλα τα κατά της ελληνικής βιομηχανίας συνθήματα.

Το προσφιλέστερον από όλα αυτά τα συνθήματα είναι ότι ή ελληνική βιομηχανία είναι δασμοβίωτος και κατά συνέπειαν άντιοικονομική και ως έκ τούτου δεν έξυπηρετεί τον καταναλωτήν.

Ας πάρωμεν λοιπόν ως παραστατικόν παράδειγμα μίαν βιομηχανίαν νέαν: Την ΙΖΟΛΑ.

Τί κατασκευάζει; Είδη άπολύτου ανάγκης: Ηλεκτρικές κουζίνες, θερμοσίφωνες, ηλεκτρικά ψυγεία, σιδηροσωλήνες.

Η ηλικία της; Νεαρά. Όλίγων έτών.

Ποιον τ λάρους της; Τό θάρρος να παράγη βιομηχανικά προϊόντα, που από δεκαετηρίδων παράγει ή πανίσχυρος βιομηχανία ξένων μεγάλων κρατών, και ιδίως ή γερμανική, που ένέμετο άλ-

λοτε την ελληνικήν άγοράν, κατά το μεγαλύτερον ποσοτόν, εις τον τομέα αυτόν.

Η ΙΖΟΛΑ υπό την σημερινήν της μορφήν, της κατασκευής ηλεκτρικών συσκευών, είναι νέα. Ός όνομα όμως και φίρμα βιομηχανική είναι παλαιά. Πρέπει ν' άναντρέξη κανείς εις τα χρόνια τα εύθους άμέσως μετά τον πρώτον Παγκόσμιον πόλεμον, διά να συναντήσει εις μίαν άνθούσαν έμπορικην έπιχείρησιν της όδου Πραξιτέλους τον θεμελιωτήν της έμπορικής και βιομηχανικής δυναστείας των Δράκων, τον Παναγιώτην Γ. Δράκον, μονίμως πρόσχαρον, γλυκομίλητον, σφριγηλόν και πρό παντός δημιουργικόν Αυτός, παράλληλως προς την έταιρίαν «Παναγιώτης Δράκος», ύπήρξε και ό πρώτος ίδρυτής και θεμελιωτής της ΙΖΟΛΑ. Με άλλους συνεργάτας έθεμελίωσε την ΙΖΟΛΑ εις την άρχικήν βιομηχανικήν της μορφήν: Κατασκευή σιδηροσωλήνων, ηλεκτρικών σωλήνων και διαφόρων ειδών ύγιεινής.

Η δημιουργία της βιομηχανίας αυτής δεν ύ-

πήρξε προϊόν ματαιοδόξου, ή εξημμένης φαντασίας, αλλά καρπός μακράς έμπορικής πείρας, πολυετούς εισαγωγικής έργασίας των προϊόντων αυτών από τα ξένα βιομηχανικά κέντρα της Δύσεως και θαυτάτης γνώσεως των άναγκών της ελληνικής άγοράς.

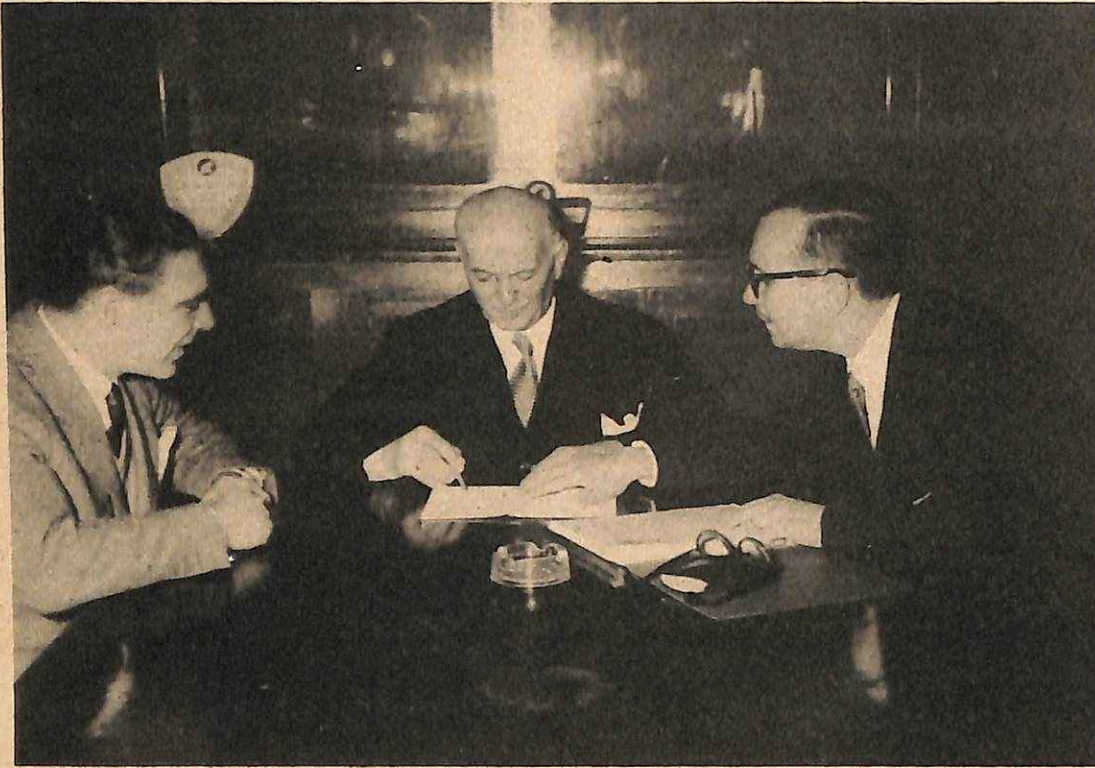
Δι' αυτούς ακριβώς τούς λόγους ή βιομηχανική αυτή έξόρμησις έπέτυχε

Ηλθεν όμως ό πόλεμος και έπικολούθησεν ή κατοχή. Όπως αι περισσότεραι βιομηχανίαι, έχασε και ή ΙΖΟΛΑ μέρος των εγκαταστάσεών της, ύπέστη σοβαρώτατες φθορές και έχρειάζετο ριζικήν άνανέωσιν. Την ώραν αυτήν, και παρά την τραγικήν περίοδον του συμμοριτοπολέμου, ή πίστις ένός νέου ανθρώπου έπί το οικονομικόν μέλλον της Ελλάδος διδει νέαν άναζωογονητικήν μορφήν εις την ΙΖΟΛΑ. Καί ό νέος αυτός βιομήχανος είναι ό κ. Γεώργιος Π. Δράκος. Ό Γ. Δράκος δεν ήτο ό μόνος. Καί άλλοι βιομήχανοι στην περίοδον αυτή της φυγής στο έξωτερικό ίδρυσαν βιομηχα-

ΣΕΙΡΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΕΣΣΩΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ «ΙΖΟΛΑ». ΣΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

"Αν θέλωμε τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου χρειάζεται ἡ ἀξιοποίηση ὅλων τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τοῦ

Ο κ. ΠΑΝ. ΔΡΑΚΟΣ, πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΙΖΟΛΑ συνεργάζεται με τον διευθύνοντα Σύμβουλο κ. ΓΕΩΡΓ. ΔΡΑΚΟ και τον συμπράττοντα Σύμβουλο κ. ΚΩΣΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

νίας κλπ. Ο Δράκος, λοιπόν, την ώρα ακριβώς που άλλοι ηρνούτο να διακινδυνεύουν έπευδουσε εις διομηχανικός έπεκτασεις και νέας μορφάς διομηχανικής δραστηριότητας, συνελάβανε την εκλόκα και την όργανωνιν μιάς διομηχανικής κατασκευής ηλεκτρικών συσκευών: Ήλεκτρικών θερμοσίφωνών, ηλεκτρικών κουζινών, ηλεκτρικών ψυγειών.

Δὲν παρεγνώρισεν οὐδ' ἐπὶ στιγμήν ὁ Γεώργιος Π. Δράκος τὰς τεχνικάς, οικονομικάς καὶ συναγωνιστικὰς δυσχερείας τοῦ ἑγχειρήματος. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ δυσκολίαι εἶναι ὁ δρόμος τῶν τοιμῶν. Καὶ ἡ πρώτη ἰδέα παίρνει σάρκα καὶ ὅσται. Ἐκείνο περισσότερο ἀπὸ ὅλα ποὺ ἐνδιέφερε τὸν Γεώργιον Π. Δράκον, ἥτο ἡ ποιότης. Ἄντι πάσης, ἀντὶ οἰασθήτοτε θυσίας ἐπρέπε αἱ θερμῶσφινες, αἱ κοινῆς, τὰ ψυχεῖα τῆς ΙΖΟΛΑ νὰ μὴ ὑστεροῦν εἰς τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ τὰ αὐτὰ προϊόντα τῶν μεγάλων ξένων βιομηχανιῶν, τοῦ εἶδους. Ἐπρέπε νὰ ἔχουν τὴν ἰδίαν ἀπόδοσιν, τὴν αὐτὴν καλὴν λειτουργίαν, τὴν αὐτὴν ἀντοχὴν εἰς διάρκειαν, ποὺ ἔχουν καὶ τὰ καλύτερα ξένα ἀνάλογα εἶδη. Ἐπρέπε κοντολογίς νὰ ἐξυπηρετοῦν τὸν καταναλωτὴν ὅσον καὶ τὰ ξένα καὶ ἐπιπροσθέτως νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν του, εἰς τὴν μόνιμον διάθεσιν του, τὴν ἰδίαν τὴν κατασκευαστρίαν βιομηχανίαν, ὑπηρεσίαν ποὺ δὲν εἶναι ποτὶ δυνατόν νὰ τοῦ προσφέρῃ καὶ ἡ μεγαλυτέρα ξένη βιομηχανία.

Καὶ ἐν ᾧ οἱ ὅλοι αὐτῶν ἀκολουθοῦν ἰσ-
τοῖ τοὺς γίγνεσθαι. Οἱ σταθμοὶ αὐτοὶ ἡμποροῖ
ν' ἀποτελέσουν ἐκλυσιζικότητα θέμα ἀφηνήσων
Διότι ἐκλυσιζικὴ εἶναι κάθε πορεία πρὸς δημιουργί-
αν. Ἐπειδὴ ὁμοί εἰς τοὺς κεφάλαιον αὐτὸ ἄλλαι
παιδιότεραι δημιουργαὶ ἔχουν τὸ προβάδιον
παρακάμπτουν τὸ ὥραϊον αὐτὸ θέμα, ποὺ θὰ ἄ-
ξιζε νὰ τοὺς περιγράψουν ἰδιοὶ οἱ δημιουργοὶ δι-
ότι τὸ ἔζησαν καὶ τὸ γνωρίζουν καλύτερα ἀπὸ κα-
θε ἄλλον, ὅσην καὶ νὰ διαβῇ φαντασίαν. Κομῆ-
σι δημιουργοὶ, σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου, δὲν θὰ
ἡμποροῦσε, δεκαοκτὼ μῆνες μετὰ τῶν ἱδρυσί-
της, ν' ἀντιμετωπίσῃ πλήρη ἀνατροπὴν τῶν συν-
θηκῶν, ὅπως ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς δραχμῆς ἔ-
γαντι τοὺς δολλοῦρον αὐτῆς ἠ ἀκολουθήσαντα τὴν ὁ-

ποτίμησιν τῆς δραχμῆς ἑλευθερία εἰς τὰς εἰσαγωγάς.

Παρά ταύτα, και εις εποχὴν καθ' ἣν ὁ ἐξελε-
κτρισμὸς τῆς χώρας δὲν εἶχε προχωρήσει ὁ
δασμὸς προστασίας τῶν ἑλληνικῶν ηλεκτρικῶ
συσκευῶν ἐξηκολούθει ἀπὸ παραμῆνεις εἰς χαμηλὰ
ἐπίπεδα, ἡ IZOLA αὐτοδυναμῶς ἀντεμετώπισε
καὶ τὴν ἀντιξοότητα τῆς ὑποτιμώσεως τῆς δραχμῆς
καὶ τὸν συναγισμὸν ποῦ τῆς ἐπεβλήθη ἓκ τῆς
καθιερωθείσης ἐλευθερίας εἰς τὰς εἰσαγωγάς. Καὶ
δὲν περιορίσθη μόνον εἰς ἀπλὴν ἀμνηχὴν ἀντιμε-
τώπισιν, ἀλλ' ἐπ'αγματοποίησε, παρὰ τὰς τὸσον
δυσμενεῖς συνθήκας, καὶ βελτίωσιν τῆς ποιότη-
τος καὶ ἐπέτυχε τὸ κόστος τῶν προϊόντων της, τὰ
ὅποια ἐπωλοῦντο εἰς τιμὰς 25-30% κατωτέρως ἀ-
πὸ τὰς τιμὰς τῶν ξένων συσκευῶν, ἀπ' ἡμπορῇ
ὑ' ἀντιμετώπιση τὸν γένον συναγισμὸν.

Υπήρχε όμως και ένας άλλος δυσμενής παράγων: Η ξενομανία του Έλληνα. Αυτή την αντίξοστη, η ΙΖΟΛΑ, την αντιμετώπιζαν επιτυχώς με μίαν μελετημένη και επί θετικών δεδομένων διαφημιστική προβολή των προϊόντων της.

Όταν συνεπληρώθη το πρώτον έτος από της καθιερώσεως της ελευθερίας εις τας εισαγωγάς, η ελληνική εταιρία ηλεκτρικών συσκευών ηγήνηται να καλύψη τα 60% των συνολικών αναγκών της καταναλώσεως.

Ὁ ἀπολογισμὸς αὐτὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν ἔπαισε τοὺς ξένους τὸν πρῆπει νὰ μεταφέρων τὸν συναγωνισμόν εἰς ἄλλον τομέα, ἀφ’οὗ ἐπέβησαν ὅτι ἡ ΖΟΛΑ καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν τιμῶν καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ποιότητος εἶχε καταστή ἀσυναγώγιος.

Τὸν μετέφεραν εἰς τὸν τομέα τῶν μεγάλων εὐκολιών εἰς τὰς πληρωμὰς, ἀπὸ μέρους τῶν καταναλωτῶν, τομεῖς ὁ ὁποῖος προϋποθέτει διάθεσιν μεγάλων κεφαλαιῶν.

Δὲν εἶναι ἐντροπία διὰ τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν τὸ ὅτι δὲν διαθέτει μεγάλα κεφάλαια, εἰς τὴν ἔκτασιν πού τὰ διαθέτουσι ξένοι αἰωνόβιοι σχεδὸν βιομηχανία.

Μετά δεκαετίες ξένους και έμφυλιους πολέμους, που είχαν ως συνέπεια την εξάρθρωση και της δημοσίας και της ιδιωτικής οικονομίας και του

τραπεζικού μας συστήματος, ήτο φυσική καὶ μοι-
ραία καὶ ἡ σπάνις τοῦ χρήματος καὶ ἡ ὑψηλὴ
καὶ ἀπρόσιτος στάθμη τῶν τόκων.

Τούτο ανωριζόντες οι ξένοι έχρησιμοποίησαν τὸ γράμμα τοῦ νόμου περὶ «προστασίας ξένων κεφαλαίων», διὰ τὰ καταστρατηγήσαντο τὸ πνεῦμα καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου. Μία ἀντιπροσωπεῖα λ.χ. ξένης διοικητικῆς ἐν Ἑλλάδι, οὐσα ἀνώνυμος ἐταιρία, τῆς ὁποίας ὅμως τὰς μετοχὰς εἰς τὴν πραγματικότητα κατέχει ἡ ξένη διοικητικὰ, ἐπιτυχάνει τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους νὰ ἐισαγάγῃ ξένα κεφάλαια, ὅχι διὰ τὴν ἀναπτύξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ μὲ ἐξόφθαλμον σκοπὸν τὴν παρεμπόδισιν αὐτῆς τῆς ἀναπτύξεως. Μὲ τὸ ἀπατήλουν αὐτὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει τὰ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα ἀποτελέσματα, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐπεδίωξεν ὁ νομοθέτης όταν ἐθέσπισε τὸν νόμον «περὶ προστασίας ξένων κεφαλαίων», εἰσήχθησαν πολλὰς ἑκατοντάδες χιλιάδες δολλάρια. Μὲ τὴν ἐισαγωγὴν αὐτῶν τῶν κεφαλαίων, ὅμως, δὲν καταστρατηγήσῃ μόνον ὁ προαναφερθεὶς νόμος, ἀλλὰ καὶ ἄλλη διάταξις τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἡ ἐισαγωγὴ εἰδῶν ἐφαρμογῆς ηλεκτρισμοῦ βάσει προβλεπτικῶν διαδικασιονομῶν.

Η ξύνη όμως αντιπροσωπεία, διαθέτουμε τα είσπραχθέντα κεφάλαια, κατέβαλε τους μετρητούς και επήλυναν όλους τους διακανονισμούς του ύπουρου-γίου Έμπορίου, περί πρακαταβολής κατά το άνοιγμα της πιστώσεως, με άποτέλεσμα να πωλούνται με το άλλο χέρι αϊ ηλεκτρικά συσκευαϊ της ξένης διοηχανίας με πολύ περισσότερές μακροπρόθεσμους δόσεις.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἐστάθη κεραυνοβόλον. Ἐνὰ ἑλληνικὸν ἐργοστάσιον, ἐκτὸς τῆς ΙΖΟΛΑ, κατασκευὴς ἡλεκτρικῶν συσκευῶν κλείνει καὶ ἡ ἑλληνικὴ παραγωγὴ ποὺ ἐκάλυπτε, παρὰ τὴν ὑποτίμησιν τῆς δραχμῆς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν τὰ 60% τῆς καταναλώσεως υποβιβάζεται εἰς 27%.

“Αν η πολιτική της οικονομικής ασυδοσίας των ξένων συνεχιζέτο και ούδεμία προστατευτική μέριμνα ἐλαμβάνετο ὑπὲρ τῆς, μὲ τοιαύτας μεθόδους, πληττομένης ἐλληνικῆς βιομηχανίας, τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἦσαν φοβερά ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐλληνικὴν βιομηχανίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ σύνολον τῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ συνόλου τῶν καταναλωτῶν.

Πρό της καταστάσεως αυτής, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1955, τὸ κράτος κινεῖται πρὸςταπεινωτικῶς καὶ αὐθαεῖαν τὸν βασιμὸν τῶν ηλεκτρικῶν κουζινῶν ἀπὸ 35% εἰς 61%, μετ' ἀποτέλεσμα ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἐξέλιξιν. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1956 αἱ εἰσ-αγωγαὶ σημειοῦνται κατ' ὀλίγον, ἐνὼ ἡ ἐλληνικὴ συμ-μετοχὴ εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀνέρχεται ἀπὸ 27% εἰς 50% διὰ τὸ 1956. Μὲ καθυστέρησιν ἐνὸς ὁ-λοκλήρου ἔτους ἐλέφθη ἀνάλογον μέτρον καὶ διὰ τὰ ηλεκτρικὰ ψυγεία, εἰς τὰ ὅποια ἡ ἐλληνικὴ παραγωγὴ εἶχε σημειώσῃ ἀκόμῃ μεγαλυτέραν μείωσιν.

Ἡ ἀντίδρασις, ὅπως ἦτο φυσικόν, τῶν ξένων ὑπῆρξε κεραυνοβόλος. Ἔντονα διπλωματικά διαδίσταμα, διαμαρτυρία, ἀντιδράσεις, ἀνεξήγητοι ἐκ πρώτης ὄψεως, κατὰ τὴν διαπραγματεύσιν καὶ ὑπογραφήν οικονομικῶν συμβάσεων καὶ πάσης ἄλλης φύσεως ἐμφανισμοὶ καὶ παρασκηνιακὴ πίεσις ἐπὶ τῆς κυδερνήσεως.

Τὰ πραγματικά ὅμως στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπέβαλον τὴν ἐμμονὴν εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1ον. Έν ὄψει τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς χώρας τοῦ κράτος ἔργον ἡμῶν ἐστὶν ἐπιμοτερεῖς τὴν ἐφοδιασμὸν τῆς ἐλληνικῆς ἀγορᾶς εἰς τὰ ξένα ἀποκλειστικὰς προϊόντα, ὅταν εἶναι κοινὸν μυστικὸν ὅτι δὲ ἐν ὑπῆρχῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλικοποιείου ὅα τῷ ἀδύνατος ὁ πόλεμος εἰς τὴν Ἀδελανίαν, το 1940-41, ἐφόσον οἱ σύμμαχοι εὐρὲθῳσαν πρὸ ἀδυναμίας νὰ μᾶς ἐφοδιάσωσιν ἐπαρκῶς εἰς πυρομαχικά.

2ον. Ἄν, χάρις εἰς δελεαστικά τεχνάσματα, πρὸς τὸν καταναλωτήν, προσωρινοῦ χαρακτήρα, ἐξέλειπεν ἡ ἐλληνικὴ βιομηχανία κατασκευῆς ηλεκτρικῶν συσκευῶν, θ' ἀφήντο, ἔλλειπε ἀντιπάλου δέους, ἡ ξένη βιομηχανία αὔσους τοὺς ὑψώσας τὰς τιμὰς εἰς ἀπίθανα κερδοσκοπικά ἐπίπεδα εἰς

βάρος καὶ τοῦ συνόλου τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν καταναλωτῶν.

3ον. Το ποσόν του ξένου συναλλάγματος το όποιον διατίθεται υπέρ της ελληνικής βιομηχανίας διά την προμήθειαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρώτων ὠνῶν διά τήν κατασκευήν τῶν ηλεκτρικῶν συσκευῶν τῆς ἐλναι καί πολύ μικρότερον ἀπό τό ποσόν τοῦ συναλλάγματος πού ἀπαιτεῖται διά τήν εἰσαγωγή ἐνὸς ἑξῶ κατασκευασμένου ψυγείου, ἡ κουζίνας ἢ ἄλλης ηλεκτρικῆς συσκευῆς. Καί πῶς συγκεκριμένως. Μὲ τό ἴδιον συνάλλαγμα πού ἀγοράζει ἡ Ἑλλάς ἀπό τό ἐξωτερικόν 1 ψυγεῖον, ἡμπορεῖ νά εἰσαγάγῃ πρῶτὴν ὕλην διά νά κατασκευάσῃ ἐκ ταύτης 2 ἑλληνικά ψυγεῖα. Μὲ τό συνάλλαγμα πού χρειάζεται διά νά εἰσαγάγῃ 1 κουζίνα ἡμπορεῖ νά εἰσαγάγῃ πρῶτὴν ὕλην διά νά κατασκευάσῃ 4 ἑλληνικάς κουζίνας. Καί ἀκόμη μὲ τό συνάλλαγμα πού χρειάζεται διά νά εἰσαγάγῃ 1 θερμοσίφωνα, ἡμπορεῖ νά κατασκευάσῃ στὸν τόπον μὲ 6 θερμοσίφωνα. Ἄρα ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ πρόοδος τῆς βιομηχανίας ταύτης ἐξυμπερεῖ τό ἐμπορικὸν ἰσοῦγιον τῆς χώρας.

4ον. Η ελληνική διομηχανία όχι μόνον δέν έπω-
 λλήθη τής δασολογικής προστασίας διά τήν αύ-
 ξηση τής τιμής τών προϊόντων, αλλά τās έμέι-
 ζωσεν αποδιδουσα τὸ ποσοστὸν τῆς προστασίας
 εἰς τὸν καταναλωτὴν καὶ συγκεκριμένως ἡ ΙΖΟΛΑ,
 ἀφοῦ ἡ εὐρωπαϊκὸν τύπου κοζινα πωλεῖται, μετὰ
 τὴν ἀνέλιπιν τὸν δασμὸν δραχ. 3.150 (ἐνὸς προη-
 γιγμένου ἑπώλειτο 3.600), ἀντιστοίχως νεώτερος
 καὶ τελειότερος τύπος, ποῦ παρουσίασεν ἐσχάτως
 εἰς τὴν ἀγορὰν πωλεῖται πρὸς δραχ. 3.300. Καὶ
 αὐτὸ ὅταν ἡ τιμὴ τῶν ἑλληνικῶν συσκευῶν εἴναι
 ἀρχικῶς κατὰ 25-30% εὐθηνότερα ἀπὸ τὰς ξένας
 συσκευάς.

5ον. Υπό τόνον εύνοϊκάς συνθήκας διά τήν οικονομίαν του τόπου, δραστηριότητος τής ελληνικής βιομηχανίας, κατάρτησίς της, θα ένέτεινε τό δεύ πρόβλημα τής ύποαπασχολήσεως διότι θα έρριπτε εις τήν άνεργίαν έκαιοντάδας οίγονε- νίαν διά τά ώφέλητάς αυτής, όπως είπαμε παραπάνω.

νέων δια να ωφελήσουν μόνον ολίγοι εισαγωγείς.
δών Λέγεται ακόμα και κάτι άλλο. «Ότι η
ΙΖΟΛΑ δεν είναι βιομηχανία—είναι συναρμολό-
γησις. Τούτου ουδέν αναληθέστερον. Μία έπισκε-
ψις εις τὸ εργοστάσιον ἴσως ἀρκεῖ διὰ νὰ πείσῃ
περὶ τοῦ ἀντιθέτου. Ἀκόμα καὶ μιά ματιά στὴν
ἐκδοσὴν τῆς ΙΖΟΛΑ στὴν ὁδὸν Ἀμερικῆς ὅπου
μπορεῖ νὰ ἴδῃ κανεὶς συγκριτικὰ φωτογραφί-
αν τῶν τμημάτων τῆς ΙΖΟΛΑ καὶ τῶν παρεμφερῶν
εργοστασίων τοῦ ἐξωτερικοῦ πείθει ὅτι καὶ ἡ
ΙΖΟΛΑ κατασκευάζεται, ὅτι ἀκριβὸς καὶ οἱ ξένοι
ἀνταγωνιστὰί της. Ἐχὲι τμήμα πρῶτον, ἔχει
φούρνους ἐκσκαλτάσεως, ἔχει τμήμα συναρμολο-
γήσεως, ἔχει ἐργαστήρια, χημεία ἐλέγχου καὶ δο-
κιμῆς ὑλικοῦ, κλπ., κλπ. Καὶ ἔχει καὶ κάτι παρα-
πάνω ἀπὸ τοὺς ἀνταγωνιστὰς της: Κατασκευ-
αὶ ἕνα πλῆθος ηλεκτρικῶν ἐξαρτημάτων τὰ ὁ-
ποῖα οἱ ἀνταγωνιστὰί της τὰ ἀγοράζουν ἐτοιμα.
Πῶ συγκεκλιμένα, ἡ ΙΖΟΛΑ κατασκευάζει τίς
συσκευὰς τῶν κοινῶν τῆς (πλάκας), ἐνῶ τὰ πε-
ρισσότερα γερμανικὰ εργοστάσια τῆς ἀγοράζουν
ἐτοιμὰ ἀπὸ ἄλλα εργοστάσια. Ἡ ΙΖΟΛΑ κατα-
σκευάζει τὰ σπῖρὰλ τῶν κοινῶν της, ἐνῶ τὰ
ἀμερικανικὰ εργοστάσια τὰ ἀγοράζουν ἀπὸ ἄλ-
λους. Σκέφθηκε ὁμως κανεὶς νὰ πῇ ποτέ ὅτι ἡ
SIEMENS ἡ AEG, ἡ GENERAL ELECTRIC δὲν εἶναι
βιομηχανίαι;

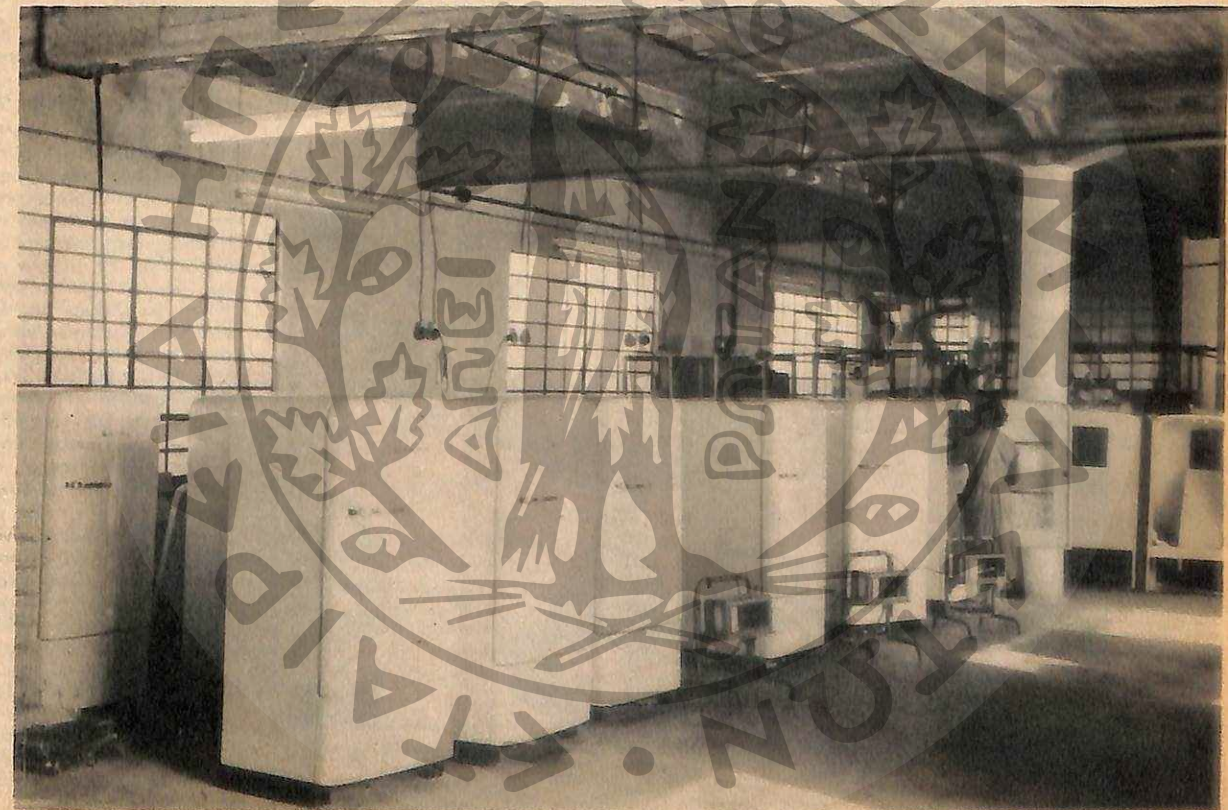
Τὸ παραστατικὸν αὐτὸ παράδειγμα, μὲ τὰ συγκεκρινένα στοιχεῖα, δικαιολογεῖ τὴν ἀρχικὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἂν θέλωμεν ν' ἀναπτύχῃ ἡ οὐκονομία τοῦ τόπου, χρειάζεται ἀξιοποίησιν καὶ ὅλων τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων του, πολλοὶ τῶν ὁποίων μένουσι ἀναξιοποίητοι καὶ ἐπιτροτεύεσθαι καὶ σπαρὰ ἐνίσχυσιν ὅλων τῶν δημιουργικῶν δυνατοτήτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅσποια ἐκφράζονται εἰς τὰς γονιμὰς συλλήψεις τῶν δημιουργικῶν τέκνων του καὶ εἰς τὸς τολμηροὺς τὸν ἀγῶνα, ἀφήνοντας κατὰ μέρος τοὺς περὶ δασμοδικῶν διοικητικῶν μύθους. Διανοητικὰ ἡ ἀποικοκρατία θὰ ταλαιπωρῇ τὸν τόπον μὲ μορφὰς οὐκονομικὰς, ποὺ δοῦλουν ἐξ ἴσου ὅσον καὶ αἱ πολιτικοστρατιωτικαί.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΨΑΛΙΔΙΑ ΚΟΠΗΣ ΛΑΜΑΡΙΝΩΝ. ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΜΑΧΙΑ ΑΥΤΑ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΒΛΗΜΑΤΑ

ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ «ΙΖΟΛΑ». Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 25 έως 31 Μαρτίου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Μη άπελπίζεσθε. Η ζωή είναι μία συνεχής μάχη, που την κερδίζουν μόνοι όσοι έχουν σθένος και δυναμική προσωπικότητα. Θα έπιτύχετε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 5.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Θα παρεμβληθούν εμπόδια στην ζωή σας. Να χειρισθείτε με διπλωματικότητα όλες τις υποθέσεις σας και θα γίνετε κερδισμένος. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για τους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Η κριτική των συνανθρώπων σας δεν πρέπει να εμποδίσει την ανάπτυξη των ονείρων σας. Πάντοτε συναντούμε κακίες. Έχετε αυτοπεποίθηση. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Η ευσυνειδησία σας θα σας βοηθήσει να πραγματοποιήσετε τα σχέδιά σας. Κάποιο γράμμα θα σας στενοχωρήσει λίγο. Θα έχετε έριδες. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 8.

ΛΕΩΝ.—Για τους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 'Αυγούστου: Τα αισθηματικά σας προβλήματα θα πάρουν εξαιρετικά εύνοϊκή για σας μορφή. Μη αγνοήσετε την συμβουλή της οικογενείας σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 23 'Αυγ.-22 Σεπτεμβρίου: Τα οικονομικά σας θα ενισχυθούν από την βοήθεια ενός καλού σας φίλου. Θα σας προτείνουν σύντομα καινούργιες επιχειρήσεις. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.

ΖΥΓΟΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Μια εύτυχισμένη εβδομάδα έρχεται. Θα εκπλαγείτε από την μεγάλη χαρά που σας επιφυλάσσει. Να σχεδιάσετε το μέλλον σας. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 6.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Οι μικροδιαφορές και τα προσωπικά των ανθρώπων με τα χαμηλά αισθήματα δεν πρέπει να σας επηρεάζουν. Δείξτε ανωτερότητα. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Σπεύστε να πραγματοποιήσετε τις αποφάσεις σας. Κανείς δεν εμπιστεύεται ανθρώπους που δεν κρατούν τον επαγγελματικό λόγο τους. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 1.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Μια μικρή ζημιά που θα πάθετε δεν πρέπει να σας απογοητεύσει. Να εργασθείτε με περισσότερο κέφι και ενδιαφέρον. Να είστε καλός. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 5.

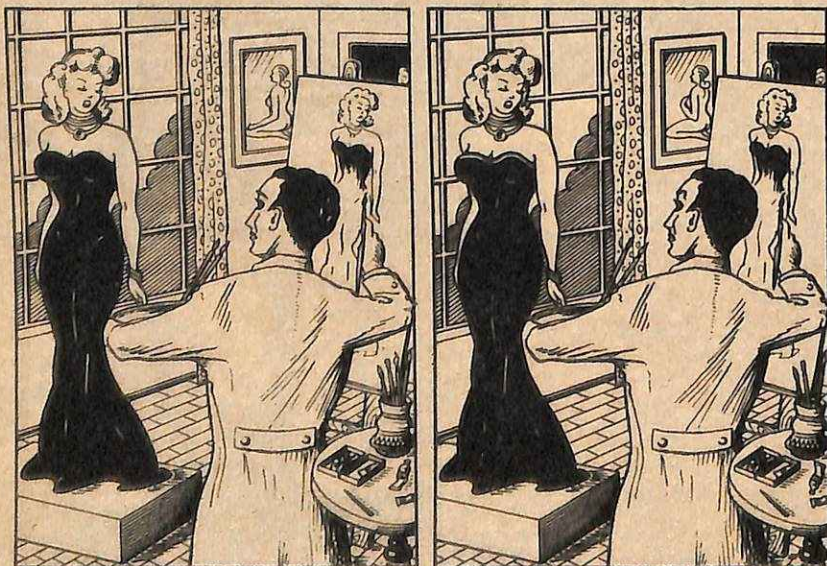

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: Πάρετε επιτέλους μια σταθερή απόφαση. Οι ψυχικές αυτές ταλαντεύσεις σας έχουν κουράσει πολύ και κινδυνεύετε να χάσετε εργασίες. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για τους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Δεν πρέπει να ρίχνετε στους άλλους τα προσωπικά σας φάσματα. Το θάρρος της γνώμης είναι ο καλύτερος σύμβουλος των σημερινών ανθρώπων. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΛΥΣΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Τα χρώματα τής επιπλώσεως έπηρεάζουν τή διάθεσή σας

Λινοτάπης: Το νιοδ-λουκ ενός πολυτίμου υλικού

Στο παρίσι «Λίντος», ένα δράδυ, λίγο αφού τέλειωσαν τα νούμερα, ένας άνθρωπος άρχισε στο γραφείο του διευθυντού Πάλ Γκερέν: —Μπράβο, θαυμάσια! φώναξε μ' έντονη αμερικανική προφορά, μα έχετε ένα μυστικό που θέλετε να χρησιμοποιήσω στο καμπαρέ μου τής Νέας Υόρκης: 'Από τί είναι καμωμένη η τεράστια αυλαία που πέφτει απ' το ταβάνι στο φινάλε τής πρώτης πράξεως, και που δεν την καίνε ούτε την χαλάνε καθόλου τα πυροτεχνήματα; Πρόκειται μήπως για καμιά καινούργια πλαστική ύλη; —Μην κουράζεσθε να το βρήτε, απάντησε χαμογελώντας ο Πάλ Γκερέν, το μυστικό δεν στοιχίζει τίποτα! Πρόκειται για λινέλαιο... Δεν είμαι άλλωστε ο μόνος που το χρησιμοποιώ για τα ντεκόρ μου. Τό 'ίδιο κάνουν κ' η Όπερα και πολλά παρίσινα θέατρα...

ΚΑΛΟΣ ΑΓΩΓΟΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΟΣ

Όταν η Έθνική Όμοσπονδία Στεγάσεως έχτισε, κοντά στην Έτουάλ, ένα πολυτελές ακίνητο για τις υπηρεσίες της, χρησιμοποιήθηκαν οι πιο σύγχρονες τεχνικές. Αντί λ.χ. για τα κλασικά σώματα τής κεντρικής θερμάνσεως, οι μηχανικοί προτίμησαν τη μέθοδο τής θερμάνσεως με ακτινοβολία από τα κάτω. Ειδικό χαλύβδινο σωλήνες τοποθετήθηκαν στο μπτενόν των πατωμάτων. Τότε όμως δημιουργήθηκε ένα βασικό πρόβλημα: Με τί έπρεπε να έπειδυθί αυτό το μπτενόν, που θα θερμαινόταν ως τους 30 βαθμούς; Τό έβλο, σά ζωντανή ύλη που είναι, δεν μπορεί να υποφέρει τις διαφορές θερμοκρασίας, και κινδύνευε να «σκάσει».

—Μια μόνον ύλη είναι κατάλληλη, έπαιαν οι αρχιτέκτονες. Τό λινέλαιο, που είναι ύλη νεκρή, καλός άγωγός τής θερμότητας και διατηρεί την εμφάνισή του παρ' όλες τις εναλλαγές τής θερμοκρασίας.

ΕΙΝΑΙ ΒΑΚΤΗΡΙΟΚΤΟΝΟ

Σε λίγο, δολάκλιο το Παρίσι άρχισε να χρησιμοποιεί λινέλαιο. Ά αποφάσισε να έφοδιάσει μ' αυτό όλα τα σχολικά κτίρια, τα λύκεια, και

τελευταία μάλιστα ταπετσάρησε μ' ένα θαυμάσιο κόκκινο λινέλαιο τό άμφιθέατρο και τους διαδρόμους τής καινούργιας 'Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου.

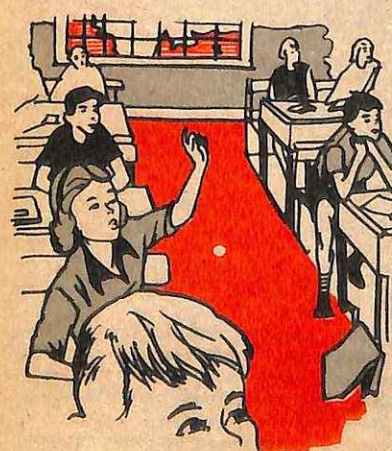

στα 1954, ξεπέρασαν τα 6 εκατομμύρια στα 1956.

Πώς παράγεται τό λινέλαιο; Βάση του είναι, φυσικά, τό λάδι του λιναριού, άλλ' ακολουθεί μία πολύπλοκη κατεργασία, στην όποία ό χρόνος παίξει έξ ίσου σημαντικό ρόλο με την εργασία των ανθρώπων και με τις μηχανές. Τό λάδι του λιναριού σκληραίνει με διάφορες τεχνικές διαδικασίες. Στην άρχή τό βράζουν επί πολλές ώρες, κ' έπειτα τό αφήνουν να σταλάξει, επί 9 συνεχείς μήνες, σε μεγάλα σεντόνια από μουσελίνα, που είναι στερεωμένα όριζόντια. Κάθε σταγόνα που πέφτει όξειδώνεται στην έπαφή του άτμοσφαιρικού άέρα, και σιγά-σιγά «κρυσταλλώνεται» στο σεντόνι που διαδρέχει, μεταμορφωνότας το σ' ένα τεχνητό πετσί. Μια άλλη διαδικασία έγκειται στην πραγματοποίηση τής όξειδώσεως με την πίεση, μέσα σε κλειστό δοχείο. Κατόπιν η ύλη ξαναψηνεται μ' ένα είδος ρετινής και μεταμορφώνεται σε μπρικέτες που έγκυκαταλείπονται επί 5 έβδομάδες στον άέρα. Έπειτα οι μπρικέτες συντρίβονται και άνακατεύονται με φελλό και χρώματα. Οι κόκκοι αύτου περιούν έπειτα άνάμεσα από κυλινδρους θερμασμένους στους 70 βαθμούς, και όταν η ουσία μετατρέπεται σε λινέλαιο, πιέζεται πάνω σε ίούτη και άφηνεται να στεγνώσει πολλές έβδομάδες πριν σταθεροθί.

Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Άλλά εκείνο που συνέβαλε πολύ στη μεγάλη διάδοση του λινελαίου ήταν ή εαρκική εμφάνιση στην άγορά 40 διαφορετικών χρωματισμών, απ' τους πιο κλασικούς ως τους πιο έπαναστατικούς. Συγχρόνως, δυό αρχιτέκτονες άνακάλυψαν πώς, με την κατάλληλη δόση φελλού και πριονιδιών, οι τεχνικοί του λινελαίου θα μπορούσαν να τό δώσουν χρωματισμούς με πολύ μεγαλύτερη άνανάκλαση φωτός από κάθε άλλη έπέδυση των πατωμάτων. Κι' άκριδώς αύτός ό παράγων τής άνανάκλασεως, δηλ. τής φωτιστικότητας, ένδιαφέρει σήμερα τους διακοσμητάς.

τών σπιτιών. Διαλέγουν ένα χρώμα πατώματος όχι μόνον έπειδή δεν «λερώνει», μα κ' έπειδή καταργεί την όπτική κούραση, κατευνάζει—ή και έρεθίζει, όταν χρειάζεται—τα πνεύματα...

Μια 'Ιατρική έκθεση άνήχρει: «Παρατηρήθηκε ότι μαθηταί 10 έτών, σε τάξεις που τό πάτωμα τους δεν έχει άνανάκλαση μεγαλύτερη από 7%, δεν μπορούν να καταβάλουν, κάθε πρωί, συνεχώς προσπάθεια παρά μόνον τριών τετάρτων τής ώρας. Έπειτα, ή προσοχή τους έξασθενεί. Άντιθέτως, σε τάξεις που έχουν έπέδυση λινελαίου χρώματος μπές άνοιχτού (ποσοστό άνανάκλασεως 45%), ή προσοχή των μαθητών διατηρείται επί δυό και περισσότερες ώρες».

Η έκθεση αύτη έκανε έντύπωση σ' ένα διευθυντή κολλεγίου του 'Ιλντέ-Φράνς, και αποφάσισε να βάλλη παντού λινέλαιο χρώματος κοραλλίου. Οι έπόμενες έξετάσεις απέδειξαν πώς αύτη ή μεταβολή όπτικών δυνατοτήτων είχε ευεργετική έπίδραση στην απόδοση των μαθητών: Οι περιπτώσεις μυωπίας και πρεσβυπίας έπεσαν από 53% σε 23% και δελτιώθηκε επίσης και ή ποιότης των γραπτών.

Ένας πωλητής σύστησε μια μέρα σε μια πελάτισσά του, για τό λίδιγκ-ρούμ της, ένα λινέλαιο χρώματος άνοιχτού ρόζ. Μετά ένα μήνα, ή κυρία γύρισε ένθουσιασμένη:

—Είναι άπίστευτο! τό είπε. Ό άνδρας μου άλλαξε κυριολεκτικά χαρακτήρα! Άλλοτε άρπαζόταν με τό τίποτα. Τώρα είναι συμδιδακτικός κ' έγκάρδιος!

Υπάρχουν σήμερα διακοσμητικά που πετυχαίνουν μ' αύτό τον τρόπο πραγματικές θεραπευτικές νευρικών παιδιών. Άλλά και τα άπαθή παιδιά γιατρέυονται με τα ζωρά χρώματα. Άναγκασμένα να βλέπουν τα έντονα αύτα χρώματα στο δωμάτιο που παίζουν, ύφίστανται, θέλουν δεν θέλουν, την έπιρροή τους.

ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Έτσι, τό λινέλαιο, που άλλοτε τό θεωρούσαν υλικό φτωχό, κατάλληλο για τα δευτεράτερα δωμάτια των διαμερισμάτων, εισβάλλει σιγά σιγά, με τις μεγάλες χρωματιστές του έπιφάνειες, στα λίδιγκ-ρούμ, στα σαλόνια και στ' άλλα κύρια δωμάτια των πιο πολυτελών διαμερισμάτων. Καί, σύμφωνα με τους ειδικούς, όταν τοποθετηθί καλά, είναι ουσιαστικά άφθαρτο, πράγμα που σημαίνει μεγάλη οικονομία στα έξοδα συντηρήσεως ενός συγχρόνου σπιτιού.

Έννοείται πώς οι καλλιτέχνες μπορούν, τηρώντας πάντα τις βασικές αυτές άρχές, να κάνουν πραγματικά «κοκταίηλες», άνακατεύοντας κατευναστικά κ' εύθυμα χρώματα, ή χρώματα «ψυχρά» με χρώματα που έρεθίζουν.

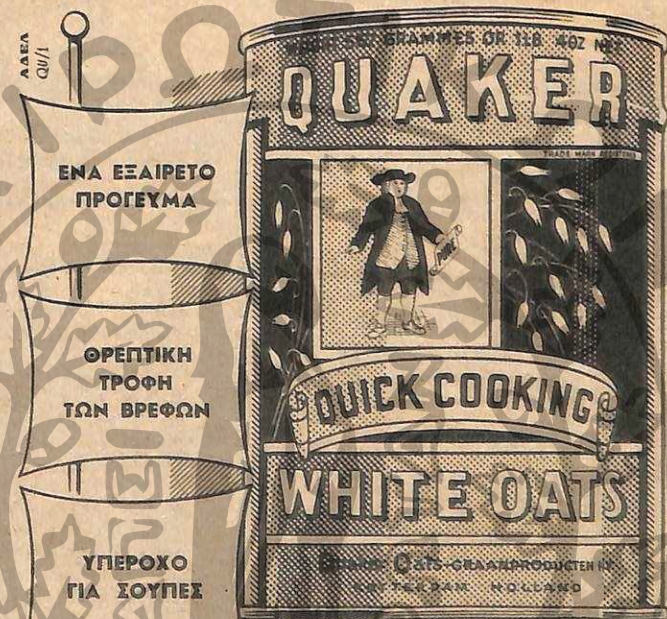

Τό ιδανικό ΚΡΑΓΙΟΝ
• Δέν βγαίνει • Δέν σκάζει τά χείλη
• Έχει τήν πιο όμορφη γεύσι

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΚΡΑΓΙΟΝ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πωλείται παντού

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: "ΕΛΕΜΕΤ", Σοφοκλέους 8

Τό ΚΟΥΑΚΕΡ ΟΤΣ κατ' εθείαν από τό κουτί και άναμειγμένο με γάλα και ζάχαρη, είναι έξαιρετη και άπολαυστική τροφή για πρωινό. Θα σας άρέσει ή έξαιρετη γεύσις του. Όταν τό μαγειρεύετε, θα έχετε μια θαυμάσια τροφή για τα βρέφη. Με τό ΚΟΥΑΚΕΡ ΟΤΣ μπορείτε να κατασκευάσετε θαυμάσιες σούπες, όπως έπίσης κέικ, μπισκότα και γλυκά.

Ζητήσατε σήμερα QUAKER OATS

Το παιδί με το δελφίνι

(Συνέχεια από σελ. 29)

—Λοιπόν, όπως είπαμε. Στις Ξξη άκριδώς θα έρχοτε να με πάρετε. Τα μάτια σας δεκατέσσερα να με δρῆτε. Καταλάβατε; 'Ο θείος άποκρίθηκε: —Καταλάβαμε.

Σ' ένα λεπτό, το καίκι ξεκινούσε πάλι για την Τῆνο. 'Ο Γκουίντο δούτηξε και κολύπησε κάτω απ' την επιφάνεια του νερού κάπου εκατόν πενήντα μέτρα. "Όταν έβγαλε το κεφάλι του απ' το νερό, δεν του έμεναν παρά μονάχα καμιά έκασταριά μέτρα για να φτάση στο βράχο. "Άρχισε να κολυμπά σταθερά προς τα εκεί.

Δέ δυσκολεύτηκε να βρή το σημάδι που είχε δάλει με την Πηρώ για να ξέσουν σε ποιά σημείο ήταν η σπηλιά. Μιά σχισμή στο βράχο σχημάτιζε ένα σταυρό. 'Η Πηρώ είχε πῆ πῶς ο σταυρός ήταν καλό σημάδι. Τί κοίμα, αλήθεια, να μην ήταν κ' εκείνη ἐδῶ! "Άσφαλῶς θα συμφωνούσε με το σχέδιό του. Θα κουβέντιαζαν τώρα μαζί, θα έκαναν σχέδια για το μέλλον... Πρώτα απ' όλα θα κουβαλούσαν το άγαλμα στο μεγάλο γιώτ που είχε ναυλώσει ο Νόρατ έξω απ' τὰ ελληνικά νερά. Θα πήγαιναν έπειτα με το Σουηδό στην 'Ιταλία, ἡ στο 'Αλγέριο, ἡ ακόμη καὶ στο Γιβραλτάρ κ' απ' εκεί θα έπαιρναν το αεροπλάνο για... 'Ο Γκουίντο δεν είχε αποφασίσει ακόμη πού θα πήγαιναν με το αεροπλάνο. Στην 'Αγγλία, 'Ισως, ἡ στην 'Αμερική. 'Η Πηρώ είχε κάνει τις σπουδές της στο Λονδίνο. Το καλύτερο πού είχαν να κάνουν ήταν να πάνε στην 'Αγγλία για τὸν μήνα του μέλτος. 'Ισως ἡ Πηρώ να μὴ συμφωνούσε άμέσως με το σχέδιό του. Είχε κάτι περίεργες ιδέες για ὅ,τι ήταν ελληνικό, για ὅ,τι άήξε στην 'Ελλάδα, για τὰ νησιά καὶ κάτι τέττα. "Αλλά, φυσικά, αὐτὰ ήταν άνοισιες. Θα το καταλάβαινε καὶ ἡ Ἰδια.

Με μιὰ άπότομη κίνηση ο Γκουίντο κατέβασε τὴ μάσκα στο πρόσωπό του καὶ έκανε μιὰ βουτιά. Στην άρχὴ τὸ νερό ήτανε ὅπως ὅλα τὰ νερά. Διάφανο, καθαρό, με άποχρώσεις πράσινης πού χούσιζαν κάτω απ' το φῶς τοῦ ἡλιου. Σιγά - σιγά, ὁμως, θάλεγε κανείς πῶς ἡ θάλασσα σκοτεινίασε, το νερό έγινε βαθυγάλαζο, έπειτα καφετί με άποχρώσεις βαθυκόκκινες. Καὶ μονομιάς, με τὸ ἴδιο ξάφνιασμα πού ένιωθε κάθε φορά πού βουτούσε σ' αὐτὸ τὸ μέρος, ο Γκουίντο εἶδε πῶς κολυμπούσε σ' έναν τόπο φαντασμαγορικό, παραμυθένιο, με κοράλλια καὶ παράξενα φυτὰ καὶ καταπράσινα δρόγια.

'Ο Γκουίντο κολυμπούσε τώρα ανάμεσα σ' ένα πλήθος ψάρια πού τὸν κοιτάζαν, θάλεγε κανείς, με περίεργεια. Κατέβαινε ὅλο καὶ πὺ χαμηλά, φροντίζοντας να μὴν απομακρύνεται απ' το βράχο. "Εφτασε στο βυθὸ χωρίς να το καταλάβῃ. 'Η σπηλιά ήταν άκριδῶς μπροστά του. Το χρώμα της ξεχώριζε βαθυκόκκινο μέσ' στις ξαφνικές άν-

τούγιες τοῦ νερού. 'Ο Γκουίντο μπῆκε στη σπηλιά μ' ένα παράξενο φόβο στην ψυχὴ. Μήπως ἡ Πηρώ...

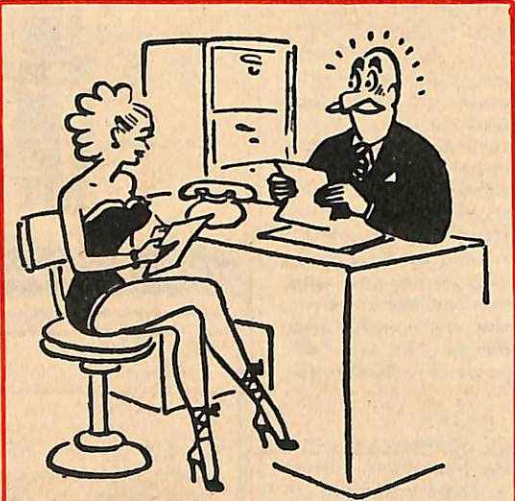
Βαθειά μέσα στην κολύμπια της σπηλιάς, ά κοιμωμένο πάνω στο άμμουδερό στρώμα τοῦ βυθοῦ, ήτανε τὸ «Παῖδι με το δελφίνι»...

Γιὰ ένα δευτερόλεπτο ο νοῦς τοῦ Γκουίντο πήγε στη μέρα πού ἡ Πηρώ καὶ αὐτὸς είχανε ἀνακαλύψει τὸ ναυάγιο. Θυμήθηκε τὴν έκσταση, τὸν ένθουσιασμό, τις άτέλειωτες συζητήσεις πού άκολούθησαν, ὅταν οἱ δύο τους ανέβηκαν στην επιφάνεια καὶ ξεπλώθηκαν στὸν ἥλιο να ξεκουραστούν. Μ' ὅλο πὺ ήταν τότε δύο γὰ να κάνουν αὐτὴ τὴ δουλειά, είχανε χρεαστῆ δυὸ μέρες για να μεταφέρουν τὸ άγαλμα ἴσμε τὴ σπηλιά. Τώρα έπρεπε να κάνουν ὅλο τὸν κόπο μόνος του.

Τὸ άγαλμα ξεκόλλησε απ' τὴν άμμο εύκολα, ἀπλά. χωρίς κανένα τίναγμα. 'Ο Γκουίντο άρχισε να κολυμπά. "Έφερε ένα μέρος οίγουρο, έναν κρυψώνα πού κανείς, οὔτε ἡ Πηρώ, δὲ θα μπορούσε να τὸν φαντασθῇ ποτέ.

Κεῖνὴ τὴ στιγμή κατάρθε για πρώτη φορά πόση σημασία είχε αὐτὴ ἡ λεπτομέρεια: Νὰ μὴ ξέρῃ ἡ Πηρώ πού ήτανε κρυμμένο τὸ «Παῖδι μὲ τὸ δελφίνι».

Μιὰ ὥρα καὶ εἴκοσι λεπτά αργότερα, ο Γκουίντο Τορτσέλλι ξαναγύριζε στὸν βράχο. "Ήτανε κατάκοπος, κρύωνε. Ξαπλώθηκε πάνω στη ξεστή

—Σημαίνει εύχαρίστηση ἡ δυσαρέσκεια, κύριε διευθυντά, ὅταν σηκώνετε τὰ φρύδια;

Πόστ Ρεστάντ

(Συνέχεια από σελ. 19)

θάβηλες να τὸν γνωρίσης περισσότερο. "Επειτα, θὰ τοῦ λές πῶς πρέπει να τὸν δῆς τὸ γρηγορώτερο, για να μιλήσετε για κάποιο πρόσωπο κ' ζητήμα πού σᾶς άφορᾷ καὶ τὸς δύο. Κάνε τὸν να πιστέψῃ πῶς έχεις βάλε στο νοῦ σου να τὸν παντρευτῆς. Κι ἀπὸ κάτω βάλε ὅ,τι ὄνομα σοῦ κατέβῃ!

—Νομίζω πῶς ξέρω τι πρέπει να τοῦ πῶ, άπάντησε ἡ Γκρέϊου κουνώντας τὸ κεφάλι. "Αφῆστε μου τὸ ἐπιστολόχαρτο, θὰ γράψω τὸ γράμμα άπάνω καὶ θὰ τὸ ταχυδρομήσω νορίς αἶθριο τὸ πρωί.

"Όταν οἱ δύο νεαροὶ έφυγαν, ἡ Γκρέϊου έκλαψε πολλὴ ὥρα, κι αργὰ τὴ νύχτα, έγραψε τὴν ἐπιστολὴ της πρὸς τὸν Ραῖν Μάφριν. Τ' ἄλλο πρωί, φεύγοντας απ' τὴ δουλειά της τὴν έξοριξε στο γκαρματοκιβώτιο.

'Ο Γκάβ Χότζ κι ο Ράλφ Μπάρνχιλλ περίμεναν κιόλας στὴν πόρτα εκείνο τὸ άπόγευμα, ὅταν σὺς τέσσερις, ο Ραῖν μῆπης καὶ πλησίασε στο κιβώτιό του. Περισσότεροι άνθρωποι ἀπὸ συνήθως ήταν μαζεμένοι στο ταχυδρομείο, καὶ καθὼς ὅλοι ἔξεραν τὴν ὑπόθεση, δεν μιλούσαν, ἀλλά σκουπιόντουσαν κ' έγνεφαν ὅ ένας στὸν ἄλλον.

'Ο Σίντ Στόνεντ δεν είχε ακόμα μοιράσει τὸ ταχυδρομείο πού είχε φέρει τὸ λεωφορεῖο τῆς Νέας 'Ορλεάνς στὰν ξαφνικά ο Ραῖν παρατήρησε ένα γράμμα στο κιβώτιό του. Μὲ δυσπιστία, τὸ κοίταξε κάμποση ὥρα μέσ' απ' τὴ μικρὴ γυάλινη πλάκα. "Επειτα, με τρεμάμενο χέρι, άνοιξε τὸ κι-

βώτιό του καὶ τράβηξε τὸ ρῶς φάκελο. "Τότερα, γυρίζοντας τὸν ἀνάμεσα στὰ δάχτυλά του, άποτραβήχτηκε σε μιὰ γωνία.

Μὲ χέρι πού έτρεμε περισσότερο παρά ποτέ, έκασε τὸ ρῶς φάκελο. "Όταν άρχισε να διαβάξῃ, ἡ μεγαυχολικὴ έκφραση τοῦ λιγνοῦ του προσώπου ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ ένα χαμόγελο. "Αφού διάβασε μιὰ φορά τὸ γράμμα, τὸ ξαναδιάβασε πάλι, ψιθυρίζοντας κάθε λέξη με τὴν άκρη τῶν χειλῶν. "Όταν τελείωσε, τὰ μάτια του ήταν ὑγρά, καὶ πέρασε γρήγορα τὴν ξανστροφή του χερσιῦ του στο πρόσωπό του. "Επειτα, χώνοντας τὸ γράμμα στὴν τσέπη του, έφυγε σάν άστραπὴ απ' τὸ ταχυδρομείο, πὺν προφανῶς κανείς να τοῦ μιλήσῃ, ἡ να τὸν συγκρατήσῃ.

Μόλις εἶδαν τί γινόταν, ο Γκάβ κι ο Ράλφ έτρεξαν πίσω του, φωνάζοντάς τον να γυρίσῃ στο ταχυδρομείο. "Αλλά ο Ραῖν έστράφη κιόλας τὴ γωνία κ' έυπαινε στο τηλεφωνικό κέντρο. Συνήθως, ἡ Γκρέϊου Μπρούκς δεν άρχιζε τὴ δουλειά της παρά σὺς Ξξη, μα εκείνο τὸ άπόγευμα είχε ἔρθει σὺς τέσσερις. "Όταν ο Γκάβ κι ο Ράλφ μπῆκαν τρέχοντας, ἡ Γκρέϊου ήταν καθισμένη μπροστὰ στο ταμπλό, κι ο Ραῖν Μάφριν στεκόταν κοντά της, με πρόσωπο πού άκτινολοοῖσε απ' τὴ χαρά. "Ήταν φανερό πῶς κανένας απ' τοὺς δύο δεν είχε μιλήσει ακόμα, κ' ήταν τόσο συγκινημένοι, ὥστε δεν είχαν ακόμα ἀντιληφθῇ ὅτι ο Γκάβ κι ο Ράλφ τοὺς παρατηρούσαν. Τὰ μικρὰ κόκκινα καὶ πράσινα φῶτα τοῦ ταμπλό

ἀπ' τὸν ἥλιο πέτρα να ξεκουραστῇ. "Ήτανε καὶ λιγάκι θυμωμένος. Δεν ἔξερε γιατί καὶ με ποιόν. "Ισως με τὴν Πηρώ.

"Εμεινε εκεί ξεπλωμένος πάνω ἀπὸ μισὴ ὥρα. "Επειτα σηκώθηκε να δῇ ἂν φαινότανε πουθενὰ τὸ καίκι. Δεν είχε ρολόγι μαζί του, ἀλλὰ απ' τὴ θέση τοῦ ἡλιου καταλάβαινε πῶς ἡ ὥρα πού είχανε συμφωνήσει με τὸν θαρκάρη πλησίαζε. Δέκα λεπτά αργότερα, εἶδε τὸ άσπρο καίκι να διαγράφεται στο γαλάζιο φόντο τ' οὐρανοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11ο

Ο Μάντεν σηκώθηκε απ' τὸ κρεβάτι του νευριασμένος. "Η άπόρρητη ξέστη κι ὁ θόρυβος ἔξω στο δρόμο δεν τὸν άφηναν να κοιμηθῇ. Καὶ είχε ἀνάγκη ἀπὸ ὕπνο, γιατί στο βατόρι δεν είχε μπορέσει να κλείσῃ μάτι τὴν προηγούμενη νύχτα.

Γιὰ έκαστη φορά ἀναρωτήθηκε ἂν δεν ήταν ἡ Πηρώ ἡ αἰτία πού ἡ καμνία του είχε δοθῇ σε δύο νεαρές "Ολλανδέζες — κατὰ λάθος βέβαια. "Ελεγε καὶ ξανάλεγε στὸν ἑαυτό του πῶς κανένα καρδι διέν έφρευγε ποτέ ἀπὸ ἑλληνικό λιμάνι χωρίς να ἔχῃ νοικιάσει κατὰ λάθος τουλάχιστον μιὰ καμπίνα διὸ φορῆς. "Αστόσο κατὶ τοῦ ἔλεγε πῶς τούτῃ τὴ φορά δεν έφταιγε ἡ ὑπηρεσία τοῦ βαποριοῦ, ἀλλὰ πῶς κάποιος ἄλλος δάκτυλος κρυβότανε πίσω απ' αὐτὴ τὴν ἀταξία.

"Όταν ντύθηκε, πήρε στο τηλέφωνο τὸν Θωμά Παπανικόλα, ένα "Ελληνα δημοσιογράφο, φίλο του.

—"Ελα να με βρῆς στοῦ «Φλόκα», εἶπε. Θέλω να σοῦ μιλήσω.

—Γιὰ τί πράγμα; θέλησε να μάθῃ ο Παπανικόλας.

—"Αν δεν έρθῃς στοῦ «Φλόκα» δὲ θὰ τὸ μάθῃς, άποκρίθηκε ο Μάντεν ἀδιάφορα. Θέλω να μου δώσης μιὰ πληροφορία.

Μιὰ ὥρα αργότερα, ο Θωμᾶς Παπανικόλας καὶ ο Μάντεν κάθονταν σ' ένα άπόμερο τραπέζι κ. τοῦ ζαχαροπλαστείου καὶ κουβέντιαζαν.

—Δέ μου λές, εἶπε ο Μάντεν κάποια στιγμή, γνωρίζεις κάποιον Γκουίντο Τορτσέλλι;

'Ο ἄλλος έκανε να με τὸ κεφάλι.

—Λοιπόν, λέγε τί ξέρεις γι αὐτόν, εἶπε ο Μάντεν.

—Τί θέλεις να ξέρω; Τὸν βλέπω μιὰ φορά τὴν ἑβδομάδα. Σ' ενδιαφέρει ἡ ἔρωτική του ζωὴ μήπως;

—"Όχι, άποκρίθηκε ο Μάντεν κοφτά. Θέλω να μάθω τις συνηθειές του, ποιές εἶναι οἱ παρές του, πῶς περνάει τὸν καιρό του. Ποῦ καὶ πότε τὸν εἶδες για τελευταία φορά;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. 'Η γυνὴ τῶν ὀνείρων... τὸ Δὸν Κιχότι.
2. 'Η μεγαλύτερη τῶν λιμνῶν τοῦ Μεξικοῦ. Εἰς τὴν ἀρχαίαν Αἴγυπτον τιμῶμενος βούς.
3. Χρόνος τοῦ ἔχου αὐτὰ τα νοσήματα άπαγορεύονται τὰ πολυάριθμα.
4. 'Αθηναϊκὴ πλατεία — Ὑποθετικόν.
5. Σ' αὐτὸ τὸ δικαστήριον δικάζουν δώδεκα — Μιὰ μαῦρη βεντέτα τῆς Μέτρο Γκόλντουιν Μάγερ.
6. 'Αριθμητικὸν ἀπώλυτον (αἰτ.) — Τέτιες γνώσεις εἶναι καλὸν να ἔχῃ ὁ καθέ τις... στὴν 'Ελλάδα (δημ.).
7. Βαρία εἶναι ἡ εἰρκτή.. προφερόμενα μαζί — Χρονοτριβὴ (δημ.).
8. Θεσσαλονικίος μουσικοσυνθέτης καὶ ποιητής — 'Η κάτοικος μιᾶς ἀχαροῦς χώρας.
9. Τὴν λένε καὶ πούνα συθετικὸν πολλῶν αἰγυπτιακῶν ἐφημεριδῶν — Τελικῶς σύνδεσμος.
10. 'Αντίστροφον ἄρθρον — 'Όνομα γνωστῆς βυζαντινῆς οἰκογενείας ἐκ Κων/πόλεως ἐγκατασταθείσης εἰς Ζάκυνθον (αἰτ.).
11. Τὴν δηλοῖ ὁ μουσικὸς ὅρος κρετσέντο (ἀ.τιστρ.).
12. Ζωτικὸν κέντρον τῆς Γερμανίας — Δοτικὴ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Γνωστότατος Γάλλος συγγραφεὺς μυθιστορημάτων τοῦ ὁποίου τὰ δὲ τελευταία γράμματα... δίδουν ένα φίδι.
2. "Αρθρον ὑπὸ μορφήν... Συμμεταίχνη — Ὡς κατάρρους θέλει... πολλὰ μονήλια.
3. Παραθαλασσία πολιτεία τοῦ Ν. Μεξικοῦ με ἀνώνυμον πρωτεύουσαν — Πρὸς ἀνύψωσιν χρησιμοποιοῦμενος μοχλὸς ἡ ἀγκίστρον.
4. Τάσσαν, ἔζοντι τι ὑπὸ ἄλλο — Δίδει, ὅπλασασάμενον, τὴν αἰτιατικὴν ἐνός, πρωτογόνου μέσου φωτισμοῦ — Ἄρθρον.

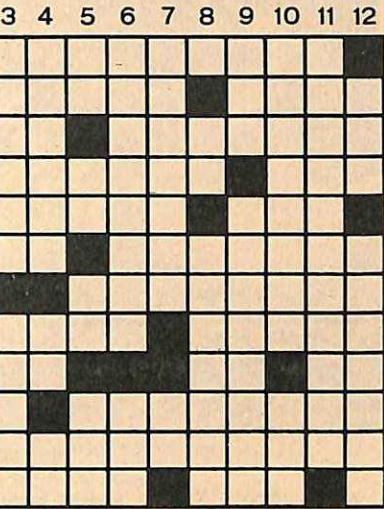
ZIGK ZAGK

'Ο σκοπὸς τοῦ ενδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ὅλα καὶ ὁμαδικῶς παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανείς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμὸ λέξεων.

'Αρχίσετε λοιπόν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σε ὁποιοδήποτε γειτονικὸ γάντοτε, τετράγωνο, ὀρίζοντως, καθὼς ἡ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαδοῦσατε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορείτε να βρῆτε. Σημειώσατε τώρα τὴ λέξι, πού βρίκατε καὶ σῆσητε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθῆκατε. Φάξτε τώρα για μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δεν μπορεῖται να βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

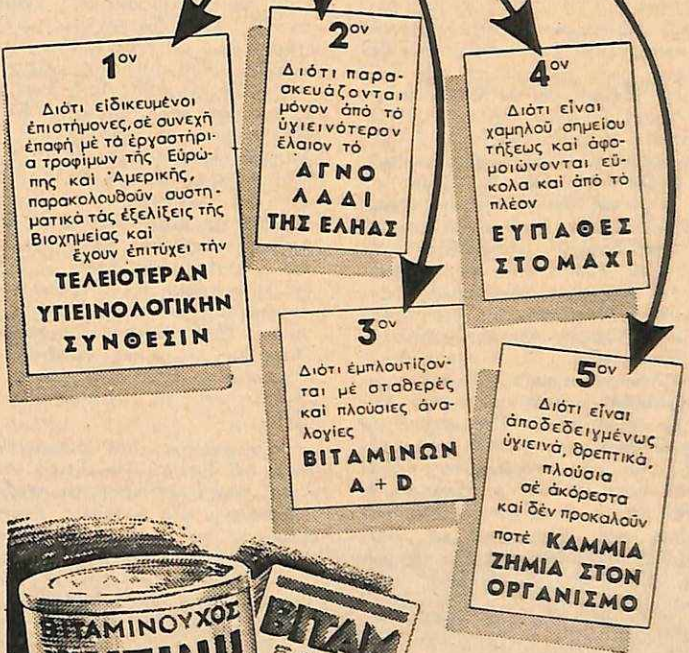
5. Νότα — 'Αντίστροφον ἄρθρον — 'Εσακσία ὀκτώ — Βολὴ ἡ λαίμωρος... γαλλικός.
6. 'Υπομονητικός, καρτερικός, ἀρχαϊστὴ (γεν.) — Παλαιὸν μέτρον ἐπιφανείων.
7. Αὐτὸς ὑπῆρξε μιὰ ἀπὸ τὰς μάλας ἐλλείψεις ἐπὶ κατοχῆς... οὐκ ἀσθητὸς εἰς τοὺς πάντας (γεν.) — Χειροφώνων.
8. 'Υποθετικόν — Με βαθμιαίαν ἐξασθένησιν τοῦ ἤχου σχετικὸς γὰς τὸς μουσικὸς ὅρος.
9. 'Υπὸ τοῦ ὑπουργείου Ναυτιλίας ἐλεγχόμενον ταμεῖον — 'Η πάλαιος... Κάτοικος μιᾶς τῶν Κυκλάδων (γεν.).
10. Συγκαταβατικὸν εἰς τὴν κρίσιν καὶ τιμωρὸν ασφαλίμων (κυριολ.) — Ὑποτακτικὴ ἀρχαίου ρήματος, γνωστὴ ἀπὸ μιαν περιφρασὴν φράσιν τοῦ 'Αρχιμήδους.
11. Θὰ τῆς πῆτε χρόνιά πολλὰ σὺς 25 Νοεμβρίου (αἰτ.).
12. Πρόθεμα πολλῶν βραζιλιανῶν πόλεων — Παλαιὸν ἐμπροσθογενὲς τυφέκιο — με ἐξάγωνον κἀνήνη.

Για κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς. Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Αὐτὰ ὠφελοῦν!

Προϊόντα ΕΛΛΑΪΣ

"ΒΕΓΚΑ", ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ

Κατασκευασμένο με τις πιο σύγχρονες μηχανικές εξελίξεις καὶ τὴ πιο αἰσθητικὴ γραμμὴ εἶναι τὸ κόσμημα καὶ ἡ ὑπερφάνεια κάθε σπιτιοῦ.

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

«Η τροφή έπικαλείται πρώτα το ενδιαφέρον της όράσεως»

(Συνέχεια από σελ. 15)

ειδικές θέσεις με όμπρέλλες... για όσους πιάσει αφνιδιάς στο δρόμο ή βροχή. Την επομένη τις φέρνουν όλοι πίσω!

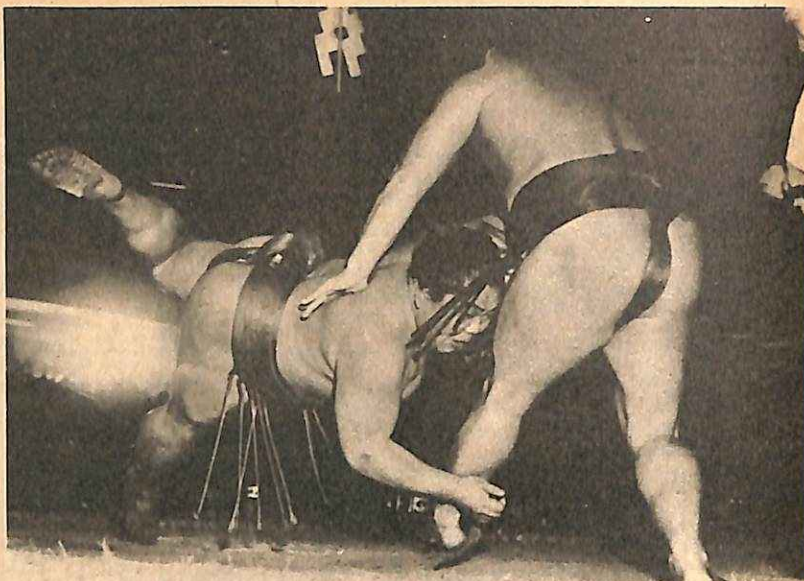
Είναι πραγματικά καταπληκτικό πώς κατορθώνει ένας λαός, που δεν φημίζεται για τα πλούτη των λαϊκών του τάξεων, να αντιστέκεται με τόση απόφαση στον πειρασμό. 'Αλλά όποιος τολμήσει να τους μιλήσει για παραδόσεις και άρχες, παίρνει μία απάντηση που τον φέρνει σε πολύ δύσκολη θέση! Για τον σύγχρονο Γιαπωνέζο όλα αυτά άνηκουν στο «φρεσδοαρχικό παρελθόν»! 'Ο ξένος κάθε ημέρα που περνά άνακαλύπτει και κάτι καινούργιο, κάτι γοητευτικό. 'Η 'Ιαπωνία είναι πραγματικά η χώρα των συγχρονισμένων αντιθέσεων.

Στο Τόκιο μπορείτε να βρήτε δ-τι φαντασθή ανθρώπινο νους! Θέλετε να φάτε κάτι; Στη γωνιά υπάρχουν όρεκτικές γαρίδες με βρύ-τυρο! "Αν σ'ας πονάνε τα πόδια σας θα πάτε σ' ένα κατάστημα όπου θα μπορούτε να κάνετε ένα ποδόλουτρο και συγχρόνως να γυαλίσετε τα παπούτσια σας. 'Η νεο-οαία της 'Ιαπωνίας χορεύει κάθε βράδυ έξω από «Ρόκ έντ Ρόλλ», «μάμπα» ή «σουίγκ»! Τί θα λέγατε για ένα τέτοιο κέντρο, όπου οι σε-ριδιόρισες θα φορούν... μαγιό! "Αν πάλι προτιμάτε την κλασική μουσική, δεν έχετε παρά να πάτε στο δι-πλανό κατάστημα και ν' άπολαύ-σετε Μέντελσον, Σοπέν ή Μότσαρτ παίρνοντας έναν καφέ και βουτή-ματα! "Αν πάλι δεν σ'ας άρεστή η πολυκοσμία, σταματάτε το πρώτο λεωφορείο που θα βρήτε, το νοικιά-ζετε, και μαζί με τη συντροφιά σας

και τ' άπαραίτητα, φυσικά, ποτά, πηγαίνετε έξω από το Τόκιο για να διασκεδάσετε παρακολουθώντας αγώνες ζίου ζίτσου!

"Όλα αυτά όμως σ'ας έχουν κου-ράσει! Μην άνυσηχτείτε! Δίπλα υπάρχουν... άτμόλουτρα και άραιες κοπέλες που θα σ'ας κάνουν μασ-σάζ! Σε λίγο θα είστε έτοιμοι για καινούργιες περιπέτειες! 'Αλλά δεν άποκλείεται να χάσετε και το τε-λευταίο τραίνο για το σπίτι σας! Μην στενοχωρηθείτε καθόλου! 'Υπάρ-χει ένα καφεείο που προσφέρει με έξηντα γιέν, έναν καφέ και μία θαεία πολυθρόνα, όπου έσείς, όπως και έκατοντάδες άλλοι... άφηρημέ-νοι γλεντζέδες, θα περάσετε την ύ-κτα σας. Την άλλη μέρα όλα θα εί-ναι τ'άδια, αλλά και διαφορετικά! Παράξενο κι όμως άληθινό! "Όλα προκαλούν, όλα είναι άινιγματικά. 'Ακόμη και τα γιαπωνέζικα φαγη-τά!

Μία Γαλλίς, που έπεσκέφθη κά-ποτε το Τόκιο, είπε ότι η γιαπωνέ-ζικη τροφή έπικαλείται πρώτα τη ενδιαφέρον της όράσεως, έπειτα της γεύσεως και τελευταία του στομα-χιού! 'Η πείνα, λένε οι 'Ιάπωνες, μπορεί να περάσει μ' ένα πιάτο ρύ-ζι, αλλά ένα γεύμα πρέπει να μεί-νι άξέχαστο! Το φαγητό στην μα-κρινή αυτή χώρα είναι πολύ περισ-σότερο από υπόθεση συντηρήσεως του οργανισμού. Στην πραγματικό-τητα είναι ένα σύμπλεγμα συμπο-σίου και θεατρικής παραστάσεως! Κάτι μεταξύ μπαλέτου, εκθέσεως ζωγραφικής, συλλογής έργων κερα-μωπλαστικής και μικρής... φιλοσο-φικής συζητήσεως, που γίνονται στο πκασίο ενός όνειρμένου κήπου! "Όλα αυτά συμβαίνουν καθώς πα-

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ να φύγετε από το Τόκιο χωρίς να όητε μία επίδειξη Ζίου-Ζίτσου. Είναι δυό από τους καλύτερους παλαιστές της 'Ιαπωνίας.

ρελαύνει μπροστά σας ένας άτελεί-ωτος άριθμός μικρών πιάτων!

'Εκατομμύρια πιτσιρίκοι κυκλο-φορούν άνευόλητοι στα πάρκα και στους δρόμους του Τόκιο, παίζον-τας με πολύχρωμα μπαλόνια, με φτερά, ή χαζεύοντας άφες όλόκλη-ρες στις διτρίνες των καταστημά-των. Κι όμως χάρη σ' ένα καινούρ-γιο εκπαιδευτικό σύστημα, η 'Ια-πωνία είναι σήμερα η πιο μορφω-μένη χώρα του κόσμου, με τα 97% του πληθυσμού ικανά να διαβάσουν και να γράφουν. 'Η καταπληκτική αυτή εξέλιξη του μικρόσωμου λα-ού, έχει δημιουργήσει μία έξαιρετι-κά εύνοική άτμόσφαιρα στους πο-λιτικούς και οικονομικούς κύκλους όλου κόσμου. 'Η 'Ιαπωνία είναι σήμερα μία χώρα που μέσα σε έλάχιστο χρονικό διάστημα κα-τώρωσε όχι μόνο να φθάσει τον πο-

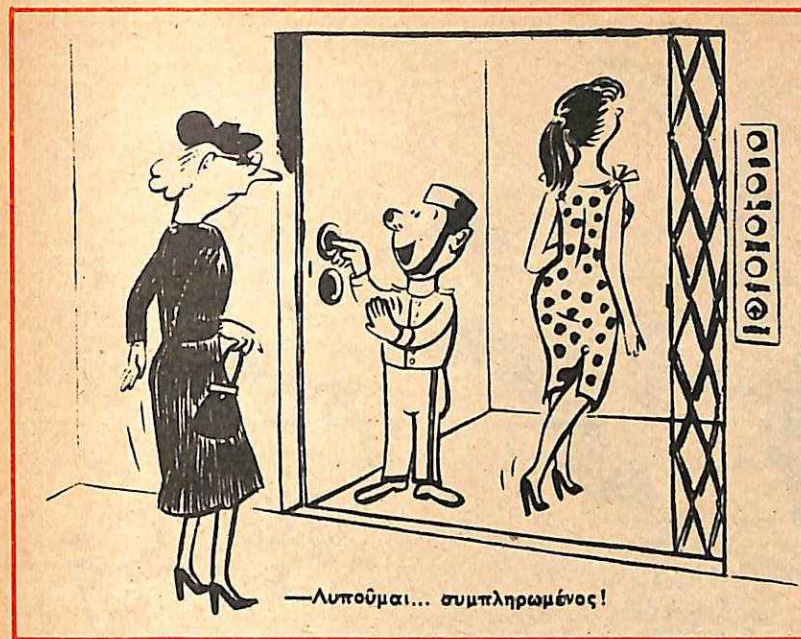
λιτισμό της Δύσεως, αλλά και να τον ξεπεράσει!

'Υπάρχουν σήμερα πολλοί μον-τέρνοι 'Ιάπωνες ζωγράφοι, που τα χρώματα και η φαντασία τους διε-κρίθησαν στην περυσινή 'Εκθεση Μοντέρνας Τέχνης στο Κανέλε Γκράν-τε της Βενετίας. 'Αλλά κάθε 'Ιά-πων είναι ένας μεγάλος καλλιή-νης. Μπορεί να βρήτε ένα βάθο απλού χωρικού που κοστίζει πολύ περισσότερα από μία σειρά μαργα-ριτάρια, κ' ένα πίνακα ζωγραφικής, που έχει την ίδια άξία μ' ένα χρυ-σοκέντητο «κιμονό». Είναι όμως γε-γοιός πώς όλα, παλιά ή καινούρ-για, ακριβά ή φθηνά, έχουν μέσα τους μία πνοή άνανεώσεως... 'Αρ-κεί να φαντασθείτε πώς ένα παλιό γιαπωνέζικο σπίτι μεταφέρθηκε το 1954 στον κήπο του Μουσείου Μον-τέρνας Τέχνης της Νέας 'Υόρκης, και έμπνέει από τότε δεκάδες 'Α-μερικανούς αρχιτέκτονες... Σ'ας φαί-νεται παράξενο; 'Εχετε δίκιο... Το χρώμα το σχήμα και η διαρρύθμιση του σπιτιού αυτού έχουν γίνει το πρότυπο πολλών μοντέρνων αμερι-κανικών έπαυλεων. Είναι παλιό, άλ-λά μοντέρνο. Είναι πραγματικά για-πωνέζικο! Για τον μικρόσωμο αυτό λαό η ζωή είναι μία συνύπαρξη του «αύριο» και του «χθές». 'Ακόμη και οι άγρότες, που σπέρνουν από χι-λιετηρίδες το ρύζι τους με τον πα-λιό πατροπαράδοτο τρόπο, έχουν στο μικρό σπίτι τους ραδιόφωνα και... ήλεκτρικές μηχανές πλυσίμα-τος! Οι νεωτερισμοί όμως δεν άλ-λαξαν την οικογενειακή τους κατά-σταση. 'Ο πατέρας έξακολουθεί να είναι ο «έννομος» του σπιτιού, που θα τον διαδεχθί άργότερα ο πρώτος γιός του.

Αυτή είναι λοιπόν η 'Ιαπωνία του 1957. 'Εντατική εργασία, μοντέρνες ιδέες και πρόδοος, μέσα σε μία ά-τμόσφαιρα που μιλάει σε κάθε σας δήμα για το παρελθόν... Πίσω όμως από τα πανύψηλα βουνά, πάνω από τους καταπράσινους κάμπους και τις μελαγχολικές λίμνες, υπάρχει πάντοτε η γοητεία της χώρας των χρυσανθέμων. 'Η 'Ιαπωνία των Δρά-κων και της «Μπαττερφλάυ» είναι πλέον πολύ μακριά και ξαναγυρίζει μόνον τις φεγγαρόλουστες βραδιές στις δαδες ενός ποταμού ή στο ναό κάποιας θεότητας...

"Ετσι ξαναγυρίζει κι όποιος γνώ-ρισε από κοντά την μακρινή αυτή χώρα των αντιθέσεων... Γι' αυτό οι 'Ιάπωνες δεν λένε ποτέ άντίο. Προ-τιμούν την λέξη «'Ιρασχαίμασε» που σημαίνει «Καλώς ήλθε»!

Γ. Α.

—Λυπούμαι... συμπληρωμένος!

ΔΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 74

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΝΤΟΥΛΤΣΙΝΕΑ. 2. ΣΠΑΛΛΑ — ΑΠΙΣ. 3. ΕΙ-ΧΑ — ΗΠΑΤΙΚΑ. 4. ΑΓΑΜΩΝ — ΕΑΝ. 5. ΟΡΚΩΤΩΝ — ΚΙΤ (Μάρ-θα). 6. ΜΙΑΝ — ΝΟΜΙΚΕΣ. 7. ΠΗ (Ποινή) — ΧΑΣΟΜΕΡΙ. 8. ΡΙΑ-ΔΗΣ — ΡΩΣΙΣ. 9. ΑΚΡΑ — ΕΛ — ΝΑ. 10. ΤΟ — ΚΑΠΝΙΣΗΝ. 11. ΕΝΤΑΤΙΚΟΤΗΣ. 12. ΡΟΥΡ — ΟΣΩ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ. 2. ΤΣΙ — ΡΙΝΙΚΟΣ. 3. ΟΑΧΑΚΑ — ΑΡΤΗΡ. 4. ΥΠΑΓΩΝ — ΔΑ — ΤΟ. 5. ΛΑ — ΤΑ — ΧΗ' (608) — ΚΟΥ. 6. ΤΛΗΜΟΝΑΣ — ΑΚΡ. 7. ΣΑΠΩΝΟΣ — ΠΙ. 8. ΑΝ — ΜΟ-ΡΕΝΤΟ. 9. ΝΑΤ — ΚΙΜΩΛΙΑΣ. 10. ΕΠΙΕΙΚΕΣ — ΣΤΩ. 11. ΑΙΚΑ-ΤΕΡΙΝΗΝ. 12. ΣΑΝ — ΣΙΣΑΝΕΣ.

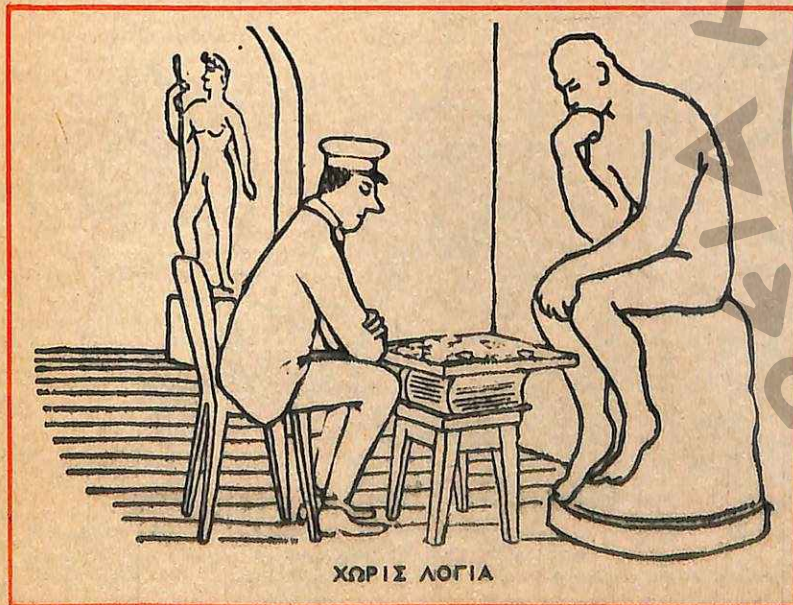
ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 74

'Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΜΟΥΣΙΚΟΚΡΙΤΙΚΟΥΣ — ΛΑΤΙΝΟΣ — ΜΗΡΟΝ — ΦΑ σύνολο 48 βαθμών.

Μερικές από τις πάμπολλες λέξεις δια καλούς συνδυασμούς: ΚΙΝΗΜΑ-ΤΟΓΡΑΦΟΣ — ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ — ΓΑΛΛΙΚΟΥΣ — ΠΟΥ-ΣΚΙΝ — ΥΠΟΜΟΝΗΤΙΚΟΥΣ — ΜΑΓΙΟΡΚΑ — ΑΚΡΙΤΙΚΟΥΣ — ΦΙΟ-ΡΙΝΙ — ΜΗΝΜΑΤΙ — ΡΗΜΑΤΙΚΟΣ — ΣΟΦΙΤΑ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 74

1. Μαλλιά κοπέλας διαφέρουν στην άριστερη παρειά. 2. Στο ντεκολτέ της κοπέλας διαφορά μίας άσπρης λωρίδος. 3. Το πινέλλο που κρατεί ο ζωγράφος πιο κοντό. 4. Το φρύδι στο πρόσωπο του ζωγράφου διαφέρει. 5. Στην πλάτη του ζωγράφου τα δυό πινέλλα άπέχουν περισσότερο. 6. 'Από το βάθος του τραπέζιου λείπει ένα πινέλλο. 7. Στο τραπέζι το ένα σωληνάριο άνεοταρμμένο. 8. Κάτω άπ' το τραπέζι το πόδι του καβαλέ-του φαίνεται πιο μακρύ. 9. Στο κάδρο, παραπλεύρως του παραθύρου, στον τοίχο υπάρχει διαφορά στο χέρι του γυμνού. 10. Βάθος όπου ίσταται η κοπέλα πιο πλατύ προς τ' άριστερά.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

4. Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

Η ΚΑΚΟΦΤΙΑΓΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ, με διακοπές, έγκάρ-σιες τομές, άλυσισδότες με σταυ-ρούς και νησάκια, δείχνει δύσκολη παιδική και νεανική ηλικία σο-δαρές οικογενειακές φροντίδες.

Οι σταυροί στη γραμμή της ζωής σημαίνουν έρωτικές άπογο-ητεύσεις, άτυχήματα, πληγές, κιν-δύνους, χωρισμούς, φόβους έγχει-ρήσεων.

Τα νησάκια δείχνουν έμπόδια, καθυστερήσεις, έξορίες, μοναξιά, περαστικά έμπόδια.

Οι τελείες δείχνουν άρρώστιες, πληγές, κινδύνους θανάτων στην οικογένεια.

'Η γαλάζια ή μαύρη κηλίδα ση-μαίνει νευρασθένεια, ή έγκεφαλι-κή άρρώστια, ή τύφο. Οι κόκκι-νες τελείες δείχνουν κίνδυνο στο έξωτερικό ή στον πόλεμο.

Το άστρο σημαίνει ένα βίαιο έπεισόδιο, καλό ή κακό, άνάλογα

της, ή ζωτικότης, ή δύναμη αντι-στάσεως του δογανισμού θα είνα. ένισχυμένη, καθώς κ' η άυτοπεποί-θηση του άτόμου.

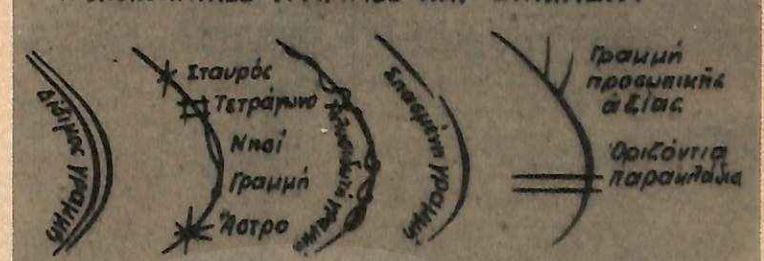
Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

ΘΕΣΗ: 'Η γραμμή της κεφα-λής όρίζεται άνάμεσα στον άν-τιχειρα και τον δείκτη, άρχίζον-τας άπ' την άριστερή άκρη του χεριού, πάνω άπ' τη γραμμή της ζωής. Διασχίζει την παλάμη σ' όλο της το μήκος, ως το "Όρος του "Αρεως.

Αυτή η γραμμή δείχνει τη θέ-ληση, τις διανοητικές ικανότητες, τις δυνατότητες του άνθρώπου ν' άγωνισθί και να νικήσι στη ζωή, τον χαρακτήρα και την νοοτροπία.

ΗΛΙΚΙΕΣ: Στο σχέδιο κάνομε την κατανομή σε ηλικίες, για να μporή κανείς να τοποθετήσι χρο-νικά τα γεγονότα που τον άφο-ρουν.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΑΔΙΑ

με το αν η γραμμή είναι γενικά ευνοϊκή ή όχι.

'Ενα μεγάλο νησί κατά μήκος της γραμμής της ζωής δείχνει ά-παλεια δυνάμεις, άναμμία, χρώ-νιες ένοχλήσεις σ' όλη τη διάρ-κεια του νησιού.

Πολλά νησιά με σταυρούς στη βάση της γραμμής προαναγγέ-λουν θάνατο, άπώλεια ζωπικών δυνάμεων στην περίοδο που έμφα-νίζονται (βλέπε σχέδιο για τις ή-λικίες), τόσο στους άντρες, όσο και στις γυναίκες.

Τα κάθεται παρακλάδια, όταν κόβουν τη γραμμή και ξεκινούν άπ' το "Όρος της Σελήνης, ση-μαίνουν άλλαγή καταστάσεως. "Ο-ταν κατευθύνονται προς τη γραμ-μή του "Ηλιου, σημαίνουν μετα-βολή της τύχης εξ αίτίας του έ-ρωτος. Προς τον 'Ερμή, πλουτι-σμό από έπιχειρήσεις.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΕΣ ΠΟΥ ΞΕΚΙ-ΝΟΥΝ ΑΠ' ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ και ύψώνονται κάθεται, χω-ρίς να σπάζουν στη διαδρομή τους, είναι πάντα ευνοϊκά σημεία.

Είναι γραμμές που δείχνουν την προσωπική άξία, την έπιτυχία χά-ρις στην εργασία. "Αν μία άπ' αυτές τις γραμμές κατευθύνεται προς τον 'Ερμή, σημαίνει πρό-δο στις έπιχειρήσεις. Προς τον "Ηλιο, πλούτη και τύχη. Προς τον Κρόνο, θρίαμβο έναντιον μίας δύσκολης τύχης και κληρονομία.

Προς τον Δία, έπιτυχία στις κοι-νωνικές φιλοδοξίες.

"Αν η γραμμή της ζωής συνο-δεύεται από μία δεύτερη που την ακολουθεί πιστά στη διαδρομή

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: Μία κανονική γραμμή της κεφαλής πρέπει να τελειώνει κάπου 1/2 εκατοστό πριν άπ' τη δεξιά άκρη του χεριού, να είναι καθαρή, καλογραμμένη, εύ-θετα και έντονη. Δείχνει τότε ένερ-γητικότητα και θέληση, καλή δι-ανοητική κατάσταση, ίσορροπία, πειθαρχία κι άυτοσυγκέντρωση.

"Όταν είναι μονοκόμματη, δεί-χνει χαρακτήρα άυταρχικό, κυρι-αρχικό, υπερβολικά θεληματικό.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: 1. "Αν είναι καμπύλη και κλίνει έλαφρά προς το "Όρος της Σελήνης, θα πη πως η θέληση κι ο χαρακτήρας ύψι-στανται την έπιρροή της φαντα-σίας. Ευνοϊκό σημάδι για τους καλλιτέχνες, έφευρητές κλπ.

2. "Όταν τείνει υπερβολικά προς αυτό το "Όρος, η φαντασία έκτρο-χιάζεται, ή ιδιοσυγκρασία γίνεται ιδιότροπη, με μυστικιστικές και παράδοξες τάσεις, με κλίση προς την έκκεντρικότητα. Μπορεί κανείς να προβλέψι άκόμα και διανοητι-κές άνισορροπίες, παραφροσύνη και τάση προς τον έλικοσλισμό, τε ναρκαωτικά κλπ.

3. "Όταν είναι ζιγκ-ζάγκ, δεί-χνει πονηριά, έπινοητικότητα.

4. "Όταν τελειώνει σε δυό κλά-δους, δείχνει τάση προς τη δι-προσώπια, το ψέμα.

5. "Όταν άνεβαίνει προς τον 'Ερμή, δείχνει ικανότητα στις έ-πιχειρήσεις.

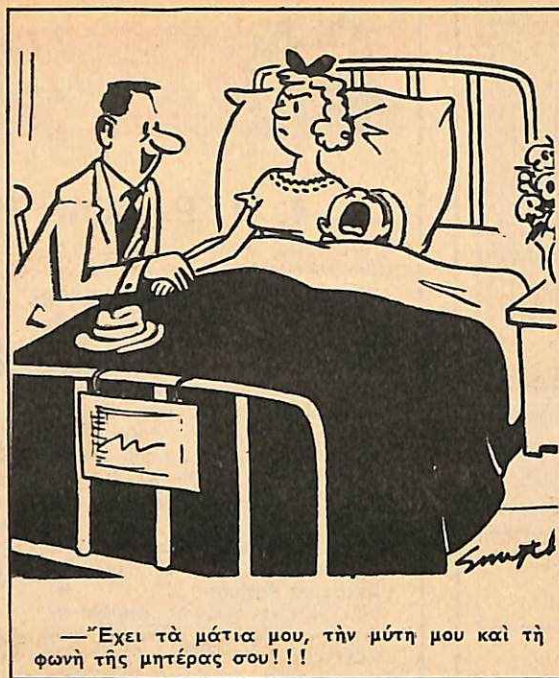
ΛΟΥΙ: ΣΑΣΣΑΝΙΟΛ'

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΑΡΘΡΟ: Χρω-ματισμός και ιδιαίτερα χαρακτή-ριστικά της γραμμής της κεφαλής.

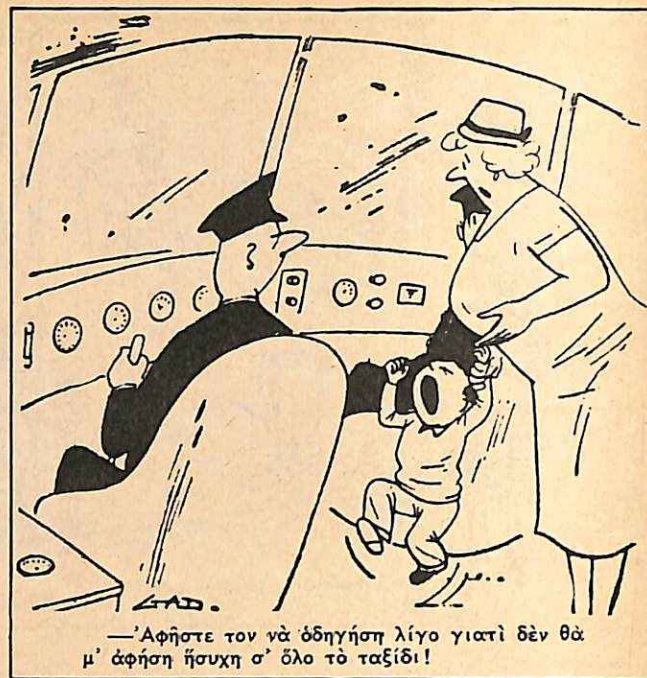
ΝΑ Κ' ΕΝΑΣ ΜΟΝΤΕΡΝΟΣ ράφτης «κιμονό». Περισσότερο ενδιαφέρον, ώστόσο, από τον ίδιο είναι το σπίτι του, που μας παρουσιάζει την ιδιότυπη, αλλά και τόσο ραγδαία εξέλιξη της σύγχρονης ιαπωνικής αρχιτεκτονικής

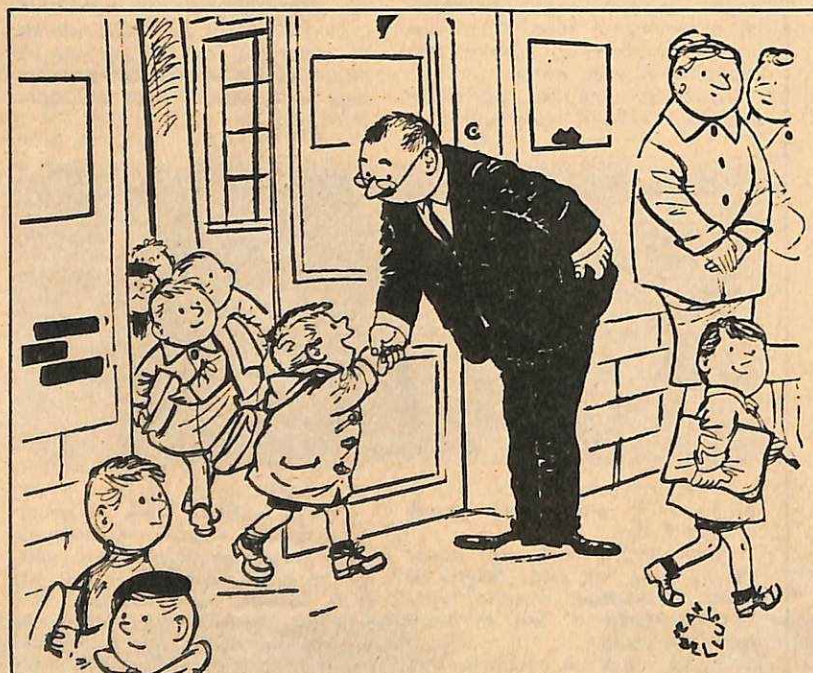
Χιούμορ

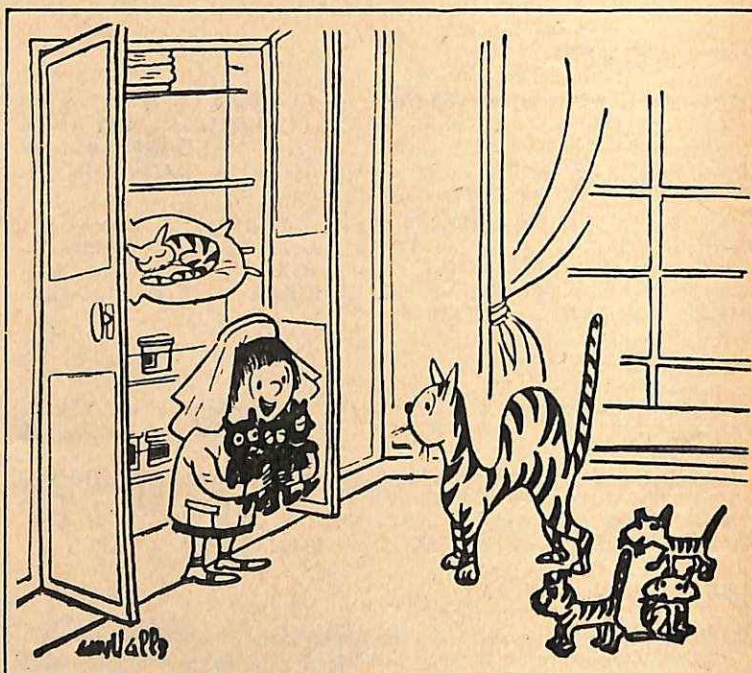
—Έχει τὰ μάτια μου, τὴν μύτη μου καὶ τὴ φωνὴ τῆς μητέρας σου!!!

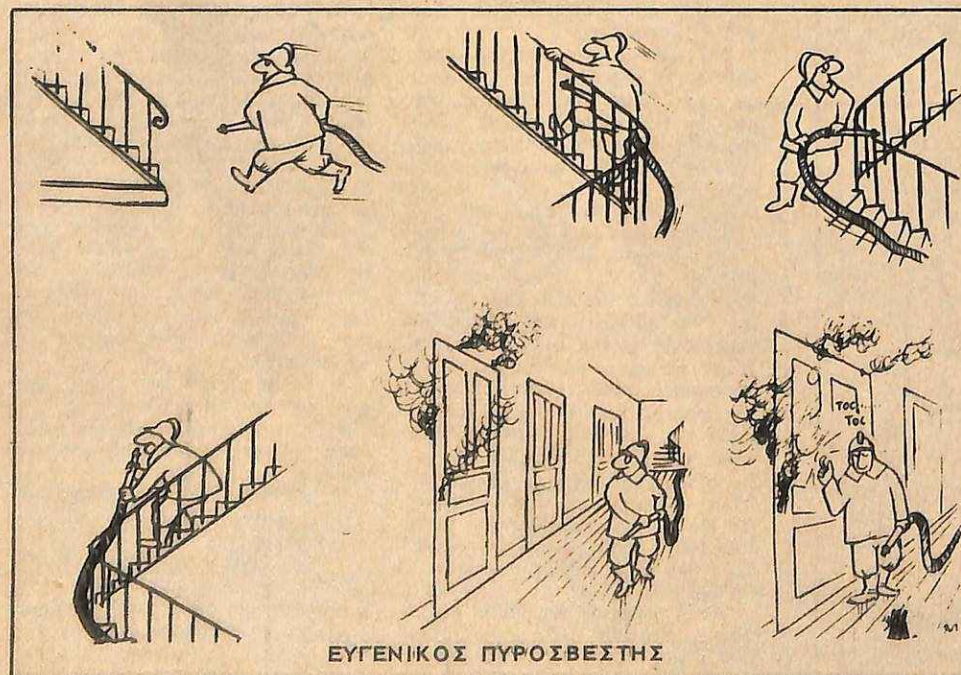
—Αφήστε τον νὰ ὁδηγήσῃ λίγο γιατί δὲν θὰ μ' ἀφήσῃ ἡσυχία σ' ὅλο τὸ ταξίδι!

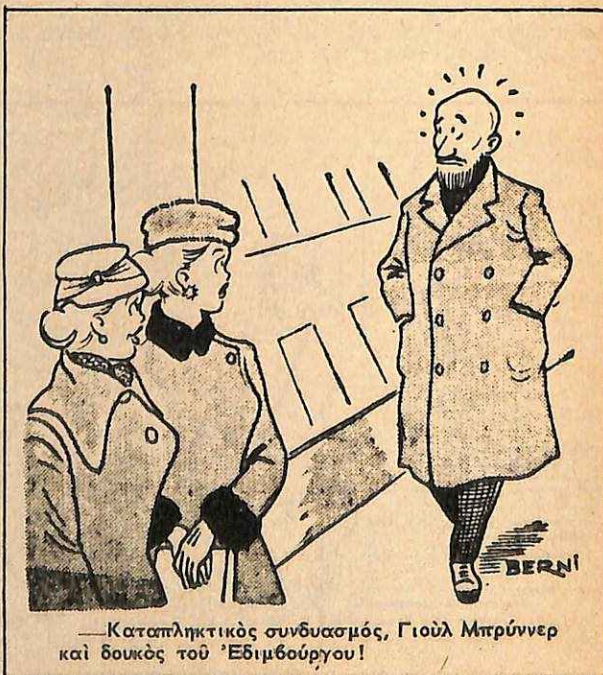
—Καὶ πάλι σὰς συγχαίρω! Συχνὰ διερωτῶμαι ποῦ τὰ βρίσκετε ὅλα αὐτὰ ποὺ μὰς λέτε στὴν τάξη!!!

—Κι ἄλλα τρία, φουκαρά μου!

ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ

—Καταπληκτικός συνδυασμός, Γιούλ Μπρύννερ καὶ δοῦκός τοῦ 'Εδιμβούργου!

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ

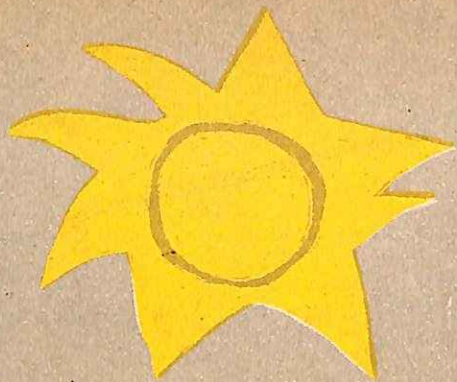
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Γιά δολώματα κατὰ ἀκρίδων, σκουληκιῶν κ. λ. π.
ΑΡΙΣΤΕΡΙΚΟΙ ΜΟΛΥΒΔΟΙ: Γιά τὰ σκουλήκια φρούτων καὶ τίς κήπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατὰ τοῦ δαυλίτου καὶ τῆς ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινὸς πολτός): Γιά τὴν καταπολέμησι ἐντόμων (ψώρας κ. λ. π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψώρας καὶ τῶν κηρίων, νυμφῶν καὶ ἐντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι πολλῶν ἀσθενειῶν ὁπωροφόρων δένδρων καὶ λαχανικῶν.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη ὑδατοαιωρούμενη): Γιά ραντισματα. Καταπολεμᾷ ὅλα τὰ ἐντομα καὶ σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΔΟΣΙΜΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψείρας τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Ἐναντίον τῆς χλωρώσεως τῆς ἀμπέλου καὶ ὅς ἀντι-παρσιταζόν.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς Βούλας, τοῦ Ψιδίου καὶ τοῦ Τετρανύχου τῆς μηλιάς καὶ τῆς ἀχλαδιάς, τοῦ Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου τῆς ντομάτας, τοῦ πεπονιοῦ.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι καὶ χαλκὸ γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ ψιδίου (ἀόβα) καὶ τοῦ περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν οἰδίων, τῆς ἀμπέλου, τῶν δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολεμᾷ τὰ ἐντομα ποὺ προσβάλλουν τὰ ὁπωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ. λ. π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων τοῦ ἐδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς μελιγκρας τῶν ἰσπανικῶν, ἀγγουριῶν κ. λ. π.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Γιά τὴν καταπολέμησι μελιγκρῶν, νυμφῶν καὶ μικρῶν κηρίων.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν νηματωδῶν σκουληκιῶν.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τίς μελιγκρας, τίς κήπιες, τὰ διάφορα ἀκρεῖα κ. λ. π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιεῖται ἐναντίον τῶν ἐντόμων τῶν σιτιῶν.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου τῶν λαχανικῶν, τῆς βούλας τῆς μηλιάς, τῆς ἀχλαδιάς καὶ τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου.
ΠΕΡΙΣΠΟΡΙΝΗ Β.: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου, τῆς ἀμπέλου, τῆς ντομάτας καὶ τῆς πατάτας.
ΠΕΡΙΣΠΟΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου ὅλων τῶν φυτῶν.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ προσαγγούρα καὶ ἄλλων σκουληκιῶν τοῦ ἐδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ 40: Γιά τὴν καταπολέμησι ὅλων τῶν ἀσθενειῶν ποὺ καταπολεμοῦνται μὲ θειάφι π. χ. τὸ ψίδιο.

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΑΖΙ;

“Όλοι τὸ γνωρίζετε: Πέφτει
ξαφνικὰ ἐκεῖ ποὺ δέν τὸ
περιμένετε καὶ κατα-
στρέφει τὶς καλλιέρ-
γειές σας

Γιὰ νὰ εἴστε ἡσυχοὶ
ἀσφαλίστε τὴν
στήν

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

